LE SANCTE EVANGELIOS

IN INTERLINGUA

2008

ANNO INTERNATIONAL DEL LINGUAS

2ª Edition.

ISBN "EXAMINAR COPERTURA POSTERIOR"

LE EVANGELIO SECUNDO SANCTE MATHTHEO

CAPITULO 1

1 Libro del genesis de Jesus Christo, filio de David, filio de Abraham. 2 Abraham ingenerava Isaac, Isaac ingenerava Jacob, Jacob ingenerava Judas e su fratres, 3 Judas ingenerava Phares e Zara ab Tamar, Phares ingenerava Hesrom, Hesrom ingenerava Aram, 4 Aram ingenerava Aminadab, Aminadab ingenerava Naasson, Naasson ingenerava Salmon, 5 Salmon ingenerava Boes ab Rachab, Boes ingenerava Obed ab Rut, Obed ingenerava Iessai, 6 Iessai ingenerava David, le Rege. David ingenerava Salomon ab sponsa de Urias, 7 Salomon ingenerava Roboam, Roboam ingenerava Abia, Abia ingenerava Asaph, 8 Asaph ingenerava Iosaphat, Iosaphat ingenerava Ioram, Ioram ingenerava Ozias, 9 Ozias ingenerava Ioatham, Ioatham ingenerava Achaz, Achaz ingenerava Ezekias, 10 Ezekias ingenerava Manases, Manases ingenerava Amos, Amos ingenerava Iosias, 11 Iosias ingenerava Iechonias e su fratres in le tempore del desportation de Babilonia. 12 Post le deportation de Babilonia, Iechonias ingenerava Salathiel, Salathiel ingenerava Zorobabel, 13 Zorobabel ingenerava Abioud, Abioud ingenerava Eliakim, Eliakim ingenerava Azor, 14 Azor ingenerava Sadok, Sadok ingenerava Achim, Achim ingenerava Elioud, 15 Elioud ingenerava Eleazar, Eleazar ingenerava Maththan, Maththan ingenerava Jacob, 16 Jacob ingenerava Joseph, le sponso de Maria ab que Jesus, le appellate Christo, esseva ingenerate. 17 Tote**,** tunc, le generationes ab Abraham ad David, dece-quatro generationes; e ab David ad le deportation de Babilonia, dece-quatro generationes; e ab le deportation de Babilonia ad Christo, dece-quatro generationes.

18 E le nascentia de Jesus Christo ita era: su matre, Maria, esseva promittite a Joseph, e ante que ille e illa cohabitava, illa esseva pregnante ab Spirito Sancte. 19 Joseph, su sponso, esseva un homine juste e non voleva denuntiar la e intendeva lassar la secretemente. 20 Ma dum ille pensava iste cosas, ecce un angelo del Senior appareva in sonios a Joseph e diceva: Joseph, filio de David, non time! reciper Maria, tu femina, proque lo ingenerate in illa es ab Spirito Sancte. 21 E illa parera un filio e illa appellara Jesus, su nomine, proque ille salvara su populo ex lor peccatos. 22 E tote isto deveniva pro accompler le dicto per le Senior per le propheta quando dice: 23 *Ecce le virgine essera pregnate e parera un filio e ille appellara su nomine EMMANUEL que es interpretate Deo con nos.* 24 E Joseph sortite ex sonio faceva como le angelo del Senior antea le ordinava e ille prendeva su sponsa. 25 E ille non la cognosceva usque illa pareva su filio e ille appellava su nomine Jesus.

CAPITULO 2

1 Jesus habeva nascite in Bethleem de Judea in le dies de Herodes le rege, ecce Magos de oriente arrivava a Jesusalem 2 e illes diceva: ubi es le rege nascite del judeos? Proque nos ha vidite su stella in le oriente e nos ha venite adorar le. 3 E le rege Herodes audiva isto e se turbava e tote Jerusalem con ille. 4 E ille habeva reunite tote le sacerdotes e scribas del populo e ille les inquireva ubi le Christo nascerea. 5 E illes le diceva: in Bethleem de Judea dunque isto ha essite scribite per le propheta. 6 *E tu, Bethleem, terra de Judea, es, nullemente, le minor intra les governatores de Judea. Proque ex te un governator sortira que appacentara mi populo, Israel.* 7 Tunc Herodes appellava le Magos secretemente, ille inquireva diligentemente ab illes le tempore in que

le stella esseva apparente, 8 e ille habeva inviate illes a Bethleem e ille diceva: vade! vos e perquire! diligentemente re le infante e si tosto que vos le habeva incontrate, notifica! me proque io vade anque e le adora. 9 E illes habeva audite le rege e illes vadeva. E ecce le stella que illes videva in oriente les precedeva usque le stella arrivava e stoppava super ubi le infante esseva. 10 Le Magos videva le stella e gaudeva con grande gaitate magnemente. 11 E illes arrivava al casa e videva le infante con su matre e illes cadeva e postrava ante ille e illes apperiva lor coffros e offereva a ille donos, auro, incenso e myrrha. 12 E illes esseva avisate in un sonio pro non volver a Herodes, e illes, per altere cammino, regressava a lor pais. 13 Illes habeva regressate e ecce un angelo del Senior appareva, in un sonio, a Joseph e diceva: leva! te e prende! le infante e su matre e fuge! a Egypto e permane illic usque io te dicera perque Herodes preocupa cercar le infante pro occider le. 14 E ille se levava e prendeva le infante e su matre, in le nocte, e partiva a Egypto, 15 e ille esseva illic usque le final de Herodes proque se complirea lo que es dicite pro le Senior, mediante le propheta: *Ab Egypyo io clamava mi filio.*

16 Tunc Herodes ha vidite que ille ha essite deridite per le Magos e inragiava multissimo, e inviava pro assassinar tote les infantes que esseva in Bethleem e in tote su contornos, ab duo annos e infra, secundo le tempore que ille habeva inquirite diligentemente ab Magos. 17 Tunc se cumpleva lo que es dicite per Jeremias le propheta: quando ille diceva: 18 *Un voce in Rama ha essite audite, ploro e lamento grande; Rachel plora su filios e illa non voleva esser consolate perque illes non existe.*

19 Ma Herodes moriva e ecce un angelo del Senior appare, in sonio, a Joseph, in Egypto, e diceva: 20 leva! te e prende! tu le infante e su matre e parti! al terra de Israel perque illes que cercava le vita del infante ha morite. 21 E ille se levava e prendeva le infante e su matre e intrava in le terra de Israel. 22 Ma ille habeva audite que Archelao regnava in Judea in loco de su patre Herodes, e ille temeva ir illic e ille avisate in sonio partiva al partes de Galilea, 23 e ille arrivava e poneva su residentia in un citate appellate Nazareth proque se completava le dicto per le prophetas: ille essera appellate nazaren.

CAPITULO 3

1 In le dies ille, Johannes, le Baptista, arrivava e predicava in le deserto de Judea e diceva: 2 Muta! vos vostre mentalitate porque le regno del celos se ha approchate. 3 Alora, iste es le annuciate per Esaias, le propheta, quando ille dice: *Voce de un que crita, in deserto, para! vos le cammino del Senior, face! su vias recte.* 4 Le mesme Johannes habeva su vestimento de pilo de camelo e un zona de corio circa su coxa, e su alimento esseva saltatores e melle silvestre. 5 Tunc Jerusalem e tote le Judea e tote le region circa le Jordan iva a ille, 6 e ille baptisava les in le rivo Jordan e illes confesava lor peccatos. 7 E quando ille videva multe del phariseos e sadduceos que veniva al baptismo, les diceva: Racia de viperas, qui informava vos pro fugir le ira inminente? 8 Face! vos, alora, fructo que corresponde al cambio de mentalitate. 9 E non pensa! dicer intra vos: nos habe Abraham patre, alora io dice vos que Deo es poterose pro levar ab iste petras filios a Abraham, 10 E jam le hacha es collocate juxta le radice del arbores; e tote arbor que non produce fructo bon illo es secate e es jectate al foco. 11 Ma io baptiso vos in aqua al cambio de mentalitae, ma Ille que retro me es venite Ille es plus forte que io porque io non es digne de portar su sandalias. Ille baptisara vos in Spirito Sancte e foco, 12 cuje ventilabro es in su mano e mundara su era e colligera su frumento in le granario e comburera totalmente le palea con un foco inextinguibile.

13 Tunc Jesus arriva ab Galilea ad Jordan, ubi Johannes esseva, pro esser baptisate per ille. 14 Ma Johannes impediva Jesus e diceva: Io ha necessitate de esser baptisate per Te e Tu veni ad me? 15 E Jesus respondeva e le diceva: permitte! lo ora, alora assi illo es conveniente que nos completa tote justitia. Tunc Johannes lo permitteva. 16 Jesus esseva baptisate e ille inmediatemente ascendeva ab aqua e ecce le celos era apperite e Ille videva le Spirito de Deo descendente como un columba que veniva super

Ille. 17 E ecce un voce del celos que diceva: Iste es mi filio, le amate, in que Io ha indulgite multo.

CAPITULO 4

1 Tunc Jesus era portate al deserto per le Spirito pro esser tentate per le diabolo. 2 E ille habeva jejunate quaranta dies e quaranta noctes e Ille finalmente habeva fame. 3 E le tentator veniva e Le diceva: Si tu es filio de Deo, dice que iste petras se tranforma in panes. 4 Sed Ille respondeva e diceva: Illo es scribite: *Le homine non vivira solmente ex pan ma de tote parola que exi ab bucca de Deo.* 5 Tunc le diabolo Le prende con se, usque le Citate Sancte, e ille Le poneva de pede firme super le pinaculo del templo 6 e Le dice: Si tu es filio de Deo, jecta! Te mesme a basso porque illo es scribite que *ille incargara su angelos re te e illes te portara in lor manos porque tu pede nunquam impingera in un petra.* 7 Jesus le diceva: Illo es scribite altere vice: *Tu non tentara le Senior, tu Deo.* 8 De novo le diabolo prende Le con ille usque un monte alte grandemente e ille monstra tote le regnos del mundo e lor gloria 9 e ille Le diceva: Io te dara tote iste cosas si tu cadite in terra me adora. 10 Tunc Jesus le dice: Apparta! te, Satan, alora illo es scribite: *Tu adorara le Senior, tu Deo, e tu le dara le culto.* 11 Tunc le diabolo lassa Le e ecce le angelos aproximava se e Le serviva.

12 Jesus habeva audite que Johannes habeva essite incarcerate e Ille ambulava a Galilea. 13 E Ille quitava Nazareth e veniva e habitava Capharnaum juxta le mar in le confinios de Zabulon e de Nephthali: 14 proque on cumplirea lo que es dicite per Isaias, le propheta, quando diceva: 15 *Terra de Zabulon e terra de Nephthali, cammino del mar, ultra Jordan, Galilea del gentiles. 16 Le populo que esseva sedite in tenebras videva un luce grande e un luce se levava a illes que sedeva in region e in umbra de morte.*

17 Ab tunc Jesus comenciava predicar e dicer: Muta! vos le mentalitate nam le regno del celos se ha approchate. 18 E quando Ille ambulava juxta le mar de Gelilea, Ille videva duo fratres, Simon, le appellate Petro, e Andrea, su fratre, que illes jectava un rete duple al mar; nam illes esseva piscatores. 19 E Ille les dice: veni! vos post Me e Io facera vos piscatores de homines. 20 E illes tosto jectava le retes e Le sequeva. 21 E Jesus habeva passate ab illic, e videva altere duo fratres, Jacobo, filio de Zebedeo e Johannes, su fratre, in le barca con Zebedeo, lor patre, illes que repeciava lor retes e Ille vocava les. 22 E illes tosto jectava le barca e lor patre, e Le sequeva.

23 E Ille percurreva tote le Galilea e Ille inseniava in lor synagogas e predicava le bon notitia del regno e sanava tote infirmitate e maladia in le populo. 24 E su fama se diffundeva per tote Siria e illes Le apportava tote illes que se incontrava malmente con diverse infirmitates e illes que esseva afflicte con sufferentias e indemoniatos e lunaticos e paraliticos e Ille les curava. 25 E multe turbas Le sequeva ab Galilea, e Decapolis e Jerusalem e Judea e ultra le Jordan.

CAPITULO 5

1 E Ille videva le turbas e accendeva le monte e, Ille sedite, su discipulos Le accedeva, 2 e Ille apperiva su bucca e les doceva e diceva: 3 Beate le povres in le spirito quia le regno del celo es de illes; 4 beate le affligites quia illes essera consolate; 5 beate le mansuetes quia illes hereditara le terra; 6 beate le famelicos e assetates de justitia quia illes essera satiate; 7 beate le misericordes quia illes essera commiserate; 8 beate le mundes de corde quia illes experira Deo; 9 beate le pacificatores quia illes essera appellate filios de Deo; 10 beate le persequites a causa del justitia quia le regno del celos es de illes; 11 beate vos esse quando illes vitupera vos e perseque e dice tote malitia contra vos e illes menti per causa mie; 12 jubila! vos e gaude!, tunc vostre recompensa es multo in le regno del celos; quia illes ita persequeva les prophetas plus tosto vos.

13 Vos es le sal del terra; si le sal deveni insipide, con que essera illo salate? Jam illo servi pro nihil, solmente illo servi pro esser jectate foras e pro esser pisate per

homines. 14 Vos es le luce del mundo; un civitate non pote esser abscodite si illo es
situate in un monte; 15 ni illes incende un lampada e lo pone sub un mensura pro
cereales, solmente illes lo pone in candeliero e illo alumina tote les del casa. 16 Ita vostre
lumine luce coram le homines de sorta que illes vide vostre fermose operas e illes
glorificara vostre Patre que es in le celos. 17 Non pensa! vos que Io ha venite destruer le
lege e le prophetas, Io non ha venite por destruer ma por completar. 18 Quia certamente
Io dice vos: Durante que le celo e le terra dura, ni un sol littera ni un tilde del lege lassara
de esser usque tote le cosas devenira. 19 In consequentia qualcumque que transgressa un
sol mandato de istes incluso del plus parve e ille insenia ita le homines ille essera
appellate multo parve in le regno del celos, ma qualcumque face e insenia [un parve
mandato] iste essera appellate grande in le regno del celos. 20 Quia Io vos dice que si
non abunda vostre justitia plus que le justitia del scribas e phariseos, vos intrara, de
necun maniera, in le regno del celos. 21 Vos habeva audite que illo esseva dicite al
antiquos: *Tu non occidera*, e qualcumque que occida ille essera ponite in judicio. 22 Ma
Io dico vos que tote que furace con su fratre ille essera ponite in judicio; e qualcumque
que dice a su fratre “inutile” ille essera ponite in sanedrin, e qualcumque que dice “folle”
ille essera ponite al geenna de foco. 23 Consequentemente si tu, quando presenta tu
offrenda super le altar e illic tu recorda que tu fratre habe alcun cosa contra te, 24 lassa!
illic tu offrenda ante le altar e vade! primarimente a reconciliar te con tu fratre e tunc,
quando tu ha venite, presenta! tu ofrenda. 25 Esse! tu ben disponite tosto con tu
adversario durante que tu esse con ille in le cammino, illo non sia que le adversario
transfere te al judice e le judice al policiero e tu sia jectate al carcere. 26 Amen, Io te dice
que tu non exira ex illic usque tu paga le ultime quadrante. 27 Vos habeva audite que illo
esseva dicite: *Tu non adulterara*. 28 Ma Io vos dice que tote que reguarda un femina por
codiciar la ille jam adulterava con illa in su corde. 29 E si tu oculo dextere te scandalisa,
remove! lo e jecta lo ab te; quia illo es avantagiose a te que un de tu membros sia
destruite e non que tote tu corpore sia jectate al infierno. 30 E si tu mano dextere
scandalisa te, seca! lo e jecta ab te quia illo es avantagiose a te que un de tu membros sia
destruite e non que tote tu corpore vade al infierno. 31 E illo era dicite: *qualcunque que
repudia su femina, da! la acta de repudio.* 32 Ma Io dice vos que tote que repudia su
femina, excepto le caso de porno, ille face que illa adultera e qualcunque que sposa un
repudiata adultera. 33 Anque vos ha audite que il era dicite per le antiquos: *tu non
perjurara, solmente tu pagara tu juramentos al Senior.* 34 Ma Io vos dice:
completemente non jurar, ni per *le celo* nam illo es le trono de Deo, 35 ni per *le terra*
nam illo es *le strato de su pedes* ni verso Jerusalem nam illo es *le citate del grande rege,*
36 ni jura per tu capite nam tu non pote facer un capillo blanc o nigre. 37 Solmente
vostre parola sia si, si, non, non, e illo que excede iste cosas es ex maligno. 38 Vos ha
audite que on ha dicite: *Oculo por oculo, e dente por dente.* 39 Ma Io vos dico: non
resister le perverso ma quando qualcunque colpa tu gena dextere, retorna le anque le
altere. 40 E qualcunque vole processar con te e portar tu tunica, lassa! anque le mantello;
41 e qualcunque obliga te portar un carga un millia vade! con ille duo millia, 42 da! a
que demanda te e non volve! le dorso a ille que vole ab te prender prestate. 43 Vos ha
audite que on ha decite: *Tu amara tu proximo...* e tu abhorrera tu inimico; 44 ma Io dice
vos: Ama! vos vostre inimicos e ora! pro illes que perseque vos; 45 proque vos ita deveni
filios de vostre Patre que es in le celos, nam Ille face salir su sol super males e bones e
Ille face pluver super justos e injustos. 46 Nam si vos ama illes que vos ama, que
recompensa tene vos? E es que le collectores de tributos non face anque le mesme?
47 E si vos saluta solmente vostre fratres, que de plus face vos? Es que le gentiles non
face le mesme? 48 E assi sia vos perfecte como vostre Patre celestial es perfecte.

CAPITULO 6

1 E procura! vos non facer vostre justitia coram le homines pro esser vidite per
illes; alias vos non tene premio juxta vostre Patre que es in le celos. 2 Consequentemente

quando tu face eleemosyna, non tromppeta coram te como le hypocritas face in le synagogas e in le stratas pro esser glorificate per le homines, amen, Io dice vos que illes ha recipite lor premio. 3 Ma quando tu face eleemosyna, non cognoce! tu mano sinistre que face tu mano dextre, 4 ut sia tu eleemosyna in secreto e tu Patre que vide in secreto te recompensara. 5 E quando vos ora, non esse! como le hypocritas nam illes ama orar in le synagogas e in le angulos del placias de pede firme, ut exhibir se coram le homines. Amen, Io dice vos que illes ha recipite lor premio. 6 Ma quando tu ora, entra! in tu habitation e, serrate tu porta, ora! tu Patre que es in le secreto e tu Patre que vide in le secreto te recompensara. 7 E quando vos ora, non confabula! como le gentiles que crede que con su multe parlar illes essera audite. 8 In consequentia non simila! les quia Deo, vostre Patre, sape le necessitate de que cosas vos habe ante quam vos pete ab Ille. 9 Ita ora vos: **Patre nostre, que es in celo, tu nomine sia sanctificate; que tu regno veni; que tu voluntate se face super le terra como in celo. Da nos hodie nostre pan quotidian; e remitte nos nostre debitas como nos remitte nostre debitores; e non nos induce in le tentation, ma libera nos del mal.** 14 Quia si vos remitte lor transgressiones al homines, vostre Patre celestial remittira vos. 15 Ma si vos non remitte le homines, ni vostre Patre remittera vostre transgressiones. 16 E quando vos jejuna, non deveni! vos triste como le hypocritas nam illes disfigura lor face por apparer jejunante coram homines; amen, Io vos dice que illes jam ha recippie lor premio. 17 Ma quando tu jejuna, unge! tu capite e lava! tu facie 18 pro non appparer coram homines jejunante solmente coram tu Patre que es in secreto e tu Patre que vide in secreto te recompensara.

19 Vos non thesaurisa! thesauro super le terra a vos, ubi le tinea e le ferrugine corrumpe e ubi le robatores perfora e fura, 20 ma thesaurisa! thesauros in le celo ubi ni le tinea ni le ferrugine corrumpe e ubi robatores non perfora ni fura. 21 Quia ubi es tu thesauro ibi tu corde essera anque. 22 Le lampada del corpore es le oculo assi que, si tu oculo es simple, tote tu corpore essera luminose; 23 ma si tu oculo es perverse, tote tu corpore essera tenebrose. Nam si tu luce que es in te es tenebra, le tenebra quante essera? 24 Necuno pote servir duo seniores quia o ille odiara une e amara altere o ille adherira une e minuspreciara altere. Vos non pote servir Deo e le ricchessa idolatrate. 25 Dunque Io vos dice: Non esse! anxie per vestra vita, que mangiara vos, o que bibera vos ni pro vostre corpore, que vestira vos. An le vita non es plus que le alimento; e le corpore, plus que le vestimento? 26 Mira! ben le aves del celo que non sembra ni recolta ni college in granarios e vostre Patre celestial alimenta los, an vos non excelle plus illos? 27 Qui de vos, que se inquieta, pote appender a su statura un sol cubito? 28 E re le vestimento, quare esse vos anxie? Apprende! ben del lilios del campo, como illos crece, illos non labora ni fila; 29 ma Io vos dice que ni Salomon in tote su splendor se coperi como un sol de istos. 30 E si Deo ita reviste le herba del campo que hodie es e deman es jectate al furno, non multo plus vos de pauc fide? 31 In consequentia, non angustia! vos dicente: Que mangia nos, o que bibe nos, o que vesti nos? 32 Quia le gentiles perquire tote iste cosas. Vostre Patre celestial sape que vos necessita tote iste cosas. 33 Ma cerca! primo le regno de Deo e su justitia e tote iste cosas vos essera appendite. 34 In consequentia, non esse anxie per le deman quia le deman essera anxie per se mesme, le mal del die es sufficiente a illo.

CAPITULO 7

1 Non judica! vos perque vos non sia judicate; 2 quia vos essera judicate con le judicio con le qual vos judica, e con le mensura con que vos meti, vos essera metite. 3 Quare reguarda tu le folio de herba in le oculo de tu fratre e non considera tu le trave in tu oculo. 4 o como dicera tu a tu fratre: Lassa! que io extrahe le folio de herba ex oculo tuo e, ecce!, le trave in tu oculo es. 5 Hypocrita, extrahe! primo le trabe ex tu oculo e alora tu videra clarmente per extraher le folio de herba ab le oculo de tu fratre. 6 Non da! le sancto al canes ni jecta! vostre perlas coram porcos non il sia que illos calca los con lor pedes e illos se retorna e vos divelle. 7 Demanda! e illo essera vos date; cerca! e vos trovara; appella! e il essera apperite a vos. 8 Quia tote que demanda ille recipe e ille que

cerca trova e il essera aperte al que appella. 9 O que homine de vos es que si su filio demanda le un pan, ille le dara, per ventura, un petra? 10 O anque si ille demandara un pisce, ille le dara, per ventura, un serpente? 11 Alora, si vos esse maligne, vos sape dar donos bon a vestre filios, quanto plus vestre Patre que es in celos dara cosas bon a illes que Le demanda. 12 Ita vos tote quanto vole que le homines face a vos, face! les; quia isto es le lege e le prophetas. 13 Intra! vos per le porta stricte nam large es la porta e spatiose es le cammino que conduce al destruction e multe son illes que intra per illo. 14 Nam stricte es le porta; e limitate, le cammino que conduce al vita e paucos son illes que lo incontra. 15 Guarda! vos ab pseudoprophetas que veni ad vos con vestimento de oves ma internemente illes son lupos rapace. 16 Ab lor fructos vos les cognocera. Esque on recollige uvas ab spinos o ficos ab cardos? 17 Assi, tote arbor bon produce fructos belle ma tote arbor corrupte produce fructos mal. 18 Un arbor bon non pote portar fructos mal ni un arbor corrupte, portar fructos belle. 19 Tote arbor que non produce fructos belle es secate e es jectate al foco. 20 Consequentemente vos recognocera les per lor fructos. 21 Non tote que Me dice: Senior, Senior! intrara in le regno del celos ma ille que face le voluntate del Patre meo que es in le celos. 22 Multos Me dicera in ille die: Senior, Senior! non prophetisava nos in tu nomine e in tu nomine expulsava nos demonios e in tu nomine faceva nos multe miraculos? 23 E alora Io les declarara: Io nunquam cognoceva vos, separa! vos ab me obrantes iniquitate.

24 In consequentia, tote que audi iste mi parolas e ille opera illos essera comparate a un viro prudente que edificava su casa super roca. 25 E le pluvia cadeva e le rivos veniva e le ventos sufflava e colpava contra ille casa e illo non cadeva quia illo esseva edificate super le roca. 26 E tote que asculta me le parolas iste e ille non face illos, ille essera comparate a un viro insensate que edificava su casa super arena; 27 E le pluvia cadeva e le rivos veniva e le ventos sufflava e colpava contra ille casa e illo cadeva e era su cadita grande. 28 E il deveniva quando Jesus finiva tote iste parolas que le turbas restava atonite super su doctrina; 29 quia Ille les inseniava como ille que tene auctoritate e non como lor scribas.

CAPITULO 8

1 E post Ille ab monte bassate, le turbas multe Le sequeva. 2 E ecce un leproso se approchava e se prostrava coram iIle e diceva: Senior, si Tu vole, Tu pote mundar me. 3 E Jesus extendeva le mano e toccava le e diceva: Io vole, esse! tu mundate. E presto su lepra esseva mundate. 4 E Jesus le diceva: Guarda!, dice! lo necuno, ma vade! monstra! te ipse al sacerdote e presenta! le oblation que Moises ordenava pro testimonio a illes. 5 E post ingressate ille in Capharnaum, un centurion se le approchava e ille rogava 6 e le diceva: Senior, mi servo es postrate paralitic in le casa e ille es tormentate gravemente. 7 Jesus le dice: Io ira e le curara. 8 Ma le centurion respondeva e diceva: Senior, io non es digno de que Tu intra sub mi tecto, ma dice! solmente un parole e mi servo essera sanate. 9 Quia io es un homine sub auctoritate e io tene sub me ipse un soldato e io dice a iste: vade! e ille vade; e io dice a tere: vni! e ille veni; e io dice a mi sclavo: face! isto e ille lo face. 10 E Jesus audiva isto e se admirava e diceva a illes que Le sequeva: amen, Io vos dice que Io inveniva tante fide in nesuno de Israel. 11 E Io vos dice que multos venira del oriente e del occidente e se reclinara in le tabula de Abraham e Isaac e Jacob in le regno del celos; 12 ma le filios del rege essera expulsate al obscuritate foras; illic le plorar e le stridulation del dentes. 13 E Jesus diceva al centurion: Vade! e illo sia facite como tu ha credite. E le servo era sanate in ille hora.

14 E Jesus habeva venite al casa de Petro e ille videva su matre affin que habeva essite cubate e illa habeva febre; 15 e Ille toccava su mano e le febre la lassava e illa era levate e Le serviva. 16 E le vespere arrivate, illes Le apportava multes indiabolatos e IIle expulsava le spiritos con su parola e IIle sanava tote que habeva un mal; 17 Assi pro que le dicito per le propheta Isaias se cumpliva, quando ille dice: *Ille apprehendeva nostre debilitates e ille portaba nostre infirmitates.* 18 E Jesus videva un multitude circa Ille,

Ille ordinava pasar al litore opposite. 19 E un scriba se approximava e Le diceva:
Magistro, io Te sequira ubicunque Tu vade. 20 E Jesus le diceva: Le vulpes ha conilieras
e le aves del celo, nidos, ma le Filio del Homine non tene ubi ille reclina le capite.
21 E altero del discipulos Le diceva: Senior, permitte! me primo vader e interrar mi
patre. 22 Ma Jesus le diceva: Seque! Me, lassa que le mortos interra lor mortos.

23 E postea Ille intrava in le barca e su discipulos Le sequeva. 24 E ecce un
tempesta grande se levava in mare, tanto que le barca era coperite per le olas, e Ille
dormiva. 25 E illes se approchava e Le evaliava e diceva: Senior, salv! nos, que nos
perece. 26 E Jesus les dice: Quare esse vos timorose, homines de parve fide? E tunc Ille
levate reprehendeva le ventos e le mare e un calma grande deveniva. 27 E le homines se
admirava e diceva: De que classe es Iste que usque le ventos e le mare Le obedi?
28 E Ille arrivava in le litore opposite, in le region del gadarenos, e duo indiabolatos
veniva al incontro de Ille e illes sortiva ex tumbes, molto furiose, tanto que necuno
poteva pasar per le cammino ille. 29 E ecce, illes critava e diceva: Que cosa a nos e a Te,
Filio de Deo? Veniva Tu, hic ante de tempore, per tormentar nos? 30 E era distante de
illes un grege de porcos que se nutriva. 31 E le demonios Le rogava e diceva: Si Tu jecta
nos foras, invia! nos al grege del porcos. 32 E Ille les dicev: Vade!. E illes exite vadeva
al porcos; e ecce tote le grege se precipitava per le ravina al mar e illos periva in le
aquas. 33 Ma illes que nutriva fugieva e arrivava al citate, e illes narrava tote le cosas e
lo del indiabolatos. 34 E ecce, tote le citate exiva al incontro de Jesus e quando illes Le
videva illes rogava a fin que Ille se displacia del lor fronteras.

CAPITULO 9

1 E Jesus intrava in le barca, passava al altere litore e veniva a su citate. 2 E
ecce, illes Le portava un paralitico in un lectiera cubate. E quando Jesus videva lor fide,
Ille diceva al paralitico: Anima! te, filio, tu peccatos son perdonate. 3 E ecce, alcunos del
scribas diceva inter illes mesme: Iste blasphema. 4 E Jesus sapeva lor pensamentos e
diceva: Con que finalitate vos pensa cosas pervese in vestre cordes? 5 Quia que es plus
facile, dicer: Tu peccatos son perdonate, o dicer: Leva! te e ambula!? 6 Ma a fin de vos
sape que autoritate tene le Filio del Homine super le terra per perdonar peccatos, tunc ille
dice al paralitico: leva! te e porta! tu lectiera e vade! a tu casa. 7 E ille ha essite levate e
vadeva a su casa. 8 E le turba videva e timeva e glorificava Deo que dava auctoritate tal
al honimes. 9 E quando Jesus pasava illic videva un homine sedite in le officina de
pagamento del tributo, appellate Maththeo e Jesus le dice: Seque! me. E ille se ha levate
e Le sequeva. 10 E illo deveniva que Ille se reclinava al tabula in le casa e ecce multe
collectores del tribulos e peccatores habeva venite e esseva reclinate al tabula con Jesus e
su discipulos. 11 E le fariseos lo ha vidite e illes diceva a su discipulos: Quare vostre
magistro mangia con collectores del tributos e peccatores? 12 Ma Illelo audiva e diceva:
Le fortes non ha necessitate de medico, solmente ille que tene un mal. 13 E vamos, e
apprende! que significa: *Io vole misericordia e non, sacrificio,* quia Io non ha venite per
clamare justos ma peccatores.

14 Tunc le discipulos de Johannes ha venite a Ille e illes diceva: Quare nos e le
phariseos jejuna ma tu discipulos non jejuna? 15 E Jesus les diceva: Es que le amicos del
fidantiato pote esser de dolo durate le tempore que le fidantiato es con illes? Ma dies
venira quando le fidantiato sia quitate ab illes e tunc le amicos jejunara. 16 E necuno
superpone un repeciamento de panno nove super un vestimento vetule quia le
replenamento tira ex vestimento e un laceration pejor se face . 17 Ni illes jecta un vino
nove in bottilias vetule, nam si illo es le contrarie, le bottilias se rumpe e le vino se
effunde. Solmente illes jecta vino nove in bottilias recentes e ambes son preservate
insimul. 18 Durante que Ille les parlava, ecce un principal se aproximava, se prosternava
coram Ille e diceva: Mi filia, ipse ora, ha morite ma tu venite impone tu mano super illa e
illa vivira. 19 E Jesus se levava e ille e su discipulos Le sequeva. 20 E un femina que
pativa hemorrhagia durante dece-duo annos se approchava a retro, e illa tangeva le bordo

de su mantello. 21 Quia illa se ipse diceva: Si io tange solmente su mantello, io essera sanate. 22 Ma Jesus se volveva, la videva e diceva: Anima! te, filia, tu fidete ha sanate. E le femina era sanate ab ille hora. 23 E Jesus arrivava al casa del principal, e videva le flautistas e le turba que agitava, 24 e diceva: Marcha! quia le puera non ha morite ma illa dormi. E illes Le derideva. 25 Ma quando le turbe esseva expulsate, Jesus ingressava e prendeva su mano e le puera era elevate. 26 E le fama iste curreva per tote le tierra ille. 27 E quando Jesus passava per illic, duo cecos Le sequeva e diceva con critos: Tene! compasion de nos, filio de David. 28 E arrivate al casa, le cecos veniva usque Ille e Jesus les dice: Crede vos que Io pote facer isto? Illes Le dice: Si, Senior 29 Tunc Ille tangeva lor oculos e diceva: secundo vostre fide illo sia facite a vos. 30 E lor oculos era aperite. E Jesus les adverteva severmente e diceva: Mira! que necuno lo cognosce. 31 Ma illes exiva e illes lo divulgava in tote terra ille. 32 E quando illes exiva, ecce illes portava a ille un muto indiabolate. 33 E le demonio jectate foras, le muto parlava. E le turbas se maraviliava e illos diceva: Nunquam tal cosa se videva in Israel. 34 Ma le phariseos diceva: Ille expulsa le demonios in le poter del principe del demonios.

35 E Jesus recurreva tote le citates e le villages e inseniava in lor synagogas e proclamava le bon notitia del reino e sanava tote infirmitate e maladia. 36 E Jesus videva le turbas e su intranias se exaltava per illos, e turbas eran explotate e dispersate como oves que non habe pastor. 37 Tunc Jesus dice a su discipulos: Illo es certe que le recolta es multe ma le operarios, poc; 38 ora!, nam, le senior del recolta, ut Ille remove foras operarios pro su recolta.

CAPITULO 10

1 E Ille convocava su dece-duo discipulos e dava les autoritate super spiritos immunde de sorta que illes los expulsara e curara tote infirmitate e maladia 2 Iste son le nomines del dece-duo apostoles: le prime Petro, le appellate Simon; e Andres su fratre; e Jacobo, le filio del Zebedeo; e Johannes su fratre; Phelippe e Bartholome; Thomas; e Maththeo, le collector del tributos; Jacobo, le de Alpheo; e Thadeo; Simon, le cananeo; e Judas, le Iscariote, que transfereva Le. 5 Jesus inviava istos dece-duo, les incargava e les diceva: Non vade! a un cammino de gentiles e non ingressa! un citate de samaritanos, 6 solmente vade! plus ben al oves perdite del casa de Israel. 7 E durante que vos vade, proclama! e dice!: Le regno del celos se ha approchate. 8 Sana! infirmos, altia! mortos, munda! leprosos, expulsa! demonios; vos ha recipite gratis, da! gratis. 9 Non provide! vos auro, ni argento, ni cupre in vostre cincturon, 10 ni sacchetto pro le cammino, ni duo tunicas, ni calceatura, ni baston; quia le operario es digne de su nutrimento. 11 E in qualquer citate o village in le qual vos intra, inquire! qui es in illo digno e illic permanece! usque vos sali. 12 E quando vos intra le casa, saluda! lo; 13 E si vermente le casa es digne, vostre pace veni super illo; ma si le casa non es digne, le pace retorna a vos. 14 E qualquier que non vos recipe ni audi vostre parolas, quando vos sali foras de ille casa o citate, succute! le polvo de vostre pedes. 15 Amen, Io vos dice: Le die del judicio essera plus tolerabile pro le terra de Sodoma e Gomorra que pro ille citate. 16 Ecce, Io vos invia como oves in medio de lupos; nam face! vos mesme prudente como serpentes e inoffensive como columbas. 17 Ma guarda! vos ab le homines, quia illes vos transferera al consilios e illes vos flagellara in lor synagogas; 18 e vos essera conducite ante governatores e reges per causa mie pro testimonio a illes e al gentiles. 19 Ma quando illes vos tranfere, non preocupa! vos como e que vos debe parlar quia vos on dara in ille hora lo que vos debe parlar; 20 quia vos non esse le quales parla, solmente le Spirito de vostre Patre parla in vos. 21 E un fratre transferera su fratre pro morir; e un patre, su filio; e le filios se elevara contra le patres e illes les facera morir. 22 E vos essera odiate per totos pro mi causa; ma le qual ha resistite usque final essera salve. 23 E quando illes perseque vos in iste citate, fuge! a altere, porque, amen, Io dice vos, que vos necun modo finira le citates de Israel usque le Filio del Homine veni. 24 Necun discipulo es supra le magistro, ni un sclavo, supra su senior. 25 Il es bastante pro le discipulo devenir como su magistro; e le sclavo, como su senior. Si illes appellava Beelzebu le

amo del casa, quanto plus, illes appellara les de su casa. 26 Tunc non teme! les, quia nihil es coperite que non essera discoperite, e oculte que non essera cognoscite. 27 Lo que Io dice vos in le obscuritate vos dice! in le luce e lo que vos audi al audito proclama! vos in terrassas. 28 Non teme! vos illes que mata le corpore ma illes non pote matar le anima; ma teme! vos melior le qual pote destruer e le anima e le corpore in le inferno. 29 An duo passeres non son vendite pro un parve numisma? E necuno cadera al terra sin le [permisso] de vostre Patre. 30 Ma e tote le capillos de vostre capite son contate. 31 In consequentia, non teme!, vos vale plus que multe passeres. 32 Alora toto que me confessa coram homines e Io le confessara coram mi Patre que es in celos; 33 ma qualcuno Me nega coram homines e Io tamben le negara coram mi Patre que es in celo. 34 Non pensa! vos que Io veniva inviar pace al terra, Io non veniva inviar pace ma machete. 35 Quia Io veniva poner in discution un homine *contra su patre e un filia contra su matre, e le filia affin contra su matre affin,* 36 *e le inimicos de un homine son le membros de su proprie casa.* 37 Ille que ama su patre o su matre plus que Me non es digne de Me; e que ama su filio o su filia plus que Me non es digne de Me; 38 e que non toma su cruce e non seque post Me non es digne de Me. 39 Que trova su vita, lo perdera, e que perde su vita pro Me lo trovara. 40 Ille que vos recipe Me recipe, e recipe quem Me inviava. 41 Que recipe un propheta per nomine de propheta ille recipera recompensa de propheta, que recipe un justo per nomine de justo ille recipera recompensa de justo. 42 E qualcuno da biber un vaso de aqua frigide a un de iste parvulos solmente per le nomine de discipulo, amen, Io vos dice, ille non del toto perdera su recompensa.

CAPITULO 11

1 E illo deveniva quando Jesus finiva dar ordines a su dece-duo discipulos, passava ab illic a inseniar e proclamar in lor citates. 2 Ma Johannes habeva audite, in le carcere, le operas de Christo, e habeva inviate su discipulos, 3 e Le diceva: Esse Tu que debe venir o nos spera un altero? 4 E Jesus respondente le diceva: Informa!, vadente vos a Johannes, le cosas que vos audi e vide: 5 *le cecos recupera le vista,* e le stropiatos ambula, le leprosos esse nettate, e le surdos audi, e le mortos esse altiate, e *le pauperes esse evangelisate;* 6 e beato es qualcun que non se scandalisa in Me. 7 E quando illes iva, Jesus comenciava dicer al turbas re Johannes: Vos que exiva pro viver in deserto? Un canna succutita per le vento? 8 Ma vos que exiva pro reguardar? Un homine vestite con vestimentos fine? Ecce, illes que porta vestimentos fine illes son in le casas del reges. 9 Ma quare vos exiva? Per vider un propheta? Si, Io vos dice plus que un propheta. 10 Circa iste on ha essite scribite: *Ecce io invia mi messagero avante tu facie, le qual preparara tu cammino avante tu*. 11 Amen, Io vos dice, necuno ha essite levate inter illes ingenerate ex femina major que Johannes, le Baptista, ma le minor in le regno del celos es major que ille. 12 Ma ab le dies de Johannes, le Baptista, usque hodie, le regno del celos exige corage e le effortiatos lo toma effortiatemente. 13 Quia tote le prophetas e le lege usque Johannes era prophesias. 14 E si vos vole reciper le, ille es Elias que debeva venir. 15 Ille que habe auditos, audi! 16 Ma a que Io comparara iste generation? Illo es similar pueros sedite in le placias que dice, dantes voces, a alteres: 17 “Nos sonava instrumentos e vos non ballava e nos faceva lamentationes e vos non plorava”. 18 Quia Johannes veniva, que non manducava ni bibeva, e illes dice: Ille tene un demonio. 19 Le Filio del homine veniva que manduca e bibe e illes dice: Ecce, un homine glutton e bibitor de vino e amico de collectores de tributos e de peccatores. E le sagessa era justificate per su operas.

20 Tunc Jesus comenciava reprochar le citates ubi le majoritate de su miraculos se faceva, pois que illes non se repentiva: 21 Guai tu, Chorazin, guai tu, Bethsaida, quia si in Tyro e in Sidon le miraculos que ha essite facite in vos haberea essite facite, jam desde ille tempore, in sacco e in cinere, illes habeva facite penitentia. 22 Ma Io vos dice: le die del judicio essera plus tolerabile a Tyro e a Sidon que a vos. 23 E tu Capharnaum, *an usque le celo essera levate? Usque le Hades tu descendera,* pois que si in Sodoma on

heberea facite le miraculos que se habeva facite in te, illes haberea permanite usque hodie. 24 Ma Io vos dice que le die del judicio essera plus tolerabile al terra de Sodoma que a te. 25 In ille occasion Jesus tomava le parola e diceva: Io Te lauda, Senior del celo e del terra, quia Tu ha occultate iste cosas al sapientes e prudentes e Tu los ha revelate al infantes. 26 Si, Patre, quia le beneplacito esseva assi ante Te. 27 Tote le cosas esseva transferite a Me per mi Patre, e necuno plenemente cognosce le Filio solmente le Patre e ni alcuno cognosce plenamnete le Patre solmente le Filio e ille a que vole le Filio revelar. 28 Veni! a me tote que labora durmente e habeva essite cargate e Io vos dara reposo. 29 Prende! vos mi jugo super vos e apprende ab Me pois Io es mansuete e humile de corde e vos incontrara reposo a vostre animas, 30 quia mi jugo es suave e mi carga es legier.

CAPITULO 12

1 In ille opportunitate Jesus iva in sabbato trans le seminatos e su discipulos habeva fame e comenciava aveller spicas e mangiar. 2 Ma le phariseos vidente, Le diceva: Ecce! tu discipulos face lo que non es licite in sabbato. 3 Ma Ille les diceva: non legeva vos que feceva David quando ille habeva fame e illes que con ille era? 4 Como ille intrava in le casa de Deo e illes mangiava le panes del proposition lo que non era licite mangiar a ille ni a illes que con ille era, solmente al sacerdotes? 5 O non legeva vos in le lege que in sabbatos le sacerdotes in le templo profana le sabbato e illes sin reproche son? 6 Ma Io dice a vos que un cosa major que le templo es hic. 7 Mais si vos haberea cognoscite que es: *misericordia io vole e non sacrificio* vos nos haberea condemnate le inculpabiles. 8 Quia le Filio del Homine es senior del sabbato.

9 E ille pasante ab illic veniva a lor synagoga. 10 E ecce un homine habeva un mano sic e illes Le demandava dicente: An curar in sabbato es licite? pro accusar Le. 11 Ma Ille les diceva: qui homine inter vos essera que ille habera un ove e si illo cade a un fosa in sabbato e ille no sasira e lo levantara? 12 Pois in quanto plus un homine excelle un ove! De modo que operar correctemente es licite in sabatto. 13 Tunc Jesus dice al homine: extende! tu mano e ille lo extendeva e le mano era restaurate sane como le altere. 14 Ma le phariseos sortiva e tomava consilio contra Ille a fin que eliminar Le. 15 Ma Jesus cognocente lo, partiva ab illic. E multos Le sequeva, Jesus curava totos. 16 E Jesus les adverteva que illes non Le faceva manifeste; 17 a fin que le dicto per le propheta Isaias era cumplite quando ille diceva: 18 *Ecce, mi servo, quem io seligeva, mi amato, in le qual mi anima se complaceva; io ponera mi spirito super le e ille annuntiara le judicio al gentiles. 19 Ille non disputara, ni ille critara, ni alcuno audira su voce alte in le placias. 20 Ille non plicara le canna lacerate, e ille non extinguera le lino fumose, usque ille remove le judicio a victoria. 21 E le gentiles sperara in su nomine.* 22 Tunc un possedito per le demonio, cec e mute le esseva conducite, e Jesus le sanava, ita le muto parlava e videva. 23 E tote le turbas remaneva atonite e illes diceva: An iste es le Filio de David? 24 Ma le phariseos audiente diceva: Iste non jecta le demones solmente per Beelzebu, le pincipe del demones. 25 Ma Jesus sapiente lor pensamentos les diceva: Tote regno dividite contra se mesme es desolate e tote citate dividite contra se mesme non restara a pede. 26 E si Satanas jecta foras Satanas, ille divideva se contra se mesme. Como, pois, resta a pede su regno? 27 E si Io jecta foras le demones per Beelzebu, vostre filios per qui les jecta foras? Dunque, illes essera vostre judices. 28 Ma si Io jecta foras le demones per le Spirito de Deo, tunc le regno de Deo arrivava usque vos. 29 O como pote alcuno intrar in le casa del homine forte e su benes spoliar si primo ille non attacha le homine forte? E tunc ille su casa spoliara. 30 Que non es con Me ille es conta Me, que non collige con Me ille dispersa. 31 Dunque Io vos dice: tote peccato e blasphemia essera perdonate al homines, ma le blasphemia contra le Spirito Sancte non essera perdonate. 32 E qualcunque dice un parola contra le Filio del Homine, illo e essera perdonate, ma qualcunque dice contra le Spirito Sancte ille non essera perdonate ni in iste epocha ni in le qual veni. 33 O vos declara le arbor bon e su fructo essera bon, o declara le arbor corrupte e su fructo essera corrupte, proque per le

fructo le arbor es cognoscite. 34 Generation de viperas, como pote vos parlar cosas bon si vos esse mal? Quia le bucca parla lo que disborda ab le corde. 35 Le bon homine ab le bon thesauro face sortir cosas bon, e le mal homine ab le mal thesauro face sortir cosas mal. 36 Ma Io vos dice que le homines rendira conto, in le die del judicio, de tote parola ociose parlate. 37 Quia tu essera justificate ex tu parolas e essera condemnate ex tu parolas.

38 Tunc alcune scribas e phariesos Le respondeva dicentes: Magistro, nos vole vider un signal ab tu parte. 30 Ma Jesus respondente les diceva: Un generation mal e dultere cerca un signal e non on lo dara un signal solmente le signal de Jonas le propheta. 40 Quia exactemente como *Jonas esseva in le ventre del balena, tres dies e tres noctes,* assi essera le Filio del Homine in le corde del terra tres dies e tres noctes. 41 Viros ninivitas se levara contra iste generation e lo condenara quia illes se repentiva per le predication de Jonas e ecce, hic alicuno es plus que Jonas. 42 Le regina del Sud essera levate in le judicio contra iste generation e lo condenara quia illa veniva ab confines del terra por audir le sapientia de Salomon e ecce, alicuno es plus que Salomon hic. 43 Ma quando le spirito inmunde saliva ab un homine, illo passava trans le desertos e illo cerca reposo e illo non lo trova, 44 tunc illo dice: io volvera a mi casa de ubi io exiva, e quando illo ha venite, illo lo trova inoccupate, scopate e ponite in ordine. 45 Tunc illo partiva e prende con se altere septe spiritos plus perverse que illo e illos ingressa e reside illic e le conditiones final del homine eveni pejor que le prime. Assi illo evenira a iste generation mal. 46 Quando totevia ille parlava al turbas, ecce su matre e su fratres era foras e illes intentava parlar con Ille. 47 E alcuno diceva le: Reguarda! que tu matre e tu fratres era arrestate foras e volente parlar te. 48 Ma ille respondeva e diceva al qual le parlava: Qui es mi matre e qui es mi fratres? 49 E Jesus extendeva su mano a su dicipulos e ille diceva: Ecce mi matre e mi fratres. 50 Quia qualcunque face la voluntate de mi Padre que es in celo, ille es mi matre e mi fratres.

CAPITULO 13

1 In ille die Jesus exiva ab casa e sedeva juxta le mar; 2 e multe turbas se reuniva insimul Ille, ita Jesus ascendeva a un barca e sedeva e tote le turba se situava super le plagia. 3 E Jesus parlava multe cosas in parabolas e diceva: Ecce le seminator exiva seminar. 4 E dum ille seminava, un semines, certo, cadeva juxta le cammino e le aves veniva e los manducava. 5 Ma altere semines cadeva super le petras ubi illos non habeva multe terra e al punto illos brotava quia le terra non habeva profunditate; 6 ma le sol exiva e le semines se adureva e se marceva quia illos non habeva radice. 7 Ma altere semines cadeva super le spinos e le spinos montava e suffocava le semines. 8 Ma alteres cadeva super le terra bon e dava fructos, le unes, cento; le alteres, sexanta; le alteres, trenta. 9 Ille que tene auditos audi! 10 E le discipulos approchava se e le diceva: Quare les parla tu in parabolas? 11 E ille repondente les diceva: Quia le mysterios del regno del celos ha essite date cognocer a vos, ma non ha essite date a illes. 12 Quia on essera date a ille que tene e ille abundara, ma on quitara usque lo que tene ab ille que non tene. 13 Dunque Ille les parlava in parabolas, pois illes vidente e non vide, e illes audiente e non audi ni intende. 14 On adimple a illes le prophesia de Isaias le qual prophesia dice: *Con audito vos audira e nullemente vos comprendera, e vidente vos videra ma nullemente vos percipera. 15 Quia le corde de iste populo se desensibilisava e con le auditos pesatemente illes audiva e illes serrava lor oculos. Non illo sia que illes vide con le oculos e audi con le auditos e con le corde illes intenda e se coverte e io les sana. 16* Ma vostre oculos es beate quia illos vide e vostre auditos quia los audi. 17 Amen, Io vos dice que multe prophetas e justos anhelava ver lo que vos vide e illes non videva e audir lo que vos audi e illes non audiva. 18 Pois audi! vos le parabola del seminator. 19 Quando tote que audi le parola del reino e ille non intende, le malingo veni e spolia lo que ha essite seminate in su corde; iste es lo que esseva seminate juxta le cammino. 20 Ma lo que esseva seminate super le petras, iste es que audi le parola e con gaudio ille

tosto lo recipe, 21 ma ille non tene radice in se mesme e solmente ille es fructo precoce
ma si le affliction o le persecution per causa del parola es venite, ille tosto senti se
offendite. 22 Ma lo que esseva seminate inter le spinos, iste es que audi le parola ma le
preocupation del mundo e le fraude del richessa suffoca le parola e ille deveni
infructuose. 23 Ma lo que esseva seminate super le bon terra, iste es que audi le parola e
lo intende e porta fructo e le uno produce cento; le altero, sexenta; le altero, trenta.

24 Altere parabola Jesus les proponeva e diceva: Le regno del celos es
comparate a un homine que seminava bon semine in su campo. 25 Ma durante que le
homines dormiva, su inimico veniva e seminava zizania supra e ille vadeva. 26 Ma
quando germinava le herba e produceva le fructo, tunc le zizania anque appareva. 27 E le
servos del domino del casa se acercava e le diceva: Senior, utrun non seninava tu semine
de bon qualitate in tu campo? De ubi, pois, tu habe zizania? 28 Me ille les diceva: Un
homine inimico ha facite isto. Ma le servos le dice: Vole, pois, tu que nos vade pro
colliger lo? 29 Ma ille diceva: Non, non illo sia que vos, colligente le zizania, tamben
vos excava conjunctemente le frumento. 30 Lassa! vos crecer ambes conjunctamente
usque le recolletion, e in tempore del recolletion io dicera a falcatores: Collige! primo le
zizania e liga lo in fasces a fin de comburer lo completemente, ma le frumento porta lo a
mi granario. 31 Altere parabola ille proponeva e diceva: Le regno del celos es simile a un
grano de mustarda que un homine prendeva e seminava in su campo; 32 le qual es le plus
parve que tote le semines, ma quando illo ha crescite es major que le productos horticole
e deveni arbor e usque le aves del celo veni e allogia se in illo. 33 Altere parabola ille les
parlava: Le regno del celos es simile a un levatura que prendeva un femina e illa
occultava in tres mensuras de farina, usque tote era fermentate. 34 Jesus parlava tote iste
cosas al turbas e sin parabolas nihil les parlava, 35 a fin de que on cumplerea lo que
diceva le propheta: *Io apperira in parabolas mi bucca, io proferera le occulte* ab le
fundation del mundo. 36 Tunc post dessar ir le turbas, Jesus ingresava in la casa. E sus
discipulos se approchava a Ille e illes diceva: Declara nos le parabola del zizania del
campo. 37 Ma Ille responente diceva: Ille que semina le bon semine es le Filio del
Homine: 38 e le campo es le mundo; e le semine de bon qualitate es le filios del regno;
ma le zizania es le filio del Maligne, 39 e le inimico que lo seminava es le diabolo, e le
recollection es le consummation del seculo e le recollectores son le angelos. 40 In
consequentia, assi como le zizania es collegite e es consummate con foco assi illo essera
in le consummation del seculo, 41 le Filio del Homine inviara su angelos e illes expellera
ex su regno tote le scandalos e illes que face le iniquitate, 42 e illes les jectara al forno de
foco: illic essera le plorar e le stridulation del dentes. 43 Tunc le justos resplandera como
le sol in le regno de su Patre. Ille que tene auditos, audi! 44 Le regno del celos es simile a
un thesauro que ha essite abscondite in le campo, un homine lo incontrava e lo
abscondeva e per le letitia de illo ille va e vende tote que tene e ille compra ille campo.
45 De novo le regno del celos es simile a un mercator que cerca petras preciose; 46 e ille
incontrava un perla valiose e iva e vendeva tote que ille habeva e comprava le perla.
47 De novo, le regno del celos es simile a un rete jectate al mar que ha collegite tote
clase de pisces, 48 e quando le rete se plenava, illes lo removeva al litore e se sedeva e
colligeva le pisces de bon qualitae in cestos e jectava foras illos de mal qualiate. 49 Assi
illo essera in le consummantion del seculo, le angelos sortira e separara le malignos ex le
medio del justos, 50 e repulsara illes al forno de foco, illic essera le plorar e le
stridulation del dentes. 51 Entendeva vos tote iste cosas? Illes Le dice: Si. 52 E Ille les
diceva: Dunque tote scriba que ha essite instruite in le regno del celos es simile a un
homine senior de su casa que remove de su thesauro cosas nove e cosas vetere.

53 E illo deveniva quando Jesus terminava iste parabolas, Ille translatava se ex
illic. 54 E Jesus, venite a su patria, inseniava les in lor synagoga usque le puncto que illes
remaneva atonite e illes diceva: De ubi a iste veni iste sapientia e le miraculos? 55 Non
es iste le filio del carpentero? Non es su matre Maria e su fratres Jacobo e Joseph e
Simon e Judas? 56 E an su sorores non son con nos? De ubi tene Iste tote iste cosas?
57 E illes scandalisava se in Ille. Ma Jesus dice les: Non es un propheta sin honor

excepte in su patria e in su casa. 58 E Jesus non faceva illic multe miraculos a causa de lor incredulitate.

CAPITULO 14

1 In ille tempore Herodes, le tetrarcha, audiva le fama de Jesus, 2 e ille diceva a su servos: Iste es Johannes, le Baptista, ille ha resuscitate ex le mortos e in consequentia le poteres miraculose actua in ille. 3 Quia Herodes post arrestar Johannes, le incatenava e le poneva in le carcere a causa de Herodias, le femina de Philippe, su fratre; 4 Quia Johannes le diceva: haber la non es te licite. 5 E Herodes, volente occider le, timeva le gente pois illes le habeva como propheta. 6 Ma, le anniversario arrivate de Herodes, le filia de Hoerodias dansava in le medio [del festa] e illa agradava Herodes, 7 pro qual ration Herodes con juramento la prometeva dar qual cosa que illa peterea. 8 E illa, pulsate per su matre, diceva: da! me hic in un tabuliero le capite de Johannes, le Baptista. 9 E adversate le rege, a causa del juramento e le comensales, ille ordenava dar lo. 10 E Herodes inviava per decapitar Johannes in le carcere. 11 E su capite esseva apportate in un tabuliero e era date al juvene e illa lo portava a su matre. 12 E arrivate su discipulos prendeva le cadavere e le selpultava e illes veniva e informava Jesus. 13 Jesus lo audiva e partiva ab illic in un barca al deserto, a un loco private. E le turbas lo audiva e Le sequeva a pede ab le citates. 14 E Jesus exiva e videva multe gente e le entranias se le commoveva super illes e sanava lor infirmos. 15 E quando le tarde arrivava, le discipulos se Le approchava dicente: Le loco es deserto e le hora jam ha passate, despide!, pois, le turbas per ir al villages e emer alimentos a se mesme. 16 Ma Jesus les diceva: Illes non tene necesitate de marchar se, da! vos les mangiar. 17 Ma illes le diceva: Nos non habe hic solmente cinco panes e duo pisce. 18 Ma ille diceva: porta! me hic los. 19 E Ille ordenava le turbas reclinar se super le herba, e prendeva le cinco panes e le duo pisces, e elevava le oculos al celo, pronunciante le benediction, e dividente los, dava al discipulos le panes e le discipulos al multitudes. 20 E totos manducava e remaneva satiate e illes prendeva le restante del fragmentos, dece-duo cestas plene. 21 E que manducava era cinque milles viros a parte de feminas e pueros. 22 E tosto Ille obligava le discipulos ascender al barca e preceder Le ad le litore opposite usque Ille dimitte le turbas. 23 E post dimitter le turbas Jesus ascendeva le montania in private a orar. E quando le tarde eveniva Ille esseva illic sol. 24 Ma le barca distava jam multe stadios del terra e esseva colpate per le olas quia le vento era contrarie. 25 Ma durante le quarte vigilia del nocte, Jesus veniva a illes andante super le mar. 26 Ma le discipulos quando le videva andante super le mar, espaventava dicente: Illo es un phantasma. E illes critava a causa del espavento. 27 Ma tosto Jesus parlava les dicente: Tene! Animo, Io esse. Non seque! tenente espavento. 28 Petro diceva respondente le: Senior, si tu esse, ordena! que io vade a te super le aquas. 29 E ille diceva: Veni!. E Pedro, descendente del barca, andava e iva usque Jesus. 30 Ma Petro habeva espavento vidente le vento e habente comenciate ir se al fundo, critava dicente: Senior, salva! me 31 E tosto Jesus extendeva le mano, le sasiva e le dice: Tu, pauco credente, pro que cosa dubitava? 32 E quando ille ascendeva al barca, le vento cessava. 33 E illes del barca postrava se ante ille, dicente: Vero, Tu esse Filio de Deo. 34 E illes vadeva al altere litore e arrivava per terra a Gennesaret. 35 E quando le viros de ille loco Le recognoceva, illes inviava [aviso] a tote le comarca celle e illes Le portava totos que habeva un mal, 36 e illes rogava Le que al minus illes poteva toccar le bordo de su mantello e quantos tocava remaneva completemente sane.

CAPITULO 15

1 Tunc ab Jerusalem a Jesus un phariseos e scribas arrivava dicente: 2 Quare tu discipulos trangrede le tradition del ancianos? Quare non lava illes le manos quando mangia pan? 3 Ma ille constestante les diceva: Quare anque transgrede vos le

mandamento de Deo por causa de vostre tradition? 4 Quia Deo diceva: *Honora le patre e le matre e que mal parla de su patre e de su matre, con morte ille mori. 5 Ma vos dice: Qualcunque dice al patre o al matre: Tote profito que tu pote sacar de me illo es offrenda.* 6 Nullemente ille honorara su patre e su matre e vos habe lassate le parola de Deo sin efecto a causa de vostre tradition. 7 Hypocritas! ben prophetisava re vos le propheta Isaias dicente: 8 *Iste populo me honora con le labios ma su corde dista longe me; 9 e in van illesme adora, docente como doctrinas lo que son preceptos humane.* 10 E Jesus, habente vocate a se le multitude, les diceva: Audi! e comprende! 11 Non lo que intra in le bucca face le homine profane, solmente lo que sali del bucca isto face homine profane. 12 Tunc le discipulos se approchava e le diceva: Sape tu que le phariseos quando audiva tu parola, illes se scandalisava? 13 Ma Jesus respondente diceva: Tote planta que non plantava mi Patre celestial essera excavate de radice. 14 Dessa! les, illes son cecos e guidas de cecos; e si un ceco altere ceco guida, ambes cadera in un fossa. 15 E Petro respondente Le diceva: Explica! nos le parabola. 16 E Jesus diceva: Totevia vos anque sin intendimento esse? 17 Non intende vos que tote lo que intra in le bucca va al ventre e illo es jectate in cloaca? 18 Ma le cosas que vade saliente ab bucca proveni ab le corde e isto prophana le homine. 19 Quia ab le corde procede le mal pensamentos, homicidios, adulterios, pornographias, robos, false testimonios, diffamationes. 20 Iste cosas son que profana le homine, ma le mangiar con manos non lavate non profana le homine.

21 E saliente ab illic Jesus partiva in le region de Tyro e Sidon. 22 E ecce un femina cananee salite ab ille confinios critava dicente: Tene! compasion de me, Senior, Filio de David, mi filia es malmente indiabolate. 23 Ma Ille non la respondeva un parola. E su discipulos approximante le rogava dicente: Dimitte! la nam illa vade critante post nos. 24 E Ille respondente diceva: Io ha essite inviate solmente al oves perdite del casa de Israel. 25 Ma illa arrivava e se prosternava dicente: Senior, adjuva! me. 26 Ma Ille respondente diceva: Prender le pan del filios e jectar se lo al canes domestic non es ben. 27 Ma illa diceva: Si, senior, ma le canes domestic mangia del micas que cade ab le tabula de lor amos. 28 Tunc Jesus la diceva: Femina! tu fide es grande; Il eveni! te como tu desidera. E su filia esseva sanate ab ille hora.

29 E passante ab illic, Jesus veniva al mar de Galilea e montante al montania era sedite illic. 30 Multe gentes Le approchava e illes habeva con se mesme claudes, stropiatos, cecos, mutos e altere multos, e illes tendeva les a su pedes, e Jesus les curava. 31 Ita le gente se meraviliava vidente le mutos parlante, le stropiatos essente sane e le claudes ambulante e le cecos vidente e illes glorificava le Deo de Israel. 32 E Jesus, advocante ad se le discipulos, les diceva: Io senti compassion super le multitude pois illes permane juxta me tres dies e non tene que mangiar e Io non vole dimitter les jejun ne illes perde conscientia in le cammino. 33 E le discipulos Le dice: De ubi nos pote obtener, in un loco dispopulate, tante panes per satisfacer un multitude tam grande? 34 E Jesus les dice: Quante panes tene vos? E illes diceva: Septe e un pauc piscettos. 35 E post commandar le turbas reclinar se super le terra, 36 Jesus prendeva le septe panes e le pisces, dante gratias, los divideva, dava al discipulos e le discipulos al turbas. 37 E totes manducava e remaneva satiate e illes prendeva le restante del fragmentos, septe cestas plene. 38 E illes que manducava era quatro milles viros a parte de feminas e pueros. 39 E post dimitter le turbas Jesus intrava in le barca e arrivava le costas de Magadan.

CAPITULO 16

1 E le phariseos e saduceos se approchava e, tentante Le, Le demandava que Ille les monstra un signo del celo. 2 Ma Ille, respondente, les diceva: Quando le tarde arriva, vos dice: Bon tempore quia le celo es rube. 3 E, in le matino: Hodie, tempesta, quia le celo es rube lugubremente. De modo que ex face del celo vos sape discerner, an non pote vos discerner le signos del opportunitates? 4 Un generation maligne e adultere cerca un signal e non essera date un signal, solmente le signal de Jonas. 5 E le discipulos arrivava

al litore opposite e oblidava prender panes. E Jesus les diceva: 6 Cura! vos e guarda! del levatura del phariseos e saduceos. 7 Ma illes rationava inter illes mesme dicente: Nos non apportava panes. 8 Ma Jesus informante se diceva: Que discute vos inter vos mesme, homines de parve fide, que non tene vos panes? 9 Totevia non intende vos ni recorda vos le cinque panes del cinque milles e quante canastas recolligeva vos? 10 Ni le septe panes del quatro milles e quante canastas recolligeva vos? 11 Como non intende vos que non re panes Io vos parlava? Ma vos guarda! vos del levatura del phariseos e saduceos. 12 Tunc illes intendeva que Ille non diceva que illes se guardara del levatura del panes, solmente del inseniamento del phariseos e saduceos.

13 E quando Jesus arrivava al region de Cesarea, Ille interrogava su discipulos dicente: Qui dice les homines que es le Filio del Homine? 14 E illes respondeva: unes que Joanne, le Baptista, alteres que Elias, alteres que Jeremias o alcuno del prophetas. 15 Jesus les dice: Vos qui dice que Io esse? 16 E Simon Petro respondente diceva: 17 Tu esse le Christo, le Filio de Deo le vivente. E Jesus, respondente, le diceva: Beato, tu, Simon, filio de Jonas, quia non le carne ni le sanguine ha revelate te isto, solmente mi Patre in le celos. 18 E Io tamben te dice que tu es Petro e super iste petra Io edificara mi Ecclesia, e le portas del Hades non prevalera super illo. 19 Io te dara le claves del regno del celos e tote que tu attachera in le terra illo remanera attachate in le celos e tote que tu disligera in le terra remanera disligite in le celos. 20 Tunc Jesus adverteva les discipulos que illes non dice a alcuno que ille es le Christo.

21 Ab tunc Ille comentiava declarar a su discipulos que Ille debeva ir a Jerusalem e suffrer multe cosas de parte del ancianos e del princes del sacerdotes e del scribas e esser morte e resuscitar in le tertie die. 22 E Petro, prendente le in altere parte, comenciava reprender Le dicente: Le Senior sia te propicio. Isto nullemente Te succedera. 23 Ma Jesus se volveva e diceva a Petro: Vade! ex mi vista, Satanas; tu me scandalisa, pois tu non pensa le cosas de Deo, solmente le cosas del homines. 24 Tunc Jesus diceva a su discipulos: Si alcuno vole venir post me, nega! se mesme, prende! su cruce e seque! me. 25 Quia qualcunque vole salvar su vita, ille lo perdera; ma qualcunque perde su vita per mi causa, ille lo incontrara. 26 Quia in que essera beneficiate un homine si ille gania le mundo integre ma ille perdeva su vita? O que dara un homine como intercambio de su vita? 27 Quia le Filio del Homine va venir in le gloria de su Patre con su angelos, e tunc Ille recompensara cata uno secun su conducta. 28 Amen, Io vos dice que alcunos hic son presente que nullemente videra le morte usque illes videra le Filio del Homine veniente in su gloria.

CAPITULO 17

1 E post sex dies Jesus prende Petro e Jocobo e Johannes, su fratre, e Jesus les monta a un monte alte privatemente; 2 E Jesus era transfigurate coram illes e su face brillava como le sol e su vestimentos deveniva albe como le luce. 3 E ecce Moises e Elias appareva se les e illes conversava con Ille. 4 E Petro, prendente le parola, diceva a Jesus: Senior, que nos hic esse es excelente, si Tu vole, io facera hic tres tentas, un a te, un a Moises e un a Elias. 5 E totevia ille parlava e ecce un nube luminose les coperiva con umbra e ecce un voce ex nube que diceva: Iste es mi Filio, le amato, in que Io me ha complacite, asculta! vos Le. 6 E le discipulos, audiente lo, se postrava in terra e illes temeva multo.7 E Jesus se approximava e les tangeva e diceva: Levanta! vos e non time! 8 E illes tres altiava lor oculos e videva necuno solmente Jesus sol. 9 E quando illes descendeva ab le monte, Jesus les incargava dicente: Dice! vos a necuno le vision usque le Filio del Homine resuscita ex le mortes. 10 E le discipulos Le questionava dicente: Quare le scribas dice que Elias debe primo venir? 11 Ma Ille respondente diceva: Illo es certe que Elias veni e restaurara tote le cosas. 12 Ma Io dice vos que Elias jam veniva e illes non le recognosceva, solmente illes le faceva tote quanto illes voleva, assi tamben le Filio del Homine va suffrer per illes. 13 Tunc le discipulos intendeva que re Johannes, le Baptista, Jesus les habeva parlate.

14 E quando illes arrivava al gente un homine se approximava a Ille e geniculava ante Ille 15 e diceva: Senior, tene compasion de mi filio pois es lunatic e ille es multo infirme, proque ille plure vices cade al foco e plure vices al aqua. 16 E io le apportava a tu discipulos e illes non poteva sanar le. 17 E Jesus diceva respondente: Generation infidel e perverse! Usque quando essera Io con vos? Usque quando Io vos supportara? Apporta! vos me le hic. 18 E Jesus reprehedeva le demonio e le demonio exiva ab ille e le puero esseva sanate ab ille hora. 19 Tunc le discipulos, approximante se a Jesus in private, diceva: Quare non poteva nos expulsar lo? 20 E Ille les diceva: A causa del parve fide vestre. Quia amen Io vos dice, si vos habe fide como un grano de mustarda, vos dicera al monte iste: passa! ab hic ad illic e nihil essera impossible a vos.

22 E Jesus les diceva durante que illes reverteva junctemente a Galilea: Le Filio del Homine va esser livrate a manos de homines 23 e illes Le occidera e Ille al tertie die resuscitara. E illes se doleva multo.

24 E quando illes arrivava a Capharnaum, le collectores del didrachmas approximava a Petro e diceva: Non paga vostre magistro le didrachmas? Petro dice: si. 25 E quando Petro ingressava al casa, Jesus se le adelantava e diceva: Que te pare, Simon, le reges del terra ab qui incassa le tributos o taxa, ab lor filios o ab le extranneos? 26 E quando Petro affirmava: Ab le extranneos. Jesus le diceva: Pois tunc, le filios son exente. 27 Ma proque nos non les offende, vade al mar jecta un hamo e prende le prime pisce que monta e, post tu habe aperite le bucca, tu trovara un statera e prende! lo e da! les lo per me e per te.

CAPITULO 18

1 In ille hora le discipulos se approximava a Jesus, dicente: Qui, alora, es major in le regno del celos? 2 E Jesus vocava un infante a se e le poneva in medio de illes 3 e diceva: Amen, Io vos dice: Si vos non vos altera e vos non vos face como le infantes, vos nullemente intrara in el regno del celo. 4 Assi que qualcunque se humilia mesme como iste infante, iste es le major in le regno del celos. 5 E que recipe un sol infante, como iste, in mi nombre, Me recipe. 6 Ma que scandalisa un sol del iste parvos que crede in Me, illo es melior pro ille si un petra de molino es pendite circa su collo e ille es suffocate in le profundo del mar. 7 Guai le mundo per le scandalos! Illo es necessari, alora, que le scandalos veni, ma guai le homine per que le scandalo veni! 8 Ma si tu mano o tu pede te scandalisa, seca lo e jecta lo ab te, illo es preferite pro te entrar in le vita manco o claude que tenente duo manos o duo pedes tu esser jactate al foco eterne. 9 E si tu oculo te scandalisa, remove! lo e jacta! lo ab te; illo es preferite pro te con un sol oculo entrar in le vita que tenente duo oculos tu esser jectate al inferno del foco. 10 Reguarda! vos que vos non affronta un sol de iste parvos quia Io vos dice que lor angelos in le celos semper vide le face de mi Patre del celos. [*On omitte le versiculo 11 quia il es interpolate ex Lc 19:10*].

12 Que pare vos? Si certe homine arriva a haber cente oves e un sol de illos se disviava, non lassara ille le noventa-nove in monte e ille ira a cercar le extraviate? 14 Del mesme modo un desiderio coram vostre Patre in le celos non es que un sol de iste parvos se perde. 15 Ma si tu fratre pecca, vade!, reprende! le inter te e ille sol; si ille ascolta te, tu ha ganiate tu fratre. 16 Ma si ille non ascolta, prende con te ancora un o duo ut, *per bucca de duo testes o tres, tote parola remane stabilite.* 17 Ma si ille non audi illes, dice! lo al ecclesia e si etiam ille non audi le ecclesia, ille sia pro te como le ethnico e le collector de tributos. 18 Amen, Io dice vos, tote quante vos liga in le terra illo habera essite ligate in celo, e tote quanto vos disliga in le terra illo habera essite disligate in le celo. 19 De novo amen, Io vos dice que si duo inter vos in le terra son acorde circa tote cosa que illes demanda, illo les essera facite per mi Padre in le celos. 20 Quia ubi duo o tres se ha reunite in mi nomine, Io esse illic in medio de illes.

21 Tunc Petro approximante, Le diceva: Senior, quante vices mi fratre peccara contre me e io le perdonara? Usque septe vices? 22 Jesus le dice: Io non te dice usque septe vices ma usque septanta vices septe. 23 Dunque le regno del celos ha essite

comparate a un homine rege que voleva adjustar su contos con su servos. 24 E ille habeva initiate adjustar su contos e un debitor que debeva dece milles talentos le era apportate. 25 Ma ille non habeva ab ubi pagar e le senior ordenava que ille esserea vendite, le femina, e le filios, e tote lo que ille tene, e que le conto esserea regulate. 26 E le servo cadeva e se prostrava ante ille dicente: Tene! patientia con me e io te pagara toto. 27 E le senior de celle servo, commovite, le laxava e le perdonava le debito. 28 Ma quando exiva celle servo incontrava un de su conservos que le debeva cente denarios e le sasiva e le suffocava dicente: Paga! me lo que tu me debe. 29 E su conservo cadeva e le supplicava dicente: Tene! patientia con me e io te pagara. 30 Ma ille non voleva solmente ille partiva e le jectava in le carcere usque ille pagarea lo que ille debeva. 31 E su conservos videva lo que habeva devenite e se attristava multissimo e veniva e refereva a lor senior tote lo devenite. 32 Tunc su senior le appellava e le dice: Servo maligne, io te perdonava tote ille debito jam que tu me rogava. 33 Non era obligatori que tu anque commiserarea tu conservo como io te commiserava? 34 E irascite su senior le transfereva al tormentatores usque ille pagarea tote lo que le era debite. 35 Assi anque mi Patre celestial vos facera si vos cata uno non perdona vostre fratre ex vostre corde.

CAPITULO 19

1 E illo deveniva que quando Jesus terminva iste parolas, Ille se translatava ab Galilea e veniva al confinios de Judea, ultra Jordan. 2 E le grande multitudes Le sequeva illic e Ille les sanava illic. 3 E un phariseos se approchava a Ille per tentar Le e illes diceva: An es licite repudiar su femina per qualcunque causa? 4 Ma ille diceva respondente: An non legeva vos que Ille que les creava ab initio *les faceva masculo e femina?* 5 E Ille diceva: *Per isto un homine quitara le patre e le matre e restara unite a su femina e le duo essera un sol carne;* 6 ita jam non son duo solmente un sol carne. Quia lo que Deo ha jungite le homine non lo separara. 7 Illes le dice: Quare Moises commandava *dar documento de divorcio e repudiar la*? 8 Jesus les dice: Moises per vestre duritia de corde vos permiteva repudiar vostre feminas ma ab initio illo non ha esse assi. 9 Ma Io vos dice que quicunque repudia su femina, excepte si illo es per porno, e se marita con altera, ille adultera. 10 Le discipulos le dice: Si ita es le causa del homine con le femina, illo non coveni maritar se. 11 Ma Ille les diceva: Non totos ha capacitate per practicar iste parola solmente a illes que lo ha essite date. 12 Quia eunuchos son que ita illes nasceva ab le ventre de lor matre, e eunuchos son quem le homines feceva eunuchos e eunuchos son que feceva se eunuchos per le regno del celos. Ille que pote lo acceptar accepta! lo.

13 Tunc un infantes Le esseva apportate per imponer les le manos e per orar, ma le discipulos les reprendeva. 14 Ma Jesus diceva: Lassa! vos le infantes e non impedi! les venir a Me quia le regno del celos es de tales. 15 E postea Ille imponeva les le manos e Ille partiva ab illic.

16 E ecce uno approximante se Le diceva: Magistro, que cosa bon debe io facer per obtener le vita eterne? Mais Ille le respondeva: 17 Quare Me pregunta tu circa le ben? Un sol es le bon; ma si tu vole entrar in le vita eterna, serva! le commandamentos. 18 Ille dice Le: Quales? E Jesus le diceva: *Tu non occidera, non adulterara, non furara, non dicera false testimonio, 19 honora! tu le patre e le matre e tu amara tu proximo como te mesme.* 20 Le juvene Le diceva: Tote iste cosas io observava. Que totevia me manca? 21 Jesus le diceva: Si tu vole esser perfecte, vade!, vende! tu possessiones e da! los al povres e tu habera un thesauro in le celos, e veni! e seque! me. 22 Ma quando le juvene audiva iste parola, ille vadeva tristate quia ille habeva multe benes. 23 E Jesus diceva a su discipulos: Amen, Io vos dice que un rico difficilemente intrara in le regno del celos. 24 E de novo Io vos dice que un camelo intra per le oculo de un acuta es plus facile que un rico intra in le regno del celos. 25 Le discipulos lo audiva e illes se consternava multo dicente: Tunc qui pote salvar se? 26 Ma Jesus reguardava e les diceva: Isto es imposibile al homines ma conjunctemente con Deo toto es posibile.

27 Tunc Petro Le respondeva e diceva: Reguarda! nos ha quitate toto e Te ha sequite,
que, pois, essera a nos? 28 Ma Jesus les diceva: Amen, Io vos dice que vos que Me
sequeva, in le regeneration, quando le Filio del Homine sedera in le throno de su gloria,
vos mesme sedera anque in dece-duo thronos per judicar le dece-duo tribus de Israel.
29 E tote que quitava casas o fratres o sorores o patre o matre o filios o campos per causa
de mi nomine recipera in multe vices magis e hereditara le vita eterne. 30 Ma multe
primos essera ultime e ultimos essera prime.

CAPITULO 20

1 Quia le regno del celo es simile a un homine maestro de casa le qual exiva de
bon hora matino per contractar operatores a su vinia. 2 E ille era concorde con le
operatores in un denario per die e les inviava a su vinia. 3 E ille exiva circa nove horas
e videva altere de pede in placia inoccupatos 4 e les diceva: Vade! anque a mi vinia e
quanto sia juste io vos dara. E illes vadeva. 5 E de novo ille exiva, circa dece-duo horas e
dece-quinte horas, e faceva equalmente. 6 E circa dece-septe horas ille exiva e trovava
altere inoccupatos e les diceva: Quare habeva essite vos tote le die inoccupate? 7 Illes le
diceva: Quia necuno nos contractava. Ille les diceva: Vade! anque vos al vinia. 8 E
quando le vespera arrivava, le senior del vinia dice a su incargato: Voca! le operatores e
paga! les le salario comenciante ab le ultimos usque le primos. 9 E quando arrivava les
circa le dece-septe horas, cata un recipeva un denario. 10 E quando arrivava le primos,
illes pensava que illes reciperea plus. E illes recipeva anque le respective denario. 11 E
quando illes lo recipeva, murmurava contra le maestro de casa dicente: 12 Iste ultimos
laborava un sol hora e tu les faceva equal a nos que habeva supportate le peso del die e
del calor suffocante. 13 Ma ille respondeva a un de illes e diceva: Companion, io non te
facio injustitia; non conveniva tu con me per un denario? 14 Prende! le tue e vade!; ma
io vole dar a iste ultime como anque a te. 15 Non me licite es facer lo que io vole in mi
cosas? O tu oculo es mal quia io es bon? 16 Assi le ultimos essera prime e le primos,
ultime.

17 E illes era per ascender a Jerusalem e Jesus prendeva a parte le dece-duo e in
le cammino les diceva: 18 Reguarda! que nos vade montar a Jerusalem e le Filio del
Homine essera livrate al princes del sacerdotes e al scribas e illes Le condemnara a
morte, 19 e Le livrara al gentiles per derider Le e per flagellar Le e per crucifiger Le e in
le tertie die Ille resuscitara.

20 Tunc le matre del filios de Zebedeo se le approchava con su filios, prostrante
se, e illa peteva alique ab ille. 21 Ma ille la diceva: Que desira tu? Illa le dice: Dice! que
iste duo filios mie se sede, une in tu dextera e altere in tu sinistra, in tu regno. 22 Jesus
rspondente diceva: Vos non cognosce lo que vos pete. Pote vos biber le cupa que Io vade
biber? Illes le dice: Nos pote. 23 Ille les dice: Amen, vos bibera mi cupa ma le seder se
in mi dextera o in mi sinistra, dar isto non es mie, solmente al quales isto ha essite
preparate per mi Patre. 24 E quando le dece lo audiva, illes se indignava circa le duo
fratres. 25 Ma Jesus les appellava e les diceva: Vos sape que le governantes del gentiles
les domina e le magnates les habe sub lor auctoritate. 26 Il non es assi inter vos,
solmente qualcuno inter vos que vole facer se grande ille essera serviente de vos, 27 e
qualcuno inter vos que vole esser prime ille essera servo de vos; 28 assi como le Filio del
Homine non veniva per esser servite ma per servir e per dar su vita como rescate de
multos. 29 E quando illes camminava ab Jerico, un multitude grande Le sequeva. 30 E
ecce duo cecos sedite insimul le cammino, quando audiva que Jesus passava, critava
dicente: Senior, tene! compassion de nos, Filio de David. 31 Ma le turba les reprendeva
ut illes se quieta ma illes plus critava dicente: Senior, tene! compassion de nos, Filio de
David. 32 E Jesus se arrestava e les vociferava e diceva: Que vole vos que Io face a vos?
33 Illes Le dice: Senior, que nostre oculos sia apperte. 34 E Jesus se moveva a
compassion e tangeva lor oculos e illes reprendeva le vista subito e Le sequeva.

CAPITULO 21

1 E quando illes approchava se a Jerusalem e arrivava a Betphage, al monte del Olivos, tunc, Jesus inviava duo discipulos, 2 dicente les: Vade! al village que es, facie a facie nos, e subito vos incontrara un asina con su pullo, desliga! los e trahe! me. 3 E si alcuno vos dice alique, vos dicera que le Senior habe necessitate de illos e ille subito los inviara. 4 E isto deveniva ut illo se realisarea lo que esseva dicite per medio del propheta, quando ille diceva: 5 *Dice al filia de Sion: Reguarda! tu rege veni a te manse e montate in asino e in pullo, filio de animal de carga.* 6 E quando le discipulos iva e faceva como lo que Jesus les ordinava, 7 illes traheva le asina e le pullo e illes poneva super illos le mantellos e Jesus se montava super illos. 8 E le majoritate del turba extendeva lor mantellos in le cammino e alteros sicava ramos del arbores e los extendeva in le cammino. 9 E les turbas que iva delante e que Le sequeva critava dicente: *Hosanna al Filio de David, benedicte que veni in nomine del Senior, hosanna* in le locos plus alte. 10 E quando intrava Ille in Jerusalem, tote le citate se commoveva dicente: Qui es iste? 11 E le turbas diceva: Iste es le propheta Jesus, ille de Narareth de Galilea.

12 E Jesus intrava in le templo, e expelleva totos que vendeva e que emeva in le templo, e reverteva le tabulas del cambistas e le sedes del venditores de columbas. 13 E Jesus les dice: illo ha essite scripte: *Mi casa essera nominate casa de oration* e vos lo habeva facite un *cova de robatores.* 14 E le cecos e le claudes in le templo se le approximava e Jesus les sanava. 15 Ma quando le princes del sacerdotes e le scribas videva le meravilias que Ille faceva e le infantes que critava in le templo e diceva: *Hosanna al Filio de David,* illes irasceva 16 e le diceva: Audi tu lo que diceva illes? Ma Jesus les diceva: Si, nunquam audiva vos que *ab le bucca de infantes e lactantes tu preparava laude*? 17 E Jesus les quitava e exiva, foras del citate, a Betania e illic pernoctava. 18 In le matino quando Jesus ascendeva al citate, habeva fame. 19 E Jesus videva un fichiero juxta le cammino e iva a illo e inveniva nihil in illo, excepto folias solmente e lo diceva: Non jamais fructo deveni ab te pro semper. E le fichiero subito siccava. 20 E le discipulos se admirava dicente: Como subito siccava le ficus? 21 E Jesus respondente les diceva: Amen, Io vos dice, si vos habe fide e vos non dubita, vos facera non sol isto del fichiero solmente que si vos inclusive dice al monte iste: jecta! via e sia! affundate al mar, il devenira. 22 E tote quante vos credente pete in le oration, vos lo recipera.

23 E quando Ille intrava in le templo, le princes del sacerdotes e le ancianos del populo se approximava a Ille, dicente: Con que clase de auctoritate face tu iste cosas? Qui te dava iste auctoritate? 24 Ma respondente Jesus, les diceva: Io demandara tamben vos un cosa e si vos Me lo dice, Io tamben vos dicera con que auctoritate Io face iste cosas: 25 Le baptimo de Johannes de ubi era? Del celo o del homines? Ma illes rationava in se mesme dicente: Si nos dice: del celo, Ille nos dira: Quare vos non le credeva? 26 E si nos dice: del homines, nos teme le turba, quia totos tene Johannes como propheta. 27 E respondente illes a Jesus diceva: Nos non sape. Ille les diceva tamben: ni Io dice vos con que clase de auctoritate Io face iste cosas. 28 Ma que vos parece? Un homine habeva duo filios; ille approximante al prime le diceva: Filio, vade! hodie, labora! in le vinia. 29 Ma ille respondente diceva: Io vade, senior, e ille non vadeva. 30 Ma le patre approximante al secunde, diceva equalmente. Ma ille respondente diceva: Io non vole. Plus tarde, mutate le opinion, ille vadeva. 31 Qui del duo faceva le voluntate del patre? Illes dice: le ultime. Jesus les dice: Amen, Io vos dice que le collectores de tributos e le prostitutas vos precede al regno de Deo. 32 Quia Johannes veniva a vos in cammino de justitia e vos non le credeva; ma le collectores de tributos e le prostitutas le credeva; ma vos Le videva e ni vos mutava vostre opinion postea pro creder le. 33 Vos audi! altere parabola: Un homine era maestro de casa le qual *plantava un vinia, e le poneva circa un palissada e fodeva in illo un pressa de vino e edificava un torre* e arrentava lo a un cultivatores e se absentava. 34 E quando le tempo del fructos se approximava, ille inviava su servos al cultivatores per reciper su fructos. 35 E le cultivatores prendeva su servos, illes colpava une, occideva altere, e lapidava altere

36 De novo ille inviava altere servos plus que le primos e illes les faceva equalmente. 37 E finalmente ille inviava su filio a illes dicente: Illes repectara mi filio. 38 Ma le cultivatores videva le filio e diceva inter illes mesme: Iste es le herede, veni! vos, occide! nos le e nos possedera su hereditate. 39 E illes le prendeva, e jectava foras del vinia e le occideva. 40 Quando, pois, veni le maestro del vinia que facera con le cultivatores celle? 41 Illes Le dice: Ille malmente destruera iste malos e arrentara le vinia a altere cultivatores que le pagara le fructos in lor tempo. 42 Jesus les dice: Nunquam legeva vos in le Scrituras: *Le petra quem le architectos repelleva, isto ha devenite petra angular; ab le Senior isto ha devenite e isto es meraviliose a nostre oculos?* 43 Dunque Io vos dice que le regno de Deo essera removite ab vos e essera date a un nation que produce su fructos. 44 [E que cade super iste petra essera destruite ma ille super que le petra cade iste essera dispersate.] 45 E le princes del sacerdote e le phariseos audiva su parabolas e cognosceva que Ille dice concernente illes; 46 e quando illes procurava Le prender, illes temeva le turbas quia illes Le habeva como propheta.

CAPITULO 22

1 E de novo Jesus initiava inseniar e les parlava parabolas dicente: 2 Le regno del celo es simile a un homine rege le qual faceva un banchetto de nuptias a su filio. 3 E ille inviava su servos per appellar illes que habeva essite invitate al banchetto de nuptias e illes non voleva venir. 4 De novo ille inviava altere servos dicente: Dice! a istes que ha essite invitate: ecce io ha preparate mi prandio excellente, mi bovellos e le animales escate son macellate e tote es preparate; veni! vos al banchetto de nuptias. 5 Ma illes negligeva e iva, le uno a su proprie campo, le altero super su negotio, 6 e le restantes apprehendeva su servos, les insultava e les occideva. 7 Tunc le rege irasceva e inviava su exercitos e destrueva ille asesinos e lor citate incendiava. 8 Tunc ille dice a sus servos: Illo es certe que le nuptias es preparate ma illes que habeva essite invitate non esseva digne; 9 vade!, dunque, al cruciamentos del camminos e quantos vos incontra appella! al banchetto de nuptias. 10 E ille servos habeva sortite al camminos e reuniva totos que illes incontrava, le bonos e le malos; e le salon de nuptias se plenava de invitatos. 11 Ma quando le rege intrava per vider le invitatos, ille videva illic un homine non vestite con vestimento de nuptias. 12 E le rege le dice: Companion: Como intrava tu illic non habente vestimento de nuptias? E ille se quietava. 13 Tunc le rege diceva al servientes: Postea vos habeva ligate su pedes e manos, expelle! le al obscuritate externe, illic essera le plorar e le strider del dentes. 14 Quia multos son vocate e paucos son electe.

15 Tunc le phariseos habeva vadite e habeva un reunion e como illes Le imbroliava in un parola. 16 E illes Le inviava lor discipulos con le herodianos dicente: Magistro, nos sape que tu es verace e tu insenia le cammino de Deo con veritate e nihil te importa circa necuno quia tu non reguarda le face del homines. 17 Dice!, pois, nos, que te parece? Il es licite dar tributo al Cesar o non? 18 E como Jesus cognoceva lor malitia, Ille diceva: Quare vos me tenta, hypocritas? 19 Monstra! me le moneta del tributo. E illes le portava un denario. 20 E Jesus les dice: cuje es iste imagine e le inscription? 21 Illes dice: del Cesar. Tunc Jesus les dice: Retorna!, pois, lo que es del Cesar al Cesar e lo que es de Deo, a Deo. 22 E quando illes le audiva, se meraviliava e lassava Le e se vadeva.

23 In ille die se le approximava un saduceos que dice que le resurretion non es e Le preguntava 24 dicente: Magistro, Moises diceva: *Si alcuno mori e non tene filio, su fratre maritara con le femina de su fratre e ille suscitara descendentia a su fratre.* 25 Ora ben, septe fratres esseva inter nos; e le prime, post maritar se, moriva; e ille non habeva habite descendentia e lassava su femina a su fratre; 26 assi tamben le secunde e le tertie usque le septe. 27 E in le fin de totes, le femina moriva. 28 In la resurrection, alora, de qual del septe illa essera femina? Quia totos la habeva como femina. 29 Ma Jesus les repondeva e diceva: Vos erra e non sape le Scrituras ni le poter de Deo. 30 Quia in le resurrection ni illes marita ni illas son maritate, solmente como angelos, illes son in le

celo. 31 Ma circa le resurrection del mortos non legeva vos lo que a vos esseva decite ab Deo, quando ille dice: 32 *Io es le Deo de Abraham, e le Deo de Isaac, e le Deo de Jacob?* Ille non es le Deo de mortos, solmente es le Deo de vivos. 33 E quando le turbas le audiva, illos remaneva stupefacite a causa de su inseniamento. 34 Ma le phariseos quando audiva que Ille habeva reducite a silentio le saduceos, illes se reuniva re illo mesme, 35 e un de illes, experte in le lege, Le interrogava per tentar Le: 36 Magistro, qual es le commandamento major in le lege? 37 E Ille le diceva: *Tu amara le Senior, tu Deo, con tote tu corde, con tote tu anima, con tote tu mente.* 38 Iste es le grande e prime commandamento. 39 Le secunde es similar a iste: *Tu amara le proximo como te mesme.* 40 Tote le lege e le prophetas pende in iste duo commandamentos.

41 E le phariseos se habeva reunite e Jesus les questionava 42 dicente: Concernente le Chrito, que pare vos? Ab qui es filio? Illes Le dice: Ab David. 43 Jesus les dice: Como, alora, David, in spirito, le appella senior, dicente: 44 *Le Senior diceva a mi Senior: Sede! tu in mi dextera usque io pone tu inimicos sub tu pedes?* 45 Si, alora, David le appella senior, como es filio de ille? 46 E necuno poteva contestar Le parola ni alcuno ab ille die hardiva questionar jamais.

CAPITULO 23

1 Tunc Jesus parlava al turtas e a su discipulos 2 dicente: In le cathedra de Moises se sedeva le scribas e le phariseos. 3 Face! e observa! tote que illes vos dice ma non face! alique conforme lor opera quia illes dice e non face. 4 E illes attacha cargas pesante e los pone super le humeros del homines ma illes non vole mover los con lor digito. 5 Illes face tote lor opera ut illes sia vidite per le homines; quia illes aggrandi lor philacterias e allarga le frangias, 6 e illes ama le prime divan in le banchettos e le prime sede in les synagogas, 7 e le salutes in le placias e esser appellate, per le homines, rabbi. 8 Ma vos non esse! appellate rabbi quia un sol es vostre magistro e tote vos esse fratres. 9 E non appella! patre de vos in le terra quia un sol es patre de vos, le celestial. 10 Ni esse! vos appellate directores quia un sol es vostre director, le Christo. 11 E le major de vos essera serviente de vos. 12 E ille que se mesme exaltara essera humiliate e ille que se mesme humiliara essera exaltate. 13 Ma guai vos, scribas e phariseos hypocritas!, quia vos serra le regno del celos coram homines, alora vos non entra ni vos lassa entrar illes que entra. [14 *Non es in plus antique codices.*] 15 Guai, vos, scribas e phariseos hypocritas!, quia vos percurre le mar e le terra per facer un sol proselito e quando ille deveni, vos le face, filio del inferno duo vice plus que vos. 16 Guai, vos guidas cec! que dice: Tote le jurar per el santuario es nihil, ma tote que jura per le auro del templo, ille debe. 17 Insensatos e cecos! Quia que es major le auro o le templo que sanctificava le auro? 18 E le jurar per le altar es nihil ma tote que jura per le ofrenda que es super le altar, ille debe. 19 Cecos! Quia que es major le ofrenda o le altar que sanctifica le ofrenda? 20 E assi ille que jurava per le altar jura per illo e per tote lo que es super illo. 21 E ille que jurava per le templo jura per illo e per tote lo que habita in illo; 22 e ille que jurava per le celo jura per le throno de Deo e per Ille que es sedite in illo. 23 Guai, vos, scribas e phariseos hypocritas!, quia vos decima le mentha, e le anis e le commino, e vos habe lassate le plus importante del lege, le judicio recte, le misericordia e le fede; ma isto se debe facer e illo non lassar. 24 Guidas cec que percola le mosquito e degluti le camelo! 25 Guai, vos, scribas e phariseos hypocritas! quia vos munda illo exterior del cupa e del platto ma illes interiormente son plene de rapina e intemperantia. 26 Phariseo cec, munda primo illo interior del cupa ut illo exterior de illo sia tamben munde. 27 Guai, vos, scribas e phariseos hypocritas! quia vos resimila sepulcros blanchite que foras certemente appare belle ma intra illos son plene de ossos de mortos e de tote inmunditia. 28 Assi vos tamben foras certemente appare coram homines juste ma intra vos esse plene de hypocresia e iniquitate. 29 Guai, vos, scribas e phariseos hypocritas! quia vos edifica le sepulcros del propheta e vos adorna le monumentos del justos, 30 e vos dice: Si nos haberea essite in le dies de nostre patres, nos non haberea essite lor

complices in le sanguine del prophetas. 31 De modo vos da a vos mesme testimonio que vos esse filios de illes que occideva le prophetas. 32 Tamben plena! vos le mensura de vostre patres. 33 Serpentes, progenie de viperas, como escappara vos del judicio del inferno? 34 Dunque, ecce, Io invia a vos prophetas e sagios e scribas; vos les occidera e crucifigera, e vos les flagellara in vestre synagogas e vos les perseguira ab citate ad citate. 35 De sorta que super vos veni tote le sanguine juste que ha essite effuse super le terra ab le sanguine de Abel, le justo, usque le sanguine de Zacharias, filio de Barachias, quem vos occideva inter le templo e le altar. 36 Amen, Io vos dice, tote isto venira super iste generation. 37 Jerusalem, Jerusalem que occide le prophetas e lapida illes que ha essite inviate a te! Quante vices Io voleva reunir tu filios, como un ave reuni su pullos sub le pennas e tu non voleva. 38 Reguarda! que *vestre casa remane desolate*. 39 Quia Io vos dice que nullemente vos Me videra ab ora usque vos dicera: *Benedicte que veni in nomine del Senior.*

CAPITULO 24

1 E Jesus exiva ab templo e vadeva e su discipulos se le approximava pro monstrar Le le edificios del templo. 2 Ma Ille les diceva respondente: Non vide vos tote isto? Amen, Io vos dice, nullemente petra super petra restara hic que non sia abattite. 3 E quando Jesus se sedeva in le monte del Olivos, le discipulos se le approximava in private dicente: Dice! Tu nos quando essera isto e qual essera le signal de tu venita e del consummation de iste era? 4 E Jesus les diceva repondente: Reguarda! que necuno vos decipe. 5 Quia multos venira in mi nomine dicente: “Io es le Christo” e illes decipera multos. 6 Ma vos essera pro audir cosas de guerra e rumores de guerra. Vide! pro non alarmar vos quia illo debe devenir ma ancora le fin non es. 7 Quia nation contra nation e regno contra regno se insurgera e fames e terremotos essera in diverse locos; 8 ma tote isto es le principio de dolores de parto. 9 Tunc illes vos livrara al tribulation e illes vos occidera e vos essera odiate per tote le nationes a causa de mi nomine. 10 E multos se scandalisara e unes livrara alteres e unes odiara alteres. 11 E multe false prophetas insurgera e illes decipera multes; 12 e a causa de esser augmentate le iniquitate, le amor del majoria se refrigerara. 13 Ma ille que ha resistite usque le fin iste essera salvate. 14 E iste bon notitia del reino essera proclamate in tote le terra habitate pro testimonio al nationes e tunc le fin venira. 15 Quando, alora, vos vide *le abomination del desolation,* dicite per Daniel le propheta, e *illo es de pede in loco sancte*, ille que lege, comprende! 16 Illes que son in Judea, fugi! al montes. 17 Ille que es in terrassa, non abassa per remover le cosas ab su casa. 18 e ille que es in campo, non se volve retro pro portar su mantello. 19 Guai illas que son pregnante e illas que allacta in ille dies. 20 E ora! vos ut vestre fugita non deveni in hiberno o in sabbato; 21 quia tunc un gran tribulation essera *qual non ha devenite ab le initio del mondo* unque ora ni devenira jammais. 22 E si ille dies non esseva accurtate, tote carne non se salvarea; ma a causa del elegitos ille dies essera accurtate. 23 Tunc si alcuno diceva a vos: “Ecce, hic es Christo o hic”, non crede! le. 24 Quia false christos e false prophetas se elevara e illes dara grande signales e prodigios usque le puncto de deciper, si illo esserea possibile, etiam le elegitos. 25 Ecce, que Io vos ha dicite previemente. 26 Si, alora, illes vos diceva: “Ecce, in le deserto es Christo, non exi!; ecce, in le alcovas, non fide! les. 27 Quia como le fulgure sali ab le oriente e brilla usque le occidente, assi essera le venita del Filio del Homine. 28 Ubicunque le cadavere es, illic se reunira le busardos. 29 Ma inmediatemente post le tribulation de ille dies, *le sol se obscurara e le luna non dara su luce e le stellas cadera ab le celo e le potestates del celo essera saccutite.* 30 E tunc le signal del Filio del Homine in le celo apparera e tunc *tote le tribus del terra plorara e videra le Filio del Homine que veni super le nubes del celo* con poter e multe gloria; 31 e Ille inviara su angelos con trompettas grande e reunira su elegitos ex le quatro ventos, ab un extremos del celo usque lor altere extremos. 32 Ma ab fichiero apprende! vos le parabola: Quando jam su braca deveni tenere e le folias germina, vos cognosce que le estate es proxime. 33 Assi tamben vos quando vos vide tote esto, cognosce! que Ille es proxime, apud le

portas. 34 Amen, Io dice vos que iste generation nullemente passara usque tote isto deveni. 35 Le celo e le terra passara ma mi parolas nullemente passara. 36 Ma circa le die ille e le hora necuno sabe ni le angelos del celos, ni le Filio del Homine solmente le Patre sol. 37 Quia como le dies de Noe, assi essera le venita del Filio del Homine. 38 Quia, como in ille dies, illes que era ante le diluvio, illes manducava e bibeva, se maritava e era maritate usque le die in le qual Noe entrava in le archa, 39 e illes non comprendeva usque le diluvio veni e apportava totos, e assi essera le vinita del Filio del Homine. 40 Tunc duo essera in le campo, uno es prendite e altero es lassate; 41 duo mole in le molino, una es prendite e altera es lassate. 42 Vela vos, alora, quia vos non cognosce in qual die vostre Senior veni. 43 Ma comprende! esto, que si le maestro de casa saperea in qual vigilia le fur venira, ille velarea e non permiterea que su casa esserea perforate. 44 Dunque tamben, deveni parate quia in le hora que vos non pensa le Filio del Homine veni. 45 Qui, alora, es le servo fiel e prudente quem le senior constitueva super su servitude pro dar les le alimento in su oportunitate? 46 Beate es le servo ille; quando le senior venira, le senior incontrara que le servo face assi. 47 Amen, Io vos dice que le senior le constituera super tote su possessiones. 48 Ma si le servo mal dice in su corde: mi senior tarda, 49 e ille comincia colpar su conservos e mangia e bibe con illes que se inebria, 50 le senior del servo ille venira in le die quem non spera e in la hora quem non cognosce, 51 e le punira severemente e le servo habera le punition del hypocritas; illic le plorar e le strider del dentes essera.

CAPITULO 25

1 Tunc, le regno del celo essera simile a dece virgines que prendeva lor lampas e sortiva al incontro con le fidantiato. 2 Ma cinque de illas esseva insensate e cinque, prudente. 3 Quia le insensatas quando prendeva le lampas non prendeva, con illas mesme, oleo. 4 Ma le prudentes prendeva oleo in le frascos con lor lampas. 5 Ma le fidantiato tardava e tote illas nutava e dormiva. 6 In le medie nocte un clamor grande deveniva: Jam le fidantiato veni, sorti! vos a su incontro. 7 Tunc tote le virgenes ille se levava e arrangiava lor lampas. 8 Ma le insensatas deciva al prudentes: da nos ex vestre oleo quia nostre lampas se extingue. 9 Ma le prudentes respondeva dicente: Forsan illo nullemente suffice a nos e a vos, vade! melior a vendetores e eme! a vos mesme. 10 E dum illas iva emer, le fidantiato veniva e le preparatas ingressava con ille in le banchetto de nuptias e le janua esseva serrate.11 E finalmente le restante virgenes arriva tamben dicente: Senior, senior, aperi! nos. 12 Ma ille diceva respondente: Amen, io dice vos: io non vos cognosce. 13 Vela!, alora, quia vos non sape le die ni le hora.

14 Quia es como un homine que vadeva de viage, appellava su proprie servos, e livrava su possessiones, 15 e ille dava a un servo cinque talentos, a altero, duo, a altero, un talento, a cata uno secundo su proprie poter e vadeva de viage. 16 Subito ille que recipeva cinque talentos vadeva e negotiava con illos e lucrava altere cinco; 17 Assi mesmo le del duo lucrava altere duo. 18 Ma ille que recipeva un talento vadeva e excavava terra e ascondeva le moneta de su senior. 19 Post multe tempore, le senior del ille servos veni e adjusta contas con illes. 20 E ille que recipeva cinque talentos se approchava e presentava altere cinque talentos dicente: Senior, tu me dava cinque talentos; reguarda!, io ganiava altere cinque talentos. 21 Su senior le diceva: Ben, servo bon e fidel, tu ha essite fidel super pauc cosas, io te constituera super multe, intra in le gaudio de tu senior. 22 Le del duo talentos se approchava tamben e diceva: Senior, tu me dava duo talentos; reguarda, io ganiava altere duo talentos. 23 Su senior le diceva: Ben, servo bon e fidel, tu ha essite fidel super pauc cosas, io te constituera super multe, intra in le gaudio de tu senior. 24 Le de un talento se approchava tamben e diceva: Senior, io te cognosceva, que tu es homine dur, que tu recolta ubi tu non seminava e tu collige ubi tu non spargeva, 25 e io habeva espavento e vadeva e abscondeva tu talento in le terra, reguarda, tu habe le tue. 26 E su senior le diceva repondente: Servo maligne e pigre, sapeva tu que io recolta ubi io non seminava e io collige ubi io non spargeva? 27 Tu deberea portar mi monetas al bancheros e quando io venirea, haberea recipite le mie con

su interesse. 28 Remove! vos, alora, le talento ex ille e da! lo a ille que tene dece, 29 quia illo essera date a tote que tene e ille habera abundantemente; ma illo essera remote usque lo que ille habe a ille que non habe. 30 E expelle! vos le servo inutile al oscuritate externe, illic essera le plorar e le strider del dentes.

31 Ma quando le Filio del Homine veni in su gloria e tote le angelos con ille, tunc ille se sedera in le throno de su gloria, 32 e tote le nationes essera reunite coram ille e ille los apartara, le unes ab le alteres, como le pastor aparta le oves ab le capras, 33 e ille situara le oves in su dextera ma le capras in su sinistra. 34 Tunc le Rege dicera a illes de su dextera: Veni! vos, le benedictos de mi Patre, heredita! le regno que habeva essite preparate a vos ab le fundation del mundo. 35 Quia io habeva fame e vos me dava manjar, io habeva sete e vos dava me biber, io era peregrino e vos me colligeva, 36 io era nude e vos me vestiva, io era infirme e vos me visitava, io era in carcere e vos veniva a me. 37 Tunc le justos le respondera dicente: Senior, quando nos te videva que tu habeva fame e nos te alimentava, o que tu habeva sete e nos dava te biber? 38 E quando nos te videva peregrino e nos te colligeva, o nude e nos te vestiva? 39 E quando nos te videva que tu era infirme o in carcere e nos veniva a te? 40 E le Rege les dicera respondente: Amen, io vos dice, in le mensura que vos lo faceva a un de iste mi fratres, le minimos, me lo faceva. 41 Tunc ille dicera tamben a les del sinistra: Aparta vos ab me, maledictos, al foco eterne que ha essite preparate al diabolo e su angelos. 42 Quia io habeva fame e vos non me dava manjar, io habeva sete e vos non me dava biber, 43 io era peregrino e vos non me colligeva, io era nude e vos non me vestiva, infirme e in carcere e vos non me visitava. 44 Tunc illes respondera tamben dicente: Senior, quando nos te videva que tu habeva fame o que tu habeva sete o peregrino o infirme o in carcere e nos non te serviva? 45 Tunc ille les respondera dicente: Amen, io dice vos, in le mensura que vos non lo faceva a un de iste minimos, ni me lo faceva. 46 E istes ira al castigamento eterno, ma le justos, al vita eterna.

CAPITULO 26

1 E il diveniva que quando Jesus terminana tote le parolas iste, diceva a su discipulos: 2 Vos sape que post duo dies le Pascha deveni e le Filio del Homine es livrate pro esser crucifigite. 3 Tunc le princes del sacerdotes e le ancianos del populo se reuniva in le atrio del summe sacerdote, appellate Caiphas, 4 e illes dicerneva in commun ut illes prendera con dolo e occidera Jesus; 5 ma ille diceva: non in le festa, ne tumulto deveni in le populo.

6 E quando Jesus esseva in Betania, in casa de Simon, le leproso, 7 una femina tenente un frasco de alabastro con un unguento multo car se approximava a Jesus e illa lo effundeva super su capite quando Jesus era reclinate al tabula. 8 Ma quando le discipulos lo videva, illes se indignava dicente: Proque iste misuso? 9 Quia esto poteva esser vendite pro multo e esser date al povres. 10 Ma Jesus lo cognosceva e les diceva: Quare causa vos al femina molestias? Quia illa ha operate con me un obra bon; 11 quia vos tene semper le povres con vos mesme ma vos non semper me tene. 12 Quia quando ista jecta le unguento super mi corpore, illa lo faceva e prospiceva mi sepultura. 13 Amen, Io vos dice, ubicunque iste bon notitia sia proclamate, in tote le mundo, lo que ista faceva essera referite como su memorial.

14 Tunc uno del doce, le appellate Judas Iscariote, iva al princes del sacerdotes 15 e diceva: Que vole vos dar me e io vos le livrara? *E illes le pesava trenta numismas de argento*. 16 E ab tunc ille cercava un opportunitate per livrar Le.

17 Ora ben, in le prime die del azimos, le discipulos se approchava a Jesus dicente: Ubi vole Tu que nos Te preparara per mangiar le pascha? 18 Ma Ille diceva: Vade! al citate, a certe homine e dice! le: Le Magistro dice: Mi tempore es proxime; insimul tu, Io face le pascha con mi discipulos. 19 E le discipulos faceva como Jesus les ordinava e illes preparava le pascha. 20 E le vespere arrivate, Jesus se reclinava al tabula con su discipulos. 21 E dum illes mangiava, Jesus diceva: Amen, Io vos dice: Uno de vos Me livrara. 22 E illes attristava multo e une post altere comenciava decir Le: An esse io,

senior? 23 Ma Ille diceva respondente: ille que poneva le mano in le platto con Me, ille Me livrara. 24 Certo, le Filio del Homine vade conforme a lo que ha essite scripte circa Ille, ma guai, le homine ille per le qual le Filio del Homine es livrate! Si le homine iste non haberea nascite, illo le esserea bon. 25 E Judas que Le livrava, respondeva e Le diceva: An esse io, rabbi? Jesus le dice: Tu lo ha dicite. 26 E Jesus dum mangiava con illos, prendente un pan, lo benediceva e frangeva e lo dava al discipulos e diceva: Prande! vos, mangia! vos: isto es mi corpore. 27 E Jesus prendeva le cupa e postea dava gratias e les passava le cupa dicente: bibe! vos ex illo totos; 28 quia esto es mi sanguine del pacto, le sanguine effundite pro multos al remission del peccatos. 29 E Io vos dice, nullemente Io ab ora bebera iste fructo del vite usque le die ille quando Io lo bibera con vos in le regno nove de mi Patre.

30 E hymno dicite, ille exiva al monte del Olivos. 31 Tunc Jesus dice: Vos tote vos scandalisara in me, in iste nocte; quia illo ha essite scripte: *Io ferira le pastor e le oves del grege essera disperse.* 32 Ma postea Io resuscitara, Io ira avante vos a Galilea. 33 Ma Petro respondeva e diceva: Si totes se scandalisara in Te, io nunquam me scandalisara. 34 Jesus le diceva: Amen, Io te dice que, in iste nocte, ante un gallo cantara, tu Me negara tres vices. 35 Petro Le dice: Ben que il sia necessari que io morira con Te, io nullemente Te negara. Tote le discipulos diceva similarmente.

36 Tunc Jesus arriva con illes a un terreno appellate Getsemani(= pressa de oleo) e dice al discipulos: Sede! hic dum Io vade illic e ora. 37 E Jesus prendeva con se Petro e le duo filios de Zebedeo, e Ille comenciava attristar se e angustiar se. 38 Tunc Jesus dice les: Mi anima es triste de tote partes usque le morte; permane! vos hic e ora! vos con Me. 39 E Ille vade un pauco avante e cadeva super su face e orava insistentemente e diceva: Pater mie, si illo es possibile, le cupa iste passe ab Me, nonobstante illo non sia como Io vole solmente como Tu. 40 E Jesus veni al discipulos e Ille les incontra dormite e dice a Petro: Assi, vos non ha habite fortia pro velar un hora con Me? 41 Vela! vos e ora! vos ut vos non intrara in tentation; le spirito es animate ma le carne es debile.42 De nove, secunde vice, Ille vadeva, orava e diceva: Patre mie, si isto non pote passar sin que Io lo bibe, tu voluntate se facera. 43 E Jesus veniva de nove e les incontrava dormite quia lor oculos era cargate de somno. 44 E Jesus les quitava de novo, e vade e orava tertie vice le mesme parola de nove. 45 Tunc Jesus veni al discipulos e les dice: Dormi! vos le tempore restante e reposa! vos, ecce le hora se ha approximate e le Filio del Homine es livrate a manos de peccatores. 46 Surge! vamos! Reguarda! que jam es proxime ille que Me livra. 47 E ancara Ille parlava, ecce Judas, uno del Dece-duo, e con ille veniva multe gente con spadas e garrotes ab le princes del sacerdotes e ancianos del populo. 48 E ille que Le livrava dava les un signal dicente: Quem io basia Ille es, prende Le. 49 E subito ille se approximava a Jesus e diceva: Ave! rabbi, e ille Le basiava repetitemente. 50 Ma Jesus le diceva: Socio, a lo que tu veni! Tunc illes se approximava e poneva le manos super Jesus e Le prendeva. 51 E ecce uno de illes que esseva con Jesus extendeva le mano, tirava su machete e feriva le servo del summe sacerdote e secava su auricula. 52 Tunc Jesus le dice: Retorna! le machete a su loco quia totos que prende machete illes perecera per machete. 53 O il pare te que Io non pote invocar mi Patre e Ille ponera pro Me ora plus de dece-duo legiones de angelos? 54 Como, alora, le Scripturas se realisara que illo assi debe devenir? 55 In ille hora Jesus diceva al gente: Como contra un bandito sortiva vos per prender Me me con machetes e garrotes? Die e die Io in le templo Me sedeva e vos non Me prendeva. 56 Ma esto tote ha devenie ut le Scriptuas del prophetas se realisa. Tunc, le discipulos tote Le lassava e fugiva.

57 Ma illes que prendeva Jesus Le apportava a Caiphas, le summe scaerdote, ubi le scribas e le ancianos esseva reunite. 58 E Petro Le sequeva a distantia usque le atrio del summe sacerdote e ingressava intra, se sedeva con le servientes pro vider le final. 59 Ma le princes del sacerdotes e le synedrio integre cercava un false testimonio contra Jesus pro Le dar morte, 60 E illes non lo incontrava e se approximava multe false testes. Finalmente duo testes se approximava 61 e diceva: Iste diceva: Io pote destruer le templo de Deo e construer lo in tres dies. 62 E le summe sacerdote se levantava e Le

diceva: Nihil responde Tu? Que testifica istes contra Te? 63 Ma Jesus taceva. E le summe sacerdote Le diceva: Io conjura Te per Deo, le vivente, que Tu nos dice si Tu esse le Christo, le Filio de Deo? 64 Jesus le dice: Tu lo diceva: Con tote, Io vos dice: Ab ora, *vos videra le Filio del Homine, sedite al dextera del Pater, e Ille veni super le nubes del celo.* 65 Tunc le summe sacerdote se divelleva su vestimentos dicente: Ille blasphemava! Jam que necessitate nos habe de testes? Ecce, ora, vos audiva le blasphemia 66 Que pare a vos? E illes rerpondeva: Culpabile de morte es. 67 Tunc illes spueva su face e colpava con le pugnos e colpava con le palmas 68 dicente: Prophetisa! nos, christo, qui es ille que te colpava? 69 Petro esseva sedite fora in le atrio e un puera se approchava ille dicente: E tu esseva con Jesus, le galileo. 70 Ma ille lo negava coram totos dicente: Io non sape lo que tu dice. 71 E Petro exiva al portal e altera le videva e illa diceva a illes que esseva illic: Iste esseva con Jesus le nazaren. 72 E de nove Petro negava lo con juramento: Io non cognosce iste homine! 73 E post pauco, illes que esseva de pede se approximava e diceva a Petro: Vermente tamben tu esse de illes quia tu maniera de parlar te face manifeste. 74. Tunc Petro comenciava meldicer e jurar: Io non cognosce iste homine! E presto un gallo cantava. 75 E Petro recordava le parola de Jesus que habeva dicite: ante que un gallo canta, tu tres vices Me negara e Petro exiva fora e plorava acerbemente.

CAPITULO 27

1 E quando le matino prime deveniva, tote le princes del sacertotes e le ancianos del populo prendeva consilio contra Jesus de sorta que illes Le occidera; 2 e illes Le ligava e Le portava e livrava a Pilato, le governator. 3 Tunc Judas, que Le transfereva, videva que Jesus habeva essite condemnate e sentiva remorso e devolveva le trenta numismas de argento al princes del sacerdotes e al ancianos 4 dicente: Io peccava e transfereva sanguine innocente. Ma illes diceva: Que vade a nos? Tu videra! 5 E Judas lanceava le numismas de argento al templo, partiva e iva per se supender al furca. 6 Ma le princes del sacerdotes prendeva le numismas de argento e diceva: Illo non es licite jectar los in le thesauro quia illo es precio de sanguine. 7 E illes deliberava e postea emeva con illos le campo del ceramista ut illo esserea cementerio de extranieros. 8 Dunque le campo ille esseva nominate campo de sanguine usque hodie. 9 Tunc lo que habeva dicite Jeremias, le propheta, on realisava: *E illes prendeva le trenta mumismas de argento, le precio del homine pro pecunia vendite, al qual le filios de Israel poneva precio,* 10 *e illes los dava al campo del ceramista como le Senior me ordenava.*

11 E Jesus era ponite a pede ante le governator e le governator Le interrogava dicente: Esse Tu le rege del judeos? Jesus diceva: Tu lo ha dicite. 12 E Jesus esseva accusate per le princes del sacerdotes e le ancianos e Ille nihil respondeva. 13 Tunc Pilato Le dice: Tu non audi quante cosas contra Te illes testifica? 14 E Jesus non repondeva ni un sol parola usque le governator se surprendeva multo. 15 Ora ben, in cata festa le governator accostumava disserrar al gente un prendito, ille que illes voleva. 16 E illes habeva un prendito famose, appellate Barrabas. 17 Alora, illes se reuniva e Pitalo les diceva: Quem vole vos que io disserra Barrabas o Jesus, le appellate christo? 18 Quia Pilato sapeva que per invidia illes Le livrava. 19 E Pilato sedite in le tribunal, su femina le inviava a decir le: Nihil a te e a iste justo, quia multo io suffreva iste nocte a causa de ille. 20 Ma le princes del sacerdotes e le ancianos persuadeva le multitudes ut illes peterea Barrabas e illes conducerea Jesus a morte. 21 E le governator respondeva e les diceva: Quem del duo vole vos que io vos livra? E illes diceva: Barrabas. 22 E Pilato les diceva: Alora, que io facera a Jesus, appellate christo? Illes tote dice: Sia Ille crucifigite. 23 Ma ille diceva: Alora, que mal Ille faceva? Ma illes critava excessivemente dicente: Sia Ille crucifigite! 24 E Pilato vide que nihil se gania, solmente plus totevia, un tumulto deveni, e ille prende aqua e se lavava le manos coram le multitude e diceva: Io esse innocente del sanguine de Iste, vos videra. 25 E tote le populo respondeva e diceva: Su sanguine sia super nos e super nostre filios. 26 Tunc Pilato laxava Barrabas e flagellava Jesus e Le livrava ut ille essera crucifigite. 27 Tunc le

soldatos del governator prendeva Jesus usque le pretorio e reuniva tote le cohorte contra Ille. 28 E illes Le denudava e Le poneva un manto purpuree. 29 E illes trenssava un corona ex spinas e lo poneva super su capite e un canna in su mano dextere e illes se geniculava coram Ille e derideva Le e diceva: Ave, rege del judeos! 30 E illes sputava Le e prendeva le canna e colpava in su capite. 31 E quando illes Le derideva, Le denudava ab le manto e vestiva Le su vestimentos e Le portava per crucifiger Le. 32 E quando illes exiva, illes trovava un homine, un cireneo, appellate Simon, e illes le obligava portar le cruce de Jesus. 33 E quando illes arrivava a un loco appellate Golgota - le qual es un loco appellate calavera - 34 *illes dava un vino* miscite *con bile* a Jesus *pro biber;* e Jesus ha probate ma ille non voleva biber. 35 E post crucifiger Le, illes assignava su vestimentos projectante sorte, 36 e illes sedite surveliava Le illic. 37 E illes poneva super su capite su causa scripte: ISTE ES JESUS LE REGE DEL JUDEOS. 38 Tunc duo banditos son crucifigite con Illo, une al dextera e altere al sinistra. 39 E illes que passava insimul Le insultava e *moveva lor capites* 40 dicente: Ille que destrue le templo e in tres dies lo construe! Tu salva Te mesme, si Tu esse Filio de Deo e abassa ab cruce! 41 De modo similar, tamben le princes del sacerdotes Le derideva con le ancianos e diceva: 42 Ille salvava alteros, Ille non pote salvar se mesme. Rege de Israel es! Que Ille abassa ora ab cruce e nos crede in Ille! 43 *Ille ha confidite in Deo. Salva!* Deo Le, si vole! *Quia ille diceva:* Io esse Filio de Deo! 44 E etiam le banditos que esseva crucifigite con ille Le injuriava. 45 E ab hora dece-secunde oscuritate esseva super le terra usque ad hora tertie. 46 E circa hora tertia Jesus exclamava con voce potente dicente: *Eli, Eli, lema sabactani?* Esto es: *Deo mie, Deo mie, quare tu me ha abandonate?* 47 E alcunes que esseva illic Le audiva e diceva que iste appella Elias. 48 E subito un de illes curreva e prendeva un spongia e lo saturava in vinagre e poneva circa un canna e *Le dava biber*. 49 Ma le resto diceva: Lassa que nos videra si Elias veni pro salvar Le. 50 E Jesus de nove gritava con voce grande e lassava le spirito. 51 E ecce le velo del templo esseva divellite ab supra usque ad infra in duo e le terra esseva succutite e le roccas se partiva, 52 e le sepulcros se apperiva e multe corpores del sanctos que habeva dormite resuscitava. 53 E illes exiva ab sepulcros post le resurrection de Jesus e intrava in le citate sancte e se appareva a multos. 54 E le centurion e illes que con illo guardava Jesus, videva le terremoto e lo que deveniva e temeva multo dicente: Vere iste era Filio de Deo. 55 E multe feminas que reguardava ab longe era illic le quales habeva sequite Jesus ab Galilea e Le serviva; 56 inter le quales esseva Maria le Magdalena, e Maria le matre de Jacobo e Joseph, e le matre del filios del Zebedeo.

57 E devenite le vespera, un homine ric de Arimatea, appellate Joseph, que tamben se habeva facite discipulo de Jesus, 58 se approximava Pilato e le peteva le corpore de Jesus. Tunc Pilato ordinava dar le lo. 59 E Joseph prendeva le corpore e le involveva in un sindone munde 60 e lo poneva in su nove supulcro que ille habeva excavate in le rocca e rotava le petra grande al porta del sepulcro e vadeva. 61 E Maria le Magdalena, e le altere Maria esseva illic sedite coram le sepulcro. 62 E in le die sequente, le qual es post le preparation, le princes del sacerdotes e le phariseos se reuniva ubi Pilato 63 dicente: Senior, nos recorda que ille deceptor, totevia essente vive, diceva: Post tres dies Io resuscitara. 64 Commanda, alora, que le sepulcro sia fixate usque le tertie die non il sia que le discipulos veni e Le robe e dice al populos: Ille ha resuscitate ab le mortos, e le ultime fraude sia pejor que le prime. 65 Pilato les diceva: vos habe un guarda, assecura! lo como vos sape. 66 E illes vadeva e assecurava le sepulcro e sigillava le petra con le guarda.

CAPITULO 28

1 E post sabbato, valde matino del prime die del septimana, Maria le Magdalena e le altere Maria veniva al sepulcro per vider le sepulcro. 2 E ecce un terremoto grande habeva devenite; quia un angelo del Senior bassate del celo se approximava e rotava le petra e se sedeva super illo. 3 E su aspecto era como un fulgure e su vestimento blanc como nive. 4 E ab meto al angelo illes que guardava tremeva e remaneva como mortos.

5 E le angelo initiava parlar e diceva al feminas: Quita! temer quia io sape que vos cerca
Jesus que era crucifigite; 6 Ille non es hic, quia Ille resuscitava conforme Ille diceva;
veni! vos, vide! le loco ubi Ille era ponite. 7 E vadente subito, dice! vos a su discipulos
que Ille resuscitava ab le mortos e ecce Ille precede vos a Galilea e vos illic Le videra.
Ecce, Io diceva lo a vos. 8 E illas partiva subito ab le sepulcro con timor e gaudio grande
e illas curreva annunciar su discipulos. 9 E ecce Jesus incontrava illas e diceva: Ave.
E illas se approchava e imbraciava su pedes e prostrava ante Ille. 10 Tunc Jesus las dice:
Non teme!, vade! annuntiar mi fratres que illes vade a Galilea e illes illic Me videra.
11 E dum illas iva, ecce alcunos del guarda veniva al citate e annunciava tote le devenito
al princes del sacerdotes. 12 E illes, reunite con le ancianos, prendeva de plus consilio e
dava copiose numismas de argento al milites, 13 dicente: dice! vos: su discipulos veniva
de nocte e robava Le quando nos dormiva. 14 E si esto esseva audite ante le governator,
nos le persuadera e nos vos liberara de preocupationes. 15 E illes prendeva le numismas
de argento e faceva como illes habeva essite inseniate. E iste dicto esseva divulgate
usque hodie.

16 Assi que le discipulos iva a Galilea al monte que Jesus les habeva ordinate.
17 E illes Le videva e Le adorava ma alcunos dubitava. 18 E Jesus se approximava e les
parlava dicente: Tote auctoritate ha essite date Me in le celo e super le terra. 19 Vade!
vos, alora, e doce! tote le nationes e baptisa! les al nomine del Patre, del Filio e del
Spirito Sancte, 20 e insenia! les guardar tote quanto Io vos ordinava; e ecce Io esse con
vos, tote le dies, usque le consummation del mundo.

LE EVANGELIO SECUNDO SANCTE MARCO

CAPITULO 1

1 Initio del Evangelio de Iesus Christo. 2 Secundo lo que ha essite scribite in Isaias le Propheta: Ecce io invia mi angelo avante de tu facie. Le qual preparara tu cammino. 3 Voce de ille que crita in le deserto, para! vos le cammino del Senior, face! su vias recte. 4 Iohannes surgeva, que baptisava in deserto proclamante un baptismo de cambio de mentalitate pro le pardono del peccatos. 5 E tote le region judaic exiva a ubi ille era e totes le habitantes de Jerusalem, e illes esseva baptisate per ille in le rivo Jordan durante que illes confessava lor peccatos. 6 E Johannes era vestite de pilo de camelo e un zona de corio circa su coxa e ille mangiava saltatores e melle silvestre. 7 E ille proclamava dicente: le plus forte que io veni post me, cuje digne de inclinar me pro disligar le corda de su sandalias non esse io. 8 Io baptisava vos in aqua ma Ille vos baptisara con Spirito Sancte. 9 E illo deveniva, in ille dies, que Jesus veniva ab Nazareth de Galilea e Ille esseva baptisate in le Jodan per Johannes. 10 E immeditemente quando Ille exiva ab le aqua Ille videva le celos que se aperiva e le Spirito como un columbo que descendeva a Ille; 11 e un voce veniva ab celos: Tu esse mi filio, le amate, in Te Io me complaceva. 12 E immeditemente le Spirito Le impulsa al deserto. 13 E Ille era in le deserto quarenta dies e Ille era tentate per Satanas e Ille era con le bestias e le angelos Le serviva.

14 E post que Johannes esseva incarcerate, Jesus veniva ad Galilea proclamante le evangelio de Deo, 15 e dicente: le opportunitate es completate e le regno de Deo se approchava, muta! vos le mentalitate e crede! in le evangelio. 16 E quando Ille pasava juxta le mar de Galilea Ille videva duo fratres, Simon e Andrea, le frater de Simon, que jectava le retes, nam illes era piscatores, 17 e Jesus les diceva: veni! vos post me e Io facera vos piscatores de homines. 18 E illes tosto jectava le retes e Le sequeva. 19 E Jesus habeva passate ab illic, e videva altere duo fratres, Jacobo, filio de Zebedeo, e Johannes, su fratre, illes anque era in le barca e repecieva le retes. 20 E tosto Jesus les vocava; e illes jectava lor patre, Zebedeo, in le barca con le salariatos, e illes iva post Jesus.

21 E illes entra in Capharnaum e tosto Jesus, in le sabbato, entrava in le synagoga e inseniava. 22 E illes restava atonite super su doctrina quia Jesus les inseniava como ille que tene autoritate e non como lor scribas. 23 E tosto un homine con un spirito immunde era in lor synagoga e critava, 24 dicente: Que nos habe conjunctemente, Jesus Nazaren, veniva Tu pro destruer nos? Io sape que Tu esse le sancto de Deo. 25 E Jesus le reprendeva dicente: Quieta! tu e sali! ab ille. 26 E le spirito inmunde le tormentava e critava con voce grande e postea saliva ab ille. 27 Totes remaneva atonite tanto como illes discuteva dicente: que es isto? un nove inseniamento con autoritate! E Ille commanda le spiritos inmunde e illes Le obedi! 28 Su fama tosto exiva per tote partes, per tote le region vecinante de Galilea. 29 e post, illes exiva ab le synagoga e veniva al casa de Simon e de Andrea con Jacobo e Johannes. 30 Ecce le matre affin de Simon cubava infirme con febre e tosto illes Le diceva concerniente illa. 31 E Jesus se aprochava e la levava e la prendeva con le mano e le febre la lassava e illa les serviva. 32 E le vespere arrivate, quando le sol se celava, illes Le portava tote le infirmos que era e le indiabolatos; 33 e tote le citate era congregate ad latere del porta. 34 Jesus sanava multos que habeva malmente diverse infirmitates e expulsava multe demonios e non lassava que le demonios parla quia illes Le cognosceva. 35 E in le matino, il era multo oscure, Jesus exiva e iva a un loco solitari e illic orava. 36 E Simon e illes que era con

Simon persequeva Jesus e illes Le encontrava e Le dice 37 que totos Te cerca. 38 E Jesus les dice: vade! nos a altere loco, al villages vecine ut anque illic Io predica; Io exiva pro isto. 39 E Jesus veniva a lor synagogas e proclamava pro tote le Galilea e expulsava demonios.

40 E un leproso veniva a Ille e Le rogava e se postrava, dicente Le: Si Tu vole, Tu pote mundar me. 41 E Jesus se commoveva e extendeva le mano e le tangeva e le dice: Io vole; esse! tu mundate. 42 E presto le lepra exiva ab ille, e ille era mundate. 43 E Jesus le adverteva severemente, e tosto Jesus le dimitteva, 44 e le dice: vide! que tu dice a necuno nihil, ma vade! monstra! te ipse al sacerdote e offere! lo que Moises ordenava pro lor testimonio.45 Ma ille exiente comenciava clamar multe cosas e divulgar le narration usque Jesus non poteva entrar publicamente in citate, ma era foras in locos solitarie; e illes veniva a Ille ab tote partes

CAPITULO 2

1 E quando Jesus intrava, in Cafarnaum, un dies post, e que Ille es in un casa era audite . 2 E multos se reuniva tanto que jam sito non era apud le porta e Jesus les parlava le parola. 3 E unos veniva portante Le un paralitico, apportate per quatro. 4 E illes non poteva approchar le a Jesus per le plebe e illes removeva le tecto ubi Jesus era e faceva un orificio e bassava le lectiera ubi le paralitico cubava. 5 E Jesus videva lor fide e diceva al paralitico: Filio, tu peccatos son perdonate. 6 Alcunos del scribas era illic sedete e ratiocinava in lor corde: 7 Quare Ille ita parla? Ille blasphema, qui pote perdonar peccatos, excepte uno, Deo? 8 E tosto Jesus cognosceva ben in su spirito que illes ita ratiocina in se ipse e Jesus les dice: Quare ratiocina vos iste cosas in vostre cordes? 9 Que es plus facile, dicer al paralitico: Tu peccatos son perdonate o dicer: leva! te e prende! le lectiera e ambula!? 10 Ut vos sape que autoritate tene le Filio del Homine per perdonar peccatos super le terra, Jesus dice al paralitico: Io te dice, tu leva! te e porta! tu lectiera e vade! a tu casa. 12 E le paralitico se levava e tosto prendeva su lectiera e exiva in presentia de totes, ita totes era atonite e illes glorificava Deo dicente: Assi jammais nos videva.

13 E Jesus exiva itero apud le mar e tote le plebe veniva a Ille e Ille les inseniava. 14 E Jesus pasante videva Levi, le filio de Alfeo, sedete in le officina del pagamento del tributo e Jesus le dice: Seque! me. E ille se ha levate e ille Le sequeva. 15 E il deveniva quando Jesus era reclinate in su casa, anque multe publicanos e peccatores era reclinate con Jesus e su discipulos, quia e multos era e le sequeva. 16 E le scribas del partito pharisaic videva que Jesus mangia con le peccatores e publicanos e illes diceva a su discipulos: mangia Jesus con le publicanos e pecatores? 17 E Jesus audiente, les dice: Le fortes non ha necessitate de medico solmente le infirmos; Io non veni vocar justos, solmente peccatores.18 Le discipulos de Iohannes e le phariseos esseva jejunante. E illes veni e Le dice: Quare le discipulos de Johannes e le discipulos del phariseos jejuna ma tu discipulos non jejuna? 19 E Jesus les diceva: An pote le acompaniatores del fidantiato jejunar durante que le fidanciato es con illes? Illes non pote jejunar quanto tempore illes ha le fidantiato con illes.20 Mais dies venira quando le fidantiato essera subtraite longe ab illes, tunc illes jejunara in ille die.21 Necuno sue un repeciamento de panno nove super un vestimento vetule quia su replenamento tira ex illo, le nove tira ex le vetule e un laceration pejor se face. 22 E necuno jecta un vino nove in bottilias vetule, nam, si illo es le contrarie, le vino rumpe le bottilias e le vino e le bottilias peri. [Mais vino nove in bottilias recente]. 23 Il eveniva que Jesus pasava in sabbato trans seminatos e su discipulos comenciava facer cammino evellente spicas. 24 E le phariseos le diceva: ecce, quare face illes in sabbato lo que non es licite? 25 e Jesus les dice: Nunquam legeva vos que faceva David quando ille habeva necessitate e habeva fame e illes que con ille esseva ? 26 Como intrava ille in le casa de Deo in tempore de Abiathar, summe sacerdote, e ille mangiava le panes del proposition lo que non era licite mangiar solmente al sacerdotes, e ille dava anque a illes que con ille era? 27 E Jesus les diceva: le sabbato

era facite per le homine e non le homine per le sabbato; 28 assi le Filio del Homine es senior del sabbato.

CAPITULO 3

1 E Jesus intrava itero in un synagoga e era illic un homine que habeva un mano sic; 2 e illes Le vigilava attentemente an si Jesus iva sanar le in sabbato pro accusar Le. 3 E Jesus dice al homine que habeva le mano sic: leva! te in medio. 4 E Jesus les dice: An es licite in le sabbato facer le ben o facer le mal; salvar un vita o occider? Mais illes taceva 5 E Jesus circa les reguardava con enoio e, triste per le duressa de lor corde, dice al homine: extende! le mano. E ille lo extendeva e su mano eseva restaurate. 6 E le phariseos tosto sortiva con le herodianos e illes comenciava facer contra Ille e como illes Le eliminava.

7 E Jesus con su discipulos se retirava al mar; e un grande multitude de Galilea Le sequeva e anque de Judea, 8 e de Jerusalem e de Idumea e trans le Jordan e circa Tiro e de Sidon. Un multitude grande, audiente quanto Jesus faceva, veniva a Ille. 9 Jesus diceva a su discipulos que un barca esserea pro Ille per causa del plebe ut illes non Le premerea 10 e quia Jesus sanava tantos que illes cadeva super Ille ut quantes habeva maladias grave tangeva Jesus. 11 E le spiritos inmunde, quando illes Le videva cadeva ante Ille e critava dicente: Tu esse le Filio de Deo.12 E Jesus multo reprendeva les ut illes non Le faceva manifeste. 13 E Jesus ascende al monte e voca illes que Jesus voleva e illes vadeva a Jesus. 14 E Jesus constitueva dece-duo ut illes esserea con Ille e pro inviar les a predicar 15 e pro haber autoritate de expulsar le demonios, 16 e Jesus designava le Dece-duo e imponeva le nomine Petro a Simon, 17 e Jacobo, le filio de Zebedeo, e Johannes, le fratre de Jacobo, e Jesus imponeva les le nomine Boanerges que es “le filios del tonitro”; 18 e Andrea e Philippo e Bartholomeo e Maththeo e Thomas e Jacobo, le filio de Alpheo, e Thaddeo e Simon, le cananita, 19 e Judas Isacariothe que Le transfereva. 20 E Jesus veniva a un casa, e le plebe conveniva de nove tanto como illes non poteva mangiar pan. 21 E quando su conviventes ha audite lo, illes exiva pro prender Le quia illes diceva que Jesus era extra se. 22 E le scribas que descendeva ab Jerusalem diceva que Jesus tene Beelzebul e per le prince del demonios ille expulsa le demonios. 23 E postea Jesus Les vocava, Ille les diceva in parabolas: Como pote Satanas expulsar Satanas? 24 E si un regno se divide contra se mesme, ille regno non pote persister; 25 e si un casa se divide contra se mesme, ille casa non potera persister. 26 E si Satanas se sublevava contra se mesme e se divideva, Satanas non pote persister mais ille tene su fin. 27 Mais necuno pote, quando ille entra in le casa del homine forte, expoliar su benes si ille primo non liga le homine forte e tunc ille su casa expoliara. 28 Amen Io dice vos que toto essera pardonate al filios del homines, le peccatos e le blasphemias, quantos illes blasphema; 29 mais quicumque blasphema contra le Spirito Sancte non ha pardono jamais solmente ille es accusato de peccato eterne. 30 Nam illes diceva: Ille tene un spirito impur. 31 E su matre e su fratres veni e illes permane foras e illes Le enviava [un aviso] vocante Le. 32 E un plebe era sedite circa Ille e illes Le diceva: Ecce, tu matre e tu fratres e tu sorores foras Te cerca. 33 E Jesus respondente les dice: qui es mi matre e mi fratres? 34 E Jesus, circum vidente le quales era sedite circa Ille in circulo, dice: reguarda! vos mi matre e mi fratres. 35 Quicumque face le voluntate de Deo iste es mi fratre e mi soror e mi matre.

CAPITULO 4

1 E de novo Jesus comenciava inseniar apud le mar; e un plebe multissime conveni ante Ille tanto como Ille, habente entrate in un barca, era sedite in le mar, e tote le multitude ante le mar era in terra, 2 e Jesus les enseniava in parabolas multe cosas e Ille les diceva in su inseniamento: 3 Audi! vos, ecce que semina exiva pro seminar. 4 E illo eveniva que in le seminar, un parte cadeva apud le cammino e les aves veniva e lo

devorava. 5 E altere parte cadeva super roccas ubi illo non habeva multe terra e tropo illo cresceva per non haber profunditate del terra; 6 e quando le sol exiva, illo se combureva e, per non haber radice, illo se marceva. 7 E altere parte cadeva super le spinos e le spinos montava e lo suffocava e illo non dava fructo. 8 E altere parte cadeva in bon terra e dava fructo e montava e se disveloppava e porta fructo usque trenta, e in sesenta e in cento. 9 E Jesus diceva: Ille que tene auditos pro audir, audi! 10 E quando Jesus eveniva sol, illes que era circa Jesus con le Dece-duo questionava le parabolas. 11 E Jesus les diceva: Le mysterio del regno de Deo vos ha essite date mais a illes que son foras toto se face in parabolas, 12 ut *illes vidente vide e non percipe e illes audiente audi e non comprende non il sia que illes se reverte e illes sia perdonate.* 13 E Jesus les dice: non sape vos iste parabola? e como cognoscera vos tote le parabolas? 14 Ille que semina, semina le parola. 15 E istes son les apud le cammino, ubi le parola es seminate, e quando illes audi, Satanas tosto veni e prende le parola que ha essite seminate in illes. 16 E istes son assi illes del sitos petrose que son seminate que quando illes audiva le parola illes tosto con gaudio lo recipe, 17 e illes non ha radice in se mesme e illes son temporal e postea, quando un affliction o persecution per le parola eveni, illes tosto ha impedimento. 18 E alteres son les seminate apud le spinas, istes son illes que audi le parola, 19 e le preoccupationes del mundo e le fraude del ricchessa e le desiderios que appare del cosas restante suffoca le parola e isto eveni infructuose. 20 E illes que in le terra bon ha essite seminte, ille quales audi le parola e lo recipe e porta fructo como trenta, como sexanta, como cento. 21 E Jesus les diceva: An le lampada es portate ut illo sia ponite sub le mensura del frumento o sub le lecto? An il non es ut illo sia ponite super le candeliero? 22 Quia si alique es occulte, ille es ut sia manifestate, ni alique deveniva abscondite mais pro venir ad lo que es manifestate. 23 Si alicuno tene auditos pro audir, audi! 24 E Jesus les diceva: attention pro lo que vos audi: con le mensura con que vos mensura il essera mensurate pro vos e il essera appendite a vos. 25 Quia il essera date a ille que tene e etiam lo que no tene essera removite ab ille que non tene. 26 E Jesus diceva: Assi le regno de Deo es como un homine que jecta le semine in le terra, 27 e ille se cuba e se leva, nocte e die, e le semine germina e cresce como ille non sape. 28 La terra per se mesme porta fructo, primo herba, postea spica, postea grano plene in le spica. 29 E quando le fructo permitte, ille tropo invia le falce pois que le recolletion ha evenite. 30 E Jesus diceva: Como comparara nos le regno de Deo o in que parabola lo ponera nos? 31 Como un grano de mustarda que quando se semina in le terra, il es le plus parve que tote le granos del terra, 32 e quando illo es seminate, illo cresce e eveni le major que tote le productos horticole e illo face ramos grande usque le aves del celo pote anidar sub su umbra. 33 E Jesus les parlava le parola con multe parabolas secundo illes poteva audir; 34 Jesus non les parlava sin parabolas mais Jesus explicava toto, in privato, al proprie discipulos.

35 E Jesus les dice in ille die quando le vespere habeva evenite: Que nos passa ad altere latere. 36 E illes dexa le plebe e cape Jesus con se, tal como Ille era, in le barca, e altere barcas era con Ille. 37 E un grande tempesta de vento deveni e le undas colpava contra le barca tanto que le barca se impleva. 38 E Ille era in le poppa e dormiva super le cossino. E illes le leva e illes le dice: Magistro non te importa que nos perece? 39 E Jesus levate reprendeva le vento e diceva al mar: tace! quieta! E le vento remitteva e un calma grande deveniva. 40 E Jesus les diceva: Quare assi timorose esse vos? Como non fide habe vos? 41 E illes timeva con timor grande e illes se diceva mutuemente: pois qui es iste que anque le vento e le mar le obedi?

CAPITULO 5

1 E illes veniva al altere latere del mar, al region del gerasenos. 2 E quando Ille ex barca exiva, tosto Le occurreva ab le sepulcros un homine, in spirito impure, que habeva le habitation in le sepulcros e necuno poteva ligar le ni con catenas forte, 4 quia ille habeva essite ligate multe vices con pedicas e catenas e le catenas habeva essite

rumpite per ille e le pedicas habeva essite deformate e necuno poteva domar le. 5 E tote
le die e le nocte ille era in le sepulcros e in le montes e critava e colpava se con petras. 6
E ille, vidente Jesus ab longe, curreva e se postrava se ante ille, 7 e ille critante con voce
grande dice: Que pro me e pro Te, Jesus, Filio de Deo, le altissime? Io Te conjuro per
Deo: non tormenta! me. 8 Quia Jesus le diceva: Exi!, spirito impure, ex le homine. 9 E
Jesus le interrogava: Qual es tu nombre? E ille Le dice: legion es mi nomine quia nos
esse multos. 10 E ille le rogava multo ut Ille non les inviava foras del region. 11 E un
grege grande de porcos era illic juxta le monte e illo se nutrivae; 12 e ille le rogava
dicente: Invia! nos ad porcos ut nos in illos intra. 13 E Jesus les permitteva. E le spiritos
impure exiva e intrava in le porcos e le grege se precipitava per le ravina al mar, como
duo milles e illos suffocava in le mar. 14 E illes que nutrieva le porcos fugeva e narrava
isto per le citate e le campo, e illes veniva pro vider lo evenite. 15 E illes veniva a Jesus e
illes contempla le indiabolato sedite, vestite e sane de mente quem habeva tenite le
legion e illes timeva. 16 E illes que videva les refereva como illo eveni al indiabolato e lo
que era concernente le porcos. 17 E illes comenciava rogar Le que Ille se parti ab lor
fronteras. 18 E quando Ille intrava in le barca, ille que habeva essite indiabolate rogava
Le que ille con Ille pote esser. 19 E Jesus non le lo permitteva, mais Jesus le dice: Vade!
a tu casa apud le tues e refere! les quante cosas grande le Senior te ha facite e que Ille te
ha commiserate. 20 E ille vadeva e comenciava proclamar in le Decapolis quante cosas
grande le faceva Jesus e totes se admirava. 21 E Jesus intercruciava in le barca de novo
ad altere litore e plebe multe se reuniva apud Ille e Jesus era juxta le mar. 22 E un del
archisynagogos, de nomine Jairo, veni e, vidente Le, ille cade a su pedes, 23 e ille Le
dice: Mi filia es in le ultime momentos; e ille le roga multo que Jesus veni e la impone le
manos, ut illa sia sanate e vivera. 24 E Jesus vade con ille, e plebe multe Le sequeva, e
illes Le deprimeva. 25 E un femina que pativa hemorrhagia durante dece-duo annos, 26 e
habeva suffrite multo per multe medicos e habeva dispendite toto lo que illa habeva apud
se e illa habeva ganiate necun profito, mais habeva venite ad lo que era pejor, 27 e
quando illa audiva lo que era apud Jesus, illa veniva intra le plebe e tangeva *a tergo* le
vestimentio de Ille; 28 quia illa diceva que si io tange solmente su vestimentos, io essera
sanate. 29 E presto su hemorrhagia se siccava e illa cognosceva in le corpore que illa
habeva essite sanate ab le affliction. 30 E presto Jesus cognosceva in se mesme le poter
que habeva exite de Ille e reverteva in le plebe e diceva: qui tangeva mi vestimentos? 31
E su discipulos Le diceva: Tu vide que le plebe Te deprime e Tu dice: qui Me tengeva?
32 E Jesus reguardava circa pro vider illa que isto habeva facite. 33 E le femina, timente
e tremente e sapente lo que le habeva evenite, veniva e cadeva ante Ille e illa Le diceva
tote le veritate. 34 E Ille le diceva: Filia, tu fide te ha sanate; vade in pace e sia sane de tu
affliction. 35 Quando Ille parlava, illes veni ab le casa del archisynagogo dicente: Tu
filia moriva, quare molesta tu le magistro? 36 Mais Jesus non facente caso del parola que
era dicite, dice al archisynagogo: Non teme! solmente crede!. 37 E Jesus non permitteva
que necuno Le accompaniarea, excepto Petro e Jacobo e Johannes, le fratre de Jacobo.
38 E illes veniva al casa del archisynagogo e Jesus observa le agitation e illes que
plangeva e lamentava multo, 39 e Jesus entrante les dice: Quare agita vos e plange vos?
Le puera non moriva mais illa dormi, 40 e illes derideva de Ille. Mais Jesus expulsava
totes e prende le patre del puera e le matre e les apud Ille e intra ubi le puera era. 41 E
Jesus prendeva le mano del puera e le dice: *Talitha qum,* lo qual es traducite: Juvena! Io
te dice, leva! te. 42 E tosto le juvena se levava e andava, pois que illa era de dece-duo
annos. E illes remaneva surprendite tosto con stupefaction grande. 43 E Jesus ordinava
strictemente ut necuno cognosce isto e Jesus diceva que on darea mangiar a illa.

CAPITULO 6

1 E Jesus exiva ab illic e veniva ad su patria e su discipulos Le sequeva. 2 E
quando le sabbato ha devenite, Jesus comenciava inseniar in le synagoga e multos
audieva e se stupefaceva e diceva: De ubi a Iste veni iste cosas e qual es le sapientia que

Le ha essite date? E quales poteres son facite per su manos? 3 Non es iste le carpentero, le filio de Maria e le fratre de Jacobo, de Joseph, de Simon e de Judas, an non su sorores hic son apud nos? E illes se scandalisava in Ille. 4 E Jesus les diceva: Non es un propheta sin honor excepte in su patria e inter su perentes e in su casa. 5 E Jesus non poteva illic facer alcun miraculo excepto que Jesus sanava pauc infirmos imponente su manos. 6 E Jesus se admirava per lor incredulitate.

E Jesus recurreva le villages in circuito inseniante. 7 E Jesus vocava ad Se le dece-duo e comenciava inviar les, de duo in duo, e Jesus les dava autoritate super le spiritos immunde, e Jesus les incargava que illes nihil portava pro le cammino, excepte un sol baston, ni pan ni sacchetto ni in le cincturon cupre, 9 mais vos calceatos con sandalias e vos nonvos vesti duo tunicas. 10 E Jesus les diceva: Ubicunque vos intra in un casa, illic permane! vos usque vos exi ab illic. 11 E in qualcun loco que illes non vos recipe ni illes vos audi, quando vos exi ab illic, tunc, succute! vos le polvo sub vostre pedes in testimonio contra illes. 12 E exiente, le Dece-duo proclamava que illes se repenti e le Dece-duo jectava multe demonios e ungeva multe infirmos e les sanava.

14 E le rege Herores audiva quia le nomine de Jesus eveniva manifeste e illes diceva: Johannes, le baptista, ha resuscitate ab le mortos e per isto le poteres actua in ille. 15 Alteros diceva que Jesus es Elias, mais alteros diceva que Jesus es un propheta como une del prophetas. 16 Mais, quando audiva, Herodes diceva: quem io decapitava, Johannes, ille ha resuscitate. 17 Nam le mesme Herodes inviava pro prender Johannes e ille le incatenava in le carcere per Herodias, le femina de Philippo, su fratre: Herodes se maritava con illa; 18 nam Johannes diceva que haber le femina de tu fratre non es te licite. 19 E Herodias le odiava e illa voleva occider le e illa non poteva 20 quia Herodes timeva Johannes e sapeva que ille era un viro juste e sancte e Herodes le conservava, e quando Herodes le audiva ille permaneva perplexe multo e placentemente le audiva. 21 E un die opportun, eveniva quando Herodes, in su die natal, faceva un banchetto a su magnates e al tribunos del milites e al principales de Galilea. 22 E quando le filia de Herodias intrava e dansava, illa agradava Herodes e illes que se reclinava con illo in le tabula. E le rege diceva al juvena: Demanda! qual cosa que tu vole e io te lo dara. 23 E le rege la jurava: Qual cosa que tu demanda io te dara usque le medietate de mi regno. 24 E illa exiva e diceva a su matre: Que peterea io? Herodias ha decite: Le capite de Iohannes le Baptista. 25 E le filia intrava tosto con haste ante le rege e illa diceva: Io vole juste ora que tu me da le capite de Iohannes le Baptista in un tabuliero. 26 E le rege eveniva valde triste mais a causa del juramentos e del comensales non voleva negliger la. 27 E le rege tosto inviava un cruciante e ordinava apportar le capite de Iohannes. E le cruciante iva ele decapitava in carcere, 28 e aportava su capite in un tabuliero e lo dava al juvena e le juvena lo dava a su matre. 29 E quando su discipulos lo audiva, illes veniva e prendeva le cadavere e lo poneva in un sepulcro.

30 E le apostolos se reuniva apud Iesus e illes adverteva a Jesus tote quanto illes faceva e quanto illes inseniava. 31 E Iesus les dice: Veni! vos misme ad loco deserte in privato e reposa! in pauc. Nam illes que veniva e illes que iva era multe e le apostolos habeva opportinitate ni de mangiar. 32 E le apostolos iva in le barca ad un loco deserte in privato. 33 E illes videva le apostolos vadente e multos recognosceva le apostolos e a pede ab tote le citates illes juncte curreva ad illic e illes arribava ante que le apostolos. 34 E quando Iesus exiva, Ille videva multe gente e le entrainas se Le commoveva super illes pois que illes era como oves que non tene pastor, e Iesus comenciava inseniar les multe cosas. 35 E como multe horas habeva evenite, su discipulos se Le approchava e diceva que le loco es deserto e jam multe horas son, 36 dimitte! les ut illes va al campos circa e villages e illes eme a se mesme alimentos que illes mangia. 37 Mais Jesus respondente diceva: da! vos les de mangiar. E le discipulos Le dice: Ira nos a emer panes per duocentos denarios e dara nos les de mangiar? 38 E Ille les dice: Quante panes habe vos? Vade! e vide! E quando le discipulos lo cognosceva, illes dice: Cinque e duo pices. 39 E Ille les tote ordinava reclinar se, gruppo per gruppo, super le verde herba. 40 E illes se jectava, bandas per bandas, de cento e de cinquanta. 41 E Ille prendeva le cinque panes e le duo pisces e elevava le oculos ad celo, pronunciava le benediction e frangeva le panes

e dava al discipulos ut illes poneva le panes ante illes e Iesus divideva le duo pisces a totos. 42 E totos mangiava e se satisfaceva, 43 e illes portava fragmentos que plenava dece-duo cestas e lo que restava del pisces. 44 E cinque milles viros era illes que mangiava le panes. 45 E subito Iesus obligava su discipulos ascender in le barca e preceder ad le litore opposite, ad Betsaida usque Ille dimitte le plebe. 46 E Ille dimitteva les e Ille vadeva ad monte a orar. 47 E quando le tarde eveniva, le barca era in medio del mar e Ille sol era in terra. 48 E quando Iesus les videva fatigate in le remar, quia le vento era contrarie a illes, circa le quarte vigilia del nocte, Iesus veni ad illes camminante super le mar e voleva avantiar les. 49 Mais illes, quando le videva super le mar andante, pensava que Ille era un phantasma e illes critava, 50 quia totes videva Le e totes turbava se. Ma Ille tosto parlava con illes e les diceva: Confide! Io esse. Non time! 51 E Jesus montava in le barca apud illes, e le vento se calmava, e illes era multo extraordinarimente stupefacite in se mesme, 52 quia illes non habeva intendite circa le panes, solmente lor corde era indurate. 53 E postea illes veniva ad altere parte del terra per mar e illes veniva ad Genesaret e illes tangeva terra. 54 E quando le discipulos exiva ab barca, le turbas subito Le recognoceva, 55 e illes curreva per tote illo region e illes comenciava portar, in le lectieras, illes que se incontrava mal ad ubi illes audiva que Jesus es. 56 E ad ubi Jesus intrava in villas o in citates o in campos, illes poneva le infirmos in le placias e illes le rogava que le infirmos, al minus pote tanger le bordo de su mantello e quantos tangeva lo illes era sanate.

CAPITULO 7

1 E le phariseos e alcunos del scribas venite ab Jerusalem se reuni apud Ille. 2 E quando illes videva alcun de su discipulos que, con manos impur, il es isto, non lavate, mangia le panes 3 - quia le phariseos e tote le judeos non mangia, solmente si illes se lava fortemente le manos, observante le tradition del ancianos; 4 e quando illes veni ab le placia, solmente si illes se irrora, non mangia e multe altere cosas son que illes recipeva pro retener, lavamentos de cuppas e de pottos e de vasos de bronzo- 5 e le phariseos e le scribas Le interroga: Quare tu discipulos non ambula conforme al tradition del ancianos ma illes manduca le pan con manos impur? 6 Ma Jesus les diceva: Isaias ben prophetisava re vos le hypocritas como il ha essite scribite que *iste populo me honora con le labios ma lor corde es distante ab me; 7 ma illes vanamente me venera inseniante como doctrinas preceptos de homines.* 8 Lasante le commandamento de Deo, vos tene le tradition del homines. 9 E Jesus les diceva: Vos bellemente neglige le commandamento de Deo ut vos observa vostre tradition. 10 Quia Moises diceva: *Honora tu patre e tu matre e ille quel maledice patre o matre per morte mori!* 11 Ma vos dice: Si un homine dice al patre o al matre que il es *corban,*(lo que significa esse oblation a Deo), tote illo con lo que io te pote sucurrer, 12 tunc vos le lassa facer nihil pro le patre e pro le matre, 13 e vos invalida le parola de Deo con vostre tradition que vos transmitteva e vos face multe cosas simile como istos. 14 E Jesus clamante ad se de nove le plebe, les diceva: Audi! Me, totes, e intende: 15 Fora ex homine es nihil que intra in ille e que pote facer le immunde, ma lo que sali ab homine es lo que face le homine immunde. [*Le versículo 16 manca in le melior manustriptos*]. 17 E quando Jesus intrava ad casa ab le plebe, su discipulos le interrogava le parabola. 18 E Jesus les dice: Assi talmente esse vos sin intendimento? Non intende vos que tote lo que de foras intra in le homine non pote polluer le? 19 Nam illo non intra in su corde, soltanto in su ventre e illo vade in cloaca. Jesus purificava tote le alimentos. 20 E Jesus diceva: lo que del homine exi isto pollue le homine. 21 Quia ab le corde del homines le mal rationamentos exi, pornographias, furtos, homicidios, 22 adulterios, avaritias, malitias, fraudes, lascivia, envidia, melediction, superbia, sin ration, 23 tote iste malitias ab intra exi e face le homine inmunde.

24 E Jesus se levava e ab illic andava ad le region de Tyro. E Jesus intrava in un casa e voleva que necun lo sapeva ma Ille non poteva esser oculte; 25 solmente subito un

femina audiva re Ille e su filia habeva un spirito immunde e le femina veniva e se
postrava a su pedes; 26 e le femina era sirofenissa de racia e illa Le peteva que Jesus
expulsara le demonio ex su filia. 27 E Jesus la diceva: lassa!, primo, que le filios son
satiate quia il non es ben prender le pan del filios e jectar lo al canettos. 28 Ma illa Le
respondeva e diceva: Si, senior, e anque le canettos, sub le tabulas, mangia le micas del
pueros. 29 E Jesus la diceva: Vade!, per iste responsa, le demonio ha exite ab tu filia. 30
E quando illa vadeva in su casa, illa incontrava le puera jectate in le lecto e le demonio
habeva exite. 31 E de nove Jesus exiva ab region de Tyro e veniva per Sidon ad le mar
de Galilea per le medietate del region de Decapolis. 32 E illes Le porta un surde que era
muto e illes Le postula que Jesus le impone le mano. 33 E Jesus le prendeva ab le plebe
in privato e mitteva su digitos in su auriculas e sputeva e tangeva su lingua e 34 e Jesus
levava le vista ad celo e suspirava e le dice: *ephphatá!*, il es isto: aperi! te. 35 E su
auditos era apperite e le ligatura de su lingua era subito laxate e ille parlava rectemente.
36 E Jesus les ordinava que ille lo diceva a necuno, ma, quanto magis Jesus les ordinava,
illes magis abundantemente lo proclamava. 37 E illes superabundantemente remaneva
stupefacite dicente: Jesus ben ha facite toto, e Jesus face audir le surdos e parlar le
mutos.

CAPITULO 8

1 In ille dies, de novo, multe plebe era e illes non habeva que mangiar e Jesus
convoca le discipulos e les dice: 2 Io senti compassion super le plebe pois jam tres dies
illes permene apud Me e illes non tene que mangiar 3 e si Io les dimitte jejune ad lor
casa, illes perdera conscientia in le cammino, e alcunos de illes son de longe. 4 E su
discipulos Le respondeva: De ubi alcuno hic pote istos satisfacer de panes in un deserto?
5 E Jesus demandava les: Quante panes habe vos? E illes diceva: Septe. 6 E Jesus
commanda le turba reclinar se super le terra, e Jesus prendeva le septe panes, dante
gratias, los divideva, los dava a su discipulos ut le discipulos los presentarea e los
servirea al plebe. 7 E illes habeva pauc piscettos e Jesus los benediceva e diceva que
anque istos esserea servite. 8 E illes mangiava e remaneva satiate e prendeva le restante
del fragmentos, septe cestas. 9 E illes era quatro milles e Jesus les dimitteva. 10 E subito,
Jesus intrava in le barca con su discipulos e veni ad region de Dalmanutha. 11 E le
phariseos exiva e comenciava discuter con Ille e illes cercava apud Ille un signo del celo
pro probar Le. 12 E Jesus suspirava profundemente in le spirito e dice: Quare iste
generation cerca un signo? Amen, Io vos dice que un signo non essera date a iste
generation. 13 E Jesus lassava le discipulos imbarcate e Ille iva ad litore opponite. 14 E
le discipulos oblidava prender panes e illes non habeva panes apud illes in le barca
solmente un pan. 15 E Jesus les incargava e diceva: vide! vos e guarda! del levadura del
phariseos e del levadura de Herodes. 16 E le discipulos rationava inter illes que illes non
tene panes. 17 E Jesus lo sapeva e les dice: Quare rationa vos que vos non tene panes?
Totevia vos non comprende ni vos intende? Tene vos vostre corde indurate? 18 *Vos tene
oculos e non vide vos? Vos tene auditos e non audi vos?* E non recorda vos 19 quando le
cinque panes Io partiva al cinque milles? E quante canastas plene de fragmentos
recogeva vos? Illes dice: dece-duo. 20 Quando le septe piscettos al quator milles, quante
cestos plene de fragmentos recogeva vos? E illes dice: Septe. 21 E Jesus les diceva:
Totevia vos non intende? 22 E illes veni ad Bethsaida. E illes porta un ceco e illes Le
roga que le tange. 23 E Jesus prendeva le mano del ceco e le removeva fora del villa e
Jesus spueva ad su oculos, e le impone le manos, e le interroga an vides tu alique? 24 E
le ceco levava le oculos e diceva: Io vide le homines como arbores que deambula. 25
Tunc de nove Jesus imponeva le manos super su oculos e le ceco reguardava fixemente e
era sanate e videva claremente toto. 26 E Jesus le inviava ad su casa dicente: Ni intra! in
le villa.

27 E Jesus e su discipulos exiva ad le villas e Cesarea de Philippo e Jesus in le
cammino interrogava su discipulos dicente les: Qui dice le homines que Io esse? 28 E
illes le respondeva dicente: Iohannes, le baptista; e alteres, que Elias; e alteres, que un

del prophetas. 29 E Jesus les interrogava: E vos qui dice que Io esse? E Petro respondente diceva: Tu esse le Christo. 30 E Jesus avisava severmente que illes dice a necuno re Ille. 31 E Jesus comenciava inseniar les que le Filio del Homine debe patir multe cosas e esser reprobate per le ancianos e le summe sacerdotes e le scribas e esser morte e resuscitar post tres dies. 32 E Jesus con franchitia parlava le parola. E Petro, prendente Le in altere parte, comenciava reprender Le. 33 Ma Jesus volveva se e videva su discipulos e reprendeva Petro e dice: Vade! ex mi vista, Satanas, pois tu non pensa le cosas de Deo, solmente le cosas del homines. 34 E Jesus convocava le plebe con le discipulos e les diceva: Si alcuno vole venir post me, nega! se mesme, prende! su cruce e seque! Me. 35 Quia qualcunque vole salvar su vida, ille lo perdera, ma qualcunque perde su vita por mi causa e del evangelio, ille lo salvara. 36 Quia in que es beneficiate un homine si ille gania le mundo integre ma su vita sia nocite? 37 Quia que da un homine como intercambio de su vita? 38 Quia qualcunque habe vergonia de Me e de mi parolas in iste generation adultere e peccante, anque le Filio del Homine habera vergonia de ille quando Ille veni in le gloria de su Patre con le angelos sancte.

CAPITULO 9

1 E Jesus diceva les: Amen Io vos dice que alcunos hic son presente que nullemente videra le morte usque illes vide le regno de Deo quando illo ha venite con poter.

2 E post sex dies, Jesus prende Petro e Jacobo e Johannes e Jesus les monta sol a un monte alte privatemente, e esseva transfigurate coram illes, 3 e su vestimentos eveniva multo albe incandescite, ille quales un lavator in le terra non pote assi blanchir. 4 E Elias con Moises se les appareva e illes conversava con Jesus. 5 E Petro, prendente le parola, dice a Jesus: Magistro, que nos hic esse es excellente, e nos face tres tentas, a Te un, a Moises un, a Elias un. 6 Quia Petro non sapeva que responder pois ille deveniva terrorisate. 7 E un nube deveniva que les coperiva con umbra e un voce deveniva ex nube: Iste es mi Filio, le amate, asculta! vos Le. 8 E subito illes circumreguardava e jam videva necuno solmente Jesus sol apud illes. 9 E quando illes descendeva ab le monte, Jesus les ordinava dicente que lo que illes habeva vidite illes relata a necuno, excepte quando le Filio del Homine resucita ex le mortos. 10 E illes retineva le parola apud illes mesme “que es resucitar ab le mortos”. 11 E illes interrogava dicente: Quare dice le scribas que Elias debe venir primo? 12 E Ille les diceva: Certemente quando Elias veni primo restaurara tote. E como il ha essite scribite re le Filio del Homine que Ille debe suffrer multe cosas e esser depreciate? 13 Ma Io vos dice que, vermente, Elias ha venite e illes le faceva quante illes voleva secundo il era scribite concerniente ille.

14 E illes arrivava apud le discipulos e videva multe plebe circa le discipulos e un scribas que dicuteva con illes. 15 E subito, tote le plebe Le videva e remaneva stupefacite e curreva ad Ille, e Le salutava. 16 E Jesus les inquireva: Que dicuteva vos con illes? 17 E uno del plebe Le respondeva: Magistro, io ha portate mi filio a Te pois ille tene un spirito mute; 18 e ubi le spirito le reprende, le repulsa a terra e ille jecta spumas e stride le dentes e se debilita gradualmente e io diceva a tu discipulos que illes lo expulsa e illes non era capaces. 19 Ma Jesus les dice respondente: generation incredule! Usque quando Io essera apud vos? Porta le a Me! 20 E illes portava le apud Jesus e le spirito immunde videva Jesus e subito succuteva le filio con violentia e le filio cadeva al solo e se rolava e jectava spumas. 21 E Jesus demandava su patre: Quanto tempore es dum isto le sucede? E le patre diceva: Ab le infantia; 22 e multe vices le spirito le jectava al foco e al aquas pro destruer le ma si tu pote alicun cosa, adjuta! nos e senti! compassion circa nos. 23 E Jesus le diceva: Referente “si tu potes” io vos dice: Tote es possibile al qual crede. 24 Subito le patre del infante critava e diceva: io crede, adjuva! mi incredulitate. 25 E Jesus videva que un plebe subito se reuni e reprehendeva le spirito inmundo dicente le: Spirito mute e surde, Io ordena te, exi! ab ille e jamais entra! in ille. 26 E post critar e producer multe convulsiones, le spirito exiva e le infante

deveniva como morte, tanto que le turba diceva: ille moriva. 27 Ma Jesus prendeva su
mano e le levantava e ille se poneva in pede. 28 E quando Jesus intrava in casa, su
discipulos in privato Le interrogava: Quare non poteva nos expulsar lo? 29 E Jesus les
diceva: Iste clase con nihil pote exir solmente con oration. 30 E illes exiva ab hic e
passava trans Galilea e Jesus non voleva que alcuno Le cognosceva;31 quia Jesus
inseniava su discipulos e les diceva: le Filio del Homine es transferite in manos del
homines e illes Le occidera e postea Ille es occidite e Ille resuscitara post tres dies. 32
Ma le discipulos non intendeva iste dicto e illes timeva interrogar Le.

33 E illes veniva ad Capharnaum. E illes era in le casa e Jesus les interrogava:
Que discuteva vos in le cammino? 34 Ma illes taceva quia in le cammino illes inter se
discuteva qui era major. 35 E Jesus se sedeva e vocava le dece-duo e les dice: Si alicuno
vole esser le prime, ille essera le ultime de totos e servitor de totos. 36 E Jesus prendeva
un infante e le collocava in medio de illes e le prendeva in brachios e diceva: 37
Qualcunque recipe uno de iste infantes in mi nomine, ille Me recipe e que recipe Me non
recipe Me solmente quem Me inviava. 38 Iohannes le diceva: Magistro, nos videva uno
que in tu nomine expulsava demonios e ille non nos seque e nosle impediva quia ille non
nos sequeva 39 Ma Jesus diceva: non impedi! vos lo le; quia necuno es que facera un
miraculo in mi nomine e ille potera subito parlar mal de Me; 40 quia ille que non es
contra nos ille es pro nos. 41 Tunc qualcunque da beber vos un cuppa de aqua quia vos
esse de Christo, amen Io vos dice que ille certemente non perdera su recompensa. 42 E
qualcunque scandalisa un sol de iste parvos que crede, illo es melior pro ille si illes pone
un rota de molino circa su collo e ille es jectate in mar. 43 E si tu mano te scandalisa,
seca! lo; il es bon que tu intra manco in le vita, que, si tu tene le duo manos, ir assi al
inferno, al foco inextinguibile; [44]45 e si tu pede te scandalisa, seca lo, il es bon que tu
intra in le vita claude que, si tu tene le duo pedes, esser jectate al inferno. [46]47 E si tu
oculo te scandalisa, remove! lo, il es bon con un oculo intrar in le regno de Deo que,
tenente duo oculos, esser jectate ad inferno, 48 *ubi lor verme non mori e le foco non se
extingue.* 49 Quia tote homine con foco essera salate. 50 Le sal es bon, ma si le sal
deveni insipide, con que vos lo condimenta? Tene! vos sal in vos mesme e esse! in pace
le unes con le alteres.

CAPITULO 10

1 E Jesus ab hic se levava e veni al region de Judea e al altere litore del Jordan e
le multitudes se reuni de novo apud Ille, e como Jesus accostumava, de novo Ille les
inseniava. 2 E un phariseos se approchava e Le demandava an il es licite a un viro
repudiar su femina, e illes Le tentava. 3 E Jesus respondente les diceva: Que vos
mandava Moise? E ille diceva: Moises permitteva *dar documento de divorcio e repudiar
la.* 5 E Jesus les diceva: Per vostre duritia de corde Moises scribeva iste
commandamento. 6 Ma ab le initio del creation *Deo les faceva masculin e femenin. Per
isto un homine quitara su patre e su matre, 8 e le duo essera verso un sol carne;* de sorta
que illes jam non son duo ma un sol carne. 9 Quia lo que Deo ha jungite, un homine non
lo separara. 10 E arrivate al casa de nove le discipulos Le interrogava. 11 E Jesus les
dice: Quicunque repudia su femina e se marita con altera ille adultera con ista; 12 e si
illa, post repudiar su viro, marita altero, illa adultera.

13 E illes portava le infantes ut ille les tangera. Ma le discipulos les reprendeva.
14 Ma quando Jesus lo videva, se indignava se e les diceva: lassa! vos le infantes venir a
Me e non impedi! les quia le regno de Deo es de tales. 15 Amen Io vos dice: Quicunque
non recipe le regno de Deo como un infante non intrara in illo. 16 E Jesus les
imbraciava, les benediceva e poneva le manos super illes.

17 E quando Jesus exiva al cammino, uno curreva ad ille, genuflectava ante Ille
e Le interrogava: magistro bon, que facerea io pro hereditar le vita eterne? 18 E Jesus le
diceva: Quare tu Me dice bon? Necuno es solmente un sol, Deo. 19 Tu sape le
commandamentos: *Non occide, non adultera, non fura, non dice false testimonio, honora
tu patre e tu matre.* 20 E ille diceva: Magistro, io observava tote iste cosas ab mi

juventute. 21 Ma Jesus, reguardante le, le amava e le diceva: Un cosa te manca; anda!, vende! quanto tu tene, da! lo al povres e tu habera un thesauro in celo, e veni!, seque! me. 22 Ma ille e poneva triste per iste parola e vadeva attristate quia ille habena multe possessiones. 23 E Jesus reguarda circa e dice a su discipulos: Quam difficilemente illes que tene possessiones intrara in le regno de Deo! 24 E le discipulos se surprendeva con su parolas. Ma Jesus respondente de nove les dice: filios, quam difficile es intrar in el regno de Deo. 25 Plus facile es que un camelo pase por le oculo de un acuta que un rico intra in le regno de Deo. 26 Ma illes se consternava multo e diceva inter illes mesme: E qui pote salvar se? 27 Jesus, reguardante les, dice: Apud homines isto es impossibile, ma apud Deo isto non es impossibile quia toto es possibile apud Deo. 28 Petro initiava dicer le: reguarda!, nos ha quitate toto e nos Te ha sequite. 29 Jesus diceva: Amen Io vos dice: Necuno es que quitava casa o fratres o sorores o matre o patre o filios o agros per mi causa e per causa del evangelio, 30 que ille non recipera, cento veces plus, ora in iste opportunitate, casas e fratres e sorores e filios e agros, con persecutiones, e, in le epoca que veni, vita eterne. 31 Ma multe primos essera ultime e le ultimos, prime.

32 E illes montava a Jerusalem e Jesus les precedeva e illes se surprendeva e illes que sequeva timeva. E Jesus prendeva, de nove con se, le Dece-duo e initiava dicer les lo que iva succeder les: 33 reguarda! vos, nos monta Jerusalem e le Filio del Homine essera transferite al summe sacerdotes e al scribas e illes Le condemnara a morte e illes Le transferira al gentiles 34 e Le deridera e Le spuera e Le flagellara e Le occidera, e post tres dies, Ille essera resuscitate. 35 E Jacobo e Johannes, le duo filios de Zebedeo, aproximava se ad Ille dicente: Magister, nos vole que, lo que nos te supplica, tu nos lo face. 36 E Ille les dice: Que vole vos que Io vos face? 37 E illes Le diceva: Da! nos que une de nos seder se in tu dextera e altere in tu sinistra, in tu regno. 38 E Jesus les diceva: Vos non sape lo que vos pete. Pote vos biber le cupa que Io bibe o esser baptisate con el baptismo con que Io esse baptisate? 39 E illes diceva: Nos pote. E Jesus les dice: Vos bibera le cupa que Io bibe e con le baptismo con que Io esse baptisate vos essera bastisate, 40 mais seder se in mi dextera o in mi sinistra no es mie conceder lo solmente a illes pro que il ha essite preparate. 41 E quando le dece lo audiva, illes initiava indignar se contra Jacobo e Johannes. 42 E Jesus les appellava e les diceva: Vos sape que illes que figura como governatores del nationes les domina e lor magnates les habe sub lor autoritate. 43 Mas il non es ita inter vos, solmente qualcuno inter vos que vole devenir grande ille essera serviente de vos. 44 E qualcuno vole devenir inter vos le prime, ille essera servo de totes. 45 Quia le Filio del Homine non veni a esser servite ma a servir e dar su vita como redemption de multos.

46 E illes veniva a Jericho. E quando Jesus e su discipulos e un plebe satis numerose exiva ab Jericho, le filio de Timeo, Bartimeo, un ceco mendicante, era sedite juxta le cammino. 47 E quando ille audiva que Jesus, le nazaren, es, ille comenciava critar e decir: Filio de David, Jesus, compati! a me. 48 E multos le reprehendeva ut ille tacerea; ma ille multo plus critava: Filio de David, compati! a me. 49 E Jesus se arrestava e diceva: Voca! le e illes vocava le ceco e le diceva: confide! Jesus te voca. 50 E ille jectava su mantello, saltava e veniva ad Jesus. 51 E Jesus le interrogava e diceva: Que vole tu que Io face a te. E le ceco Le diceva: Magistro, que io reprende le vista. 52 E Jesus le diceva: Vade!, tu fide te ha sanate. E tosto, ille reprendeva le vista e ille sequeva Jesus in le cammino.

CAPITULO 11

1 E quando illes se approchava a Jerusalem e a Bethphage e a Bethania apud le Monte del Olivos, Jesus invia duo de su discipulos 2 e les dice: Vade! al village que es, facie a facie a vos, e subito, quando vos intra in illo, vos incontrara un asino ligate super qual necuno del homines se sedeva, desliga! lo e trahe! lo. 3 E si alcuno vos dice quare vos face isto? Dice! vos: le Senior habe necessitate de illo e Ille subito lo inviara de nove hic. 4 E illes iva e incontrava un asino ligate e apud un porta fora in plene strata, e illes lo desligava. 5 E alcunos del illes que hic era les diceva: Que face vos desligante le asino? 6

E illes les respondeva como Jesus habeva dicite e illes les lo prmiteva. 7 E illes porta le
asino a Jesus e illes jacta super le asino lor mantellos e Jesus sedeva se super illo. 8 E
multos de illes extendeva lor mantellos in le cammino e alteros sicava ramos del campos.
9 E non solmente illes que iva delante sino equalmente illes que sequeva critava:
Hosanna, benedicte es ille que veni in nomine del Senior; 10 benedicte es illo regno que
veni de nostre Patre David; *hosanna* in le locos plus alte. 11 E Jesus intrava in Jerusalem,
in le templo, e circa intueva toto e exiva ad Bethania con le Dece-duo quando un hora era
jam tarde.

12 E in le die sequente, quando illes habeva exite ab Bethania, Jesus habeva
fame. 13 E Jesus videva un fichiero desde longe que habeva folios, Jesus veniva an igitur
Ille poterea encontrar alique in illo. E quando ille arribava apud illo, ille inveniva nihil,
excepto folios; quia le tempore non era de ficos. 14 E Jesus respondeva e diceva a illo:
que necuno mangia tu fructo pro semper. E su discipulos audeva. 15 E illes arribava ad
Jerusalem. E intrante in templo, Jesus comenciva expulsar le venditores e compratores in
le templo, e Ille inverteva le tabulas del cambiatores e le sedes del venditores de
columbas, 16 e Ille non permitteva que alcuno transportava objetos trans le templo, e Ille
doceva e les diceva: il non es scribite que *mi casa essera clamate casa de oration pro
tote le nationes?* Ma vos lo ha facite un cova de latrones. 18 E le summe sacerdotes e le
scribas audiva e cercava como illes Le iliminarea quia illes Le timeva quia le plebe era
stupefacite super su inseniamento. 19 E quando il deveniva tarde, illes exiva fora le
civitate. 20 E illes passava in le matino e videva le fico sicate ex le radices. 21 E Petro
recordante Le dice: Magistro, ecce, le fico quem tu malediceva illo siccava. 22 E Jesus
les responde e diceva: tene! vos fide in Deo. 23 Amen Io vos dice que qualcuno dice al
monte: tu sia removite e sia jecctate al mar, e ille non dubita in su corde, ma ille crede
que lo que ille parla illo sucede, illo essera pro ille. 24 Dunque Io vos dice, tote quanto
vos ora e vos pete, crede! vos que vos lo recipeva e illo essera pro vos. 25 E quando vos
esse de pede e vos ora, perdona! vos, si vos tene alique contra alicuno, ut vostre Patre in
le celos vos perdonara anque vostre trangressiones. [*Le versiculo 26 manca in le codices
melior*]. 27 E illes veni de nove ad Jerusalem. E quando Jesus deambulava in le templo,
le summe sacerdotes e le scribas e le ancianos veniva ad Ille, 28 e illes Le diceva: Con
que autoritate face Tu isto? O qui ha date iste autoritate a Te ut Tu face isto? 29 E Jesus
les diceva: Io vos demandara un sol cosa e responde! me e Io vos dicera con que
autoritate Io face iste. 30 Le baptismo de Johannes era ab le celo o ab le homines?
Responde! vos me. 31 E illes rationava inter se mesme dicente: Si nos dice: ab le celo,
Ille dicerá: Quare alora non credeva vos le? 32 Ma, dicera nos ab le homines? Illes
timeva le gente; quia totes estimava que Johannes era un propheta. 33 E illes responde a
Jesus e illes dice: Nos non sape. E Jesus les dice: Ni Ego vos dice con que autoritate Io
face isto.

CAPITULO 12

1 E Jesus initiava parlar les in parabolas. Un homine plantava un vinia, e
circumponeva un palissada e fodeva un pressa de vino, edificava un turre e lo arrentava a
un cultivatores e se absentava. 2 E ille enviava un servo, in su tempore, apud cultivatores
ut ille prenderea le fructos del vinia ex cultivatores, 3 e illes prendeva le e le colpava e le
inviava vacue. 4 E de nove ille inviava altere servo apud illes; e illes le ledeva in le
capite e le insultava. 5 E ille inviava altere e illes le occideva; e multe alteres, illes
colpava unes e illes occideva alteres. 6 Ille habeva etiam un filio amate; ille inviava le
ultime a illes e ille diceva: Illes repectara mi filio. 7 Ma ille labratores inter se diceva:
Iste es le herede, vamos occider le e le heredita essera nostre. 8 E illes prendente le
occideva e illes jectava le foras del vinia. 9 Que facera le senior del vinea? Ille venira e
destruera le labratores e ille dara le vinea a alteres. 10 Ni legeva vos iste scriptura: *un
petra que le constructores repulsava, illo eveniva le petra angular*, 11 *de parte del
Senior eveniva isto e isto es maravilliose in nostre oculos?* 12 E illes cercava prender Le,

e illes timeva le plebe; quia illes cognoceva que Jesus diceva le parabora circa illes. E
illes Le quitava e illes vadeva.

13 E illes inviava unos del phariseos e del herodianos a Jesus pro chassar Le in un
parola. 14 E illes veniente Le diceva: Magistro, nos sape que Tu esse verace e Tu non Te
interessa ad favor de necuno, quia Tu non reguarda le externe conditiones del homines
ma Tu doce ex veritate le cammino de Deo. Es o non es licite dar imposto a Cesare?
Pagara nos o non pagara nos? 15 Ma Ille sapente lor hypocresia les diceva: quare Me
tenta vos? Apporta! me un denario ut Io lo vide. 16 E illes lo apportava. E Jesus les dice:
Cuje es le imagine e le epigrapho? E illes Le diceva: De Cesare. 17 E Jesus les diceva: Lo
que es de Cesare paga! a Cesare, lo que es de Deo paga! a Deo. E illes stupefaceva super
ille.

18 E veni ad Ille un saduceos que dice que non es resurrection e illes Le
interrogava e illes diceva: 19 Magistro, Moyses scribeva ad nos que *si un fratre de alcuno
moriva e ille quitava femina e non quitava descendentia, le fratre de ille debe prender le
femina e facer surgir filio ad su fratre.* 20 Septe fratres era e le primo prendeva femina e
moriva e non quitava descendentia. 21 E le secundo la prendeva e ille moriva non
quitante descendentia; e le tertio equalmente; 22 e le septe non quitava descendentia. E lo
que era le ultimo de toto, le femina anque moriva. 23 In le resurrection, quando illes se
leva, de qui de illes illa essera femina? Quia septe la habeva como femina. 24 Jesus les
diceva: Non es iste per lo que vos erra e non sape le scripturas e le poter de Deo? 25 Quia
quando illes se levara ab le mortos, ni illes marita se ni illes son maritate, ma illes son
como angelos in le celos. 26 Ma concernente que le mortos resuscita non legeva vos in le
libro de Moyses, super le rubo, como Deo le parlava dicente: *Io esse le Deo de Abraham
e Deo de Isaac e Deo de Jacob?* 27 Ille non es Deo de mortos ma Deo de vivos. Vos erra
multo.

28 E un del scribas que les audiva quando illes disputava approximava e ille,
sapente que Jesus les respondeva ben, le interrogava: Qui es le commandamento major
de totes? 29 Jesus repondeva que le prime es: *Audi, Israel, le Senior, Deo nostre es un
unic Senior,* 30 e *amara le Senior tu Deo ex tote tu corde e ex tote tu anima* e ex tote tu
mente e ex tote tu fortia. 31 Le seconde es isto: *Amara tu proximo como te misme.* Altere
commandamento non es major que istos. 32 E le scriba le diceva: Ben, magistro, in
veritate Tu diceva que le commandamento *es unic e altere anque illo non es;* 33 e *amar le
ex tote le corde e ex tote le intendimento e ex tote le fortia e amar le proximo como se
mesme es plus importante que tote le holocaustos e sacrificios.* 34 E Jesus, vidente que
ille sensatemente respondeva, le diceva: Tu non esse foras del regno de Deo. E nemo jam
osava questionar Le.

35 E Jesus respondente diceva dum ille doceva in le templo: Como dice le
scribas que le Christo es Filio de David? 36 David mesme diceva in le Spirito Sancte: *Le
Senior diceva a mi Senior: Sede! tu in mi dextera usque io pone tu inimicos infra tu
pedes.* 37 David mesme le dice Senior, como David es filio ex ille? E le multe plebe Le
audiva placentemente. 38 E in su inseniamento Jesus diceva: Guarda! vos ab le scribas
que vole deambular con longe vestituras e salutationes in le placias 39 e le prime stallos in
le synagogas e le prime sedes in le convivios. 40 illes que devora le casas del viduas e
illes son orante verbose- e longemente; iste recipera un major condenation. 41 E Jesus
sedite coram le gazophylacio contemplava como le gente jecta dinero in le gazophylacio,
e multe ricos jectava multo; 42 e un vidua povre veniente jectava duo parve numismas, lo
que es un quadrante. 43 E Jesus, vocante su discipulos, les diceva: amen Io dice vos que
iste povre vidua jectava plus que totes illes que jecta in gazophylacio; 44 quia totes jecta
ex lo que les abunda ma ista jectava, ex su necessitate, toto lo que habeva, tote su
subsistentias.

CAPITULO 13

1 E quando Jesus exiva ab le templo, uno ex su discipulos Le dice: Magistro,
vide! que grande petras e que grande edificios. 2 E Jesus Le diceva: Vide tu iste grande

edificios? Petra supra petra nullemente essera quitate que non essera abatite. 3 E Jesus
era sedite ad le Monte del Olivos, coram le templo, e Petro e Jacobo e Johannes e
Andreas Le interrogava: 4 Dice! Tu nos, quando essera isto e que essera le signo quando
tote isto essera pro completar? 5 E Jesus comenciava dicer les: vide! que nemo vos
decipe. 6 Multes venira in mi nomine dicente: io esse e illes decipera multos. 7 Ma
quando vos audira guerras e rumores de guerras, non espaventa! vos; il debe accontecer
ma totevia le fin non es. 8 Quia nation contra nation se altiara, e regno contra regno.
Terremotos essera in varie locos, fames essera e isto es le principio del dolores de parto.
9 Ma, vide! vos super vos mesme, illes vos transferera al consilios religiose e vos essera
colpate in le synagogas, e vos essera coram governatores e reges per causa mie in
tetimonio a illes. 10 E primo le evangelio debe esser proclamate a tote le nationes. 11 E
quando illes os conduce e transfere, non angustia! vos que previemente vos parlara ma lo
que sia date a vos in ille hora, parla! vos isto, quia vos non essera illes que esse parlante,
solmente le Spirito Sancte. 12 E un fratre tranferera altere fratre al morte e un patre, su
filio, e le filios se rebellara contra su progenitores e illes les occidera. 13 E vos essera
odiate per totos a causa de mi nomine; ma ille que ha perseverate usque le fin, iste essera
salve. 14 Ma quando vos videra le abomination del desolation situate in pede ubi il non
debe (ille que lege, intellige!), tunc fugi al montanias illes que son in Judea, 15 ille que
es in le solario, non descende! ni entra! pro portar qualcosa ex su casa, 16 e ille que es in
agro, non regressa! retro pro prender su mantello. 17 Ma guai illas que son gravide e
allactante in ille dies! 18 Ma, vos, ora ut il non deveni in hiberno; 19 quia ille dies essera
tribulation qual non ha devenite ab le initio del creation que Deo creava usque al
presente e il jammais devenira. 20 E si le Senior non haberea accurtate le dies, tote carne
non esserea salvate; ma a causa del seligitos quem le Senior eligeva, le Senior accurtava
lor dies. 21 E alora si alcuno vos dice: vide!, hic es le Christo; vide!, illic es, non crede!
vos le. 22 Nam pseudochristos e pseudoprophetas se levara e facera signales e prodigios
pro desviar, si il esserea possibile, le seligitos. 23 Ma vide! vos; Io ha previemente
annuntiate toto a vos. 24 Ma in ille dies, post ille tribulation, le sol se obscurara e le luna
non dara su claritate, 25 e le stellas essera ex celo cadente e le potentias in le celo essera
succutite. 26 E alora illes videra le Filio del Homine que veni in le nubes con multe poter
e gloria. 27 E alora le Filio del Homine inviara le angelos e reunira [su] seligitos ex le
quatro ventos, ab le extremo del terra usque le extremo del celo. 28 Apprende! vos le
parabola ex le fichiero: quando su ramo jam deveni tenere e le fichiero face germinar le
folios, vos cognosce que le estate es proxime; 29 e assi vos, quando vide que isto deveni,
cognosce que illo es cerca ad portas. 30 Amen Io dice vos que nullemente iste generation
passara usque tote iste cosas deveni. 31 Le celo e le terra passara ma mi parolas non
passara. 32 Ma super ille die e le hora nemo sape ni le angelos in le celo ni le Filio,
solmente le Patre. 33 Vide! vos, vigila! quia vos non sape quando es le tempore
opportune. 34 Como un homine viagiator que dessava su casa e dava su autoritate a su
servos, a cata uno lor laboro e ille incargava al portero que ille vigilarea. 35 Vos vigila!,
pois, quia vos non sape quando le Senior del casa veni, o in le vespere o in le medienocte
o in le canto del gallo o in le matino; 36 ne ille vos encontra dormite si ille veni subito.
37 E lo que a vos Io dice a totes Io dice: Vigila!

CAPITULO 14

1 Le Pascha e le azymos era jam post duo dies. E le summe sacerdotes e le
scribas quereva como illes, prendente Le con dolo, Le occiderea. 2 Nam illes diceva:
Non in le festa ne tumulto sia in le populo.

3 E Jesus era in Betania, in casa de Simon, le leproso, e Jesus era reclinate in le
tabula e veni un femina que habeva un frasco de alabastro de perfumo de nardo fiducial
multo car, illa frangeva le frasco de alabastro e effundeva toto super su capite. 4 Ma
alcunos indignate inter se misme era e diceva: proque iste misuso del perfumo deveniva?
Quia iste perfumo poteva haber essite vendite supra tres centos denarios e esser date al

povres e illes era irritate contra illa. 6 Ma Jesus diceva: dessa! vos la; quare la causa vos molestias? Illa ha operate un bon opera in me. 7 Quia vos semper tene le povres con vos e quando vos vole, vos pote facer les ben, ma vos non semper Me tene. 8 Illa faceva lo que illa habeva, illa se anticipava pro unguer mi corpore pro mi sepultura. 9 Amen Io vos dice: ubi le evangelio sia proclamate, in tote le mundo, lo que ista faceva essera referite como su memorial. 10 E Judas Iscariothe, uno del Dece-duo, iva al summe sacerdotes pro livrar Le a illes. 11 E illes audiente se gaudeva e illes le promitteva dar pecunia. E ille cercava como opportunemente livrar Le.

12 E le primer die del azymos, quando illes sacrificava le Pascha, su discipulos dice le: Ubi vole Tu que nos vade preparar ut Tu mangia le Pascha? 13 E Jesus invia duo de sus discipulos e les dice: vade! vos al citate e invenira un homine que porta un amphora de aqua, seque! vos le, 14 e ubicunque ille intra, dice! vos al domino del casa que “le Maestro dice: Ubi es mi habitation del peregrinos, ubi Io mangia le Pascha con mi discipulos?” 15 E ille os monstrara un cenaculo grande preparate con tapete, e illic vos prepara! a vos. 16 E le discipulos exiva e arrivava al citate e incontrava como Ille les habeva dicite e illes preparava le Pascha. 17 E quando deveni le vespera, Jesus veni con le Dece-duo. 18 E quando illes esseva reclinate e mangiava, Jesus dice: amen Io dice vos que un de vos Me livrara, ille que mangia con Me. 19 Illes comenciava pro devenir triste e pro dicer Le, une post le altere: An esse io? 20 E Ille les diceva: Uno del Dece-duo, ille que mollia con Me in le [unice] platto. 21 Quia pois le Filio del Homine parti como il ha essite scribite cerca Ille; ma guai le homine ille per cuje medio le Filio del Homine es livrate; bon esserea le si ille homine non haberea nascite. 22 E Jesus, dum mangiava con illes, prendeva un pan e benediceva e lo frangeva e dava a illes e diceva: prende!, isto es mi corpore. 23 E Jesus prendeva le cuppa e dava gratias e leslo dava e totos bibeva de illo. 24 E Jesus les diceva: isto es mi sanguine del pacto, effundite pro multos. 25 Amen Io dice a vos que nullemente Io bibera del fructo del vite usque le die ille quando Io lo bibera nove in le regno de Deo. 26 E illes cantava le hymno e exiva al Monte del Olivos. 27 E Jesus les dice que tote vos essera scandalisate quia il ha essite scribite: *Io ferira le pastor e le oves essera dispergite*. 28 Ma postea Io esser resuscitate, Io ira avante vos ad Galilea. 29 Petro Le diceva: e si totos essera scandalisate, ma io non. 30 E Jesus le dice: Amen Io te dice que tu hodie, in iste nocte, ante que un gallo duo vices, cantara, tu, tres vices, me negara. 31 Ma ille emphaticamente continuava parlante: si il sia necessari que io morira con Te, io nullemente Te negara. Tote le discipulos diceva similarmente.

32 E illes arriva a un terreno cuje nomine es Getsemani [=presa del oleo] e Jesus dice al discipulos: sede! vos hic usque Io teminara orar. 33 E Jesus prendeva con se Petro e Jacobo e Johannes e Jesus commeneciava terrificar se e angustiar se, 34 e les diceva: Mi anima es completamente triste usque le morte; remane! vos hic e vigila! 35 E iva avante pauco e cadava in terra e orava que, si il possibile es, ille hora passarea ab Ille, 36 e Ille diceva: Abba, Patre, toto es possibile a Te, aparta! le cuppa iste ab Me, ma lo que Io vole non sia facite sed lo que Tu vole. 37 E Jesus veni e incontra les dormiente, e dice a Petro: Simon, tu dormi? non poteva tu un hora vigilar? 38 Vela! vos e ora! ne vos venira in tentation; le spirito es animate ma le carne es debile. 39 De nove, Ille iva e orava e diceva le mesme parolas. 40 E de nove Jesus veniva e les incontrava dormite quia lor oculos era multo cargate de somnio e illes no sapeva que responder Le. 41 E Jesus veni le tertie vice e les dice: dormi! vos lo que resta e reposa!; illo basta. Le hora veniva, ecce, le Filio del Homine es livrate a manos del peccatores. 42 Surge! vos, vamos! Ecce, ille que me livra jam es proxime. 43 E presto quando ille parlava, Judas, uno del Dece-duo, accede e con ille un gente con spadas e garrotes ab le summe sacerdotes e scribas e ancianos. 44 E ille que Le livrava habeva date un signal dicente: Quem io basia Ille es, prende! vos Le e abduce! Le cautemente. 45 E Judas veni, presto se approcha ad Ille e dice: Rabbi, e Judas Le basiava ferventemente, 46 e illes poneva le manos a Jesus, e Le prendeva. 47 Ma uno, alcuno de illes que era juxta Jesus, tirava su machete e colpava le servo del summe sacerdote e secava su auricula. 48 E Jesus repondente les diceva: Como contra un bandito vos sortiva pro prender Me con spadas e garrotes? 49 Die e die Io era in le templo coram vos e doceva e vos non Me prendeva.

Ma isto ha devenite ut le Scrituras se realisara. 50 E totos Le lassava e fugiva. 51 E un
certe juveno nude, coperite con un drappo de lecto, Le sequeva e illes le prendeva. 52
Ma ille nude fugiva e abandonava le drappo de lecto.

53 E illes apportava Jesus al summe sacerdote e le summe
sacerdotes e le ancianos e le scribas se reuni se. 54 E Petro Le sequeva a distantia usque
intra le atrio del summe sacerdote e ille era sedite con le servientes e ille se calefaceva in
le foco. 55 Ma le summe sacerdotes e le synedrio integre cercava un testimonio contra
Jesus pro dar Le morte e illes non lo incontrava; 56 quia multos testimoniava falsemente
contra Ille, e le testimonios non era equal. 57 E alcunos se levava e dava, contra ille,
testimoio false e diceva: 58 nos Le audieva dicer que Io destruira iste santuario facite a
mano e Io, in tres dies, construira altere non facite a mano. 59 E ni ita lor testimonio era
equal. 60 E le summe sacerdote levava se ad medio e interrogava Jesus e diceva: Non
responde Tu nihil ad lo que istes contra Te testifica? 61 Ma Ille taceva e respondeva
nihil. De nove le summe sacerdote Le interrogava e dice Le: Esse tu le Christo, le Filio
del Benedicte? 62 E Jesus diceva: Io esse e *vos videra le Filio del Homine sedite al
dextera del Pater e Ille veni inter le nubes del celo.* 63 E le summe sacerdote divellente
su vestimentos dice: Que necessitate de testes habe nos? 64 Vos audi le blasphemia, que
pare vos? E tote illes condemnava que ille era culpabile de morte. 65 E alcunos
comenciava spuer Le e coperir su facie e colpar Le con le colpos de pugnos e decir Le:
prophetisa! E le servientes Le recipeva con colpos de palma. 66 E Petro era a basso in le
atrio, e una del pueras del summe sacerdote veni, 67 e illa vide Petro, e le reguarda
fixemente, e illa le dice: E tu era con Jesus, le nazaren; 68 ma ille negavi dicente: Ni io
sape ni intellige lo que tu dice. E ille exiva fora ad pretorio; 69 e le puera vidente le, illa
comenciava de nove decir a illes que era de pede que iste es de illes. 70 Ma ille de nove
negava. E post un pauco, illes que era de pede diceva de nove a Petro: Vermente tu esse
de illes, quia anque tu esse galilee. 71 Ma ille comenciava maledicer e jurar que io non
cognosce le homine iste que vos dice. 72 E presto in secunde vice un gallo cantava. E
Petro recordava le frase como Jesus diceva le que ante que un gallo cantara duo vices tu
me negara tres; e Petro meditante plorava.

CAPITULO 15

1 E presto, matino prime, tras preparar un reunion, le summe sacerdotes con le
ancianos e le scribas e tote le synedrio ligava Jesus e illes Le portava a Pilato. 2 E Pilato
Le interrogava: Esse Tu le rege del judeos? E Ille le repondeva e diceva: Tu lo dice. 3 E
le summe sacerdotes Le accusava multe cosas. 4 Ma de nove Pilato dicente Le
interrogava: Responde Tu nihil? Reguarda! quante cosas illes Te accusa. 5 Ma Jesus
respondeva nihil usque Pilato se surprendeva. 6 E in cata festa Pilato les disserrava un
prendito, ille que illes voleva. 7 .E era con le sediciosos imprisionate le nominate
Barabbas, ille que habeva commetite un homicidio in le insurrection. 8 E le gente
ascendeva e peteva lo que semper Pilato les concedeva [circa un indulto]. 9 Ma Pilato
respondeva les dicente: Vole vos que io disserra vos le rege del judeos? 10 Pilato
cognosceva que le summe sacerdotes Le habeva livrate per invidia. 11 Le summe
sacerdotes persuadeva le gente ut Pilato melio livrarea Barabbas. 12 E Pilato de nove
respondeva e les diceva: Que facera io al dicite rege del judeos? 13 E illes de nove
critava: Crucifige! Le. 14 Ma Pilato diceva les: Alora que mal Ille faceva? E illes
excessivamente critava: Crucifige! Le. 15 E Pilato volente satisfacer al gente, laxava
Barabbas e livrava Jesus ut ille essera crucifigite.

16 Tunc le soldatos Le conduceva intra le atrio, il es dicite, le pretorio, e illes
convocava tote le cohorte. 17 E illes Le veste con veste purpuree e illes Le circumpone
un coorona de spinas trenssate per illes; 18 e illes comenciava salutar Le: Ave, rege del
judeos! 19 E illes colpava su capite con un canna e illes Le sputava e flecteva le genus e
illes se prosternava ante Ille. 20 E quando illes Le derideva, illes le denudava le veste
purpuree e vestiva Le su veste. E illes conduce Le foras per crucifiger Le. 21 E illes

obligava un tal Simon cyrenee, le patre de Alexandro e de Rufo, que passava e veniva ex agro, portar le cruce de Jesus. 22 E illes Le portava al loco appellate Golgota que traducite es loco del calavera. 23 E illes Le dava vino miscite con myrrha; ma Ille non prendeva lo. 24 E illes Le crucifige e *illes reparti su vestimentos projectante sorte super illos,* pro cata qual vider que portara con se. 25 Il era le hora tertie e illes Le crucifigeva. 26 E le inscription de su causa scripte supra era: LE REGE DEL JUDEOS. 27 E illes crucifigeva con Ille duo banditos, une a su dextera e altere a su sinistra. 29 E illes que passava insimul Le insultava e moveva lor capite dicente: Ah! Tu que destrue le santuario e lo construe in tres dies, 30 salva Te mesme, bassa ab cruce. 31 De similar modo, anque le summe sacerdotes derideva inter se e con le ancianos diceva: Ille salva alteros, ille non pote salvar se mesme. 32 Le Christo, le rege de Israel! que Ille bassa ora ab le cruce ut nos vide e nos crede. E le concrucifigitos con Ille Le injuriava. 33 E le hora sexte deveniente, oscuritate deveniva super tote le terra usque ad hora none. 34 E in le hora none, Jesus exclamava con voce potente: *Elí, Elí, lamá sabactani?* Lo que traducite: *Le Deo mie, le Deo mie, quare tu me ha abandonate?* 35 E alcunos, que circa era, Le audiva e diceva: vide!, Ille appella Elias. 36 E alcuno curreva e plenava con vinagre un spongia e poneva circa un canna e Le dava biber dicente: lassa!, que nos vide si Elias veni pro Le portar. 37 Ma Jesus emittente un voce magne expirava. 38 E le velo del templo era divellite in duo ab supra usque ad infra. 39 E le centurion que era cerca, de pede e coram Ille, videva que Jesus habeva expirate e diceva: Vermente iste homine era Filio de Deo. 40 E un feminas que resguardava ab longe era, inter le quales tanto Maria, le Magdalena; como le matre de Jacobo, le menor, e de Joseph; e Salome, 41 illas que, quando Jesus era in Galilea, Le sequeva e Le serviva e altere multas que ascendeva con Ille ad Jeresalem.

42 E jam quando era devenite le vespera, quia era le preparation – que es le die anterior al sabbato -, 43 Joseph de Arimatea, nobile membro del synedrio, que anque sperava le regno de Deo, entrava ad Pilato e peteva le corpore de Jesus. 44 E Pilato se surprendeva si jam Jesus habeva morite e Pilato appellava le centurion e le interrogava si il faceva tempore que Jesus moriva; 45 e Pilato, informate per le centurion, dava le corpore a Joseph. 46 E Joseph emeva un drappo de lecto e portava le corpore e le involveva in le drappo de lecto e le poneva in un sepulcro que era excavate in un rocca e rotava le petra super le porta del sepulcro. 47 E Maria, le Magdalena, e Maria, le matre de Joseph, contemplava ubi le corpore era ponite.

CAPITULO 16

1 E passate le sabbato, Maria, le Magdalena; e Maria, le matre de Jacobo; e Salome emeva oleos aromtic pro ir e imbalsamar Le, 2 e multo matutinal, in le prime die del septimana, illas veni ad sepulcro post le orto del sol. 3 E illas diceva inter se: Qui nos facera revolver le petra del porta del sepulcro? 4 E illas levava lor oculos e observa que le petra ha essite rotate; pois illo era multo grande. 5 E entrante in le sepulcro, illas videva un juveno sedite in le dextera vestite con un tunica albe e illas era stupefacite. 6 Ma ille les diceva: quita! vos espaventar se: vos cerca Jesus, le nazaren, le crucifigite, era resuscitate, non es hic; vide! le loco ubi illes Le poneva. 7 Ma vos, vade! e dice! a su discipulos e a Petro que Jesus precede vos a Galilea, illic vos Le videra conforme Ille os diceva. 8 E illas exiva e fugeva ab le sepulcro pois un tremor e un stupor las habeva e illas nihil a necunos diceva pois illas temeva. 9 E Jesus habente resuscitate in le matino, in le prime die del septimana, era apparite primo a Maria, le Magdalena, ab qual Jesus habeva expulsate septe demonios. 10 Illa iva e nuntiava a illes que con Ille habeva essite, que lugeva e plorava; 11 E illes audiente que Jesus vive e Jesus era vidite per illa, illes non credeva. 12 E post isto, Jesus era manifestate a duo de illes que camminava, in diverse forma, quando illes iva al campo. 13 E illes iva e annuntiava al alteros; ni alteros credeva in illes. 14 E postremo, Jesus era manifestate al Dece-un, a illes reclinate in le tabula e Jesus vituperava lor incredulitate e le duressa de corde quia illes non credeva in

illes que Le habeva comtemplate, resuscitate. 15 E Jesus les diceva: Iente ad tote le mundo, proclama! vos le evangelio a tote creatura. 16 Ille que crede e sia baptisate essera salvate ma ille que non crede, essera condemnate. 17 Iste signales accompaniara istes que habeva credite: In mi nomine illes expulsara demonios, illes parlara linguas nove, 18 illes tomara serpentes, e si illes bibe alique mortifere, illo non les facera damno, illes super le infirmos le manos imponera e illes se habera ben. 19 E assi le senior Jesus, post parlar les, era prendite ad celo e Ille Se sedeva ad dextera de Deo. 20 E illes exiva e predicava in tote partes, le Senior collaborava e faceva firme le parola per le signales que acompaniava.

LE EVANGELIO SECUNDO SANCTE LUCAS

CAPITULO 1

1 Nam multos interprendeva redactar un reporto circa le factos realisate inter nos, 2 conforme los transmitteva a nos illes qui testes de vista ab le principio e servidores del parola deveniva, 3 illo me paresceva tamben scriber te ordinatemente tote le cosas post que illos ha essite investigate con maxime sfortio ab le initio, excellentissime Theophilo, 4 ut tu supercognoscera le soliditate del inseniamentos del cosas in illos que tu ha essite instruite.

5 Existeva, in le dias del rege de Judea Herodes, un sacerdote apellate Zacharias ex le gruppo de Abias e ille habeva un femina ex le filias de Aaron e su nomine era Elisabet. 6 E era juste ambe coram Deo e illes caminava irreprochabile in tote le preceptos e commandamentos de Deo. 7 E illes non habeva filios quia Elisabet era sterile e ambos era avantiate in lor dias. 8 Il sucedeva que quando ille era in le servitio sacedotal, in le turno de su gruppo coram Deo, 9 juxta le costume del sacerdotio, ille debeva, per turno, intrar in le sanctuario e comburer incenso. 10 E tote le multitude del populo era orante foras in le hora del incenso. 11 E un angelo del Senior de pede, in le dextera del altar del incenso, era vidite per ille. 12 E Zacharias se turbava vidente le e le pavor cadeva super ille. 13 Sed le angelo le diceva: Fini! timer, Zacharias, quia le petition tue e de tu femina ha essite ascoltate, Elisabet te ingenera un filio, e tu le apellara Johannes; 14 e tu habera gaudio e jubilo e multos, per le nascentia de ille, gaudera. 15 Quia ille essera grande coram le oculos del Senior e ille non bebera, in absoluto, vino ni liquor e ille essera replenate del Spirito Sancte, inclusive ex le sino de su matre, 16 ille facera retornar multos del filios de Israel al Senior, lor Deo. 17 E ille mesme precedera in pressentia del Spirito Sancte e in le spirito e in le poter de Elias pro facer volver le cordes del patres al filios e le disobedientes al bon senso del justos pro preparar al Senior un populo ben disponite. 18 E diceva al angelo: Como io cognoscera isto? Quia io es ancian e mi femina es vetule. 19 E le angelo respondente le diceva: io es Gabriel, qui es in le pressentia del Senior continuemente e io ha essite inviate pro parlar con te e pro annunciar te iste bon novas; 20 e reguarda! tu essera silentiose e non potente parlar usque le die in que tote isto succedera quia tu non credeva mi parolas que essera complite in lor debite tmpore. 21 E le populo era sperante Zacharias e illes estraniava que ille se morava in le sanctuario. 22 E Zacharias exiente non poteva parlar les e illes recognosceva que ille habeva vidite un vision in le sactuario; e ille era facente les signales e non poteva parlar e permaneva muto. 23 E il succedeva que quando su dias del servitio sacre se compleva, ille vadeva verso su casa. 24 E post iste dias, Elisabet, su femina, concipeva e illa se manteneva oculte durante cinque menses dicente 25 que assi le Senior me ha facite, in le dias in que Ille me mirava pro remover le affronto mie inter le homines.

26 In le mense sexte, le angelo Gabriel esseva inviate, per Deo a un citate de Galilea, cuje nomine era Nazareth, 27 a un virgine compromettite pro sposar se con un viro cuje nomine era Joseph del casa de David, e le nomine del virgine era Maria. 28 E Gabriel intrante apud illa, diceva: gaude! multo favorate, le Senior es con te. 29 Sed illa se turbava per iste parola e considerava de que classe esserea iste salutation. 30 E le angelo la diceva: quita! timer, Maria, quia tu invenira gratia coram Deo. 31 E reguarda! tu concipera in tu sino e tu parera un filio e tu appellara su nomine Jesus. 32 Iste essera grande e vocate Filio del Altissimo e le Senior Deo Le dara le trono de su patre David, 33 e regnara super la casa de Jacob per le seculos e le fin de su regno non existera. 34 E Maria diceva al angelo: Como essera isto quia io non cognosce varon? 35 E le angelo

respondente la diceva: le Spirito Sancte descendera super te e le poter del Altissimo te coperira con su umbra pro qual ration anque ille que es ingenerate sancte essera nominate Filio de Deo. 36 E reguarda!, Elisabet tu parenta anque ha concipite un filio in su vetulessa e iste mense es le sexte pro illa, le clamate sterile; 37 tunc necun parola essera impossibile coram Deo. 38 E Maria, diceva: hic es le serva del Senior, il face! se apud me secondo tu parola. E le angelo partiva ex illa. 39 Maria levante se in iste dias, partiva ad region montaniose con festination, ad un citate de Juda. 40 E entrava in le casa de Zacharias e salutava Elisabet. 41 E il succesdeva que quando Elisabet audiva le salutation de Maria, le baby saltava in su sino e Elisabet era plen del Spirito Sancte, 42 e illa exclamava con crito grande e diceva: Benedicte tu inter le feminas e benedicte le fructo de tu sino. 43 E unde isto a me, que le matre de mi Senior veni a me? 44 Quia reguarda! quando le sonito de tu salutation arrivava a mi auditos, le baby saltava per jubilation in mi sino. 45 E beate illa que credeva que cumplimento essera pro illo que ha essite parlate de parte del Senior. 46 E Maria diceva:

Mi anima exalta le Senior, 47 e mi spirito exulta in Deo mi Salvator 48 quia Ille respiceva le humilitate de su serva: Ecce omne generaciones me dicera beate. 49 Quia le Potente facera pro me meravilias: su nomine es sancte. 50 Su amor se extendera de generationes in generationes super illes qui Le time. 51 Monstrante le potentia de su bracio, Ille dispergera le superbes in lor corde. 52 Ille revertera le potentes de lor sedes, Ille exaltara le humiles. 53 Ille impleva de benes le affamates, e dimitteva le riches con manos vacue. 54 Relevante Israel su servo, Ille memorava su amor, 55 como Ille habeva promittite a nostre patres: in favor de Abraham e de su racia pro semper. 56 E Maria remaneva con illa como tres menses e regredeva a su casa.

57 E le tempore pro parturir compliva a Elisabet e illa parturiva un filio. 58 E le vicinos e su parentes audiva que le Senior habeva aggrandite su misericordia con illa e illes exultava con illa. 59 E il succedeva, in le die octave, que illes veniva pro circumcider le infante e le clamava con le nomine de su patre Zacharias. 60 E su matre prendente le parola diceva: Non, sed il essera clamate Johannes. 61 E illes la diceva: nesuno es in tu parentela que se clama con iste nomine. 62 E illes faceva signales a su patre circa quomodo ille desearea que le infante esserea clamate. 63 E ille demandate un planchetta scribeva dicente: Johannes es su nomine. E totos se surprendeva. 64 E su bucca se aperieva instantaneemente e su lingua, e ille parlava benedicente Deo. 65 E timor veniva super tote lor vecinos, e in tote le region montaniose de Judea on commentava tote iste parolas , 66 e totos que habeva audite poneva los in lor corde dicente: que, alora, essera iste infante? Quia le mano de Deo era certo con Ille. 67 E Zacharias, su patre, era replete del Spirito Sancte e prophetisava dicente:

68 Benedicte le Senior Deo de Israel, nam, visitava e faceva redemption de su populo, 69 e levava un fortia de salvation pro nos, in le casa de David su servo, 70 conforme a como ille parlava mediante le bucca de su sancte prophetas ab antique, 71 le salvation de nostre enemicos e del mano de totos illes que nos odia, 72 pro facer misericordia con nostre patres e recordar su sancte alliantia, 73 le juramento que jurava a Abraham, nostre patre, 74 pro dar nos, liberate del mano de nostre enemicos, servir le, sin meto, 75 in sanctitate e justitia, coram ille, in tote nostre dias. 76 E tu, de tu parte, infante, essera appellate propheta del Altissimo; quia tu ira delante, in le presentia del Senior, pro preparar su camminos, 77 pro dar cognoscemento de salvation a su populo, le pardono de lor peccatos. 78 Per le entranias de misericordia de nostre Deo, in le quales un levar del sol, que nasce ab le alte, nos visitara, 79 pro brillar super illes que es sedite in obscuritate e in umbras de morte e pro guidar nostre pedes ad un cammino de pace.

80 E le infante cresceva e faceva se rosbuste in spirito, e era in le desertos usque le die de su presentation a Israel..

CAPITULO 2

1 Il sucedeva in ille dies que un decreto de Cesar Auguste sortiva pro esser censate tote le terra habitate. 2 Iste censo prime succedeva, governante Cyrenio Syria. 3

E totos iva pro censer se cata uno in lor citate. 4 Anque Joseph montava ab Galilea in le citate de Nazareth ad Judea in un citate de David, appellate Bethleem quia ille era ex casa e familia de David, 5 pro censer se con Maria illa que habeva essite sposate con ille, illa que era gravide. 6 Il succedeva in le esser illes illac que le dias de parer illa se completava, 7 e illa pareva su filio primogenite e illa Le involveva in pannos e le inclinava in un mangiatoria quia loco non era pro illes in le hostello. 8 E un pastores era in le mesme contato, que viveva in le campos e habeva lor vigilantias de nocte super lor grege. 9 E un angelo del Senior se presentava ante illes e le gloria del Senior brillava circa illes, e illes habeva un grande timor. 10 E le angelo les diceva: No time! plus, quia reguarda! io vos annuntia bon novas de grande gaudio que essera pro tote le populo, 11 un Salvator hodie vos ha essite parite, ille qui es Christo, le Senior, in le citate de David. 12 E isto vos essera signal: vos incontrara le infante involvite in pannos e inclinate in un mangiatoria. 13 E subito con le angelo apparceva un multitude del exercito celestial que laudava Deo e diceva: 14 Gloria a Deo in le altitudines e super le terra le pace de su bon voluntate in le homines. 15 E il succedeva que quanto le angelos partiva ab illes ad celo, le pastores diceva le unes ad le alteres: passa! nos alora, usque Bethleem e vide! nos iste parola succedite que le Senior nos dava pro cognoscer. 16 E le pastores hastive veniva e incontrava junctemente Maria, Joseph e le infante inclinate in le mangiatoria; 17 e videntes manifestava circa le parola parlate a illes circa le infante. 18 E tote illes que audiva se surprendeva circa illo dicite per le pastores ad illes; 19 mais Maria conservava con illa tote iste parolas, meditante los, in su corde. 20 E le pastores regressava, glorificante e laudante Deo, per tote illo que illes audiva e videva conforme illo era parlate ad illes.

21 E quando octo dies se compliva pro circumcider le, anque su nomine esseva appellate Jesus, le appelate per le angelo ante que ille era concepite in le sino.

22 E quando le dias de lor purification se compleva, conforme al lege de Moises, illes Le montava ad Jerusalem pro presentar Le al Senior, 23 conforme il es scribite in le lege del Senior *que tote viro que aperi le matrice, essera clamate sancte pro le Senior*, 24 e pro offrecer sacrificio, conforme a illo dicite in le lege del Senior, *un par de turtures o duo pullos de columba.* 25 E ecce un homine era in Jerusalem cuje nomine era Symeon e iste homine era juste e devote que sperava le consolation de Israel, e le Spirito Sancte era super ille, 26 e le habeva communitate que ille non viderea le morte ante que ille viderea le Christo del Senior. 27 E ille veniva in le Spirito al templo; e quando le patres introduceva le puero Jesus pro illes facer illo que era prescripte per le lege circa le puero, 28 Symeon prendeva le puero in su bracios e benediceva Deo e diceva: 29 Ora Tu, Possesor, laxa! tu servo in pace, conforme tu parola; 30 nam mi oculos videva tu salvation, 31 que tu preparava ante le facie de tote le populos, 32 luce pro le revelation del gentiles e gloria de tu populo, Israel. 33 E su patre e su matre era admirante circa illo que era parlate concernente le infante. 34 E Symeon les benediceva e diceva a Maria, su matre: reguarda! iste es ponite pro le cadita e levamento de multos in Israel e pro signo que es contradecite 35 e un spada transfigera tu anima mesme de sorta que assi le pensamentos de multe cordes essera revelate. 36 E era illic Anna prophetessa, filia de Phanuel, del tribu de Aser; e ista habeva vivite multe annos e habeva vivite septe annos con su sponso desde su virginitate e 37 illa era viuda usque ad octoginta-quatro annos e non se appartava ab le templo con jejunos e petitiones adorante durante le noctes e le dias. 38 E illa, arrivante in le mesme hora, exprimeva su recognoscentia a Deo e parlava circa le puero a tote illes que sperava le redemption de Jerusalem. 39 E quando illes terminava illo tote conforme al lege del Senior, illes regressava a Galilea, a lor citate Nazareth.

40 E le puero cresceva e roborava, essente replenate de sapientia, e le gratia de Deo era super ille.

41 E su parentes iva a Jerusalem, al festa del Pascha, cata anno. 42 E quando le puero era de duodece annos, su parentes montava conforme al costume del festa, 43 E quando le dias habeva terminate, dum le parentes regresava, Jesus, le puero, remaneva in Jerusalem, e su parentes no adverteva. 44 Mais illes supponentes que Ille era in le

caravana, illes iva durante un die de cammino e Le chercava, inter le parentela e le cognocites, 45 e non trovante Le, illes tornava a Jerusalem chercante Le. 46 E il succedeva que, post tres dias, le parentes incontrava Le, in le templo sedite in medio del magistros, non solmente ascoltante les, sed etiam questionante les, 47 Et illes que le audiva se meraviliava per su intendimento e responsas. 48 E quando le parentes Le videva, illes era stupefacite e su matre Le diceva: Filio, quare facieva Tu assi a nos? reguarda!, tu patre e io angustiate Te cercava. 49 E Ille les diceva: Quare vos cercava me? vos non sapeva que il es necessari que Io sia en le cosas de mi Patre? 50 Illes no comprendeva le parola que Ille les diceva. 51 E Ille descendeva con illes e veniva a Nazareth e era submissive a illes. E su matre conservava tote le parolas in su corde. 52 E Jesus progressava in sapientia e in talia e in gratia coram Deo e homines.

CAPITULO 3

1 In le anno decimequinte del imperio de Tiberio Cesar, essente governator de Judea, Pontio Pilato e essente tetrarcha de Galilea Herodes, e su fratre Philippe essente tretrarcha de Iturea e del region Trachonitida, e Lisanias tretrarcha de Abilene, 2 sub le summe sacerdote Annas e Caiphas, le parola de Deo veniva super Johannes, filio de Zacharias in le deserto. 3 E ille veniva a tote le region circumvicin del Jordan, proclamante un baptismo de repententia pro le perdon del peccatos, 4 como il es scribite in le libro del parolas de Isaias le propheta: *Voce de ille que clama in le deserto: prepara! vos le cammino del Senior, face! su sendieros recte; 5 tote valle essera replenate e tote monte e collina essera rebassate e le locos tortuose essera convertite en locos recte, e le locos aspere in camminos plan; 6 e tote carne videra le salvation de Deo.*

7 Ille, alora, diceva al multitudes que exiva pro esser baptisate per ille: Creaturas de viboras, qui monstrava vos como fugir ab le inminente ira? 8 face! alora, digne fructos de repententia; e non commencia! Vos dicer, inter vos mesme, nos tene un patre, Abraham. 9 E jam etiam le hacha es ponite in le radice del arbores; nam tote arbor que non da bon fructo es hachate e ad foco es jactate. 10 E le multitudes le interrogava, dicente: Que, nam, facera nos? 11 E ille respondente les diceva: ille que tene duo tunicas comparti! con ille que non tene e ille que tene alimentos face! equalmente. 12 Perceptores de impostos, de plus, veniva e le diceva: Magister, que facera nos? 13 E ille les diceva: exige! vos pro vos nihil alterne de illo que ha essite ordenate. 14 Un soldatos le interrogava de plus dicente: que facera nos de plus? E ille les diceva: intimida! vos nemo nec denuncia! falsemente, e contenta! con vostre emolumentos. 15 E como le populo era in expectation e totos era debattente in lor cordes circa Johannes, si utrum ille esserea le Christo, 16 Johannes respondeva dicente a totos: io, in veritate baptisa vos con aqua, mais ille, que es plus forte que io, veni cuje corregias del sandalias io non esse competente pro disligar los; ille baptisara vos con Spirito Sancte e foco; 17 cuje ventilabro es in su mano pro nettar su era e recoger le tritico en su granario sed ille comburera con foco inextinguibile le palea 18 Con multe e variate exhortationes, ille annunciava le Bon Nova al populo. 19 Sed Herodes, le Tetrarcha esseva reprendite circa Herodias, le femina de su fratre, e circa tote le malitias que Herodes habeva facite, 20 Ille appendeva isto super tote que ille recludeva Johannes in le carcere.

21 Il succedeva que, quando tote le populo era baptisate e post que Jesus era baptisate e Ille era orante, le celo era apperite et le Spirito Sancte descendeva, in figura corporal como un columba super Ille, un voce del celo surgeva: Tu es mi Filio amate, e Io in te habeva mi complacentia. 23 E quando le mesme Jesus comenciava, Ille habeva trenta annos, essente filio, secumdo on supponeva, filio de Joseph, le filio de Eli, 24 de Matthat, de Levi, de Melchi, de Jannai, de Joseph, 25 de Mattathias, de Amos, de Nahum, de Hesli, de Nangai, 26 Maath, de Mattathias, de Scemein, de Josech, de Juda, 27 de Joanan, de Resa, de Zorobabel, de Salathiel, de Neri, 28 de Melchi, de Addi, de Cosam, de Emadam, de Er, 29 de Jesus, de Eliezer, de Jorim, de Maththat, de Levi, 30 de

Simeon, de Juda, de Joseph, de Jonam, de Eliacim, 31 de Melea, de Menna, de Mattatha, de Natham, de David, de Jesse, de Jobed, de Booz, de Sala, de Naasson, 33 de Aminadab, de Admin, de Arni, de Esrom, de Fares, de Juda, de Jacob, de Isaac, de Abraham, de Thara, de Nachor, 35 de Seruch, de Ragau, de Phalek, de Eber, de Sala, de Cainam, de Arphaxad, de Sem, de Noe, de Lamech, de Mathusalem, de Henoc, de Jarec, de Maleel, de Cainam, de Enos, de Set, de Adam, de Deo.

CAPITULO 4

1 E Jesus, plen del Spirito Sancte regressava ab le Jordan, et Ille era conducite per le Spirito in le deserto, 2 per quaranta dias essente tentate per le diablo. E Ille mangiava nihil ille dias, e quando le dias esseva finite, habeva fame. 3 E le diabolo Le diceva: si Tu es le filio de Deo, dice! a iste petra que illo se converte un pan. 4 Jesus le respondeva: Il es scribite *que le homine non vivira solmente ex pan.* 5 E le diablo Le mostrava tote le regnos del terra habitate in un momento de tempore; 6 e le diabolo Le diceva: io te dara tote iste autoritate et le gloria de illos, nam le autoritate ha essite cedite a me, e io da a ille quem io vole; 7 e toto essera pro te, si tu me adora. 8 e Jesus respondente le diceva: Il ha essite scribite: *Tu adorara le senior tu Deo e solmente a Ille servira,* 9 e le diabolo Le conduceva a Jerusalem e Le collocava super le parte plus alte del templo e Le diceva: Si tu esse filio de Deo, lancea! Te mesme ab hic ad infra; 10 quia il ha essite scribite *que Deo ordenara su angelos ut illes te protege,* 11 *e te portara in lor manos ut tu pede non impinge contra un petra.* 12 E Jesus respondente le diceva que il ha essite dicite: *Tu non tentara le Senior tu Deo.* 13 E quando tote le tentation finiva, le diabolo vadeva ab Ille usque un opportunitate. 14 E Jesus regressava, in le poter del Spirito, a Galilea; e un rumor exiva per tote le comarca circa Ille. 15 E Ille inseniava in lor synagogas e era glorificate per totos.

16 E Ille veniva a Nazaret ubi Ille habeva essite disveloppate e entrava, juxta su costume, in le die del sabbato, in le synagoga, e Ille se levava pro leger. 17 E un rolo del propheta Isaias Le era date e post que Ille apperiva le rollo trovava le loco ubi il habeva essite scribite: 18 *Le Spirito del Senior es super me e per isto ungeva me pro evangelisar le pauperes e le Spirito ha inviate me pro proclamar libertate al cautivos e recuperation del vista al cecos e pro inviar le cautivos in libertate,* 19 *pro proclamar un anno acceptabile del Senior.* 20 E, post inrolar le rolo, retornante lo al assistente, Ille se sedeva; e tote le oculos in le synagoga esseva reguardante fixemente Le. 21 E Ille comenciava dicer les: hodie iste scriptura se compliva in vostre auditos. 22 E totos dava testimonio de Ille e se meraviliava circa le parolas de gratia que sortiva ab su bucca, e illes diceva: Iste non es filio de Joseph? 23 E Ille les diceva: securemente vos me dicera iste parabola: “Medico, cura! te mesme”¸ le cosas que nos ha audite succedite in Capharnaum face! tanto ben hic, in tu patria. 24 E Ille diceva: Amen io dice vos que nulle propheta es persona grate in su patria. 25 Mais in veritate, Io dice vos: Multe viduas esseva in le dias de Elias, in Israel, quando le celo esseva serrate durante tres annos e sex menses, quando un grande fame veniva super tote le tarra, 26 e Elias era enviate a nulle de illas excepto a Serepta de Sidon, a un femina vidue. 27 E multe leprosos era in Israel in tempore de Eliseo le propheta, e nulle de illos era mundate excepto Naaman le sirie. 28 E totos se plenava de furor in le synagoga, audiente isto, 29 e illes, levante se, Le jectava foras del citate, e illes Le conduceva usque un precipitio del monte super que lor citate era edificate ut lancear Le. 30 Mais Ille, passante per medio de illes, vadeva.

31 E Ille descendeva a Capharnaum, citate de Galilea. E Ille era inseniante les in le sabbatos; 32 e illes remaneva atonite per su inseniamento nam su parola era in auctoritate. 33 E in le synagoga era un homine que habeva un spirito de demonio inmunde e ille critava con voce grande: 34 Que a nos e a te, Jesus Nazaren? Ha venite tu pro destruer nos? io sape qui esse Tu, le sancto de Deo. 35 E Jesus le reprendeva dicente: tace! e exi! ab ille. E le demonio, jectante le in medio de illes, exiva ab ille non nocente

le. 36 E un stupefaction se faceva super totos e illes coversava inter illes dicente: que parola es iste, nam con auctoritate e poter Ille ordina spiritos inmunde e illes exi? 37 E un rumor exiva circa Ille ad tote loco del region circumvicin. 38 E Ille surgente ab le synagoga, intrava in le casa de Simon. E le matre affin de Simon era postrate per un grande febre e illes Le rogava circa illa, 39 e Ille, inclinate super illa, reprendeva le febre e isto la quitava; e, instantaneemente illa levate, les serviva. 40 E quando le sol esseva ponente, totos quante habeva infirmos de infirmitates diverse les apportava ad Ille e Ille, imponente le manos super cata un de illes, les sanava. 41 E demonios etiam exiva ab multos critante e dicente: Tu esse le Filio de Deo. E Ille reprendente non les permitteva parlar, nam illes sapeva esser Ille le Christo. 42 E quando arribava le luce, Ille exiente vadeva ad loco solitari; e le multitudes Le cercava, e illes veniva apud Ille e Le deteneva ne Ille exi ab illes. 43 Mais Ille les diceva: Il es necessari que Io evangelisa le regno de Deo anque a altere citates nam pro isto Io ha essite inviate. 44 E Ille era proclamante in le synagogas de Judea.

CAPITULO 5

1 E il succedeva que quando le multitude se assemblava super Ille e ascoltava le parola de Deo, e Ille era juxta le laco de Gennesaret, 2 videva duo barcas que esseva juxta le laco, mais le piscatores sortite ab illos lavava le retes. 3 E Ille intrante in un barca que era de Simon, le demandava appartar se ab le terra un pauco; e Ille sedite inseniava ex barca le multitudes. 4 E quando Ille cessava parlar, diceva a Simon : boga! in profundo e jacta! vos vostre retes pro un captura. 5 E Simon respondente diceva: Commandante, durante tote le nocte post laborar, nos ha piscate nihil; mais in tu parola io laxara le retes. 6 E quando illes faceva isto, prendeva un cantitate grande de pisces; e lor retes se rumpeva . 7 E illes faceva signos al companiones del altere barca ut illes veniente les adjuvara; e illes veniva e plenava ambe barcas usque illos se submergiva. 8 E quando Simon lo videva, cadeva al genus de Jesus, dicente: apparta! te ab me nam io es viro peccator, Senior. 9 Quia le stupefaction surprendeva ille e tote illes que con ille esseva per le captura de pices que illes prendeva, e equalmente etiam Jacobo e Johannnes, filios del Zebedeo, illes que era socios de Simon. E Jesus diceva a Simon: Non time! ab ora tu essera piscator de homines. 11 E post, illes, approximante le barcas ad terra e quitante toto, Le sequeva.

12 E il succedeva que, essente Ille in un del civitates, un homine plene de lepra era illic, e ille vidente Jesus, cadente super su facie, Le rogava dicente: Senior, si Tu vole, Tu pote nettar me. 13 E Jesus, extendente le mano, le tangeva dicente: Io vole, esse! tu nettate; e subito le lepra exiva ex ille. 14 E Ille le incargava dicer lo a nemo sed: Iente, monstra! te mesme al sacerdote, e face! le offrenda circa tu purification juxta Moisses ordinava in testimonio pro illes. 15 Mais le parola circa Ille plus se diffundeva, e multe multitudes concurreva pro audir Le e esser sanate ex lor infirmitates; 16 Mais Ille era retirante se in locos solitari e orante.

17 E il sucedeva, in un de ille dias, que Ille inseniava e un phariseos e magistros del lege que habeva venite ab tote village de Galilea, de Judea e de Jerusalem era sedite; e le poter del Senior era pro que Ille sana. 18 E ecce, un viros portava in un lectiera un homine que era paralytico, e illes tentava placiar le e poner le coram Ille. 19 E illes, non incontrante le maniera de introducer le per le plebe, montante ad terrace, per inter le tegulas le descendeva con le lectiera ad medietate coram Jesus. 20 E Jesus, vidente lor fide, diceva: homine, tu peccatos ha essite perdonate. 21 E le scribas e le phariseos comenciava rationar, dicentes: Qui es iste que parla blasphemias? Qui pote perdonar peccatos sed Deo sol? 22 Mais Jesus cognoscente lor pensamentos, parlante, les diceva: Que repensa vos in vostre cordes? 23 Que es plus facile dicer: Tu peccatose te ha essite perdonate o dicer: leva! te e ambula!? 24 Mais ut vos sape que le Filio del Homine tene auctoritate in le terra pro perdonar peccatos, Ille diceva al paralytico: Io te dice: leva! te e, prendente tu lectiera, vade! ad tu casa. 25 E presto, levante se in le vision de illes, prendente illo in que ille se extendeva, iva ad su casa, glorificante Deo. 26 E le stupor

prendeva totos e illes glorificava Deo e se plenava de timore, dicente: nos hodie videva
lo incredibile. 27 E, post isto, Jesus exiva e observava un perceptor de impostos,
nominate Levi, sedite in le officina de impostos, e Jesus le diceva: seque! me. 28 E ille,
dexante tote le cosas e levantante se, Le sequeva. 29 E Levi Le faceva un banchetto
grande in su casa e era un multitude de percepores de impostos e de alteros que esseva
reclinate ad tabula con illes. 30 E lor phariseos e scribas mumurava coram le discipulos
de Jesus dicente: Quare manduca e bibe vos con le perceptores de impostos e le
peccatores? 31 E Jesus, respondente, les diceva: le sanos non tene necessitate de medico
sed illes qui son mal; 32 Io non ha venite pro appellar justos sed peccatores a penitentia.
33 Mais illes Le diceva: Le discipulos de Johannnes jejuna frequentemente e face
orationes e equalmente les del phariseos sed illes tue manduca e bibe 34 E Jesus les
diceva: An pote vos facer jejunar le accompaniatores del fidantiato dum le fidantiato es
con illes? 35 mais dias venira, e quando le fidantiato sia subtrahite ab illes, tunc illes
jejunara in ille dias. 36 E Jesus les diceva anque un parabola: Necuno divelle un pecia de
un mantello nove e lo pone super un mantello vetule; quia le pecia nove rumpera le
vetulo. 37 E necuno jecta un vino nove in vetule pelles de vino; si on face le contrario, le
vino nove consequentemente erumpera le pelles de vino, e le vino se effundera e le pelles
de vino se deteriorara. 38 Sed un vino nove debe esser jactate in pelles nove de vino. 39
E necuno que bibeva le vino vetule desiderara le nove, quia le vetule es melior.

CAPITULO 6

1 Il succedeva que Ille passava in sabbato trans un terras seminate, e su
discipulos colleva ex illos, e illes manducava le spicas e frictionava los con lor manus. 2
Sed alcunos del phariseos diceva: Cur face vos illo que no es licite in le sabbatos? 3 E
Jesus, respondente les, diceva: No legeva vos illo que David faceva, quando ille e illes
que con ille era, habeva fame? 4 Como ille entrava in le casa de Deo e, prendente le
panes del proposition, manducava e dava iste panes a illes que con ille era, e licite non es
manducar los, excepte le sol sacerdotes? 5 E Jesus les diceva: le Filio del Homine es
senior del sabbato. 6 Il succedeva que in altere sabbato entrava in le synagoga, e doceva;
e un homine era illic e su mano dextere era sic; 7 E le scribas e le phariseos Le observava
attentemente, si Ille sanava in le sabbato, ut encontrar accusar Le. 8 Sed Ille sapeva lor
pensamentos e diceva al homine que habeva le mano sic: Leva! te e pone! te in medio, e
ille surgente se incorporava. 9 E Jesus les diceva: Io inquire vos an licite es in sabbato
facer le ben o facer le mal, salvar un vita o destruer lo? 10 E Ille, divagante le reguardo
super tote illes, le diceva: extende! tu mano. E ille lo faceva e su mano esseva restaurate.
11 Mais illes se plenava de nonsenso e discuteva inter illes que illes facerea contra Jesus.
12 Il succedeva, in iste dias, que Ille exiva ad montania pro orar e Ille era passante le
nocte in oration de Deo. 13 E quando Il acconteceva que le luce veniva, Ille vocava su
discipulos e eligeva duodece e les nominava apostolos, 14 Simon quem anque nominava
Petro, e Andreas su fratre e Jacobo e Johannes e Philippo e Bartholomeo, 15 e Maththeo
e Thomas, e Jacobo de Alpheo, e Simon, nominate Zelote, 16 e Judas de Jacobo e Judas
Iscariothe, que eveniva traitor, 17 e descendente con illes, stopava in un loco plan e un
multe multitude de discipulos de Ille e un multitude de populo de tote Judea e Jerusalem
e del litore de Tyro e de Sidon, 18 que veniva pro audir Le e esser sanate de lor
infirmitates e illes que esseva tormentate per spirito inmunde era sanate 19 e tote le gente
tentava tanger Le, nam un poter exiva ex Ille e sanava totos. 20 E Ille levante su oculos
versus su discipulos, diceva:

Beatos le povres nam le regno de Deo es vostre. 21 Beatos le famelicos ora nam
vos remanera satisfacite. Beatos illes qui plora ora, nam vos ridera. 22 Beatos esse
quando le homines odia vos e quando remove vos ex se e illes injuria e jecta ex se vostre
nomine como maligne per causa del Filio del Homine. 23 Allegra! vos in ille dias e
gaude!, nam vostre recompensa essera multe in le celo quia lor patres faceva equalmente
con le prophetas.

24 Adversemente guai vos le ricos, nam vos tene jam vostre conforto 25 guai vos que esse satisfacite ora, nam vos habera fame. Guai illes que ride ora, nam vos essera de lucto e plorara. 26 Guai quando tote le homines dicera ben de vos, nam equalmente lor patres faceva con le false prophetas. 27 Sed Io dice a vos que esse audiente: Ama! vostre enemicos; face! le ben, a illes que odia vos; 28 benedice! illes que maledice vos, ora! pro illes que maltracta vos. 29 Presenta! vos le altere gena a ille que colpa tu gena, e no nega! le tunica a ille que te sustrae le mantello. 30 Da! a tote ille que pete, e no reclame! ex ille que te subtrahe illo que es tue. 31 E face! vos equalmente como vos desea que le homines face con vos. 32 E si vos ama illes que ama vos, que merito es le vostre? Quia le peccatores ama illes que les ama. 33 Quia si vos anque face le ben a illes que face le ben a vos, que merito es le vostre? Anque le peccatores face illo mesme. 34 E si vos presta a illes que da a vos sperantia de reciper, que merito es le vostre? Anque le peccatores presta al peccatores pro recuperar le mesme quantitate. 35 Contrarimente ama! vos vostre enemicos e face! le ben e presta! sperante nihil como recompensa, e le vostre premio essera multe e vos essera filios del Altissimo nam Ille es bon con le ingratos e le malos. 36 Face! vos compassive, assi como vostre Patre es compassive. 37 Non judica! vos e vos non absolutamente essera judicate; e non condemna! vos e vos non absolutemente esera condemnate. Perdona! vos e vos essera perdonate; 38 da! vos e on essera date a vos; e illes dara a vos un mensura excelente, deprimite, removite e superfluite; quia con le mensura con que vos mensura, on mensurara correlativemente vos. 39 E Ille diceva les anque iste parabola: An un ceco pote guidar un ceco? Certamente ambe no cadera in fossa? 40 Un discipulo non essera super le magistro; sed quando tote ha essite perfectionate, ille essera como su magistro. 41 E cur vide tu le particula in le oculo de tu fratre sed le trave que es in tu proprie oculo tu non adverte? 42 Como pote tu dicer a tu fratre: fratre, dessa! que io remove le particula que es in tu oculo, si tu mesme non vide le trave que es in tu oculo? Hipócrita, remove! primo le trave que es in tu oculo e tunc tu videra clarmente le particula que es in le oculo de tu fratre pro remover lo. 43 Quia non es arbol bon que face fructo mal, ni in su vice, un arbor mal que face fructo bon. 44 Quia cata arbor ex lor fructo es cognoscite. Quia ficos non son recolligite ex spinos ni ex un rubo, un racemo de vendemia. 45 Le bon homine remove illo que es bon ex le bon thesoro del corde e le mal homine remove lo que es mal del mal thesoro del corde; quia su bucca parla ex le abundantia del corde. 46 Quare me apella vos Senior, Senior e vos non face illo que Io dice? 47 Io vos monstrara a qui ille es simile, ille tote que veni ad me e audi mi parolas e los face. 48 Ille es simile a un homine que edifica un casa, ille que fodeva e approfundava e poneva un fundamento super le roca; e, quando un inundation occurreva, le torrente cargava contra ille casa e non poteva saccuter lo quia illo era ben construite. 49 Mais ille que ha audite e non ha facite, es simile a ille que ha construite su casa super le terra sin fundamento, contra qual casa le torrente cargava e presto le casa era collabite e le ruina de ille casa era grande.

CAPITULO 7

1 Ille intrava in Capharnaum quando finiva tote su parolas in le auditos del populo. 2 E un servo de un centurion era mal e pro morir se e ille era multo stimate per le centurion. 3 E quando ille audita circa Jesus, inviava un ancianos del judeos petente que Jesus veniente sanarea totalmente su servo. 4 E illes, quando presentava se coram Jesus, Le rogava con insistentia dicente: Ille es digne de que Tu le concede isto. 5 quia ille ama nostre nation e ille nos edificava le synagoga. 6 E Jesus iva con illes. Mais quando Jesus no distava multo del casa, le centurion inviava un amicos dicente le: Senior no molesta! te plus, quia io non es competente de que tu entra sub mi tecto; 7 quia io ni habeva me mesme digne de ir a te; mais dice! un parola e mi servo sia sanate. 8 Quia io, anque es un homine sub auctoritate stabilite, tenente sub me mesme soldatos, dice a iste!: vade! e ille vade, e a altere: veni! e ille veni, a mi domestico: face! isto e ille lo face. 9 Jesus, audiente isto, meraviliava ex ille e Jesus girate versus le multitute que Le sequeva,

diceva: Io vos dice que ni in Israel io incontrava tam grande fide. 10 E quando illes que
habeva essite inviate regressava versus le casa, incontrava le servo sane. 11 E il eveniva
que, le die sequente, Jesus iva a un citate nominate Nain e iva con Ille su discipulos e un
multe multitude. 12 E como Ille se approchava al porta del citate, ecce un filio, que
habeva morte, unigenite de su matre, era removite e illa era vidua e un multitudine del
civitate era cum illa. 13 E vidente la, Jesus commiserava circa illa e la diceva: no plora!
plus. 14 E approchante se, Jesus toccava le feretro e illes, que le portava, stoppava e
Jesus diceva: juvene, Io dice: surge! te. 15 E le morto se insurgeva e comenciava parlar e
Jesus le dava a su matre. 16 E le timor prendeva totos e illes glorificava Deo dicente: un
propheta grande surgeva inter nos e Deo visitava su populo. 17 E iste parola exiva per
tote Judea circa Ille e per tote le region circumvicin.

18 E le discipulos de Johannes le informava circa tote iste eventos e Johannes,
appellante duo discipulos sue, 19 les inviava al Senior dicente: Es Tu ille que veni o nos
debe sperar altero? 20 E le viros, presentante se a Ille, diceva: Johannes le Baptista nos
inviava a te, dicente, es Tu ille que veni o nos debe sperar altero? 21 E in ille hora Ille
sanava multos circa infirmitates e plagas e spiritos maligne e Ille concedeva que multe
cecos viderea. 22 Jesus respondente les diceva: Iente informa! vos Johannes circa illo
que vos ha vidite e audite: *le cecos recupera le vision* e le claudes ambula, le leprosos
son sanate e le surdes audi, e le mortos son resuscitate, *le pauperes son evangelisate;* 23
E felice es qualcunque que non se scandaliza in Me. 24 E quando le menssageros de
Johannes partiva, Jesus initiava dicer al multitudes circa Johannes: Que exiva vos
contemplar in le deserto? Un canna succussite per le vento? 25 Tunc que exiva vos
vider? Un homine cooperite con vestimentos fin? Reguarda! illes que son con
vestimentos explendide e con luxo, son in le palatio regal 26 Que exiva vos vider? Un
propheta? Ita, Io vos dice e plus que un propheta. 27 Iste es circa le qual es scribite:
Reguarda! *io envia mi menssajero coram tu facie que preparara mi cammino coram te.*
28 Io vos dice que necuno es major que Johannes inter le nascites ex feminas; mais le
plus parve in le regno de Deo es major que ille. 29 E tote le populo audiente e le
perceptores de impostos recognosceva le justitia de Deo quando illes era baptizate con le
baptismo de Johannes; 30 mais le phariseos e le legeperitos rebatteva le proposito de Deo
circa illes, quando ille non era baptizate per ille. 31 Alora, con que comparara Io le
homines de iste generation? E a qui illes son simile? 32 Illes son simile ad garsones
sedite in le agora e critante, le unes al alteres, dicente: Nos flautava pro vos e vos non
dansava, nos duellava e vos non plorava. 33 Quia Johannes le Baptista veniv, non
manducante pan ni bibente vino, e vos dice: ille tene un demonio. 34 Ha venite le Filio
del Homine manducante e bibente e vos dice: ecce, un homine glutton e vinobibente e
amico de perceptores de impostos e de peccatores. 35 E le sagessa era justificate per tote
su filios.

36 E uno del phariseos demandava que Ille mangiarea con ille e intrante ad casa
del phariseo inclinava ad mensa. 37 E ecce, un femina que era in le citate peccatrice,
habente cognocite que Ille es inclinate ad mensa in le casa del phariseo, portante un
alabastro de myrrha, 38 e essente post iuxta su pedes, plorante con lacrimas, illa
comenciava humidificar su pedes, e con le capillos de su capie illa exucava illos, e illa
basiava su pedes e los ungeva con le myrrha. 39 Mais vidente le phariseo que Le habeva
invitate, ille parlava pro se dicente: Si iste esserea [le] propheta cognoscerea qui es e que
clase de persona es le femina que le tange nam illa es un peccatrice. 40 E respondente
Jesus le diceva: Simon, Io habe aliquid que decir te. E ille diceva: Magistro, dice! 41 Un
prestator de moneta habeva duo debitores; un debeva cinque centos denarios e le altere,
cinquanta. 42 Ille pardonava gratuitemente ambes non tenente como pagar. Qui, alora, de
illes le amara magis? 43 Simon respondente diceva: Io suppone que ille que plus ha
essite pardonate. E Ille le diceva: tu judicava correctemente. 44 E girate versus le femina
Ille diceva a Simon: Vide tu iste femina? Quando Io entrava ad tu casa, tu non dava aqua
pro mi pedes; sed ista con le lacrimas molliava mi pedes e con su capillos los exucava.
45 Tu non me dava osculo, sed ista, desde que Io entrava, non quitava basiar mi pedes.
46 Con oleo mi capite tu non ungueva, sed ista con myrrha ungueva mi pedes. 47 Pro

qual ration Io te dice esser perdonate su multe peccatos, alora illa amava multo, ma ille que pauco es perdonate ille pauco ama. 48 E Jesus diceva a illa: Tu peccatos ha essite perdonate. 49 E illes que era reclinate ad tabula con Ille comenciava dicer inter se mesme: Qui es iste que usque perdona peccatos? 50 E Ille diceva al femina: Tu fide ha salvate te, vade! in pace.

CAPITULO 8

1 E postea il deveniva que Ille percurreva citates e villages, le unes post le alteres, proclamante e annuntiante, como bon notitias, le regno de Deo, e le Duodece con Ille, 2 e un femina que habeva essite sanate ex spiritos inmunde e ex infirmitates, Maria le nominate Magdalena, ex qual septe demonios habeva exite, 3 e Joanna, femina de Chuza, majordomo de Herodes, e Susanna e altere multe illas que Le serviva con su possessiones. 4 E quando multe multitude e illes que ex cata citate veniva ad Illese congregava, Ille diceva per medio de un parabola: 5 Le seminator exiva seminar su semine. E quando ille seminava, un parte cadeva trans le cammino e ille era calcate e le aves del celo lo devorava. 6 E altere parte cadava super petra e quando illo cresceva se siccava per non haber humiditate. 7 E altere parte cadeva in medio del spinos e, crescente insimul, le spinos lo suffocava. 8 E altere parte cadeva in le terra bon e, crescente, faceva fructo al cento per un. Jesus, dicente isto, clamava: Ille que tene auditos pro audir, audi! 9 E su discipulos Le demandava que dice iste parabola. 10 E Ille diceva: Le misterios del Regno de Deo ha essite date cognocer a vos mais al alteros in parabolas ut *illes vidente non vide e audiente non comprende.* 11 Ecce, le parabola es: le semine es le parola de Deo, 12 E illes trans le cammino son illes que audiente, tunc le diabolo veni e leva le parola ex lor corde ut illes non credente non sia salvate. 13 E illes super petra son illes que quando audi, con gaudio recipe le parola, e illes non tene radice, crede in opportunitate e, in opportunitate de proba, se retira. 14 E illo que cadeva in spinos son illes que audieva e per le preoccupationes e ricchessa e placeres del vita, e camminante illes, son suffocate e non matura. 15 E illo que cadeva in le bon terra son illes que con excelente e bon corde audiente le parola lo retene e illes porta fructo con patientia. 16 Ora ben, necuno, habente incendite un lampada, absconde lo con un vacello o pone lo sub un lecto sed pone lo super un candeliero ut illes que entra vide le luce. 17 Quia nihil es occulte que no devenira manifeste, e nihil es secrete que no sia absolutamente cognoscite e no exi ad luce. 18 Alora, vide! como vos audi, quia on essera date a ille, a quicunque que habe; e on essera subreahite usque illo que parece haber ab ille quicunque que non habe.

19 E le matre e su fratres se presentava coram Ille, e illes non poteva arrivar ad Ille per le multitude. 20 E on Le informava: tu matre e tu fratres son foras desiderante vider te. 21 Mais Ille respondente les diceva : mi matre e mi fratres son istes que audi e face le parola de Deo. 22 Il succedeva, in un de ille dias, que Ille e su discipulos entrava in un barca e Ille diceva a illes: passa! nos ad altere lato del laco; e illes se poneva ad mare. 23 E illes navegante, Ille se addormiva. E un tempestate de vento descendeva ad laco e le barca se inundava e illes era in pericolo. 24 E illes, approcchante se, Le eveliava dicente: Magistro, magistro, nos peri! Mais Ille eveliate reprendeva le vento e le undas del aqua, e illos cessava e le calma eveniva. 25 Tunc Ille les diceva: Ubi es vostre fide? E illes espaventate se meraviliava dicente unes ad alteres: qui, tunc, es Iste que ordena le ventos e le aqua e illos Le obedece? 26 E illes navigava ad litore, ad region del gerasenos que es in le lato opposite de Galilea. 27 E quando Ille descendeva ad terra, un homine del civitate versus Ille sortiva, e le homine habeva demonios e per multe tempore no se habeva ponite vestimento e no morava in un casa sed in le sepulcros. 28 E ille vidente Jesus, critante cadeva ante Ille e con voce magne diceva: que a Te e a me, Jesus, Filio de Deo Altissime? E io Te roga, no tormenta! me. 29 Quia Jesus incarcava le spirito inmunde que ille sali ex le homine. Quia in multe tempore le spirito inmunde le reprendeva e ille era ligate con catenas e pedicas essente sub custodia, e, rumpente le ligamines, ille era impellite per le demonio versus le locos deserte. 30 E Jesus le

interrogava: Que es tu nomine? E ille diceva: legion, alora multe demonios entrava in ille
31 E illes Le rogava que Ille non ordina les adressar ad le abysso. 32 E illic un grege de
multe porcos era pasturante in le monte; e illes Le rogava que les permitte entrar in ille
porcos; et Jesus les permiteva. 33 Alora le demonios sortientes ex le homine, illes
entrava in le porcos e le grege se precipitava per le precipitio ad laco e ille se suffocava.
34 E illes que pasturava, vidente il que succedeva, fugeva et lo narrava in le civitate e le
campos. 35 E illes exiva pro vider illo que succedeva et veniva ad Jesus e trovava le
homine sedite ex que le demonio exiva, vestite e composite apud le pedes de Jesus et
illes habeva timor. 36 Et illes que habeva vidite les refereva como ille era sanate le
demoniate. 37 E tote le multitude del region circunvecine del geraseno Le demandava
que Ille parti ex illes, alora illes habeva un grande timor; E Jesus intrante in un barca
volveva. 38 E le homine ex que le demonios habeva exite Le rogava esser con Ille; sed
Ille dimitteva dicente: 39 Volve! versus tu casa e refere! quanto Deus te faceva. E ille
partiva per tote le civitate proclamante quanto Jesus le faceva. 40 E quando Jesus era
regresante, le multitude Le recipeva quia totes era sperante Le. 41 E ecce veniva un
homine cuje nomine era Jairo e iste era un chef del synagoga, e cadente ad le pedes de
Jesus, Le rogava que entra in su casa, 42 alora ille habeva un filia unigenite, como de
duodece annos, e ista era moriente. Dum Ille iva, le multitudes Le comprimeva. 43 E un
femina que era in un fluxo de sanguine, ex duodece annos, le qual non era capace de
esser sanate per necuno, 44 approximante a retro, tangeva le orlo de su mantello, e subito
su fluxo de sanguine stoppava. 45 E Jeus diceva: Qui es ille que me tangeva? E como
totos negava, diceva Petro: Magistro, le multitudes Te deprime e oprime. 46 Mais Jesus
diceva: Alcun tangeva Me quia Io cognosceva que un poter ha exide ab Me. 47 E vidente
le femina que illa no restava occulte tremente veniva e, cadente ante Ille, refereva, in
presentia de tote le populo, per que motivo illa Le tangeva e como illa era sanate subito.
48 E Ille la diceva: filia, tu fide ha salvate te, vade! in pace. 49 Ancora Ille era parlante,
un del casa del archisynagogo veniva dicente que ha morite tu filia, jam non moleta! le
Magistro. 50 Sed Jesus audiente le, respondeva le: Non teme!, solmente crede! e illa
essera salvate. 51 E quando Jesus arrivava al casa, non permitteva entrar alcun con Ille,
excepto Petro, Johannes e Jacobo e le patre e le matre del filia. 52 E totos plorava e
duellava illa. Mais Ille diceva: non plara! vos plus. Illa non moriva sed dormi. 53 E illes
derideva de Ille sapente que illa moriva. 54 Mais Ille, sasiente le mano de illa, la vocava
dicente: Puera, leva! te. 55 E le spirito de illa volveva e illa se elevava subito, e Ille
ordinava esser date manducare a illa. 56 E su parentes se meraviliava, mais Ille incargava
les que illes dicera a nesuno illo que succedeva.

CAPITULO 9

1 E habente convocate le Duodece, Ille les dava poter e auctoritate super tote le
demonios e sanar infirmitates, 2 e les inviava pro proclamar le Regno de Deo e pro sanar,
3 e Ille les diceva: prende! vos nihil, ni baston, ni bursa, ni pan, ni pecunia, ni haber cata
un duo tunicas. 4 E ad qualcunque casa que vos intrara ibi remane! e ex illic sorti! 5 E
quantos non vos recipe, quando vos sorti ex citate ille, succute! le pulvere ex vostre
pedes pro testimonio contra illes. 6 E exiente illes reccurreva cata village annuntiante le
bon novas e sanante in tote partes. 7 E Herodes, le tetrarcha, audiva toto lo que era
devenite e ille era multo perplexe quia on diceva per alicunos que Johannes era
resuscitate ex mortos, 8 e per alteros, que Elias appareva; per alteros, que un antique
propheta resuscitava. 9 E Herodes diceva: io decapitava Johannes. Qui, nam, es iste de
qui io audi tal cosas? E ille desidera vider Le. 10 E quando regresava le apostoles, Le
refereva quanto illes faceva. E Jesus, prendente les, se retirava clam in un citate apellate
Betsaida. 11 Mais le multitudes, advertente, Le sequeva; e Jesus, recipente les, les
parlava circa le Regno de Deo, e sanava illes que necessitava sanation. 12 E le die
commenciava declinar; e le Duodece, approchante, Le diceva: Dimitte! le multitudes ut,
iente ad le villages e fermas circa, incontra accommodation e trova victualia, nam hic in

un loco solitari somos. 13 E Jesus les diceva: da! vos les manducar. Sed illes diceva: Nos non tene plus que cinque panes e duo pices, nisi nos iente emera alimentos pro tote le populo iste. 14 Quia cinque milles viros era. E Jesus diceva a su discipulos: face! vos que illes sia sedite in gruppos como de cinquanta. 15 E illes faceva assi e faceva que totos se reclina. 16 E Jesus, prendente le cinque panes e le duo pices, altiante le oculos ad celo, benediceva e partiva los e dava al discipulos pro que illes los pone avante le multitude. 17 E totes manducava e restava satiate; e illo que les restava de fragmentos era recollite in duodece canastas.

18 E il succedeva que in le esser Ille orante solitari, le discipulos era con Ille e Ille les interrogava, dicente: Qui le multitudes dice que Io essse? 19 E illes respondente diceva: Unes que Johannes le Baptista e alteres que Elias e alteres que un propheta del antiques ha resuscitate. 20 E Jesus les diceva: E vos qui dice que Io esse? E Petro respondente diceva: Le Christo de Deo. 21 Mais Ille, advertente les, incargava dicer isto a necuno, 22 dicente: Il es necessari que le Filio del Homine padece multe cosas e Ille sia rebattite per le ancianes e le summe sacerdotes e per le scribas e que sia occidite e, in le tertie dia, sia resuscitate. 23 E Ille diceva a totos: Si alcun vole venir post me, nega! ille se mesme e prende! su cruce, in cata dia, e seque! me. 24 Quia si alcun vole salvar su anima, ille lo perdera, sed tote ille que perde su anima per mi causa, iste lo salvara . 25 Quia que profita un homine que gania le integre mundo, sed ille se mesme perde o disservi. 26 Tote ille que avergonia de me e de mi parolas, le Filio del Homine avergoniara de iste, quando Ille veni in su gloria e del Patre e del sancte angelos. 27 Mais Io dice vermente que alcunes del presentes nullemente gustara le morte usque ille vide le regno de Deo.

28 E il succedeva post iste parolas, como octo dias, que Ille prendente Petro e Johannes e Jacobo, ascendeva al monte pro orar. 29 E in su orar, le aspecto de su face deveniva dissimile e su vestimento, albe resplendente. 30 E ecce duo viros conversava con Ille, que era Moises e Elias, 31 que, essente vidite in gloria, illes parlava circa su exodo, que Ille iva exequer in Jerusalem. 32 Mais Petro e illes que con ille era, dormiva, e quando illes eveliava, videva su gloria e le duo viros que era con Ille. 33 Il succedeva que quando illes partiva ex Ille, Petro diceva a Jesus: magistro, que nos hic esse es bon, e face! nos tres tentas, un pro Te, e un pro Moises, e un pro Elias, Petro non sape illo que dice. 34 E dunc ille diceva iste cosas, un nube veniva e les coperiva; e illes temeva quando entrava in le nube. 35 E un voce veniva ab le nube dicente: Iste es mi Filio, le Eligite, audi! vos Le, 36 e in le haber venite le voce, Jesus sol era incontrate. E illes taceva e refereva a necun, in illes dias, circa illo que illes habeva vidite.

37 Il succedeva, in le die sequente, quando illes descendeva ab le monte, que multe plebe exiva coram Ille. 38 E ecce, un homine ex le plebe clamava, dicente: magistro, io Te preca que Tu reguarda mi filio nam ille es unigenite pro me, 39 e ecce un spirito le prende, e subito ille crita, e le convulsiona con spumas e difficilemente parti ex ille, frangente le; 40 e io rogava tu discipulos que illes lo expulsa e non poteva. 41 E Jesus respondete diceva: Ecce generation incredule e disviate, usque quando essera Io con vos e vos supportara? Apporta! hic tu filio. 42 Mais approchante ille, le demonio le frangeva e convulsionava; sed Jesus incrapava le spirito inmunde e sanava le garson e rendeva a su patre. 43 E totos era atonite coram le grandor de Deo.

E dum totos mereviliava se de tote iste cosas que faceva, Jesus diceva a su discipulos: 44 pone! vos iste parolas in vostre auditos quia le Filio del Homine vade a esser transferite in manos de homines. 45 Mais illes non intendeva iste parola, e illo habeva essite revelate a illes ne illes percipera illo, e temeva demandar le circa illo. 46 E ingressava inter illes un discussion: qui esserea le major de illes? 47 E Jesus sapente le discussion de lor cordes, prendente un puero, poneva le juxta Se ipse, 48 E Jesus les diceva: Tote que recipe iste puero in mi nomine, ille Me recipe e tote ille que recipe Me, acoge quem Me invia; quia ille que es le minor inter vos, iste es grande. 49 E prendente le parola Johannes diceva: Magitro, nos vide alicun expulsante demonios in tu nomine e nos le impediva quia ille non seque con nos. 50 E Jesus le diceva: non impedi! vos quia ille que no es contra nos es pro nos. 51 Il succedeva, quando era cumplite le dias pro su

assumption, que Ille decideva ir a Jerusalem, 52 e Jesus inviava messageros avante Ille. E iente illes entrava in un village de samaritanos ut illes prepara pro Ille. 53 E illes non les recipeva nam illes iva a Jerusalem. 54 E vidente isto le discipulos Jacobo e Johannes, diceva: Senior, vole Tu que nos dice que foco descende ab le celo e destrue les. 55 Mais Jesus volvite a illes, les reprendeva. 56 E illes iva a altere village. 57 E iente illes in le cammino, un Le diceva: Io sequera Te a ubi Tu ira. 58 E Jesus le diceva: le vulpes feminin habe cubiles e le aves del celo, nidos mais le Filio del Homine non habe ubi reclina le capite. 59 E Ille diceva a altere: seque! Me. Mais ille diceva: Permitte! me primo que io vade sepultar mi patre. 60 E Jesus le diceva: lassa! tu que le mortes sepulta lor mortes, mais tu iente annuncia ubicunque le Regno de Deo. 61 E altere anque diceva: io sequera Te, Senior, mais primo permitte! dimitter me de illes de mi casa. 62 Mais Jesus le diceva: nemo que poneva le mano in un aratro e reguarda le cosas que son retro, es apte pro le Regno de Deo.

CAPITULO 10

1 Post iste cosas le Senior designava altere setanta duo, e les inviava, duo e duo, avante de Ille, ad tote citate e loco ubi Ille iva venir. 2 Et Ille les diceva: Le racolta es multe, mais obreros pauc; roga! vos, nam, le senior del racolta que Ille invia obreros a su racolta. 3 Vade! vos; ecce Io vos invia como agnos in medio de lupos. 4 Non porta! vos bursa, ni sacco, ni calceatura duple; e saluta! nemo in le cammino. 5 E a tote casa ubi vos intra, dice! primo: Pace pro iste casa. 6 E si illic es un filio de pace, vostre pace reposara super ille, mais si no, le pace retornara super vos. 7 E in le mesme casa remane! vos manducante e bibente illo que sia de illes; quia le obreros es digne de su salario. Non passa! vos ex casa in casa. 8 E in qualcunque citate que vos intra e illes recipe vos, manduca! illo que sia ponite coram vos, 9 e sana! le infirmos in le citate e dice! a illes: le Regno de Deo es approximate a vos. 10 Mais in qualcunque citate que vos intra e illes non recipe vos, exiente ad su stratas, dice! vos: 11 Inclusivo nos saccute a vos le pulvere de vestre citate que adhereva ad nos, ad nostre pedes; nonobstante vos cognosce! isto, que le Regno de Deo se ha approchate. 12 Io vos dice que, in le dia ille, illo essera plus supportabile pro Sodoma que pro ille citate. 13 Guai pro te, Corozin! Guai pro te, Betsaida! Nam si, in Tyro e in Sidon, le miraculos que ha essite facite in vos, illos haberea essite facite, iam tempore face, que, in sacco e in cinere sedite, illes se haberea repentite. 14 Sed il essera plus supportabile, in le die del judicio, pro Tyro e Sidon que pro vos. 15 E tu Capharnaum, an usque le celo essera exaltate? Usque le Hades descendera. 16 Ille que audi vos, audi Me, e ille que rebatte vos, rebatte Me, e ille que rebatte Me rebatte quem Me inviava. 17 E le septante [duo] regressava, con gaudio, dicente : Senior, usque le demonios se submitte a nos, in tu nomine. 18 E Jesus les diceva: Io observava Satanas como un fulgure cadente ex le celo. 19 Ecce, Io vos ha donate le auctoritate de fullar super serpentes e scorpiones e super tote le poter del enemico e nihil vos damnara absolutemente. 20 Con toto, non exsulta! vos quia le spiritos se vos submitte, solmente exsulta! quia vostre nomines ha essite inscribite in le celos. 21 In le mesme hora, Jesus exsultava in le Spirito Sancte e diceva: Io Te lauda, Patre, Senior del celo e del terra, nam tu occultava iste cosas al sagios e doctos e revelava isto al infantes; ita, Patre, nam assi beneplacito era coram Te. 22 Tote le cosas Me era intregate per mi Patre, e nemo cognoce qui es le Filio solmente le Patre e qui es le Patre solmente le Filio e ille a quicunque que le Filio vole revelar lo. 23 E Jesus revertente versus le discipulos privatemente diceva: Beate le oculos que vide le cosas que vos vide. 24 Quia Io vos dice que multe prophetas e reges desirava ver le cosas que vos vide, e illes non videva e audir le cosas que vos audi e no audiva.

25 E ecce un experto in le lege se levava pro tentar Le, dicente: Magistro, que facente io hereditara le vita eterne? 26 E Ille le diceva: In le lege que ha essite scribite? Como lege tu? 27 E ille respondente diceva: *Tu amara le Senior, tu Deo, con tote tu corde, con tote tu anima e con tote tu fortia e con tote tu mente e tu proximo como te mesme.* 28 Jesus le diceva: Tu respondeva correctemente; face! isto e tu vivira. 29 Mais

ille, volente justificare se mesme, diceva a Jesus: Qui es mi proximo? 30 Jesus, prendente isto, diceva: Un homine descendeva de Jerusalem a Jerico e cadeva in manos de fures que, post spoliar le, de plus infliger le un colpos, partiva lassante mediemorte. 31 Per coincidentia un sacerdote descendeva per ille cammino e, vidente le, partiva juxta le latere opposite. 32 E equalmente anque un levita veniente apud le loco, quando le videva partiva juxta le latere opposite. 33 Mais un samaritano que iva de cammino veniva apud ille e, vidente le, era movite ad compassion, 34 e approchante se, bandava su feritas, jectante super illos oleo e vino, e, montante le super su proprie cavallo, le apportava ad un allogiamento e le curava. 35 E in le die sequente, ille, removente duo denarios, dava los al chef del allogiamento e diceva: cura! tu le e io te abonara, quando io monta altere vice, toto illo que tu expende de plus. 36 Qui de iste tres ha essite proximo del que cadeva apud le fures juxta tu opinion? 37 E ille diceva: ille que feceva le misericordia con ille. Tunc Jesus le diceva: vade! tu e face! equalmente.

38 E dum illes iva, Ille entrava in un village; e un femina nominate Marta Le accogeva in su casa. 39 E ista habeva un soror appellate Maria que, anque sedite ad latere apud le pedes del Senior, audiva su parola. 40 Mais Marta era occupate in multe servitio e arrivante diceva: Senior, non te impota que mi soror me ha lassate pro servir? Dice! Tu la que illa me adjuva. 41 E le Senior respondente la diceva: Marta, Marta, tu esse anxie e inquiete circa multe cosas, 42 mais il es necessitate de pauc coas o de un sol; quia Maria seligeva le bon parte que no essera levatte ab illa.

CAPITULO 11

1 Il succedeva que, essente Ille orante in un loco, quando Ille cessava, uno de su discipulos Le diceva: Senior, doce! Tu nos orar como anque Johannes doceva su discipulos. 2 E Jesus les diceva: Quando vos ora, dice!: Patre, tu nomine sia sanctificate; que tu Regno veni; 3 da nos nostre pan quotidian cata dia; 4 e remitte nos nostre peccatos, quia anque nos remitte tote nostre debitores e non nos induce in tentation. 5 E les diceva: Qui ex vos que tene un amico e veni ad ille, in le medie nocte, e le dice: Amico, presta! me tres panes, 6 quia un amico mie pressentava ex cammino ad me e io non habe que offerer le; 7 e ille, desde intra respondente dice: Non da! molestia me; jam le porta es serrate e mi garsones con me in le lecto son; io no pote levante dar te. 8 Io vos dice, ben que ille se levante non le dara quia ille es su amico, nonobstante per su molestia ille levate dara a su amico quantos ille necessita. 9 E io vos dice: Pete! e on essera vos date; cerca! e vos incontrara; colpa! e on vos aperira. 10 Quia tote ille que pete recipe, e ille que cherca incontra, e a ille que clama con colpos on apperira. 11 Al contrario, qui patre ex vos an dara un serpente a un filio que pete pisce? 12 O si le filio petera un ovo, le patre dara le un scorpion? 13 Si, tunc, vos essente mal, sape dar donos bon a vostre filios, quanto plus le Patre del celo dara le Spirito Sancte a illes que Le pete a Ille.

14 E Ille era repulsante un demonio e ille era mute; il succedeva tunc que, salite le demonio, le muto parlava; e le turbes se meraviliava. 15 Tunc alcunos del mesmos diceva: Per Beelzebu, le principe del demonios, Ille repulsa le demonios. 16 Alteros dum, tentante, requireva ab Ille un signo del celo. 17 Mais Ille, sapente lor pensamentos, les diceva: Tote regno, dividite contra se mesme, es desolate e casa contra casa cade. 18 Mais, si tam ben Satanas contra se mesme era dividite, como su regno se sustenera? nam vos dice Io repulsar le demonios per Beelzebu. 19 Si, alora, Io per Beelzebu repulsa le demonios, vostre filios per qui les repulsa? Per isto illes essera vostre judices. 20 Si, alora, per le digito de Deo Io repulsa le demonios, tunc arrivava a vos le Regno de Deo. 21 Quando le homine robuste ben armate defende le proprie casa, in pace son su benes. 22 Quando, mais, une plus forte que ille, veniente, le vence, tunc subtrae su armatura in que ille habeva confidite e su benes distribue. 23 Qui non es con Me es contra Me, e ille que con Me non recollige dispersa. 24 Quando le inmunde spirito ha exite ab le homine, ambula per aride locos, cercante reposo e non trovante dice: io

volvera a mi casa de ubi io exiva; 25 e arrivante ille lo incontra scopate e imbellite. 26
Tunc ille vade e prende con se septe spiritos pejor que ille e, intrante illes, mora illic e le
postrimerias de iste homine eveni pejor que le initios. 27 Il eveniva, quando Ille diceva
isto, que un femina del turba, levante le voce, Le diceva: Felice le abdomine que Te
apportava e le sinos que tu mammava. 28 Mais Ille diceva: Plus ben, felices illes que
ascolta le parola de Deo e illes que lo guarda.

29 Tunc le turbas se incombrava e Ille initiava dicer: Iste generation es un
generation perverse, cerca un signal e on lo dara solmente le signal de Jonas. 30 Quia
assi como Jonas eveniva un signal pro le ninivites, assi le Filio del Homine evenira pro
iste generation. 31 Le regina del Sud surgera in le judicio contra le homines de iste
generation e les codemnara; quia illa veniva ex le confines del terra pro audir le sagessa
de Salomon, e mira! vos alique plus que Salomon hic. 32 Homines Ninivitas surgera in
le judicio contra iste generation e lo codemnara; quia illes se repentiva per le predication
de Jonas, e mira! vos alique plus que Jonas hic. 33 Necuno incende un lampada e lo pone
in occulto, ni sub le mensura de aridos, solmente super le candelero ut illes que intra vide
le luce. 34 Le lampada del copore es tu oculo. Quando tu oculo es simple, tam ben tote tu
corpore es illuminate; mais quando es mal, tam ben tu corpore es tenebrose. 35
Consequentemente mira! que le luce que es in te non sia obscuritate. 36 Si, in
consequentia, tu corpore es illuminate totalmente, non tenente parte alcun obscure, essera
illuminate integre como quando le lampada te illumina con le fulgor.

37 E quia Ille habeva parlate, un phariseo Le roga que mangia con ille, e
habente entrate, se reposava. 38 Tunc le phariseo se meraviliva vidente que Ille non
lavava se previemente al repasto. 39 Tunc diceva le Senior a ille: Ora vos le phariseos
munda le exterior de cuppa e del platto, mais le interior vestre es plen de rapina e
perversitate. 40 Insensatos, qui faceva le exterior non tam ben le interiror faceva? 41
Nonobstante, da! vos eleemosyna ex illo que es intra, tunc ecce pro vos toto es munde.
42 Mais, guai de vos, le phariseos quia vos da le decima pro le menta, le ruta e pro tote
planta de horticultura e vos neglige le judicio e le amor de Deo! Il era necessari iste
cosas facer e ille non omitter. 43 Guai de vos, le phariseos quia ama le prime sella in le
synagogas e le salutationes in le placias! 44 Guai de vos, quia vos esse como le sepulcros
disimulate, e le homines que passa supra non lo sape! 45 Tunc un del juristas
respondente diceva Le: Magistro, iste cosas dicente, tu anque nos offende. 46 Ille, tunc,
diceva: Anque de vos le jurtistas, guai, quia vos applatta le homines con cargas
insupportabile, vos mesme con un de vostre digitos non toca le cargas! 47 Guai de vos,
quia edifica le sepulcros del prophetas quem mesme le patres vestre occideva! 48 Nam
vos esse testes e esse consentitores del operas de vostre patres quia illes certo occideva le
mesmos sed vos les leva monumenos. 49 Per isto le sagessa de Deo diceva: "Io inviara a
illes prophetas e apostoles e illes occidera e persequera ex illes", 50 ut le sanguine de
tote les prophetas sia demandate, effundite ab le fundation del mundo usque ad iste
generation, 51 ab le sanguine de Abel ad le sanguine de Zacarias, ille perite inter le altar
del sacrificios e le edificio del templo; si, Io vos dice, illo essera demandate ab iste
generation. 52 Gauai de vos, le juristas quia vos subtraeva le clave del cognoscimento;
vos non intrava e intrudeva illes que era intrante! 53 E ab illic, como Ille habeva salite, le
scribas e le phariseos comenciava intensemente stringer Le e provocar Le a parlar circa
multe cosas, 54 tendente Le lassos pro cassar alique ex su bucca

CAPITULO 12

1 Intra lo que, le milles del multitude habente agglomerate, usque illes se
calcava unes a alteres, Jesus comenciava dicer a su discipulos, in primer lugar: Guarda!
vos mesme ab le levatura que es le hypocresia del phariseos. 2 Mais nihil es coperite que
non se discuperira, ni oculte que non essera cognoscite. 3 Per lo que, quanto in le
obscuritete vos diceva in le luce essera audite, e lo que al audito vos, in reserva, parlava
essera proclamate ab le tectos. 4 Mais Io vos dice, mi amicos, non teme! quem occide le

corpore e post illo, non tene alcun cosa plus que facer. 5 Mais Io vos monstrara quem vos debe timer: Time! quem post occider tene potestate pro jectar in gehena. Si, io dice a vos, time! iste. 6 Forsan non on vende cinque passeres per duo ases? e un de illos non es oblidate in le presentia de Deo. 7 Mais etiam le capillos de vostre capite ha essite numerate. Non teme! vos vale multo plus que multe passeres. 8 Mais Io vos dice tote ille que se declara pro Me avante del homines, anque le Filio del Homine se declarara pro ille avante le angelos de Deo; 9 mais ille que nega Me avante le homines, essera negate avante le angelos de Deo. 10 E tote ille que dicera un parola contra le Filio del Homine, iste parola le essera perdonate, mais tote que contra le Spirito Sancte blasphemara, iste blasphemia non le essera perdonate. 11 E quando illes conduce vos avante le synagogas e le magistratos e le auctoritates, non preocupa! como e que vos respondera, o que dicera; 12 quia le Spirito Sancte insegniara vos, in le misme hora, lo que on debe decir. 13 Tunc un del turba Le diceva: Magistro, dice! a mi fratre que distribue con me le hereditate. 14 Tunc Ille diceva le: Homine, qui me constitueva judice o livrator inter vos ? 15 Tunc Ille les diceva: Reguarda! e defende! ab tote cupiditate quia le vita de alcuno no es in le abundantia de su benes.

16 Jesus, tunc, diceva un parabola: Le terra de un homine produceva multo. 17 E ille rationante in se mesme se diceva: Que facera io quia non tene ubi colliger mi fructos? 18 E ille diceva: Isto io facera: io dismontara mi granarios e unes major edificara e colligera le tritico e le benes mie, 19 e dicera a mi anima: Anima, tu tene multe benes conservate pro multe annos; reposa! mangia! bibe! gaude! 20 Tunc Deo diceva le: Insensate, illes reclamara tu anima ab te, in iste nocte; tunc de qui essera le cosas que tu preparava? 21 Del mesme maniera, ille que thesaurisa pro se e ille non es ric pro Deo. 22 Diceva, tunc a su discipulos: por iste ration Io vos dice: Vos non esse! anxie per le vita, que mangia vos, ni per vostre corpore, que vesti vos. 23 Quia le vita es plus que le nutrimento e le corpore, plus que le vestimento. 24 Considera! vos le corvos que ni semina ni recolta, pro illos que no es granario ni dispensa e Deo los sustenta. Quanto plus vos vale que le aves! 25 Qui, mais, de vos pote, desolante se, appender un cubito super su statura? 26 Si, alora, vos non pote ni le minimo, quare esse preoccupate circa tote le altere? 27 Considera! le lirios, como non fila, ni texe; mais Io dice vos que ni Salomon in tote su gloria se vestiva como un de illos. 28 Si, tunc, Deo de iste forma vesti, in le campo, le herba que hodie es e deman es jectate in forno, quante plus vos vestira, homines de pauc fide? 29 E non cherca! vos que mangiar e que biber, e non esse! preoccupate. 30 Quia le gentes del mundo cerca con desiro tote iste cosas, mais vostre Patre sape que vos los necessita. 31 Melior, cerca! su Regno e tote iste cosas essera appendite a vos. 32 Non time! parve grege, quia vostre Patre voleva dar le Regno a vos. 33 Vende! vestre possessiones e da! eleemosynas; face! pro vos bursas que non invetula, thesauro inexhauribile in le celos; ubi le fur non se approcha ni le tinea ruina. 34 Quia ubi es vostre thesauro, ibi anque vostre corde essera. 35 Esse! vostre lumbos cingite e le lampara ardente; 36 e vos, similes a homines que spera lor senior, quando volve ab le nuptias ut, arribante e clamante inmidiatemente, illes le aperira. 37 Felice le servos ille quem, veniente le Senior, trovara surveliante; amen Io vos dice que Ille se cingera e les ponera in le tabula e, passante juxta illes, les servira. 38 E ben que in le seconde, ben que in le tertie vigilia Ille venira e trovara assi, felice son illes. 39 Tunc cognosce! vos isto, que si le maestro del casa cognocera in que hora le fur venira, non permittera que on perforara su casa. 40 E esse! vos vigilante quia, in le hora que vos non pensa, le Filio del Homine veni. 41 Tunc Petro diceva: Senior pro nos Tu dice iste parabola o tam ben pro totos? 42 E le Senior diceva: Qui, tunc, es le fidel e prudente administrator quem le Senior constituera super su servitude ut ille distribuera, in su tempore, le ration? 43 Felice le servo ille quem le senior veniente incontrara operante assi. 44 In veritate, Io vos dice que le senior le constituera super tote su benes. 45 Si le servo ille dicera in su corde: mi senior tarda venir e comencia colpar le pueros e le pueras e non solmente mangiar e biber sed etiam inebriar se, 46 tunc le senior del domestico ille venira, in die in que ille non spera e in un hora in que non sape, e le expulsara e su portion ponera con le infideles. 47 Tunc ille domestico que cognocera le voluntate de su maestro e habera nihil

preparate e non habera complite illo que es ordinate, recipera multe flagellos. 48 Mais ille, que non cognoscente sed habente facite lo que es digne de flagellos, recipera pauc flagellos. Nam on exigera multo ab tote ille ad que multo on ha exite date; e on petera, in grande maniera, ab ille ad que multo ha exite commendate. 49 Io veniva pro jactar foco super le terra e quanto Io desira si jam illo conflagrara! 50 Mais con baptismo Io tene esser baptisate e como Io tene angustia usque illo se compli! 51 Pensa vos que Io veni pro dar pace al terra? No, Io vos dice, mais division. 52 Certo ex ora, in un casa, cinque essera dividite, tres contra duo e duo contra tres. 53 Dividera se patre contra filio, e filio contra patre, matre contra filia e filia contra le matre, matre affin contra su filia affin e filia affin contra le matre affin. 54 Ille diceva anque al turbas: Quando vos vide un nube que suge in occidente, immediatemente vos dice que pluvia veni, e il succede ita. 55 e quando es un viento meridional que suffla, vos dice que calor essera, anque il succede. 56 Hypocritas! vos sape differentiar le face del terra e del celo, e como non differentia vos iste opportunitate? 57 E anque quare non judica vos circa vos mesme lo que es juste? 58 Nam quando tu vade con tu adversario al magistrato, in le cammino ingenia! tu liberar te ab ille ne ille te trahe apud le judice e le judice te transferera ad sheriff e le sheriff te jectara in le carcere. 59 Certo Io te dice que tu non exira ab illic usque tu ha pagate incluso le ultime centimo.

CAPITULO 13

1 Tunc, in le mesme tempore, alcunes se Le presentava referente circa le galileos cuje sanguine Pilato misceva con lor sacrificios. 2 E Ille respondente les diceva: Pensa vos que iste galileos era plus peccatores que tote le galileos quia illes padeceva isto? 3 No, Io vos dice; mais si vos non vos repenti, tote vos equalmente perecera. 4 O le dece-octo illes super quem le turre cadeva in Siloe e les macellava; pensa vos que illes era plus debitores que tote le homines habitante de Jerusalem? 5 No, Io vos dice, mais si vos non vos repenti, tote vos equalmente perira. 6 Tunc Jesus diceva iste parabola: Uno habeva un fichiero plantate in su vinia e veni cercante fructo e non lo inveni. 7 E tunc ille diceva al vinicultor: Ecce per tres annos io veni cercante fructo in iste fichiero e non inveni; seca! lo, quare illo inutilisa le terra? 8 Tunc ille repondente le dice: Señor, dessa! lo totevi in iste anno, usque io fode circa illo e jecta stercore; 9 e si illo facera fructo in le futuro..., e si non, tu lo secara.

10 Tunc Jesus era insegniante in un del synagogas, in sabbato. 11 E ecce un femina que habeva un spirito de infirmitate durante dece-octo annos e non poteva rectificar se totalmente. 12 E Jesus vidente la clamava e diceva: Femina, tu ha remanite libere de tu infirmitate, 13 e poneva super illa le manos e subito illa se rectificava e laudava Deo. 14 Tunc le archisynagogo, irate quia Jesus curava in sabbato, respondente diceva al turba: Sex dias esse in que il es necessari laborar e vos veniente esser curate in illes e non in le die de sabbato. 15 Tunc le Senior, respondente a ille, diceva: Hypocritas, cata un de vos, in sabbato, non disliga su bove o le asno ab le mangiatoria e conduce lo pro biber? 16 Mais il non conveniva que ista, qui es filia de Abraham quem ligava Satanas ecce ab dece-octo annos, era liberate in die de sabbato? 17 E Ille dicente iste cosas, tote su adversarios se avergoniava e tote le multitude exsultava per tote le miraculos que succedeva ab Illo. 18 Ille, alora, diceva: a que es simile le Regno de Deo e a que Io lo comparara? 19 Illo es simile a un grano de mustarda que prendente un homine jectava in su campo e cresceva e deveniva un arbor e le aves del celo se albergava in su folios. 20 E in altere vice Jesus diceva: A que es simile le Regno de Deo? 21 Il es simile al levatura que un femina, prendente lo, abscondeva in tres mensuras de farina usque toto era fermentate.

22 E Jesus pasava trans citates e villages, docente e facente cammino versus Jerusalem. 23 E uno Le diceva: Senior, an esse paucos illes que se salva? Ille, tunc, diceva a illes: 24 Effortia! vos intrar per le porta stricte quia multos, Io dice a vos, procurara intrar e non potera. 25 Postea que le domino del casa se leva e serra la porta e vos comencia remaner foras e colpar le porta dicente: Senior, aperi! nos e ille

respondente dicera a vos: Io non sape ab ubi vos esse. 26 Tunc vos comenciara dicer: Nos magiava coram te e bibeva, e in le placias nostre tu inseniava; 27 e ille dicente parlara a vos: Io non sape ab ubi vos esse; vos apparta! ab me totos ille que face iniquitate. 28 Illic le lacrimation e le stridulation del dentes, quando vos videra Abraham, Isaac e Jacob e tote le prophetas in le Regno de Deo, mais vos jectate foras. 29 E illes venira ab le oriente e ab le occidente e ab le nord e ab le sud e se reclinara in le Regno de Deo. 30 E ecce le ultimos son le primos e le primos son le ultimos. 31 In ille hora, se approchava alcun phariseos dicente Le: Sorti! e parti! ab hic quia Herodes vole occider Te. 32 E Jesus les dice: Vade! vos e dice! a ille homine insignificante: ecce Io jecta demonios e face sanationes hodie e deman, e le tertie die Io esse conducite al fin. 33 Mais il es necessari que Io, hodie, deman e in le sequente dia, viagia quia no es possibile que un propheta mori foras Jerusalem. 34 Jerusalem! Jerusalem! que occide le prophetas e lapida le inviate ad illo, quante vices Io voleva reunir tu filios como un covator su covata sub su alas, e vos non veleva! 35 Ecce vostre casa es abandonate a vos. Io vos dice: Vos non volvera vider Me usque quando vos dicera: “Benedicte ille que veni in le nomine del Senior”.

CAPITULO 14

1 E il deveniva in le intrar Ille ad casa de un del chef del phariseos, in sabbato pro mangiar pan, e illes era obsernate Le. 2 E ecce un homine hidropic era coram Ille. 3 E Jesus respondente parlava ad le scribas e phariseos dicente: Sanar o non, in sabbato, es licite? 4 Tunc illes taceva. E Jesus prendente sanava e faceva sortir le. 5 E Ille diceva a illes: Qui de vos non leva, inmediatemente in die de sabbato, un filio o un bove si ille cade in un puteo? 6 E illes non poteva replicar ad iste cosas. 7 Tunc Ille diceva un parabola al convitates, vidente como illes eligeva le prime sedes, dicente ad illes: 8 Quando tu essera invitate ad nuptias per alcuno, tu non sede! in le prime posto, il non sia que un plus honorabile que tu sia invitate per ille, 9 e ille, que invitava te e le, dicera te: Da! le loco a iste e tunc tu comentiara occupar, con vergonia, le ultime loco. 10 Mais quando tu sia invitate, vade! e sede! in le ultime loco ut, quando ille que invitava te, dicera te: amico, ascende! plus in alto; tunc gloria essera pro te coram tote le invitatos con te. 11 Quia tote ille que exalta se mesme essera humiliate e tote ille que humilia se mesme essera exaltate. 12 Tunc Ille diceva a ille que habeva invitate Le: Quando tu face un repasto o cena, non appella! tu amicos, ni tu fratres, ni tu familiares, ni tu vicinos ric ne un recompensa pro te sia quando illes anque invitara te. 13 Solmente que quando tu facera un invitation, invita! pauperes, sin bracios, claudes, cecos; 14 e felice tu essera quia illes non habe pro recompensar te; tunc un recompensa essera date a te in le resurrection del justes. 15 Tunc Jesus diceva a uno del invitatos que era audiente iste cosas: Felice qualcunque que mangera pan in le Regno de Deo. 16 Tunc Ille diceva le: Un homine faceva un cena grande e invitava multos, 17 e ille mandava su domestico, in le hora del cena, pro dicer al invitatos: Veni! quia jam il es preparate. 18 E illes comenciava uniformemente excusar se. Le primo diceva le: Io emeva un campo e tene necessitate de ir a vider lo; io roga te que tu tene me pro excusate. 19 E altere diceva: cinque jugos de bove io emeva e vado justificar los; io roga te que tu tene me pro excusate. E altere diceva: Io femina maritava e per iste io non pote ir. 21 E le domestico, presentante se, informava a su senior circa iste cosas. Tunc irate le domino del casa diceva a su domestico: Exi! subito, per le placias e stratas del citate e introduce! hic le pauperes, illos sin brachios e le claudos. 22 E le domestico diceva: Senior, illo que tu ordinava e ha essite facite, totevia es loco. 23 E le senior diceva al domestico: Exi! per le camminos e le fermas con palissadas e obliga! entrar ut mi casa sia plenate. 24 Quia io dice a vos que necun homines iste que habeva essite invitate gustara mi cena.

25 Tunc multe multitudes camminava con Illo e Jesus volvite ad illos diceva: 26 Si alcun veni a me e non odia su patre e su matre e su femina e su filios e su fratres e su sorores e incluso su vita, ille non pote esse mi discipulo. 27 Qui non carga con su cruce e veni post me, non pote esser mi discipulo. 28 Qui, tunc, de vos volente edificar un turre,

non primemente, sedente se, calcula le dispensa, an ille habe pro completar? 29 ne, quando ille habente ponite le fundamento e non potente terminar, totes que contempla comencia derider de ille, dicente: Iste homine comenciava edificar e non poteva terminar. 30 O qui rege, marchante pro confrontar se con altere rege in guerra, non, sedite primemente, consultara an ille, si veni con dece milles es capace pro confrontar quem veni super ille con vinti milles? 32 totevia quando ille es distante, inviante un legation, demanda illo que es pro pace. 33 E assi tote ex vos que non renuntia tote su benes non pote esser mi discipulo. 34 In consequentia, bon es le sal mais si anque le sal deveni insipide, in que condimentara se? 35 Ni pro le terra, ni pro seminario calide es idonee, illes jectara lo foras.

CAPITULO 15

1 Tote le perceptores de impostos e le peccatores approximava se ad Ille pro audir Le. 2 E tanto le phariseos como le scribas murmurava dicente: Iste recipe le peccatores e manduca con illes. 3 Tunc Ille diceva a illos iste parabola, dicente: 4 Qui homine ex vos, tenente cento oves e perdente une ex illos, non dexa le noventa-nove in le deserto e vade trans le perdito usque lo incontra? 5 E trovante lo, ille alacre lo pone super su humeros, 6 e arrivante al casa, congrega le amicos e le vecinos, dicente les: vos gaude! con me quia io incontrava mi ove perdite. 7 Io dice a vos que assi essera plus gaudio in le celo super un peccator que repenti se que super neventa-nove justes que non habe necessitate de repententia. 8 O qui femina, tenente dece drachmas, si perde un drachma, non incende un lampada e scopa le casa e cerca cautemente usque illa lo incontra? 9 E illa incontrante lo, congrega le amicas e vecinas dicente: vos gaude! con me quia incontrava le drachma que io perdeva. 10 Assi, io dice vos, il es guadio coram le angelos de Deo per un peccator repentite. 11 Ille diceva anque: Un homine habeva duo filios. 12 E le plus juvene diceva al patre: Patre, da me le parte del benes que me corresponde. Ille, tunc, divideva le sustento a illes. 13 E post non multe dias, le filIo plus juvene, recolligente toto, partiva ad un pais lontan e illic dispersava su benes vivente licenciosemente. 14 Tunc ille dispendente toto, un fame acute in ille terra deveniva, e ille comenciava haber necessitate. 15 E ille partiente, approximava ad uno del citatanos de ille region, e ille le inviava ad un de su campos pro mantener porcos; 16 e ille appeteva plenar su stonacho con le siliquas que mangiava le porcos e necuno le dava. 17 E ille, intrante in se mesme, diceva: Quante salariates de mi patre abunda in panes mais io hic peri per le fame! 18 Io levante me ira a mi patre e le dira: Patre, io peccava contra le celo e coram te, 19 e non plus esse digne de appellar me filio tue; face! me como un de tu salariates. 20 E levante se, veniva ad su patre. E ancora quando ille era longe, su patre videva le e commoveva se e currente jectava se super su collo e basiava le con effusion. 21 Tunc le filiole diceva: Patre, io peccava contra le celo e coram te, e non plus esse digne de appellar me filio tue. 22 Tunc le patre diceva a su domesticos: Subito, remove! le melior vestimento e vesti! le e da! un anello pro su mano e sandalias pro su pedes, 23 e apporta! le bovello escate, macella! e nos mangiante esse! allegre, 24 quia iste, le filio mie, era morte e revivesceva, era perdite e ha essite incontrate. E illes comenciava exultar. 25 Tunc le filio de ille, le major, era in un campo e, como veniente, approchava se, audiva musica e dansa, 26 e appellante une ex garsones, demandava que esserea iste cosas. 27 Ille, tunc diceva le: Tu fratre ha venite e tu patre macellava le bovello escate quia ille le recuperava sane. 28 Mais ille se enoiava e non voleva intrar; tunc su patre exiente le rogava. 29 Mais ille respondente diceva al patre: Ecce, tante annos io te sevi e nunquam un mandamento transgressava, e a me tu nunquam dava un caprello ut io con mi amicos exultarea. 30 Sed quando iste filio tue, que consumeva tu sustento con prostitutas, veniva, macellava le bovello escate pro ille. 31 Tunc, ille le diceva: filio, tu semper con me esse e tute mi cosas son tue; 32 e assi gauder e jubilar se conveniva quia iste freter tue era morte e revivesceva, era perdite e ha essite incontrate.

CAPITULO 16

1 Tunc Ille anque diceva a su discipulos: Un homine ric era que habeva un majordomo e iste era accusate coram ille como que ille dispendeva su benes. 2 E ille, habente vocate ad se, diceva: Que es isto que io audi circa te? Rende! conto de tu administration quia tu non pote administrar plus. 3 Tunc le majordomo diceva pro se: Que facera io quia mi senior remove le administration ex me? Io non pote cavar, mendicar avergonia me. 4 Io sape que facer ut, quando io sia removite ab administration, illes recipe in lor casas. 5 E ille, clamante cata un del debitores de su senior, diceva al prime: Quato tu debe a mi senior? 6 Ille, tunc, diceva: Cento barriles de oleo. Ille, tunc, diceva le: prende! tu factura, e sedite, subito, scribe! ciquanta. 7 Postea ille diceva a altere: E tu quanto debe? Ille, tunc, diceva: cento mensuras de tritico. E ille diceva le: prende! tu factura, e scribe octanta. 8 E le senior laudava le administrator del injustitia quia prudentemente faceva, quia le filios del seculo iste son plus astute, in lor generation, que le filios del luce. 9 E Io dice a vos: Face! amicos ex le richessa del iniquitate pro vos ut, quando ille sia absente, illes vos recipera in le eterne tabernaculos. 10 Le fidele in le minimo anque in le multo es fidele, e le injuste in le minimo anque in le multo injuste es. 11 Si, tunc, in le inique richessa, fideles non era, qui confidera a vos illo que es ver? 12 E si, in le aliene, vos no era fideles, illo que es nostre qui cede a vos? 13 Necun domestico pote servir duo seniores; o ben ille abhorrera une e amara altere, o adherera a une e depreciara altere. Vos non pote servir Deo e rechessa. 14 Mais le phariseos, que era amantes del pecunia, audiva iste cosas e derideva de Ille. 15 E Ille les diceva: vos esse illes que justifica vos mesme coram le homines mais Deo cognosce vostre cordes quia illo que es coram le homines preciose, coram Deo es un abomination. 16 Le lege e le prophetas usque Johannes arrivava; postea le Regno de Deo es proclamate a totes que vole intrar in illo. 17 Mais illo es plus facile que le celo e le terra passa que un tilde del lege cade.

18 Tote ille, que repudia su femina e sposa se con altere, adultera; e ille, que sposa se con illa repudiate per le marito, adultera.

19 Un homine ric era e vestiva purpura e lino fin e banchetava splendidemente cata dia. 20 Adversemente un mendico, nominate Lazaro, ponite jaceva juxta su porta, plen de plagas, 21 e desirante satiar se con illo que cadeva ex tabula del ric, mais le canes veniente leccava su plagas. 22 Il deveniva alora morir le paupere e esser portate, per le angelos, al sino de Abraham; anque le ric moriva e era sepultate. 23 E in le Hades, ille, levante su oculos, e essente in tormentos, vide Abraham ab longe e Lazaro in su sino. 24 Tunc ille critante diceva: Pater Abraham, commisera! me e invia! Lazaro ut ille mollia le puncta de su digito con aqua e refresca mi lingua quia io es angustiate in iste flamma. 25 Tunc diceva Abraham: filio, tu recorda! que recipeva tu benes in tu vita e Lazaro equalmente le males; mais ora ille es hic consolate; mais tu es tormentate. 26 E in tote iste cosas, inter nos e vos un abysso grande ha essite estabilite de sorte que illes que vole passar ab hic ad vos no pote, ni ab illic ad nos passa. 27 Tunc le rico diceva: io roga te, Patre, que tu le invia ad casa de mi patre; 28 quia io tene cinque fratres ut ille testimonia les ne veni ad iste loco de tormento. 29 Tunc dice Abraham: illes tene Moises e le prophetas, illes ascolta! les. 30 Ille, tunc, diceva: No, pater Abraham, mais si alcun del mortes irea ad illes, repentira se. 31 Tunc Abraham diceva le: Si illes no ascolta Moises e le prophetas, tanto pauco si alcuno del morte resucirarea, illes persuadera se.

CAPITULO 17

1 Tunc Jesus diceva a su discipulos: Il es impossibile que non veni scandalos, mais guai ex qui le scandalos veni! 2 Plus utile es pro ille si un petra de molino es pendite circa su collo e ille es jectate in le mar que scandalizar un de iste parves. 3 Vos preoccupa! pro vos. Si tu fratre pecca, tu reprende! le, e si ille repenti se, perdona! le. 4 E si tu fratres septe vices del die peccarea contra te e septe vices volverea ad te dicente : Io

repenti me, tu perdonara le. 5 E le discipulos diceva al Senior: Tu augmenta! le fide a
nos. 6 Tunc le Senior diceva : Si vos tene fide como un grano de mustarda, vos dicerea a
sicomoro iste : Excava! te e planta! te in le mar e illo obedecerea vos. 7 Mais qui de vos,
tenente un servo labrante o pascente, dicera a ille quando le servo regressa ab le campo:
“Subito, quando tu arriva, pone! te in le tabula?” 8 Mais no dicera a ille: “Prepara alique
que io cena e cingente te serve me usque io mangia e bibe e post isto mangiara e bibera
tu?” 9 An ille da gratias al servo quia ille faceva le comissiones? 10 Assi anque vos,
quando face tote illo que es mandate a vos, dice! “servos inutile esse nos, ha facite illo
que nos debeva facer”.

11 E il deveniva que in le camminar versus Jerusalem que Ille pasava per medio
de Samaria e Galilea. 12 E, Ille entrante in un village, veniva dece viros leprose que
arrestava a distantia, 13 e illes levava le voce dicente: Jesus, magistro, Tu commisera!
nos. 14 E Jesus vidente les diceva: Ambulante presenta! vos al sacerdotes. E il deveniva
que, in le ir se, illes era mundate. 15 Tunc uno de illes, vidente que ille era sanate,
regressava glorificante Deo, con grande voce, 16 e ille cadeva super su facie ad pedes de
Ille, dante Le gratias; e ille era samaritano. 17 Jesus respondente diceva: No era mundate
le dece? E le nove, ubi? 18 Non trovava se illes regressante pro dar gloria a Deo
solmente le estraniero iste? 19 E Jesus le diceva: vade! levante! te; tu fide te ha salvate.

20 Tunc Jesus, interrogate per le phariseos quando le Regno de Deo veni, les
respondeva e diceva: Non veni le Regno de Deo con advertentia, 21 ni illes dicera: Ecce
hic o illic; ecce, quia le Regno de Deo in medio de vos es. 22 Jesus, tunc, diceva al
discipulos: dias venira quando vos disederara vider une del dias del Filio del Homine e
vos non videra. 23 E illes dicera a vos: Ecce illic, ecce hic; vos non vade!, non seque! 24
Quia como le fulgure quando fulgura ab le horizonte usque ad horizonte, assi le Filio del
Homine essera in su dia. 25 Mais primemente multo padecer e esser rejectate per iste
generation Le conveni. 26 E como il deveniva in le dias de Noe, assi il essera anque in le
dias del Filio del Homine; 27 illes mangiava, bibeva, maritava, era date in matrimonio
usque le die in que Noe intrava in le archa e veniva le diluvio e destrueva totes. 29 Assi
como il deveniva in le dias de Lot, illes mangiava, bibeva, emeva, vendeva, plantava,
edificava; 29 mais in le die in que Lot exiva ab Sodoma, foco e sulfure pluveva ab le
celo e destrueva totes. 30 Conforme a iste cosas il essera in le die in que le Filio del
Homine revelara se. 31 In ille dia, ille que essera super le terrassa e su benes in le casa,
no abassa! pro recolliger los, e ille que essera in le campo, equalmente no reverte! ad illo
que remane. 32 Recorda! vos le femina de Lot. 33 Qualcunque que cerca conservar su
vita perdera lo, e qualcunque que perdera lo conservara lo. 34 Io dice a vos, in ille nocte,
essera duo super un sol lecto, uno essera prendete e altero essera quitate. 35 Essera duo
moliente junte, una essera prendete e altera essera quitate. 36 E illes respondente le dice:
Ubi, senior? Ille, tunc, les dice: Ubi le corpore, illic anque le aguilas junctara se.

CAPITULO 18

1 Tunc Ille diceva les un parabola circa le convenir semper illes orar e non
discoragiar se: 2 Era in alcun citate alcun judice que no timeva Deo ni respetava le
homine. 3 Anque un vidua era in ille citate e veniva a ille dicente: Defende! me ex
adversario mie. 4 E ille non voleva per un tempore; post iste cosas, ille diceva in se
mesme: ben que io non teme Deo ni respecta homine, 5 per producer me molestia iste
vidua io la defendera ne finalmente illa veniente me enoiara. 6 Tunc diceva le Senior:
Audi! vos illo que le judice dice: 7 E Deo non facera le defensa del seligites per Ille ex le
clamantes Le, die e nocte, e essera patiente con illes? 8 Io vos dice que Ille facera lor
justitia in rapiditate. Mais le Filio del Homine tunc veniente trovara le fide super le terra?

9 Tunc Ille anque diceva iste parabola a alcun que confideva in se mesme que
illes era juste e contemneva le alteres: 10 Duo homines montava al templo pro orar, uno
era phariseo e altero, publicano. 11 Le phariseo de pede orava pro se mesme isto: Deo, io
te da gratias quia io non esse como le altere homines, rapace, injuste, adultere, o etiam

como iste publicano; 12 io jejuna duo vices in le septimana, paga le decima pro tote le cosas que io adquire. 13 Mais le publicano ab longe, de pede, no voleva ni altiar le oculos al celo sed colpava su pecto 28 dicente: Senior, esse! propicie con me, le peccator. 14 Io dice vos: iste descendeva a su casa justificate plus que le altere; quia tote ille que exalta se mesme essera humiliate mais ille que humilia se essera exaltate.

15 Tunc on apportava ad Ille etiam le infantes ut tangera les. Le discipulos vidente les reprendeva. 16 Mais Jesus les clamava dicente: vos lassa! le pueros venir ad Me e non intrude! les quia le Regno de Deo es de iste tales. 17 Amen, Io dice vos, que no recipe le Regno de Deo como un puero non intrara in illo.

18 Un tal principal le demandava le dicente: Magistro bon, que facente io hereditara le vita eterne? 19 Tunc Jesus diceva le: Quia tu me voca bon? Nemo bon, nisi un sol: Deo. 20 Tu sape le commandamentos: *no adultera! No occide! Non roba! Non da! false testimonio. Honora! tu patre e tu matre.* 21 Tunc ille diceva: Io servava ab juventute tote iste commandamentos. 22 Mais audiente Jesus diceva le : Totevia un cosa es absente ad te: Vende! tote quante tu tene e distribue! al pauperes e tu habera un tresor in le celos e veni! seque! me. 23 Tunc ille, audiente isto, eveniva multo triste quia era multo ric. 24 Tunc Jesus vidente diceva: Quanto difficilemente illes que posside ricchessa intra in le Regno del celos! 25 Quia illo es plus facile que un camello intra per un oculo de un agulia que un rico intra in le Regno de Deo. 26 Tunc illes que audiva diceva: E qui pote salvar se? 27 Tunc Ille diceva: Illo que es impossibile apud homines es possibile apud Deo. 28 Tunc Petro: Ecce nos, quitante illo que es noster, te sequeva. 29 Tunc Ille diceva les: Amen Io dice a vos, necun es que quitava casa o femina o fratres o patre o filios per causa del Regno de Deo, 30 que non recipe multe vices plus in iste opportunite e, in le seculo futur que veni, vita eterne.

31 E Jesus, habente prendite le Duodece, les diceva: Ecce, nos monta Jerusalem e tote le cosas scribite mediante le prophetas circa le Filio del Homine se complirara; 32 quia Ille essera transferite ad gentiles e essera deridite e essera affrontate e essera spuite, 33 e illes post fagellar, occidera Le, e in le tertie die ille resuscitara. 34 E illes nihil de iste cosas intelligeva e iste parola habeva essite coperite apud illes e non cognosceva le cosas decite.

35 Il eveniva in le aproximar se Ille ad Jerusalem, un ceco era sedite apud le cammino mendicante. 36 E audiente le plebe que transitava, interrogava que era isto. 37 E illes le informava: Jesus le Nazaren es passante presso. 38 E ille clamava dicente: Jesus, filio de Davis, tene compassion de me. 39 E illes que precedeva le reprendeva ut ille tacera. Mais ille multo magis clamava: Filio de Davis, tene compassion de me. 40 Tunc Jesus stoppante se ordinava que ille sia conducite ad Ille. E ille approchante se, Jesus le questionava: 41 Que vole tu que Io face pro te? E ille diceva : Senior, que io reprende le vista. 42 E Jesus diceva le: Reprende! le vista, tu fide te ha sanate. 43 E presto ille reprendeva le vista e Le sequeva, glorificante Deo. E tote le populo, vidente illo, dava laude a Deo.

CAPITULO 19

1 E post entrar, Jesus iva trans Jericho. 2 E ecce un viro per nomine appellate Zaccheo, e ille era chef de collectores de impostos e ille era ric; 3 e tentava vider qui era Jesus, e ille non poteva per le multitude quia ille era parve de talia. 4 E currente avante versus le fronte, ille montava ad un sycomoro pro vider Le, quia per illic Jesus iva passar. 5 E quando arrivava ad loco, Jesus, prospicente versus supra, diceva le: Zaccheo, hasta! te descender quia hodie in tu casa il es necessario que io hospeda. 6 E Zaccheo hastante descendeva e recipeva Le gaudente. 7 E totes vidente murmurava dicente: Apud un viro peccator Jesus entrava pro hospedar se. 8 Tunc Zaccheo de pede diceva al Senior: Ecce, le medietate de mi benes io da al pauperos e si defraudava alicuno in qualcosa, io restitue le quadruple. 9 Tunc Jesus diceva le: Hodie le salvation veniva a iste casa quia ille anque es filio de Abraham. 10 Alora le Filio del Homine veniva pro cercar e salvar illo que habeva perite.

11 Tunc illes audiente iste cosas, Jesus appendente diceva un parabola a causa de Ille esser cerca de Jerusalem e illes creder que le Regno de Deo es pro manifestar se, a tempore subitemente. 12 Alora Jesus diceva: Un tal homine ben nascite marchava ad un pais lontan pro obtener se un regno e pro regressar. 13 Tunc habente appellate dece domesticos sue, dava les dece minas e diceva les: Negotia! in tanto que io retorna. 14 Mais su citatanos abhorreva le e inviava un embassate post ille, dicente: Nos no vole que iste regna super nos. 15 E il deveniva que, in le regressar ille post recipite le regno, ille diceva que illes advocara apud se ille domesticos a illes que habeva date le pecunia, pro saper quanto cata un ganiava. 16 Le primo presentava se dicente: Senior, le mina tue ha producite dece minas. 17 E diceva le: Justemente, ben domestico, quia tu era fidele in cosa parve, esse! tenente autoritate super dece citates. 18 Tunc le secundo veni dicente: Senior, le mina tue ha producite cinque minas. 19 E tunc diceva anque le: tu anque face! te super cinque citates. 20 E le altere veniva dicente : Senior, ecce le mina tue, que io habeva conservate in un pannello; 21 quia io timeva te nam tu esse un homine sever, prende illo que tu non depositava e recolta illo que tu non seminava. 22 E ille diceva le: Io te judicara ex bucca tue, domestico perverse. Tu sapeva que io es un homine severe, prendente illo que io non depositava e recoltante illo que io non seminava; 23 e quare non dava tu mi denaro in un banco e io veniente lo haberea cassate con interesses? 24 E ille diceva al presentes: Leva! le mina ex ille e da! lo a ille que tene dece minas. 25 E illes le diceva: Senior, ille tene dece minas. 26 Io dice vos que on dara a tote que tene, mais on essera subtrehite illo que ancora tene ex illo que non tene. 27 Mais hic vos apporta! mi enemicos illes que non voleva que io regna super illes e degolla! les coram me.

28 E ille, dicente isto, camminava avante montante ad Jerusalem. 29 E il eveniva durante que Ille approchava se a Bethphage e a Bethania, al monte nominate del Olivos, inviava duo del discipulos, dicente: 30 Vade! ad le village frontal ubi entrante incontrara un asino ligate, super illo necun del homines jamais sedeva e, disligante lo, apporta! 31 E si alcun interroga vos: quare disliga vos? Assi respondera: quia le Senior tene necessitate de illo. 32 Tunc vadente le inviates incontrava como Jesus les diceva. 33 Tunc disligante illes le asino, le proprietarios de illo diceva les: Quare disliga vos le asino? 34 Tunc illes diceva: Quia le Senior tene necessiate de illo. 35 E illes lo conduceva ad Jesus e, supra jectante lor mantellos super le asino, faceva montar Jesus. 36 Dum Ille avantiava, illes tendeva lor mantello in le cammino. 37 E quando Ille se approchava jam al descension del Monte del Olivos, tote le multitute del discipulos allegre comenciava laudar Deo con voce grande per tote illes prodigios, que habeva vidite, 38 dicentes: *Benedicte ille qui veni, le rege in le nomine del Senior;* in le celo pace e gloria in le altitudes! 39 E alcunes del phariseos ab le turba le diceva: Magistro, reprende tu discipulos. 40 E respondente Jesus diceva: Io dice vos, si istes tace, le petras critara. 41 E quando Ille era presso, vidente le citate, super illo plorava, 42 dicente: Si tu cognoscerea, in le die iste etiam, le cosas pro le pace! Mais ora illos era oculte pro tu oculos. 43 Quia dias venira super te e tu enemicos te levantara un barriera e cingera te estringera te per tote partes, 44 e rasara te e tu filios in te, e no quitara petra super petra in te, quia tu non cognosceva le tempore de tu visitation. 45 E entrando Ille in le templo comenciava jectar foras illes que vendeva, 46 dicente les: Illo es scribite: *E mi casa essera casa de oration*; mais vos feceva lo *cava de robatores.*

47 E Ille era docente tote le dias in le templo; e le chefes del sacerdotes e le scribas cercava destruer Le e le principales del populos. 48 e illes no trovava que facerea quia tote le populo era attente auscultante Le.

CAPITULO 20

1 E il deveniva in une del dias que, Ille inseniante le populo in le templo e anuntiante le bon nova, le summe sacerdotes e le scribas con le ancianos veniva, 2 e diceva demandante le: dice! nos con que auctoritate face tu iste cosas o qui es ille que

dava te iste auctoritate? 3 Tunc Jesus repondente diceva les: Io etiam demandara vos un parola e dice! me: 4 le baptismo de Johannnes era ex le celo o ex le homines? 5 Tunc illes pensava inter illes dicente que si nos responde: Ex le celo, Ille dicera: Quare non credeva vos le? 6 Mais si nos dice ex le homines, tote le populo lapidara nos nam es persuadite que Johannnes era propheta. 7 E respondeva non saper unde. 8 E Jesus diceva les: Io mesmo non dice vos con que auctoritate face iste cosas. 9 Tunc Ille comenciava dicer al populo iste parabola: Un homine plantava un vinia e locava lo a cultivatores e absentava se un tempore sufficiente. 10 E in su tempore opportun ille inviava un domestico al cultivatores ut illes le darea le fructo del vinia, mais le cultivatores le inviava, post colpar le, manivacue. 11 e ille appendeva inviar altere domestico; mais illes, iste maltractante e insultante, jectava manivacue. 12 e appendeva inviar un tertio; illes, etiam feriente, jectava foras iste. 13 Tunc le senior del vinia diceva: Que facera io? Io inviara mi filio le amate; forsan illes respetara iste. 14 Mais le cultivatores vidente le, debatteva inter se, dicente: Iste es le herede, occide! Nos le ut le hereditate eveni nostre. 15 E illes jectante foras ab vinia, occideva le. E assi que facera le senior del vinia? 16 Ille venira e destruera iste cultivatores e dara le vinia a alteres. Illes audiente diceva: que illo non eveni! 17 Tunc Ille, reguardante fixemente les, diceva: Tunc que es illo que es scripte: *Le petra que rejectava le architectos, isto deveni petra angular?* 18 Toto ille cadente super iste petra essera deformate e le petra annihilara ille super que cadera. 19 E le scribas e le summe sacerdotes tractava de poner le manos super Ille, in ille hora e temeva le populo quia illes cognosceva que Jesus diceva iste parabola per illes. 20 E illes spiante inviava spias fingente esser illes mesme juste pro prender Le per surprisa, in un parola ut transferer le ad le poter e le autoritate del governator. 21 E illes demandava le dicente: Magistro, nos sape que tu rectemente parla e insenia e non accepta apparentia sed con veritate le cammino de Deo insenia. 22 Pagar le tributo al Cesar es licite pro nos o no? 23 Tunc Jesus percibente lor astutia diceva les: 24 Monstra! me un denario, de qui es iste imagine e inscription? Tunc illes diceva: de Cesar. 25 Tunc Ille diceva les: assi, paga! illo del Cesar a Cesar e illo de Deo a Deo. 26 E illes non attingeva surprender Le, in parola coram le populo, e meraviliate per su responsa, taceva.

27 Tunc, approchante alcunos del saduceos, que objecta que resurrection non es, demandava Le 28 dicente : Magistro, Moises scribeva a nos : Si uno, tenente fratre e femina e essente sin filios, mori, tunc le fratre prende! le famina del decedite e suscita! descendentia a su fratre. 29 Nam septe fratres era; e le prime habente prendite femina moriva sin filios; 30 anque le secunde, 31 anque le tertie prendeva la equalmente, e le septe non lassava filios e moriva. 32 Posteriormente anque le femina moriva. 33 La femina, assi, in le resurrection, de qual de illos deveni femina? Quia le septe habeva la como femina. 34 E Jesus diceva les: Le filios de iste seculo prende sponsas e prende sponsos, 35 mais illes del ille seculo que anque son tenite digne del resurrection de inter le mortes ni prende sponsas ni prende sponsos, 36 nam ni morir jam plus pote quia como angelos son, e filios de Deo, essente filios del resurrection. 37 Que certemente que le mortos resucita anque Moises indicava in le rubo quando ille apella Senior *le Deo de Abraham e Deo de Isaac e Deo de Jacob.* 38 Mais Deo no es de mortos sed de vivos, quia totos pro Ille vive. 39 Tunc alcunos del scribas respondente diceva: Magistro, multo ben tu diceva. 40 Alora de nulle modo illes osava demandar nihil Le.

41 Tunc Ille diceva a illes: Como illes dice que Christo es filio de David? 42 Quia le mesme David dice in le libro del Psalmos: *Diceva le Senior al Senior mie: Sede! in le dextere mie 43 usque io pone le enemicos tue como escabello de tu pedes.* 44 E assi David le apella Senior, e, como es filio de Ille?

45 Tunc tote le populo audiente, Jesus diceva al discipulos: 46 Guarda! vos ab le scribas, illes que gusta promenar se in vestimentos pompose, e ama le salutes in le placias e le prime sedes in le synagogas e le prime locos in le banchettos. 47 illes que devora le casas del viduas e ora prolixemente con un pretexto; istes recipera condemnation plus severe.

CAPITULO 21

1 Anque Jesus elevante su oculos videva le ricos que jectava in le thesauro su
oblationes. 2 Anque Ille videva un vidua paupere que jectava illic duo monetettas, 3 e
Ille diceva: Vermente Io dice a vos que le vidua iste pauper jectava plus que totos; 4
alora, totos iste ex su abundantia jectava in le oblationes, mais ista ex su indigentia
jectava tote le sustentamento que habeva.

5 E alcunes parlava circa le templo quia illo era adornate con petras preciose e
oblationes e Jesus diceva: 6 Dias venira in que no restara petra super petra que no sia
destruite ex iste cosas que vos contempla. 7 Illes interrogava le dicente: Magistro, e assi
quando essera isto e que le signal quando iste cosas essera super le puncto de devenir? 8
Ille, tunc, diceva: Reguarda! no vos sia seducite; quia multes venira in mi nomine
dicente: io esse, e: le tempore opportune ha arrivate; non vade! vos post illes. 9 Quando
vos audi guerras e revolutiones, no alarma! vos quia il conveni que iste cosas arriva
primo, mais non inmediatemente veni le fin. 10 Tunc Jesus diceva les: nation insurgera
se contra nation e regno contra regno, 11 non solamente terremotos grande e per locos
pestilentias e fames essera, etiam terreros e signales grande del celo essera. 12 Mais, ante
que tote iste cosas, illes jectara super vos lor manos e persequera, transferente vos ad
synagogas e carceres, portante vos ad reges e governatores per causa de mi nomine; 13
illo evenira pro vos un testimonio. 14 Nam pone! vos in vostre cordes no essayar como
defender vos. 15 quia Io dara a vos bucca e sapientia ad illo que tote le adversarios vestre
no potera resister o contradicer. 16 Anque vos essera transferite per patres e fratres e
parentes e amicos e occidera vos; 17 e vos essera abhorrecite per totos a causa de mi
nombre. 18 E un capillo de vestre capite de nulle modo perecera; 19 in le constantia
vestre vos adquirira vostre animas. 20 Quando vos videra Jerusalem circunferite per
exercitos, tunc cognosce! vos que le desolation de illo es arrivate. 21 Tunc illes que in
Judea essera fugi! ad montes, e illes que essera in medio de illo exi! ab le region e illes
que in le campos essera non intra! in illo, 22 quia son iste dias de vindicantia ut toto illo
que es scribite sia complite. 23 Guai del feminas pregnate e del lactante in ille dias! Quia
grande necessitate venira super le terra e cholera ad iste populo, 24 e illes cadera per le
talia del spada e essera portate cautive ad tote le nationes e Jerusalem essera calcate per
le gentiles usque le tempores del gentiles compli se. 25 E signales essera in le sol e in le
luna e stellas e super le terra angustia del gentes in perplexitate del strepito del mar e del
undage, 26 le homines perdente conscientia per le terror e le anxietate de illo que venira
super le mundo habitate; quia le poteres del celo essera succutite. 27 E tunc illes videra
le Filio del Homine veniente in un nube con poter e gloria grande. 28 Quando iste cosas
essera comentiante a succeder, rectifica! vos e leva! vestre capites quia le redemption
vestre arrivara. 29 E Ille diceva un pararola a illes: vide! le fico e tote le arbores; 30
quando jam germina, vidente per vos mesme, vos cognoce que jam proxime es le estate.
31 Assi anque vos, quando viderea iste cosas devenir, sape! que le Regno de Deo es
proxime. 32 Amen, amen Io dice vos que, de nulle modo, iste generation passara usque
tote le cosas succedara. 33 Le celo e le terra passara mais le parolas mie de nulle modo
passara. 34 Mais attende! per vos mesme ne vostre corde obtendara con le licenciositate
e le inebriatura e le ansiatetes del vita e le die ille venira subite super vos 35 como lasso;
quia illo supervenira sobre tote le habitantes super le face de tote le terra. 36 Velia!
Vos,alora, in tote tempore, rogante que vos habera fortia pro escapar ab tote iste cosas
que vade succeder, e pro remaner in fronte del Filio del homine.

37 E Ille era de die in le templo inseniante e saliente de nocte pasava in le
monte nominate del Olivos. 38 E tote le populo veniva de bon hora ad Ille in le templo
pro audir Le.

CAPITULO 22

1 Tunc le festa del azimos, le nominate Pascha, approchava se. 2 E le summe
sacerdotes e le scribas cercava como macellar Le; mais illes timeva le populo. 3 Tunc

Satanas intrava in Judas nominate Iscariote que era del numero del Duodece; 4 e vadente ille parlava con le summe sacerdotes e le prefectos como intrregar Le a illes. 5 e illes gaudeva se e concertava dar le denaro. 6 E ille fidanciava e cercava un occasion pro intregar Le a illes, sin le turba.

7 Tunc le die del azimos arrivava in le qual on debeva sacrificar le pacha; 8 e Ille inviava Petro e Johannes dicente: vadente prepara! ad nos le pascha ut nos mangia. 9 Tunc illes diceva le: Ubi vole Tu que nos prerarara? 10 Tunc Ille diceva les: Ecce, vos intrante in le citate, sortira ad vos un homine portante un urceo de aqua; seque! vos usque le casa in que ille intrara; 11 e vos dicera al senior del casa: le Magistro te dice: ubi es le habitation ubi con mi discipulos io mangiara? 12 E ille os monstrara un camara alte grande jam disponite; illic prepara!. 13 Tunc illes habente vadite incontrava como Ille habeva dicite a illes e preparava le pascha. 14 E quando le hora deveniva, Ille se reclinava e le discipulos con Ille. 15 E Ille diceva les: con desiderio Io desiderava mangiar iste pascha con vos antea Io padecer. 16 Nam Io dice a vos que no plus absolutemente mangiara lo usque illo se complira in le Regno de Deo. 17 E Ille prendente un cuppa, dante gratias, diceva: prende! iste e divide! inter vos; 18 quia Io dice vos, de nulle modo Io bibera desde ora le producto del vide usque le Regno de Deo venira. 19 E Ille, prendente un pan, dante gratias, divideva lo e dava les dicente: iste es le corpore mie, pro vos transferite; face! vos isto in mi memoria. 20 E le cuppa, post le cenar, dicente: iste cuppa es le nove alliantia in mi sanguine que pro vos es effundite. 21 Mais, ecce le mano de ille que me intrega con me es super le tabula. 22 Quia le Filio del Homine certemente vade, mais guai le homine ille per qual Ille es intregate! 23 E illes comenciava discuter inter illes qui tunc esserea ex illes qui vade facer isto 24 Anque il deveniva un rivalitate inter illes circa qui ex illes semblava esse major. 25 Ille, mais, diceva les: le reges del nationes domina les e lor autoritates son appellate benefactores. 26 Mais vos no assi, sed le major inter vos sia como le minor e ille que dirige como ille que sevi. 27 Quia, qui es major ille reclinate ad tabula o ille qui servi? No ille reclinate? Mais Io es in medio de vos como ille qui servi. 28 Mais vos esse illes qui habeva remanite con me in mi probas. 29 E Io dispone pro vos, como mi Patre disponeva pro Me, un regno, 30 ut vos mangiara e bibera in mi tabula in mi regno e vos os sedera in tronos judicantes le duodece tribus de Israel. 31 Simon, Simon, reguarda! que Satanas reclamava vos pro succuter como le tritico; 32 mais Io rogava pro te ne tu fide extinguera se; e tu quando te convertera, robora! tu fratres. 33 Mais ille Le diceva: Senior, con te io es preparate pro ir ad carcere e ad morte. 34 Ille diceva: Io dice te, Petro, que no cantara hodie le gallo ante que tu tres vices negara cognocer me. 35 E Illeles diceva: quando Io inviava vos sin bursa, sin sacco e sin sandalias an careva vos circa alique? Ille diceva: circa nihil. 36 Ille les diceva: mais ora, ille qui tene un bursa, prende! lo, equalmente le sacco; e qui no tene, vende! su mantello e eme! un machete. 37 Quia Io vos dice que isto que es scribite debe complir se in Me: *"E inter iniques ille era computate"*; quia illo que es concernente ad Me tene un fin. 38 Illes diceva: Senior, ecce duo machetes son hic. Ille les diceva: Il es sufficciente. 39 E Ille sortiente adressava, juxta le costume, ad monte del Olivos; e le discipulos etiam Le sequeva. 40 E Ille entrante in le loco les diceva: ora! vos ne entrara in tentation. 41 E Ille se appartava ab illes como un tiro de petra e, habente ponite le genus [in terra], orava dicente: Patre, si Tu vole, apparta! iste cuppa ab me, mais non mi voluntad se facera, solmente le tue. 43 Tunc un angelo del celo appareva confortante Le. 44 E Ille, essente in agonia, orava plus intensemente; e su sudor eveniva como trombos de sanguine que cadeva in terra. 45 E Ille levantante se ab le oration, veniente ad discipulos, trovava illes dormientes per le tristitia 46 e les diceva: Quare dormi vos? Levante vos, ora! ne intrara in tentation. 47 Totevia Ille parlante, ecce un turba e le apellate Judas, uno del Duodece, vadeva avante con illes e arrivava ad Jesus pro basiar Le. 48 Mais Jesus le diceva: Judas, con un basio intrega tu le Filio del Homine? 49 Tunc illes, qui era circa Ille vidente illo que passava, diceva: Senior, an feri nos con le machete? 50 Uno de illes feriva le domestico del summe sacerdote e taliava su auricula directe. 51 Jesus respondente diceva: lassa! vos que illes arribara usque isto. E tangente le auricula, le sanava. 52 Tunc Jesus diceva a illes qui habeva venite contra Ille,

summe sacerdotes e officiales del templo e ancianes: Como contra un bandito sortiva vos con machetes e bastones? 53 Cata die Io essente con vos in le templo, vos no extendeva le manos contra me mais iste es vestre hora e le poter del tenebras.

54 Illes habente arrestate Le, portava e introduceva in le casa del summe sacerdote e Petro sequeva distante. 55 E post incender foco in medio del atrio e sedites junte, Petro sedeva in medio de illes. 56 Un puera vidente le sedite juxta le foco e reguardante le fixemente, diceva: Anque iste con ille era. 57 Ille, mais, negava dicente: Io non cognosce le, femina. 58 E post un momento, un altere, vidente le, diceva: Anque tu de illes esse. Mais Petro diceva: Homine, io non esse. 59 E passate circa un hora, un altere insisteva dicente: Vermente anque iste con ille era quia anque es galileo. 60 E diceva Petro: Homine, io non sape illo que tu dice. E presto durante que ille parlava, un gallo cantava. 61 E le Senior volvente se, reguardava Petro e Petro recordava le parola del Senior, como ille le diceva que antes que un gallo cantara hodie tu me negara tres vices. 62 E sortiente foras plorava acerbemente. 63 E le viros, que Le habeva prendite, Le derideva colpante, 64 e habente bandate le, demandava dicente: Prophetisa! Qui es ille qui te colpava? 65 E altere multe cosas blasphemante diceva contra Ille. 66 E quando le die deveniva, conveniva le presbyterio del populo, le summe sacerdotes e anque le scribas, e Le portaba a lor sanedrin, 67 dicente: Si tu esse le christo, dice! a nos. E Ille les diceva: si Io lo dice a vos, vos no credera. 68 Si Io de mi parte vos interroga, vos no respondera. 69 Mais desde ora essera le Fili del Homine sedite in le dextera del poter de Deo. 70 Totos diceva: tunc, esse tu le Filio de Deo? Ille le diceva: Il es como vos demanda. 71 Tunc, illes diceva: quare tene nos necessitate de un testimonio? Alora nos mesme audieva ex su bucca.

CAPITULO 23

1 E levante se tote lor turba, Le portava ad Pilato. 2 Illes, tunc, comenciava accusar Le dicente: Nos incontra iste disviante nostre gente e prohibente dar le tributo al Cesare e dicente que ille mesme es christo rege. 3 Tunc Pilato Le interrogava, dicente: Esse tu le rege del judeos? Ille respondente le diceva: Tu dice lo. 4 Tunc Pilato diceva al summe sacerdotes e al turbas: Io incontra nulle delicto in iste homine. 5 Mais illes insisteva dicente: Ille motina le populo inseniante por tote le Judea, e comenciante ab Galilea usque hic. 6 Tunc Pilato audiente demandava an iste homine era galilee, 7 e ille, cognoscente que Ille era del jurisdiction de Herodes, Le remitteva a Herodes, essente anque in Jerusalem in ille dias. 8 E Herodes vidente Jesus gaudeva multo quia ille era ab multe tempore desiderante vider le per causa de audir multo circa Ille e sperava vider alcun miracolo essente facite per Ille. 9 Herodes Le interrogava con multe parolas, mais Ille le respondeva nihil. 10 Anque le summe sacerdotes e le scribas era vigorosemente accusante Le. 11 E Herodes postea contemner Le con su soldatos e deridente e vestiente Le un splendide vestimento, Le remitteva a Pilato. 12 Herodes e Pilato deveniva amicos mutuemente in ille die quia antea illes era in inimicitia inter illes. 13 Tunc Pilato, convocante le summe sacerdotes e le chefes e le populo, les diceva: vos presentava me iste homine como agitante le populo e ecce io, coram vos examinante, incontrava, in iste homine, nulle crimine de illes que vos Le accusa. 15 Mais anque Herodes quia ille Le remitteva a nos, e ecce nihil digne de morte es facite per Ille. 16 Assi io, post castigar, Le liberara. 17 Mais io habeva necessitate de liberar un prisionero a vos in cata festa. 18 Mais illes critava in un vice dicente: Lassa! iste e libera! Barrabas a nos. 19 Ille que era jectate in le carcere per un insurrection facite in le citate e un homicidio. 20 De nove Pilato vocava les volente liberar Jesus. 21 Mais illes clamava dicente: crucifige! crucifige! Le. 22 Sed ille per tertie vice diceva les: Assi que mal faceva iste? Nulle causa de morte incontrava in Ille. Post flagellar Le, io Le liberara. 23 Mais illes con magne voces insisteva, exigente que Ille essera crucifigite, e lor voces prevaleva. 24 E Pilato sententiava que lor demanda essera. 25 E liberava ille quem peteva, que per un insurrection e un homicidio era jectate in le carcere, e intregava Jesus a lor voluntate.

26 E como illes Le eveheva, prendente Simon, un tal cirinee, que veniva ab le
campo, le imponeva portar le cruce post Jesus. 27 E Le sequeva multe turba del populo e
de feminas que gemeva e lamentava circa Ille. 28 Tunc Jesus volvente ad illas, diceva:
Filias de Jerusalem, non plora! per me, sed per vos plora! e super vostre filios. 29 Quia
ecce dias mal veni in que illas dicera: Felice le steriles e le abdomines que non
ingenerava e le mammas que non allactava. 30 Tunc illas comenciava dicer al montes:
Cade! super nos; e al collinas, absconde! nos; 31 quia si illes face isto in le legno verde,
in le sec que succedera? 32 Tunc anque duo altere malefactores era conducite con Ille
pro esser morite. 33 E qundo illes arrivava al loco apellate Cranio, illic Le crucifigeva e
le malfactores, une in le dextera e altere in le sinistra. 34 Mais Jesus diceva: Patre,
perdona ! les quia illes non sape que illes face. Illes, tunc, dividente su vestimentos,
jectava sortes. 35 E le populo era contemplante. Le governatores anque derideva,
dicente: Ille salvava alteres, salva! Ille se mesme, si Iste es le Christo de Deo, le eligite.
36 Le soldatos anque aproximante, derideva, offerente vinagre a Ille, 37 e dicente: Si tu
esse le Rege del Judeos, salva! Te mesme. 38 Tunc era anque un inscription: ISTE, LE
REGE DEL JUDEOS. 39 Un del pendente malfactores Le blasphemava: Tu non esse le
Christo? Salva! Te mesme e nos. 40 Le altere respondente, diceva, increpante le: Ni teme
Deo tu qui esse in le mesme sententia? 41 E nos, in veritate, justemente, quia nos recipe
cosas meritante de illo que nos faceva, mais iste nihil culpabile faceva. 42 E ille diceva a
Jesus: recorda! me, quando Tu venira a tu regno. 43 E Jesus diceva a ille: amen Io dice
te: hodie tu essera con me in le paradiso. 44 E il era como le hora sexte e tenebras
deveniva super le terra usque le hora none. 45 Le sol se obscurava; le velo del templo se
divelleva in le medio. 46 E clamante con voce grande, Jesus diceva: Patre, in tu manos Io
incommenda mi spirito. E dicente isto, Ille expirava. 47 Le centumviro, vidente le
evenite, glorificava Deo dicente: vermente iste homine era juste. 48 E tote le turbas que
era reunite per iste spectaculo, contemplante le succedite, colpante le pectores, volveva.
49 Le tote cognoscites de Ille e le feminas que Le sequeva ab Galilea, era distantemente
vidente iste cosas.

50 E ecce, un viro nominate Joseph, sanedrita, que era viro bon e juste, 51 iste
non habeva consentite con le decreto e lor actiones, de Arimatea un citate del judeos, que
sperava le Regno de Deo; 52 iste, approchante se ad Pilato, peteva le corpore de Jesus,
53 e abassante Le involveva in un sindone e Le depositava in un sepulcro fodite in le
rocca ubi totevia nemo habeva essite ponite. 54 E era le die del preparation e in le
sabbato arribava le luce. 55 Le feminas sequente que habeva venite con Ille ab Galilea
videva le tumba e como su corpore esseva ponite; 56 tunc illas regressante preparava
aromas e unguentos. E le sabbato illas reposava juxta le mandamento.

CAPITULO 24

1 In le prime die del septimana totevia in le alba super le sepulcro, illas veniva
portante le preparate aromas. 2 E illas incontrava currite le petra del tumba; 3 e intrante
non incontrava le corpore del Senior Jesus. 4 E il deveniva in le esser illas desconcertate
per isto, ecce duo viros se stoppava coram illas con vestimentos brillante; 5 tunc, illas
ponente se timorose e inclinante le faces ad terra, illes diceva a illas: Quare cerca vos le
vivente inter le mortes? 6 Ille non es hic, sed resuscitava. Recorda! como Ille parlava a
vos totevia essente in Galilea, 7 dicente: Il es necessari que le Filio del Homine sia
intregate in manos de homines peccatores e sia cricifigite e in le tertie die resuscitara. 8 E
illas recordava su parolas; 9 e illas regressante ab le tumba annuntiava tote isto al undece
e a tote le resto. 10 E era Maria Magdalene e Joanna e Maria la de Jacobo e le alteres con
illas e diceva isto al Apostolos. 11 E iste parolas semblava como un delirio coram illes e
illes non credeva.12 Petro levantante se curreva ad le tumba e quattante, videva le
pannos sol e volveva ad casa admirante illo devenite. 13 E ecce, duo de illes, in le
mesme dia, iva camminate ad un vilage distante sexanta stadios ab Jerusalem, que
habeva le nomine Emaus, 14 e illes conversava inter se circa tote iste cosas que habeva

accontecite. 15 E il deveniva que, in le parlar illes e discutter, le mesme Jesus
aproximante vadeva con illes; 16 mais lor oculos era impedite pro recognoscer Le. 17
Jesus diceva tunc ad illes: Que son le parolas iste que vos intercambia inter vos dum
cammina? E illes stoppava triste. 18 Tunc un tal apellate Cleoopas diceva Le: Es tu le
unic estraniero in Jerusalem e non cognosceva il succedite in illo in iste dias? 19 E Jesus
diceva les: Que cosas? E illes, tunc, Le diceva: le cosas circa Jesus le Nazaren, que era
viro propheta potente in opera e in parola coram Deo e tote le populo, 20 e como anque
le summe sacerdotes e nostre magistratos Le transfereva a sententia de morte e Le
crucifigeva. 21 Mais nos expectava que Ille essera pro liberar Israel; mais e, con tote isto,
le tertie die passa desde que iste succedeva. 22 Mais etiam alcun feminas ex nos
stupecfaceva nos, habente ite al tumba ante le tempore, 23 e illas non incontrante le
corpore de Ille, veneva dicente haber vidite un vision de angelos que diceva que Ille
vive. 24 E alcunes de illes que son con nos iva al tumba e incontrava equalmente como le
femina diceva; mais non Le videva. 25 E Ille diceva les: Guai vos insensate e tarde in le
corde pro creder tote illo que parlava le prophetas! 26 Le Christo padecer isto e intrar in
su gloria non conveniva? 27 E comenciante ab Moises ad tote le prophetas, Ille les
interpretava, in tote le Scriptura, le cosas circa Ille. 28 E illes se approchava ad le village
a ubi illes se adressava e Ille pretendeva plus longe ir. 29 E illes Le insisteva dicente:
Permanece! con nos quia il es versus le verpere e le die jam es declinate. E Ille intrava
pro remaner con illes. 30 E il succedeva in le ponerse Ille in le tabula con illes que Ille
prendente le pan, lo benediceva e dividente lo dava a illes. 31 Tunc lor oculos se aperiva
e illes Le recognosceva; e Ille deveniva invisibile a illes. 32 E illes diceva le un al altere:
Non era ardente nostre corde in nos quando Ille parlava nos in le cammino, quando nos
aperiva le Scripturas? 33 E illes, levante se in le meme hora, regressava a Jerusalem e
incontrava le undece congregate e illes que con illes era 34 dicente: Vermente le Senior
resuscitava e era vidite per Simon. 35 E illes mesme contava le cosas in le cammino e
como illes Le recognosceva in le fraction del pan. 36 Tunc illes mesme dicente iste
cosas, Ille arrestava se in medio de illes. 37 Tunc illes ponente se alarmate e terrorizate,
credeva ver un spirito. 38 E Jesus les diceva: Quare esse vos turbate e pro que se altia, in
vestre corde, dubitas? 39 Vide! vos mi manos e mi pedes quia Io esse le mesme; palpa!
Me e vide Me quia un spirito carne e oso non tene como vos vide que Io tene. 40 E Ille,
dicente isto, les monstrava le manos e le pedes. 41 Mais como illes no credeva per le
gaudio e era admirate, Ille les diceva: Tene vos alcun alimento hic? 42 Tunc illes Le
presentava un parte de un pice rostite; 43 e Ille prendente coram illes, manducava. 44
Tunc Ille les diceva: Iste son le parolas mie que Io parlava a vos, ancora essente con vos,
que conveniva esser complite tote le cosas scribite in le lege de Moises e in le prophetas
e in le psalmos circa Me. 45 Tunc Ille apperiva lor mente pro intender le Scripturas; 46 e
Ille les diceva: quia padecer le Christo e resucitar ex le mortes, in le tertie dia, es scribite
assi; 47 e proclamar se, in su nomine, repententia pro le pardono del peccatos a tote le
nationes comenciante ab Jerusalem. 48 Vos esse testes de iste cosas. 49 E ecce Io invia le
promissa de mi Patre circa vos; mais vos esse! sedite in le citate usque vos sia revestite
de poter ex le elevate.

50 Tunc Jesus conduceva les usque juxta Betania e, levante su manos,
benediceva les. 51 E il deveniva que in le benedicer Ille les, Jesus separava se ab illes e
era portate ad celo. 52 E illes Le adorava e regressava ad Jerusalem, con gaudio magne,
53 e era semper in le templo benedicente Deo.

EVANGELIO SECUNDO SANCTE JOHANNES

CAPITULO 1

1 In le principio era le Ration, e le Ration era apud Deo e Deo era le Ration. 2 Iste era in principio apud Deo. 3 Tote le cosas mediente Ille deveniva e sin Ille deveniva ni un cosa que ha essite facite. 4 In Ille era vita e le vita era le luce del homines; 5 e le luce in le tenebras brilla, e le tenebras non recipeva Le.

6 Deveniva un homine inviate per Deo, nomine sue, Johannes; 7 Iste veniva pro testimonio, ut ille teste sia circa le luce, ut totos credera per ille. 8 Ille non era le luce mais ut ille sia teste circa le luce.

9 Le Ration era le luce ver, veniente al mundo, que illumina omne homine. 10 Le Ration in le mundo era e le mundo per Ille esseva facite, e le mundo non Le cognosceva. 11 Veniva ad suos e le suos non Le recipeva. 12 Mais dava potestate de esser filios de Deo a illes que Le recipeva a illes credentes in su nomine, 13 qui non nasceva ex sanguines ni ex voluntate del carne, ni ex voluntate de viro mais ex Deo. 14 E le Ration deveniva carne e poneva su tenta inter nos e nos contempla su gloria, gloria que es del unigenito del Patre plen de gratia e de veritate.

15 Johannes testimonia apud Ille e ha clamate dicente: Iste era quem io diceva: Ille que post me veni, avante me deveniva quia primero que io era.

16 Quia nos omne recipe ex plenitute sue, e gratia per gratia; 17 quia le lege per Moises era date, le gratia e le veritate per Jesus Christo era devenite. 18 Nemo ha vidite nunquam Deo; le unigenite Deo, Ille que es in le sino del Padre, Ille revelava Le.

19 E iste es le testimonio de Johannes, quando le judeos inviava sacerdotes e levitas ab Jerusalem a ille ut illes demandara a ille: qui es tu? 20 E ille confesava e non negava, e confesava: io non esse le Christo. 21 E illes le interrogava: qui alora? Esse tu Elias? E ille diceva: io non esse. Esse tu le propheta? E respondeva: non. 22 Tunc, illes le diceva: qui esse tu? ut nos dara un responsa a illes que nos ha inviate. Que dice tu circa te mesme? 23 Ille diceva: io esse *un voce de uno que clama in le deserto: vos rectifica! le cammino del Senior,* como diceva Isaias le propheta. 24 E le inviates era ex le phariseos. 25 E illes le interrogava e le diceva: cur, tunc, baptiza tu, si no esse tu le Christo, ni Elias, ni le Propheta? 26 Johannes respondeva dicente: io baptiza in aqua; in medio de vos es Ille quem vos non cognosce. 27 Ille que post me es veniente de qui io non esse digne ut io disliga le corregia del sandalia. 28 Iste cosas passava in Betania, plus illac del Jordan ubi era Johannes baptizante. 29 In le die sequente ille videva Jesus qui veniva ad ille e Johannes diceva: vide! le Agno de Deo qui leva le peccato del mundo. 30 Iste es per Ille qui io diceva: post me veni un viro que ante io era ponite quia prime que io Ille era. 31 E io non Le cognosceva, sed, ut Ille manifestara a Israel per illo io veniva, in aqua, baptizante. 32 E Johannes testimoniava, dicente: Io ha contemplate le Spirito descendente como un columba ex le celo e Illo remaneva super Ille. 33 E io non Le cognosceva, mais ille que inviava me baptizar in aqua, ille ne diceva: super Ille que tu vide le Spirito descendente e posante super ille, Ille es qui baptiza in Spirito Sancte. 34 E io ha vidite e ha testimoniate que iste es le Filio de Deo.

35 In le sequente die novemente era Johannnes e duo de su discipulos 36 e Johannes, vidente Jesus camminante, diceva: vide! le Agno de Deo. 37 E le duo discipulos audiva quando Ille parlava e sequeva Jesus. 38 Tunc, Jesus volvite e vidente illes qui Le sequeva, les diceva: que quere vos? Illes, nunc, le diceva: Rabbi (que

significa, interpretate, Magistro) ubi habita? 39 Jesus les diceva: veni! e vos videra. Tunc illes veniva e videva ubi Ille viveva, e con Ille remaneva in ille dia; le hora era como decime. 40 Era Andreas, le fratre de Simon Petro, un del duo que audiva apud Johannes e illes Le sequeva. 41 Iste primemente incontrava su fratre Simon e le diceva: nos ha trovate le Mesias (ille que es interpretate Christo). 42 Ille le portava a Jesus. Jesus reguardante le, diceva: tu esse Simon, le filio de Johannes, tu te appellara Cephas (ille que es interpretate Petro). 43 In le sequente dia, Jesus voleva exir versus Galilea e incontra Philippo. E Jesus le dice: seque! Me. 44 Philippo era ex Betsaida, ex le citate de Andreas e Petro. 45 Philippo incontra Nathanael e le dice: nos ha incontrate Jesus, del qual scribeva Moises in le lege e le prophetas, filio de Joseph, ille de Nazareth. 46 E Nathanael le diceva: Ex Nazareth pote aliquid bon esser? Philippo le diceva: veni! e vide! 47 Jesus videva Nathanael que veniva ad Ille e dice de ille: vide! vos un ver israelita, in ille que fraude no es ; 48 Nathanael Le diceva: De ubi Tu cognosce me? Jesus respondeva e diceva: Antea que Io clamava Philippo, essente sub le fico, Io te videva. 49 Nathanael respondeva: Rabbi, Tu esse le Filio de Deo, Tu esse le Rege de Israel. 50 Jesus respondeva e diceva: Quia Io te diceva que te videva sub le fico, tu crede, tu videra major cosas. 51 Jesus le diceva: amen, amen, Io vo dice que vos videra le celo aperte e le angelos de Deo montante e descendente super le Filio del Homine.

CAPITULO 2

1 E in le die tertie un nupcial deveniva in Cana de Galilea, e era le matre de Jesus illic. 2 Tunc, era invitate etiam Jesus e su discipulos al nupcial. 3 E absentante le vino, le matre de Jesus diceva a Ille: Illes non tene vino. 4 E Jesus la diceva: que a Me e a te, femina? Totevia le hora mie non arriva. 5 Diceva le matre sue al servitores: Illo que Jesus dicera a vos, face! 6 Tunc, sex jarras petree era illic ponite pro le purification del judeos, capace cata un de duo o tres metretas [=cento litros]. 7 Jesus les dice: Plena! le jarras con aqua. E illes plenava los usque super. 8 E Jesus les diceva: Remove! nunc e porta! al chef del servientes. Tunc illes portava. 9 Como le chef del servientes probava le aqua devenite vino e ille no sapeva de ubi era, -le servientes sapeva, illes que removeva le aqua-, le chef del servientes appella le sponso, 10 e dice le: Tote homine pone primo le bon vino e quando illes son ebrie, le pejor; tu ha conservate le bon vino usque ora. 11 Jesus faceva iste principio del signos in Cana de Galilea e manifestava su gloria e su discipulos credeva in Illo.

12 Post isto, Jesus e su matre e su fratres e su discipulos descendeva a Capharnaum e illic remaneva non multe dias.

13 E le pascha del judeos era proxime e Jesus ascendeva a Jerusalem. 14 E incontrava in le templo le venditores de boves e oves e columbas e le cambiatores sedite, 15 e facente un flagello de cordas, jectava totes ex templo, con le oves e le boves, e dispersava le monetas del cambiatores e volcava le tabulas, 16 e diceva a illes que vendeva le columbas: Quita! isto ex hic, non face! le casa de mi Patre casa de negotio. 17 Su discipulos recordava que scribite es: *Le celo de tu casa me devorara.* 18 Tunc, le judeos respondeva e diciva Le: Que signo monstra a nos, jam que tu face tote isto? 19 Jesus respondeva e diceva les: Destrue! iste templo e in tres dias Io levara lo. 20 Tunc le judeos diceva: In quaranta-sex annos iste templo era edificate, e Tu, in tres dias, levara lo? 21 Mais Ille parlava circa le templo de su corpore. 22 Quando, alora, Jesus resuscitava ex le mortos, su discipulos recordava que Ille isto habeva dicite e credeva in le Scriptura e in le parola que diceva Jesus. 23 Dum Jesus era in Jerusalem, in le pacha, in le festa, multos credeva in su nomine, vidente su signos que faceva. 24 Mais, le mesme Jesus non confideva se a illes quia Ille cognosceva totos, 25 e quia Ille non habeva necessitate que un tal testimoniara circa le homine, pro isto, Ille cognosceva que era in le homine.

CAPITULO 3

1 Un homine del phariseos era, su nomine Nicodemo, magistrato del judeos. 2
Iste veniva a Ille in le nocte e Le diceva: Magistro, nos sape que Tu ha venide ex Deo
como magistro; necuno, nam, pote facer le signos que Tu face, si Deo non es con ille. 3
Jesus le respondeva e diceva: amen, amen, Io te dice: si alcuno no nasce ex alto, non pote
vider le Regno de Deo. 4 Nicodemo Le dice: Como pote un homine nascer essente
vetule? An pote ille intrar in le sino de su matre secunde vice e nascer? 5 Respondeva
Jesus: Amen, amen, Io te dice, si alcuno non nasce ex aqua e ex Spirito, non pote intrar
in el Regno de Deo. 6 Illo que ha nascite ex carne, carne es, e illo que ha nascite ex
Spirito, spirito es. 7 Non te meravilia! tu quia Io te diceva: Il es necessari a vos nascer ex
alto. 8 Le spirito, ubi vole, suffla e su voce tu audi mais tu non sape de ubi veni e ad ubi
vade; assi es tote le nascito ex le Spirito. 9 Le reespondeva Nicodemo e Le diceva: como
pote iste cosas devenir? 10 Respondeva Jesus e diceva: Esse tu le magistro de Israel e
isto non cognosce? 11 Amen, amen, Io te dice que nos parla lo que nos sape e nos
testifica lo que nos ha vidite, e le testimonio nostre vos non recipe. 12 Si le cosas terrene
Io diceva a vos, e vos non crede, como, si Io dice a vos le cosas celeste, credera vos? 13
E necune ha ascendite al celo solmente Ille que del celo descendeva, le Filio del Homine.
14 E como Moises elevava le serpente in le deserto, assi le Filio del Homine debe esser
elevate, 15 ut tote ille que crede in Ille habera vita eterne. 16 Quia assi amava Deo le
mundo tanto que dava su Filio, le unigenite, ut tote ille qui crede in Ille no perecera sed
habera le vita eterne. 17 Quia Deo non inviava le Filio al mundo ut Ille judicara le
mundo sed ut sia salve le mundo mediante Ille. 18 Ille que crede in Ille no es judicate;
ille que no crede jam es judicate quia no ha credite in le nomine del unigenite Filio de
Deo. 19 Mais iste es le judicio, que le luce ha venite al mundo e le homines amava plus
le tenebras que le luce quia su opera era mal. 20 Quia tote ille que es faciente cosas mal
odia le luce e non veni versus le luce ne su opera sia reprehendite; 21 mais ille que opera
le veritate veni versus le luce ut su opera sia manifestate quia in Deo ha essite facite.

22 Post isto, Jesus e sus discipulos veniva ad Judea e illic Ille remaneva con
illes e baptizava. 23 Tunc etiam Johannes era baptizante in Enon circa de Salim quia
multe aquas era illic e illes veniva e se baptizava; 24 nam totevia Johannes no habeva
essite jectate in le carcere. 25 Tunc deveniva un discussion del discipulos de Johannes
con un judeo circa le purificationes. 26 E illes veniva ad Johannes e le diceva: Magistro,
ille que era con te trans le Jordan de qui tu ha date testimonio, ecce ille baptiza e tote
veni ad Ille. 27 Johannes respondeva e diceva: Un homine non pote reciper alique si non
era recipite ex le celo. 28 Vos mesme me testimonia que io diceva: io no esse le Christo,
sed que io ha essite inviate avante Ille. 29 Ille que tene sponsa es sponso; mais le amico
del sponso que asiste e le audi, con gaudio gaude a causa del voce del sponso. Nam iste
gaudio mie ha essite complite. 30 Il conveni de crescer pro ille mais disminuer pro me.
31 Ille qui desde lo alto veni es super totes; ille essente ex le terra ex le terra es e parla ex
le terra. Ille que veni ex le celo es super totes; 32 illo que ille ha vidite e audite, isto ille
testifica, e su testimonio necuno acepta. 33 Ille que acepta su testimonio confirma que
Deo es verace. 34 Quia ille quem Deo inviava parla le parolas de Deo; nam le Spirito
non per mensura da. 35 Le Patre ama le Filio e ha date toto in su manos. 36 Ille que
crede in le Filio tene vita eterne; ille que disobedi le Filio non videra le vita sed le ira de
Deo remane super ille.

CAPITULO 4

1 Como tunc le Senior sapeva que le phariseos audieva que Jesus plus face
discipulos e baptiza que Johannes, 2 (ben que Jesus mesme non baptizava mais su
discipulos), 3 abandonava Judea e ambulava novemente a Galilea. 4 Ille debeva passar
per Samaria. 5 Alora arrivava a un citate apellate Sicar, presso le possession que Jacob
dava a su filio Joseph; 6 le fonte de Jacob era illic. Tunc Jesus fatigate per le cammino
sedeva assi juncte le fonte; le hora era como sexte.7 Veniva un femina de Samaria pro

extraher aqua. Dice a illa Jesus: da me biber. 8 Su discipulos habeva ite ad citate pro emer alimentos. 9 Tunc Ille femina samaritane dice a Ille: Como tu, essente judeo, pete biber a me, femina samaritan essente? [Nam le judeos non convive con le samaritanos]. 10 Respondeva Jesus e la diceva: Si tu cognoscerea le dono de Deo e qui es ille que te dice: da me biber, tu le peterea e ille te darea aqua vive. 11 Le femina Le diceva: Senior, ni Tu tene cubo e le puteo es profunde, de ubi, alora, ha tu le aqua vive? 12 Utrum tu esse major que nostre patre Jacob que nos dava le puteo e ille mesme e su filios e su bestiales bibeva ex illo? 13 Jesus respondeva e la diceva: tote que bebe de iste aqua habera sete de nove. 14 Mais ille que bebera del aqua que Io dara non habera sete jammais sed le aqua que Io le dara devenira in ille un fonte de aqua bulliente pro le vita eterne. 15 Le femina Le dice: Senior, da me ille aqua ne io habera sete ni venira illic pro extraher. 16 Jesus la dice: Vade! e voca! tu viro e veni! hic. 17 Respondeva le femina e diceva: io non tene viro. La diceva Jesus: ben tu diceva, io sponso non tene. 18 Cinque, alora, viros tu habeva, e ora ille que tu tene non es tu viro; isto ver tu ha dicite. 19 Le femina Le diceva: Senior, io vide que Tu es propheta. 20 Nostre patres adorava in iste monte e vos dice que in Jerusalem es le loco ubi adorar es necessari. 21 Jesus la dice: Crede! me, femina, que un hora veni quando ni in iste monte ni in Jerusalem vos adarara le Patre. 22 Vos adora quem vos non cognosce, nos adora quem nos cognosce quia le salvation es ex le judeos; 23 mais venira un hora, e ora es quando le ver adoratores adorara le Patre in spirito e in veritate; e, alora, le Patre cerca tales que Le adorara . 24 Deo es spirito e illes que adora debe adorar in spirto e veritate. 25 Le femina le dice: io sape que le Messias veni, ille qui es nominate Christo; quando ille venira, annunciara nos tote le cosas. 26 Jesus la dice: Io esse, Ille que parla te. 27 E in isto, su discipulos veniva, e admirava quia con un femina Ille parlava; nemo, nonobstante, diceva: que cerca o que parla con illa. 28 Quitava, tunc, su urceo le femina e partiva ad citate e diceva al homines: 29 veni! vos, vide! un homine que diceva tote illo que io faceva; iste non es le christo? 30 Illes sortiva ex le citate e veniva ad Ille. 31 In le intervallo, le discipulos rogava le dicente: Rabbi, mangia! 32 Ille, tunc, diceva les: Io tene alimento pro mangiar que vos no cognosce. 33 Diceva, tunc, le discipulos, unes al alteres: an alcuno apportava pro mangiar? 34 Dice les Jesus: Mi alimento es que Io facera le voluntate de Ille que me inviava e Io terminara su opera. 35 Vos non dice que quatro menses esse e le recolta veni? Ecce Io dice a vos, leva! vostre oculos e reguarda! le campos quia albe son pro le recolta. Jam 36 le recoltator percibe le jornal e collige fructo pro le vita eterne ut qui semina e ille que recolta junctemene gaude. 37 Quia in isto le sententia es ver, que uno es ille qui semina e altero es ille qui recolta. 38 Io inviava os pro recoltar illo que vos non habeva laborate; alteros ha laborate, e vos in le travalio de illes ha intrate. 39 Ex ille citate del Samaritanos multes credeva in Ille per le parola del femina que testimoniava: Ille me diceva tote illo que io faceva. 40 Como, tunc, veniva a Ille le samaritanos, illes Le rogava restar con illes; e Jesus restava illic duo dias. 41 E multes plus credeva per su parola, 42 e illes diceva al femina: Jam non per tu parola nos crede; quia nos mesme, alora, ha audite e sape que Iste es vermente le Salvator del mundo.

43 Post duo dias, Ille sortiva ex illic ad Galilea. 44 Quia le mesme Jesus testimoniava que un propheta non tene honor in le proprie patria. 45 Quando, in consequentia, arrivava a Galilea, le galileos LE recipeva, habente vidite tote illo que Ille habeva facite in Jerusalem, in le festa ; tamben illes, alora, iva al festa. 46 Tunc, Ille veniva, altere vice, a Cana de Galilea, ubi Ille faceva le aqua vino. E era un tal cortesano cuje filio era infirme in Capharnaum. 47 Iste, audiente que Jesus habeva venite ab Judea a Galilea, iva ad Ille e rogava que bassara e sanara su filio quia ille era pro morir. 48 Tunc, Jesus diceva le: Si vos non vide signos e prodigios, vos non crede. 49 Le cortesano Le dice: Senior, bassa! ante que mi filio mori. 50 Jesus le dice: ambula! tu filio vive. Le homine credeva le parola que Jesus le diceva e ille ambulava. 51 Dum ille bassava, le domesticos le incontrava, dicente que su filio viviva. 52 Ille, tunc, les demandava le hora in que su filio habeva melioration; tunc illes le diceva: Heri, in le hora septime, le febre le quitava. 53 Le patre, alora, sapeva que in ille hora in que Jesus diceva: Le filio tue

vive, e credeva ille e tote su casa. 54 De nove Jesus faceva iste secunde miraculo Jesus,
veniente ab Judea ad Galilea.

CAPITULO 5

1 Post isto, era le festa del judeos e Jesus montava a Jerusalem. 2 Es in
Jerusalem, insimul le Porta del Oves, un piscina nominate in hebreo Bethsada, tenente
cinque porticos. 3 In istos extendeva se un multitude de infirmos, cecos, claudios,
paralyticos [que sperava le remotion del aqua. 4 Nam le angelo del Senior descendeva ad
piscina, in certe tempore, e le aqua era removite e le prime que descendeva in piscina,
post le motion del aqua, era sanate de qualcunque infirmitate que illes habeva]. 5 Era
illic un tal homine tenente, durante trenta-octo annos, su infirmitate. 6 Jesus, vidente iste
homine tendite e sapente que padeceva jam multe tempore, le diceva: Vole tu devenir
sane? 7 Le infirmo respondeva: Senior, io non tene un homine que, quando le aqua sia
agitate, ponera me in le piscina; dum io veni, altere descende ante que io. 8 Jesus dice le:
leva! te, prende! le lectiera e ambula! 9 E inmediatemente le homine remaneva sane e
prendeva le lectiera e ambulava. Mais ille die era sabbato. 10 Tunc le judeos diceva a ille
que habeva essite sanate: Sabbato es e portar le lectiera non te es licite. 11 Ille
respondeva les: Ille que me faceva sane me diceva: prende! le lectiera e ambula! 12
Illesle interrogava: Qui es le homine que te diceva: prende! le lectiera e ambula! 13 Ille
que habeva essite sante non sapeva qui es, quia Jesus dispareva ex le turba que era in le
loco. 14 Post isto, Jesus le incontrava in le templo e le dicev: Reguarda! tu ha devenite
sane, non plus pecca! ne alique te deveni pejor. 15 Le homine iva e diceva a judeos que
Jesus es ille que le sanava. 16 E per isto le judeos persequeva Jesus quia isto Ille faceva
in sabbato. 17 Mais Ille les respondeva: Mi Patre usque ora labora e Io labora. 18 Alora
per isto plus le judeaos quereva occider Le, nam Ille non solmente frangeva le sabbato
sed etiam Ille diceva Deo Patre sue, facente se equal a Deo. 19 Jesus, alora, les
respondeva e diceva: Amen, amen, Io dice a vos: pote le Filio facer ex se mesme nihil
excepte illo que vide que le Patre face; quia illo que le Patre face, isto anque le Filio
equalmente face. 20 Quia le Patre ama le Filio e Le monstra tote illo que face e major
operas que iste monstrara ut vos admirara. 21 Quia como le Patre leva le mortos e
vivifica assi anque le Filio vivifica illes que vole. 22 Quia le Patre judica nesuno, melior
tote judicio ha date al Filio, 23 ut totes honorara le Filio como illes honora le Patre. Ille
que non honora le Filio non honora le Patre qui Le inviava. 24 Amen, amen Io vos dice
que ille, que audi mi parola e crede Ille que me inviava, tene vita eterne e non veni ad
judicio sed ille ha passate ab le morte ad le vita. 25 Amen, aman, Io vos dice que veni le
hora e ora es, quando le mortos audira le voce del Filio de Deo, e illes que audi vivira. 26
Quia como le Patre tene vita in se mesme, assi etiam le Patre dava al Filio tener vita in se
mesme. 27 E Le dava le autoritate de facer judicio quia le Filio del Homine es. 28 Vos
non stupeface! super isto nam le hora veni in que totes illes que son in le tumbas audira
le voce de Ille; 29 e illes que faceva le cosas bon sortira ad resurrection de vita, illes que
le cosas mal practicava, ad resurrection de judicio. 30 Io pote facer per me mesme nihil;
como Io audi, Io judica e mi judicio juste es quia Io non cerca mi voluntate sed le
voluntate de Ille que Me inviava. 31 Si Io testifica circa Me mesme, mi testimonio no es
veridic; 32 Altere es ille que testifica circa Me, e Io sape que veridic es le tetimonio que
testifica circa Me. 33 Vos ha inviate messageros ad Johannes e ille ha testificate pro le
veritate; 34 mais Io non recipe le testimonio ab le homine, mais isto Io dice ut vos essera
salve. 35 Ille era le lampada que arde e brilla e vos voleva exsultar per un hora in su luce.
36 Mais Io tene le testimonio major de Johannes; quia le opera que le Patre Me ha date ut
Io los realiza, le mesme cosas que Io face, testifica super Me, que le Patre ha inviate Me.
37 E le Patre que Me inviava, Ille ha testimoniate super Me. Ni vos ha audite su voce, ni
vos ha vidite su forma, 38 e vos non conserva su parola; nam vos no crede in Ille Quem
inviava le Patre. 39 Vos studia! le Scripturas nam vos pensa que in illos vos ha le vita
eterne; e illos son illos que testifica super me; 40 e vos non vole venir a Me ut vos habera
vita. 41 Gloria humane Io non acepta, 42 mais Io ha cognoscite que vos non tene le amor

de Deo in vos mesme. 43 Io ha venite in le nomine de mi Patre e vos non recipe Me; si
altere veni in su nomine proprie, vos recipe Le. 44 Como pote vos creder si vos recipe le
gloria unes de alteres e le gloria, que es apud le unice Deo, vos no cerca? 45 No pensa!
vos que Io incriminara vos coram le Patre; qui incrimina vos es Moises, in qui vos ha
expectate. 46 Quia si vos crederea in Moises, crederea in Me; quia ille scribeva super
Me. 47 Mais si vos non crede su scriptos, como vos mi paroles credera?

CAPITULO 6

1 Post iste, Jesus iva ad altere latere del mar de Galilea de Teberiades. 2 E multe
multitude Le sequeva, quia videva le signos que Ille faceva in le infirmos. 3 E Jesus
ascendeva ad le montania e illic sedeva con sus discipulos. 4 Le pascha, le festa del
judeos, era proxime. 5 Alora, Jesus elevante le occulos e vidente que multe multitude
veni ad Ille, dice a Philippo: De ubi emera nos panes ut istes mangia? 6 E Ille diceva isto,
probante le, quia Ille sapeva que iva a facer. 7 Philippo Le respondeva: Duo centos
denarios de panes non bastara ut cata un prende alique pauc. 8 Un del discipulos,
Andreas, le fratre de Simon Petro, Le dice: 9 Un juvene es hic que tene cinque panes de
hordeo e duo pisces; mais que isto es pro tantos? 10 Jesus dice: face! vos le homines
inclinar se. E multe herba era in le loco. Nam le viros, in numero de cinque milles, se
inclinava. 11 Alora, Jesus prendeva le panes e, dante gratias, los distribueva inter le
inclinatos e equalmente ex pices, quante illes voleva. 12 E quando illes era satiate, Jesus
diceva a su discipulos: recollige! vos le fragmentos restante ne alique sia perdite. 13
Alora, illes recolligeva e plenava duodece corbes de fragmentos del cinque panes de
hordeo que restava a illes que habeva mangiate. 14 Tunc le homines, vidente le signo
que Jesus faceva, diceva: Iste es vermente le propheta qui veni al mundo. 15 Alora Jesus,
cognoscente que illes habeva le intention de venir e prender Le ut facer Le rege, retirava
se sol al montania.16 E quando le nocte deveniva, su discipulos descendeva al mar, 17 e
intrante in un barca, iva al altere latere del mar, a Capharnaum. E le obscuritate jam
eveniva e totevia Jesus non habeva venita ad illes, 18 de plus, sufflante grande vento, le
mar era agitate. 19 Alora, illes, habente remate como vinti-cinque o trenta stadios, videva
Jesus ambulante super le mar e deveniente vicin al barca, e illes timeva. 20 Mais Ille les
diceva: Io esse, vos non teme! plus. 21 Alora, illes voleva Le reciper in le barca, mais,
inmediatemente, le barca arrivava al terra a illo que illes iva.

22 In le die sequente, le turba, que era in le altere latere del mar, videva que
solmente illic era un barca e que Jesus non habeva intrate in le barca con su discipulos,
sed su discipulos sol iva; 23 altere barcas veniva ab Tiberiades circa del loco ubi ille
manducava le pan, habente date gratias le Senior. 24 Quando, alora, la turba videva que
Jesus non era ibi ni su discipulos, illes intrava in le barcas e iva a Capharnaum, cercante
Jesus. 25 E illes trovante Le, in le altere latere del mar, Le diceva: Rabbi, quando hic ha
advenite tu? 26 Jesus les respondeva e diceva: Amen, amen Io vos dice, vos cerca Me no
quia videva signos sed quia vos manduca ex le panes e era satiate. 27 Labora! vos non
pro le alimento que perece sed pro le alimento que permane usque le vita eterne, illo que
le Filio del Homine os dara; quia le Patre Deo signava Iste. 28 Alora illes Le diceva: que
facera nos ut laborar le operas de Deo? 29 Jesus respondeva e les diceva: Iste es le opera
de Deo que vos credera in Ille que Deo inviava. 30 Alora, illes Le diceva: Alora, que
signo face tu ut nos Te vide e crede? Que opera face tu? 31 Nostre patres manducava le
manna in le deserto, como il es scripte: *Deus les dava pan ex celo*. 32 Tunc Jesus diceva
les: Amen, amen, Io vos dice: Moises non vos ha date le pan del celo, sed mi Patre vos
ha date le pan ver ex celo; 33 quia le pan de Deo es illo que descende ex le celo e da vita
al mundo. 34 Alora, illes Le diceva: Senior, da! semper nos iste pan. 35 Jesus les diceva:
Io es le pan del vita; ille que veni ad me absolutemente non habera fame, e ille que crede
in me absolutemente non habera sete jammais. 36 Sed Io vos diceva que etiam vos me ha
vidite e non crede. 37 Tote illo que Me da le Patre a Me venira, e Io absolutemente non
jectara foras ille qui veni ad Me, 38 alora Io ha descendite ab le celo non pro facer mi

voluntate sed le voluntate de Ille que Me inviava. 39 E iste es le voluntate de Ille qui Me
inviava que tote illo que Ille me ha date Io non perdera sed Io le resuscitara in le ultime
die. 40 Quia iste es le voluntate de mi Patre que tote ille qui vide le Filio e crede in Ille
habera vita eterne e Io le resuscitara in le ultime die. 41 Alora, le judeos murmurava de
Ille quia diceva: Io es le pan que descendeva ab le celo, 42 e illes diceva: Non iste es
Jesus, le filio de Joseph cuje patre e matre nos cognosce? Como Ille ora dice: Ex le celo
Io ha descendite? 43 Jesus les respondeva e diceva: Non murmura! vos mutuemente. 44
Nemo pote venir a Me, si le Patre, qui inviava Me, non le attrahera e Io le resuscitara in
le ultime dia. 45 Il es scripte in le prophetas: *E totes essera inseniate per Deo*; tote ille,
que audiva ex le Patre e apprendeva, veni ad Me. 46 Non que alicuno ha vidite le Patre,
excepte Ille qui es ex Deo, iste ha vidite le Patre. 47 Amen, amen, Io vos dice: ille que
crede tene vita eterne. 48 Io es le pan del vita. 49 Vostre patres manducava le manna in
le deserto e moriva. 50 Iste es le pan que ex le celo bassa ut alcuno mangiara de illo e ille
non morira. 51 Io es le pan vive que ex le celo bassava; si alcuno mangia iste pan, ille
vivira pro semper; e le pan, que Io certemente dara, es mi carne pro le vita del mundo. 52
Alora, le judeos contendeva mutuemente dicente: Como pote iste dar le carne pro
mangiar? 53 Jesus les diceva: Amen, amen, Io vos dices: Si vos non mangiara le carne
del Hijo del Hombre e bibera su sanguine, vos non ha vita in vos mesme. 54 Ille qui
mangia mi carne e bibe mi sanguine, tene vita eterne e Io le resuscitara, in le ultime die.
55 Quia mi carne es ver repasto e mi sanguine es ver bibita. 56 Ille que mangia mi carne
e bibe mi sanguine permane in Me e Io in ille. 57 Como le Patre vivente inviava Me e Io
vive mediante le Patre, anque ille que manduca Me vivira mediante Me. 58 Iste es le pan
que ex le celo bassava, non como le patres mangiava e moriva; ille que mangia iste pan,
ille vivira pro semper. 59 Ille diceva iste cosas in un synagoga inseniante in
Capharnaum. 60 Alora, multes de su discipulos, audiente, diceva: Dur es iste parola, qui
pote audir lo? 61 Mais Jesus, sapente in Se mesme que su discipulos murmurava circa
isto, les diceva: Isto scandaliza vos? 62 Si, alora, vide vos le Filio del Homine montante
a ubi Ille era primo? 63 Le Spirito es Ille que vivifica, le carne profita nihil; le parolas
que Io vos ha parlate son spirito e son vita. 64 Mais alcunos ex vos son que non crede.
Quia Jesus sapeva ab le principio qui son illes que non crede e qui es ille qui Le
transferera. 65 E Ille diceva: Per isto Io vos ha decite que nemo pote venir a Me si illo
non lo es date per le Patre. 66 Ab isto multos ex su discipulos vadeva verso postea e jam
con Ille non ambulava. 67 Alora, Jesus diceva al Duodece: an anque vos vole ir? 68
Simon Petro Le respondeva: Senior ad qui ambulara nos? Tu tene parolas de vita eterne;
69 e nos ha credite e cognoscite que Tu es le sancto de Deo. 70 Jesus les respondeva:
Non eligeva Io vos, le Duodece? E uno ex vos diabolo es? 71 E Jesus se refereva ad
Judas de Simon Iscariote; alora iste habeva le intention de transferer Le, un ex le
Duodece.

CAPITULO 7

1 E post isto Jesus deambulava in Galilea; quia Ille non voleva deambular in
Judea nam le judeos Le cercava pro occider Le. 2 Le festa del judeos, le del
Tabernaculos, era proxime. 3 Alora, su fratres diceva Le: passa! Tu ex hic e vade! ad
Judea ut tu discipulos videra tu obras que tu face; 4 nam nemo aliquid in secreto face e
ille mesme cerca in publicitate esser. Si tu face iste cosas, manifesta Te mesme al
mundo. 5 Quia ni su fratres credeva in Ille. 6 Alora Jesus les diceva: Mi opportunitate
totevia non ha arrivate mais vostre opportunitate semper es disponite. 7 Le mundo non
pote odiar vos, mais illo pote odiar Me quia Io testifica super illo que su obras son mal. 8
Ascende! vos ad festa; Io non ascende ad iste festa nam mi opportunitate ancora non ha
essite complite. 9 E Ille, dicente isto les, remaneva in Galilea. 10 Mais quando su fratres
ascendeva al festa, tunc anque Ille ascendeva, non manifestemente sed como in secreto.
11 In consequentia, le judeos Le cercava in le festa e diceva: Ubi es Ille? 12 E multe
grunnimento era circa Ille in le turbas; per un lato unes diceva: Ille bon es, per altere lato,
alteres diceva: non, sed Ille decipe le gente. 13 Nemo, malgrado, parlava appertemente

circa Ille per le espavento del judeos. 14 Mais le festa essente in su medietate, Jesus ascendeva al templo e inseniava. 15 Alora, le judeos se stupefaceva, dicente: Como iste litteras sape, non habente apprendite? 16 Alora, Jesus les respondeva e diceva: Mi doctrina no es mie, sed de Ille que me inviava. 17 Si alcuno vole su voluntate facer, ille cognocera circa le doctrina, an de Deo es o Io parla de me mesme. 18 Ille, que de se mesme parla, cerca le gloria proprie; mais ille, que cerca la gloria de Ille que Le inviava, iste es verace e injustitia in Ille non es. 19 Non dava Moises le lege a vos? E nesuno de vos practica le lege. Quare procura vos occider Me? 20 Le turba respondeva: Tu tene demonio; qui procura occider Te? 21 Jesus les respondeva e diceva: Io faceva un obra e vos totes surprende vos. 22 Per isto Moises ha date a vos le circumcision, non que de Moises es sed del patres, e in sabbato vos circumcida un homine ne le lege de Moises sia disolvite, vos contra Me irrita vos quia Io faceva un homine integre san, in sabbato? 24 Non judica! vos secundo le aspecto sed judica! le juste judicio. 25 Tunc alcunos de illes de Jerusalem diceva: Non es iste quem illes cerca pro occider Le? 26 E ecce Ille parla apertemente e illes Le dice nihil. Forsan vermente le governatores cognosceva que iste es le christo? 27 Mais nos sape de ubi es iste; sed quando le Christo venira, nesuno cognosce de ubi Ille es. 28 Alora Jesus critava in le templo inseniante e dicente: Vos cognosce Me e sape de ubi Io esse: e Io non ha venide ab Me mesme, sed Ille que inviava Me es ver, quem vos non cognosce. 29 Io Le cognosce, nam Io esse ab Ille e Ille Me inviava. 30 Alora illes procurava arrestar Le e nesuno poneva super Ille le mano, nam su hora non habeva arrivate. 31 Mais multes ex gente credeva in Ille e diceva: Quando le christo venira an plus signos facera que illes que faceva iste? 32 Le phariseos audiva le gente commentante iste cosas concernente Ille e le summe sacerdotes e le phariseos inviava sheriffes ut illes Le arrestarea. 33 Alora Jesus diceva: Io esse con vos ancora un parve tempore e Io vade ad Ille que Me inviava. Vos me cercara e non trovara e vos non pote venir ad ubi Io esse. 35 Alora le judeos diceva inter illes mesme: Ubi iste dispone ir se jam que nos non Le incontrara? An Ille dispone ir se ad le dispersion del grecos? 36 Que es le parola iste que Ille ha dicite: Vos cercara Me e non trovara e vos non pote venir ad ubi Io esse?

37 E in le ultime die, in le die del festa, Jesus poneva se in pede e critava dicente: Si alcuno habe sete, veni! ad Me e bibe! 38 Ille que crede in Me, como le Scriptura diceva, *ex su ventre rivos de aqua vive fluera.* 39 Mais Ille diceva isto con respecto al Spirito, quem illes, qui credera in Ille, se disponeva a reciper; nam totevia no era Spirito nam Jesus totevia non era glorificate. 40 Alora alcunos ex le gente, audiente iste parolas, diceva: Iste es vermente le propheta. 41 Alteres diceva: Iste es le christo; sed alteres diceva: Alora utrum ex Galilea le christo veni? 42 Le Scriptura non diceva que ex semine de David e ab Bethleem, le village ubi era David, le Christo veni? 43 Alora division faceva se in le gente per Ille; 44 e alicunos de illes voleva arrestar Le, ma necuno poneva super Ille le manos. 45 Alora le sheriffes veniva ad summe sacerdotes a ad phariseros e les istes diceva: Quare no Le apportava vos? 46 Le sheriffes respondeva: Nunquam un homine paralava assi como iste homine parla. 47 Alora le phariseos respondeva: Esque tanto ben vos habeva essite deludite? Esque alcuno ex le governatores credeva in ille o ex le phariseos? 49 Le gente iste que non cognosce le lege son maldicte. 50 Dice les Nicodemo, ille que veniva ad Ille primo, essente un ex illes: 51 Esque nostre lege judica le homine sin que primo audi ex parte de ille e cognosce que face ille? 52 Illes respondeva e diceva le: Esque tanto ben esse tu ab Galilea? Tu inquiri! e videra que un propheta no surge ex Galilea. 53 E cata uno iva ad lor casa.

CAPITULO 8

1 Ma Jesus iva ad le Monte del Olivos. 2 In le aurora, de novo, arrivava al templo, [e tote le populo veniva a Ille e sedente les inseniavas]. 3 E le scribas e phariseos conduce un femina surprendite in adulterio e, situante la in medio, 4 illes Le dice: Magistro, iste femina ha essite surprendite in le acto mesme adulterante. 5 E in le lege,

Moises nos mandava lapidar le talas; tu, alora, que dice? 6 [Ma illes iste diceva tentante Le, ut illes poterea accusar le.] Ma Jesus inclinate a basso, con le digito scribeva super le solo. 7 E como illes insisteva demandante Le, Jesus se levava e les diceva: ille que es de vos sine peccato, jacta! ille prime la un petra. 8 E de novo Jesus inclinante se scribeva in le solo. 9 E illes audientes exiva uno a uno comenciante ab le plus ancianes e Jesus lassate sol, e le femina qui era in medio. 10 E Jesus levante se la diceva: Femina, ubi son illes? Necuno condemnava te? 11 E illa diceva: Nesuno, Senior. Alora, Jesus diceva: Ni Io te condemno. Distantia! te, ab ora non plus pecca!

12 Assi, altere vice, Jesus parlava les, dicente: Io esse le luce del mundo; ille que seque Me nullemente ambulara in le obscuritate sed habera le luce del vita. 13 Alora, le phariseos diceva Le: Tu testifica circa te mesme, tu testimonio non es veridic. 14 Jesus les respondeva e diceva: Ben que Io testifico circa me mesme, mi testimonio es veridic quia Io sape de ubi veni e ad ubi vade; ma vos non sape de ubi Io veni o ad ubi vade. 15 Vos judica secondo le carne, Io non judica nesuno. 16 E si Io judica, mi judicio es veridic nam Io non essse sol, ma Io e Ille que me inviava. 17 E in vostre lege ha essite scribite que le testimonio de duo homines es ver. 18 Io esse Ille qui testifica super Me mesme e le Patre qui Me inviava. 19 Alora illes diceva Le: Ubi es tu Patre? Jesus respondeva: Ni vos cognosce Me ni mi Patre; si vos cognoscerea Me, cognoscerea etiam mi Patre. 20 Jesus parlaba iste parolas in le loco del oblationes, docente in le templo; e nesuno Le prendeva, quia totevia su hora no habeva arrivate.

21 Alora Jesus de novo les diceva: Io Me apparta e vos Me cercara, e vos in vostre peccato morira; ad ubi Io vade vos non pote venir. 22 Alora le judeos diceva: An Ille se mesme macellara, quia Ille dice: ad ubi Io vade vos non pote venir? 23 E Jesus les diceva: Vos esse ex cosas a basso, Io esse ex cosas in supra; vos esse ex iste mundo, Io no esse ex iste mundo; 24 Per tanto Io vos diceva que morira in vostre peccatos, quia si vos no credera que Io esse, vos morira in vostre peccatos. 25 Alora illes Les diceva: Tu qui es? Jesus les diceva: Fundamentalmente quare parla Io a vos? 26 Io tene multe cosas super vos que parlar e judicar sed Ille que Me inviava es verace, e Io parla al mundo iste cosas que Io audiva ex Ille. 27 Illes no cognosceva que Jesus les parlava circa le Patre. 28 Alora Jesus les diceva: Quando vos elevara le Filio del Homine, tunc vos cognoscera que Io esse e facio de Me mesme nihil, ma como le Patre Me insegniava, Io parla iste cosas. 29 E Ille que Me inviava con Me es; Ille no Me lassava sol, quia Io semper face illo que agrada Le.

30 Parlante Ille iste cosas, multos credeva in Ille. 31 Alora Jesus diceva a ille judeos que habeva credite Le: Si vos permane in mi parola, vermente vos esse discipulos mie, 32 e vos cognoscera le veritate e le veritate liberara vos. 33 Illes Le respondeva: Nos esse semine de Abraham e nos ha servite nesuno jammais; como dice Tu: vos devenira liberes? 34 Jesus les respondeva: Amen, amen io dice a vos que tote ille que face le peccato es sclavo del peccato. 35 Mais le sclavo non permane in le casa pro semper; le filio permane pro semper. 36 Alora si le Filio vos liberara, realmente vos essera liberos. 37 Io sape que vos esse semine de Abraham, sed vos cerca occider Me quia mi parola no trova sitio in vos. 38 Io parla illo que Io ha vidite coram le Patre; e vos face, anque, illo que audiva coram vostre patre. 39 Illes Le respondeva e diceva: nostre Patre es Abraham. Jesus les dice: Si vos esserea filios de Abraham, vos facerea le operas de Abraham; 40 mais ora vos cerca occider Me, homine que le veritate ha parlate a vos, illo que Io audiva de parte de Deo; Abraham non feceva isto. 41 Vos face le obras de vostre patre. Ille Le diceva: nos no esseva ingenerate ex fornication, nos habe un Patre, Deo. 42 Jesus les diceva: Si Deo esserea vostre Patre, vos amarea Me, quia Io exiva e ha venite ab Deo quia Io no ha venite ab Me mesme mais Ille Me inviava. 43 Quare vos no cognosce mi conversation? Quia vos no pote audir mi parola. 44 Vos esse ex le patre del diabolo e le desiderios del patre vestre vos vole facer. Ille era homicida ab le principio, e in le veritate ille no se susteneva jam que in ille no es veritate. Quando ille parla le mendacio, parla ex illo que es su proprie, quia ille es mendace e le patre del mendacio. 45 Mais Io quia dice le veritate, vos no me crede. 46 Qui ex vos reprocha Me a causa de peccato? Si Io dice veritate quare vos no Me crede? 47 Ille que es ab Deo audi le parolas

de Deo; per isto vos non audi quia vos non esse ex Deo. 48 Le judeos Le respondeva e diceva: no ben nos dice que tu esse samaritan e tene demonio? 49 Jesus respondeva: Io demonio no tene mais Io honora mi Patre e vos Me dishonora. 50 Mais Io no cerca mi gloria; Ille qui lo cerca e judica existe. 51 Amen, amen, Io dice vos: si alicun guarda mi parola, non videra nullemente morte pro semper. 52 Le judeos Le diceva: Ora nos ha cognoscite que Tu tene demonio. Abraham moriva e le prophetas e Tu dice: Si alicun guarda mi parola, gustara nullemente le morte pro semper. 53 An tu esse major que nostre patre Abrahan qui moriva? Etiam le prophetas moriva; Tu, qui pretende esser? 54 Jesus respondeva: si Io me mesme glorificarea, mi gloria nihil es; es mi Patre ille que Me glorificaem vos dice qui es vostre Deo, 55 e vos no Le ha cognoscite. E si Io dicerea que Io no Le cognosce, Io essera mentitor simile a vos; ma Io Le cognosce e guarda su parola. 56 Abraham, vostre patre, gaudeva pro vider mi die e lo videva e jubilava. 57 Tunc le judeos Le diceva: Cinquanta annos ancora Tu no habe e ha vidite Abraham? 58 Jesus les diceva: Amen, amen, Io dice a vos, ante que Abraham devenirea, Io esse. 59 Alora illes prendeva petras ut jectar los ad Ille; ma Jesus se abscondeva e exiva ex le templo.

CAPITULO 9

1 E Ille passante videva un homine cec ex nascentia. 2 E su discipulos Le interrogava dicente: Rabbi, qui pecava, iste o su patres, ut ille nascerea cec? 3 Respondeva Jesus: Ni iste peccava ni su patres sed ut le obras de Deo sia manifestate in ille. 4 Il es necessari que nos obra le obras de Ille que me inviava, durante que die es; veni le nocte quando nesuno pote laborar. 5 Quando Io esse in le mundo, Io esse luce del mundo. 6 Ille, habente dicite isto, sputava in terra e faceva fango ex saliva e poneva le fango in ille super le oculos 7 e le diceva: Vade! pro lavar te ad piscina de Siloam (que on traduce Inviate). Alora, ille partiva e se lavava e veniva vidente. 8 Tunc le vicinos e illes que videva anteriormente que ille era cec diceva: Iste no es ille que sedeva e mendicava? 9 Alteres diceva: Iste es; alteres: No, mais iste es similate a ille. Ille diceva: Io esse. 10 Alora illes le diceva: Como [alora] tu oculos era aperte? 11 Ille respondeva: le homine qui es appellate Jesus faceva fango e ungeva mi oculos e diceva me: Vade! ad Siloam e lava! te; assi alora, io partiva e, habente me lavate, videva. 12 E illes le diceva: Ubi es Ille? Ille dice: io non sape. Illes conduceva ad phariseos ille in un tempore anterior cec. 14 E sabbato era le die in que Jesus faceva fango e apperiva su oculos. 15 De novo, alora, le phariseos le interrogava etiam como ille videva. E ille les diceva: Ille poneva fango super mi oculos e io lavava me e vide. 16 Alora alcunos ex phariseos diceva: Iste homine no es ex parte de Deo quia no guarda le sabbato. Ma alteres diceva: Como un homine peccator pote facer tal signos? E division era inter illes. 17 Alora illes dice altere vice al ceco: Que dice tu circa ille quia te apperiva le oculos? E ille diceva: Un propheta es. 18 Tunc le judeos no credeva, apud ille, que ille era cec e videva usque illes vocava le patres de ille que habeva recuperte le vision. 19 E le phariseos demandava le patres dicente: Iste es vostre filio quem vos dice que ille nasceva cec? Como, assi alora, ille nunc vide? 20 Alora su patres respondeva e diceva: Nos sape que iste es nostre filio e que ille nasceva cec. 21 Ma como ora ille vide nos non sape, o qui aperiva su oculos nos no sape; demanda! le, ille tene etate, ille circa se mesme parlara. 22 Su patres diceva iste cosas quia timeva le judeos; quia jam le judeos habeva accordate que si alcuno confessarea que Jesus era christo ille esserea expellite ab le synagoga. 23 Per isto, su patres diceva: Ille habe etate, demanda! le. 24 Le phariseos vocava, per sucunde vice, le homine que era cec e le diceva: Da! gloria a Deo; nos sape que iste homine es peccator. 25 Alora ille respondeva: Si ille es peccator, io non sape; un cosa io sape que essente cec, ora io vide. Illes, alora, le diceva: Ille que te faceva? Como ille aperiva te le oculos? 27 Ille respondeva les: Io diceva a vos ja e vos no audeva; quare de nove vole vos audir lo? An anque vole vos devenir su discipulos? 28 E illes le insultava e diceva: Sia tu su discipulo, ma nos somos discipulos de Moises. 29 Nos sape que Deo parlava a Moises, ma nos non sape de ubi es iste. 30 Le homine respondeva e les diceva: Nam in

isto, illo que esse surprendente, es que vos no sape de ubi ille es e aperiva mi oculos. 31 Nos sape que Deo no audi peccatores ma si alcuno es timorose de Deo e su voluntate face, Deo audi iste. 32 Ex le seculo, il no ha essite audite que alcuno aperirea le oculos de un nascite cec; 33 si iste no era ex parte de Deo, ille no poterea facer nihil. 34 Le phariseos le respondeva e diceva: tu integre nasceva in peccato e tu nos insenia? E illes jectava ille foras. 35 Jesus audiva que illes le jectava foras e, trovante, le diceva: Crede tu in le Filio del Homine? 36 Ille respondeva e diceva: E qui es ut io crede in ille? 37 Jesus le diceva: Tu no sol Le ha vidite sed anque ille que parla con te ille es. 38 E ille diceva: Io crede, Senior, e ille Le adorava. 39 E Jesus diceva: Ad judicio Io veniva ad mundo iste ut illes que no vide videra, e illes que vide devenira cec. 40 Illes, que con ille era ex le phariseos, audiva iste cosas e Le diceva: an etiam nos esse cec? 41 Jesusles diceva: Si vos esserea cecos, vos no haberea peccato, ma vos ora dice: Nos vide; vostre peccato permane.

CAPITULO 10

1 Amen, amen Io dice a vos, ille qui no entra per le porta in le ovil del oves ma ille ascende per altere parte es robator e bandito; 2 ma ille que entra per le porta es pastor del oves. 3 Le portero aperi a iste, e le oves audi le voce de iste e voca le oves per lor nomine e extrahe los. 4 Quando ille jecta foras illos tote proprie, ille vade avante illos, e le oves le seque quia illos cognosce su voce. 5 ma illos de nulle sequera un extranee ma fugira ab ille quia no cognosce le voce del extraneos. 6 Jesus les diceva iste parabola, ma illes no cognosceva que cosas era illos que Ille parlava a illes. 7 Assi alora Jesus diceva de novo: Amen, amen, Io dice a vos que Io esse le porta del oves. 8 Totes ille que veniva avante me son robatores e banditos, mas le oves no les audiva. 9 Io esse le porta, si alicuno entra trans Me, essera salve, e entrara e exira e incontrara pastura. 10 Le robator no veni a no esser que pro robar e occider e destruer; Io veniva ut illes habera vita e habera vita abundante. 11 Io esse le pastor melior. Le pastor melior pone su vita pro le oves. 12 Le salariato e qui no es pastor cuje oves no son proprie vide le lupo veniente e fugi, e le lupo los prende e dispersa; 13 quia salariato es e con respecto al oves no le inporta. 14 Io esse le pastor melior e Io cognosce le mies e le mies me cognosce, 15 como le Patre me cognosce e Io cognosce le Patre e mi vita Io pone pro le oves. 16 E Io tene altere oves que no son de iste ovil; anque il es necessari que Io trahe illos e audira mi voce e devenira un grege e un pastor. 17 Per isto le Patre Me ama quia Io pone mi vita ut de novo lo prehende. 18 Necuno subtrahe mi vita sed Io pone illo que es de Me mesme. Io tene autoritate pro poner lo e Io tene autoritate de novo pro prenhender lo; iste commandamento Io recipeva ex mi Patre. 19 De novo division deveniva inter le judeos a causa de iste parolas. 20 E multos de illes diceva: Ille tene demonio e es foras de se; cur Le audi vos? 21 Alteres diceva: Iste parolas no son de indemoniate: An un demonio pote aperir le oculos de cecos?

22 Tunc le Dedication deveniva in Jerusalem; hiberno era; 23 e Jesus promenava se in le templo, in le portico de Salomon. 24 Assi alora le judeos Le circumfereva e diceva: usque quando Tu prende nostre anima? Si Tu esse le christo, dice! a nos con libertate. 25 Jesus les respondeva: Io diceva e vos non crede; le obras que Io face in le nomine de mi Patre, istos testifica con respecto a Me. 26 Ma vos no crede quia vos no esse ex oves mie. 27 Le oves mie audi le voce mie e Io los cognosce e illos me seque, 28 e Io les da vita eterne, e de nulle modo illes perece pro semper, e necuno les spoliara ex mi mao. 29 Mi Patre, qui es major que totes, ha date Me les e nemo pote spoliar les ex le mano del Patre. 30 Io e le Patre esse le uno. 31 Le judeos de novo sasiva petras pro lapidar Le. 32 Jesus les respondeva: Io monstrava vos multe obras bon del Patre, per que obra de illos vos me lapida? 33 Le judeos Le respondeva: nos no Te lapida a causa de un obra bon mais a causa del blasphemia e quia Tu, essente homine, Temesme face Deo. 34 Jesus les respondeva: No es scripte in vostre lege: *Io diceva: vos esse deos?* 35 Si le Patre appellava deos illes ad qui le parola de Deo deveniva —le Scriptura no pote esser supprimite—, 36 vos dice: tu blasphema a ille quem le Patre santificava e inviava al

mundo, quia Io dice: “Io esse Filio de Deo?” 37 Si Io no face le obras de mi Patre, vos non me crede! 38 ma si Io los face, ben que vos no me crede, crede! le obras ut vos cognoscerea e vos sequerea cognoscente que le Patre es in Me e Io in le Patre. 39 Alora illes cercava de novo prender Le e Jesus exiva ex lor mano.

40 E Jesus iva de novo al altere latere del Jordan, al loco ubi Johannes era baptizante in le principio, e permaneva illic. 41 E multes veniva ad Ille e diceva: Johannes, in veritate, faceva necun signo, ma tote quanto Johannnes diceva circa Iste es ver. 42 E multos credeva in Ille illic.

CAPITULO 11

1 Un tal Lazaro era infirme e era de Betania, le village de Maria e de Marta su soror. 2 E era Maria illa que ungueva le Senior con myrra e enssugava le pedes de Ille con su capillos, cuje fratre Lazaro era infirmo. 3 Alora, le sorores inviava ad Ille pro dicer Le: Senior, ecce, ille que tu ama es infirme. 4 E Jesus, audiente diceva: Iste infirmitate no es ad morte ma ad gloria de Deo ut le Filio de Deo sia glorificate mediante illo. 5 E Jesus amava Marta e su soror e Lazaro. 6 Alora quando Jesus audiva que Lazaro era infirme, tunc precisemente, permaneva in le loco, ubi Ille era, duo dias; 7 Tunc, post iste, Jesus dice al discipulos: vade! nos a Judea de novo. 8 Le discipulos Le dice: Rabbi, nunc le judeos cercava lapidar Te, e de novo vade tu illic? 9 Jesus respondeva: No duodece horas del die son? Si alcuno deambula in le die, ille no impinge quia iste vide le luce del mundo; 10 Ma si alcuno ambula in le nocte, impinge quia le luce non es in ille. 11 Jesus diceva iste cosas e post isto les dice: Lazaro, nostre amico addormeva se ma Io vade pro eveliar le. 12 Les discipulos Le diceva: Senior, si ille se addormeva, essera sanare. 13 Ma Jesus habeva parlate circa su morte ma illes pensava que Jesus dice con respecto al reposo de somno. 14 Tunc alora Jesus les diceva apertemente: Lazaro moriva; 15 e Io gaude de que Io no era illic a causa de vos ut vos credera, ma vade! nos ad ille. 16 Alora Thomas appellate gemine diceva al condiscipulos: Etiam vade! nos pro morir con Ille. 17 Alora veniente Jesus trovava ille qui jam, per quatro dias, era in le tumba. 18 E Betania era cerca de Jerusalem como tres kilometros. 19 E multos ex judeos habeva venite ad Marta e ad Maria pro consolar las a causa de lor fratre. 20 Alora Marta, quando audiva que Jesus veni, sortiva al incontro de Ille; ma Maria in le casa permaneva sedite. 21 Alora Marta diceva a Jesus: Senior, si Tu esserea hic, mi fratre no haberea morite. 22 E nunc io sape que tote illo que Tu demandara a Deo, Te dara Deo. 23 Jesus dice a illa: tu fratre resuscitara. 24 Marta Le dice: Io sape que ille resuscitara in le resurrection in le ultime die. 25 Jeus dice a illa: Io esse le resurrection e le vita; ille qui crede in Me, incluse si mori, vivira, 26 e tote ille que vive e crede in Me, nulle modo moriva pro semper; crede tu isto? 27 Illa Le dice: Si, Senior, io ha credite que Tu esse le Christo, le Filio de Deo, Ille qui al mundo veni. 28 E Marta, iste dicente, vadeva e vocava Maria, su soror in secreto, dicente: le magistro es hic e te voca. 29 E illa, quando audiva, se levava subito e veniva ad Ille. 30 Jesus totevia no habeva venite al village ma Ille era usque in le loco ubi Marta sortiva al incontro de Ille. 31 Tunc le judeos qui era con illa in le casa, consolante la, vidente Maria qui tan subito levava se e exiva, la sequeva, pensante que illa iva ad tumba pro plorar illic. 32 Tunc Maria, quando veniva ubi era Jesus, vidente Le, cadeva ad su pedes dicente Le: Senior, si Tu esserea hic, mi fratre no haberea morite. 33 Alora Jesus quando la videva plorante e le judeos que veniva con illa plorantes, se commoveva in le spirito e se mesme turbava. 34 E Jesus diceva: Ubi vos habeva ponite le? Illes Le dice: Senior, veni! e vide! 35 Jesus plorava. 36 Alora le judeos diceva: Ecce! como Ille le amava. 37 Ma alcunos de illes diceva: No poteva Iste, Ille que aperiva le oculos del ceco, facer que iste no moriva? 38 Alora Jesus, de novo commovite in se mesme, veniva al tumba; e era un caverna, e un petra era ponite super illo. 39 Jesus dice: remove! vos le petra. Maria, le soror de ille que habeva morite, Le dice: Senior, ille ja pute quia es de quatro dias. 40 Jesus dice a illa: Io no te diceva que si tu crede, videra le gloria de Deo? 41 Alora illes removeva le petra. E Jesus elevava le oculos in alto e

diceva: Patre, Io Te da gratias quia Tu audiva Me. 42 E Io sapeva que tu semper audi Me; ma a causa del turba que circa es Io diceva lo ut illes credera que Tu Me inviava. 43 E Jesus, dicente isto, clamava con voce grande: Lazaro, veni! foras. 44 Ille que habeva morite exiva, attachate del pedes e del manos con bandas, e su rostro habeva essite involvite con un sudario. Jesus les dice: Disliga! le e lassa! le ir. 45 Alora multos del judeos, illes que veniva ad Maria e videva illo que Jesus faceva, credeva in Ille; 46 ma alcunos de illes vadeva ad phariseos e les diceva illo que faceva Jesus. 47 Alora le summe sacerdotes e le phariseos reuniva le Synedrio e diceva: Que face nos quia iste homine face multe signos? 48 Si nos le dessa assi, totos credera in ille e le romanos venira e removera ex nos tanto le templo como le nation. 49 Ma un tal de illes, Caiphas, essente summe sacerdote de ille anno, les diceva: Vos no sape nihil, 50 ni vos tene in conto que coveni nos que un homine padece pro le populo e no que tote le nation perece. 51 Ma isto de se mesme no ille diceva, ma ille, essente summe sacerdote in ille anno, prophetisava que Jesus iva a morir pro le nation, 52 e no solmente pro le nation ma etiam pro congregar le filios de Deo dispersate versus le unitate. 53 Alora dede ille die illes resolveva occider Le. 54 Per tanto Jesus ja no ambulava apertemente inter le judeos ma vadeva ab illic ad le region proxime al deserto, ad un citate nominate Ephrain, e illic Jesus permaneva con le discipulos.

55 E le pascha del judeos era proxime e multos ex region montava ad Jerusalem antea le pascha pro purificar se mesme. 56 Alora illes cercava Jesus e mutuemente diceva essente in le templo: Que parece vos? Que nulle modo veni Ille ad festa? 57 E le summe sacerdotes e le phariseos habeva date ordines ut si alcuno cognosceva ubi Jesus es, informara pro prender Le.

CAPITULO 12

1 Alora Jesus antea sex dias del pascha veniva a Betania, ubi era Lazaro quem Jesus levava ex mortos. 2 Per tanto, illes faceva un cena illic, e Maria serviva e Lazaro era un del reclinate con Ille. 3 Tunc Maria, prendente un libra de myrra de nardo pur de multe costo ungueva le pedes de Jesus e essugava con su capillos le pedes de Ille: e le casa era plene del olor del myrra. 4 E dice Judas Iscariote uno de su discipulos, ille que iva a transferir Le: quare iste myrra no era vendite per tres centos denarios e date al povres. 6 Ma ille diceva isto, no quia circa povres isto le importava ma quia ille era latron e, tenente le bursa, illo que on jactava ille lo porta. 7 Alora Jesus diceva: Tu lassa! la ut illa lo reteneva pro le die de mi interramento; 8 quia vos semper tene le povres con vos, ma vos no semper tene me. 9 Alora le multe turba del judeos cognosceva que Jesus era illic e veniva no per Jesus sol ma pro vider etiam Lazaro quem resuscitava ex le mortos. 10 Ma le summe sacerdotes resolveva etiam occider Lazaro, 11 quia multos a causa de ille separava se ab judeos e credeva in Jesus.

11 In le die sequente, multe turba que veniva al festa, audiente que Jesus veni ad Jerusalem, 13 prendeva le ramos del palma e exiva al incontro de Ille, e critava: Hosanna, *benedicte ille que veni in le nomine del Senior,* e le Rege de Israel. 14 E Jesus trovante un asnetto, sedeva super illo, como illo era scripte: 15 *Non teme! filia de Sion, ecce, tu Rege veni, sedite super un asnetto de asna.* 16 Su discipulos no comprendeva iste cosas in le pricipio, ma quando Jesus era glorificate, tunc, recordava que iste cosas era scripte circa Ille e que illes faceva iste cosas pro Ille. 17 Alora le turba, que era con Ille quando vocava Lazaro ex le tumba e le resuscitava ex le mortos, testificava. 18 Per isto etiam le gente Le exiva al incontro quia illes audiva que Ille habeva facite iste signo. 19 Alora assi le phariseos diceva a se mesme: Vos vide que nos no attinge nihil; ecce, le mundo iva post Ille. 20 E era alcun grecos ex illes que montava pro adorar in le festa; 21 alora istos approchava se ad Philippo de Bethsaida de Galilea e le rogava dicente: Senior, nos vole vider Jesus. 22 Philippo veni e dice a Andreas; Andreas e Philippo dice a Jesus. 23 E Jesus les respondeva dicente: La hora ha arrivate ut le Filio del Homine sia glorificate. 24 Amen, amen, Io dice a vos: Si le grano de tritico no mori, cadente in terra, illo sol parmane; ma si illo mori, multe fructo porta. 25 Ille que ama su vita, perde lo, e

ille que odia su vita in iste mundo, conservara lo pro le vita eterne. 26 Si alcuno me
servi, que ille seque me, e ubi Io esse, illic etiam essera mi servitor; si alicuno me servi,
le Patre le honorara. 27 Ora mi anima se turbava, e que Io tene decir? Patre, salva! Me ex
iste hora. Ma si per isto Io veniva ad hora iste. 28 Patre, glorifica! tu nomine. Tunc un
voce del celo veniva: *Io ja le glorificava e de novo le glorificara.* 29 Alora le gente que
era e audiva diceva que un tonitro habeva sonate. Alteros diceva: un angelo Le ha
parlate. 30 Jesus respondeva e diceva: Iste voce deveniva no per causa mie, ma per causa
vestre. 31 Ora le judicio de iste mundo es, ora le governator de iste mundo essera jectate
foras. 32 E si Io esse elevate ex le terra, Io attrahera totos ad me mesme. 33 Ille diceva
isto significante con qual morte Ille iva a morir. 34 Alora le gente Le respondeva: No ha
audite ex le lege que le Christo permane pro semper, como dice Tu que esser elevate le
Filio del Homine es necessari? Qui es iste Filio del Homine? 35 Alora Jesus les diceva:
etiam, un parve tempore, le luce inter vos es. Ambula! vos dum vos tene le luce ne le
obscuritate vos surprende e ille que ambula in le obscuritate no sape a ubi vade. 36 Dum
vos tene le luce, crede! in le luce ut vos devenira filios de Deo. Jesus parlava iste cosas e,
vadente se, era ocultate ab illes. 37 Jesus tan grande signos sue habente facite coram
illes, ma illes non credeva in Ille, 38 ut le parola del propheta Isaias complirea illo que
diceva: *Senior, qui credeva nostre annuncio? e le brachio del Senior a qui era revelate?*
39 Per isto illes no poteva creder nam de movo diceva Isaias: 40 *Le Senior ha cecate lor
oculos e indurava lor corde ne illes vide con le oculos e comprende con le corde e illes
voverea se e io les sanarea.* 41 Iste cosas diceva Isaias quia ille videva le gloria de Ille e
parlava circa Ille. 42 Ma nonobstante multos ex chefes credeva in Illes, ma a causa del
phariseos illes no lo confesava ne illes esserea expulsate ex synagoga, 43 quia illes
amava plus le gloria del homines que le gloria de Deo. 44 Ma Jesus clamava e diceva:
Ille que crede in Me no crede in Me ma in ille qui Me inviava, 45 e ille qui Me vide, vide
ille qui Me inviava. 46 Io como luce ha venite al mundo ut tote que crede in Me no
permane in le obscuritate. 47 E si alcuno audi mi parolas e non los compli, Io no le
judica ut Io no veni al mundo pro judicar lo ma pro salvar le mundo. 48 Ille que repulsa
Me e no recipe mi parolas, tene ille qui le judica. Le parola que Io parlava, illo le
judicara in le ultime dia. 49 Quia Io no parlava ex me mesme, ma le Patre que Me
inviava, Ille Me ha date commandamento: illo que Io debera dicer e illo que, parlar. 50 E
Io sape que su commandamento es vita eterna. Alora illo que Io parla, como le Patre me
lo ha decite, Io assi parla.

CAPITULO 13

1 E antea le festa del pascha, sapente Jesus que veniva su hora ut Ille passara ab
iste mundo ad Patre, habente amate le suos que era in le mundo, Ille les amava usque le
plenitute. 2 E le cena deveniente, le diabolo ja habente ponite in le corde ut Judas de
Simon Iscariate transferarea Le, 3 Ille sapente que le Patre Le dava tote le cosas in su
manos e que ex Deo exiva a ad Deo vade, 4 Ille leva se ex le cena e apparta le mantello
e, prehendente un toalia, cingeva se mesme; 5 postea jecta aqua in le bassino e
comenciava lavar le pedes del discipulos e siccar los con le toalia con le qual Ille era
cingite. 6 Alora Ille veni ad Simon Petro; dice le: Senior, tu lavar mi pedes? 7
Respondeva Jesus e diceva le: Illo que Io facio tu no lo sape ora, ma tu cognoscera post
iste cosas. 8 Petro dice Le: Tu de nulle modo me lavara mi pedes pro semper. Jesus
pespondeva le: Si Io no lava te, tu no tene parte con Me. 9 Simon Petro dice Le: Senior,
no solmente mi pedes sed etiam le manos e le capite. 10 Dice le Jesus: Ille que ha baniate
se, no tene necesitate de lavar se [excepto le pedes], ma ille es munde tote; e vos esse
mundo ma no totos. 11 Quia Jesus cognosceva quem ille qui transfereva Le; per isto
diceva: No totos munde esse. 12 Alora quando Jesus lavava lor pedes e prendeva su
mantello e de novo reclinava se, diceva les: Cognosce vos que Io ha facite a vos? 13 Vos
apella Me: Le Magistro e le Senior e dice ben quia Io esse. 14 Alora si Io, le Senior e le
Magistro, lavava vostre pedes, vos etiam debe lavar le pedes le unes al alteres. 15 Quia
Io dava exemplo a vos ut como io faceva, vos etiam facera. 16 Amen, amen, Io dice vos,

un famulo no es major que su senior, e un inviato, no major que ille que le inviava. 17 Si vos sape iste cosas, vos esse felice si face los. 18 Io no dice con respecto a tote vos, Io sape quem Io eligeva; ma ut Scriptura se compli: *ille que mangia mi pan, levava su talon contra me.* 19 Io dice vos desde ora ante que il devenira ut vos credera que Io esse, quando il devenira. 20 Amen, amen, Io dice vos, ille que recipe quicunque Io inviara, recipe Me, e ille que recipe Me, recipe ille que inviava Me. 21 Jesus habente dicite iste cosas, turbava se in le spirito e testificava e diceva: Amen, amen, Io dice vos que uno de vos transferera Me. 22 Le discipulos reguardava mutualmente, essente perplexe circa ille de qui Jesus parla. 23 Un de su discipulos era reclinate in le sino de Jesus, quem amava Jesus. 24 Alora Simon Petro face signales a iste e dice le: Dice! qui es ille circa le qual Ille parla. 25 Ille, inclinante se assi in pecto de Jesus, diceva Le: Senior, qui es? 26 Alora Jesus responde: Ille es a qual io mollia le buccata e da a ille. Alora Jesus molliante le buccatta, prende e da a Judas de Simon Iscariote. 27 E post le buccata, Satanas tunc intrava in ille. Alora Jesus dice le: Illo que tu face, face! lo plus subite. 28 Ma necuno ex reclinatos ad tabula sapeva in relation a que Jesus isto diceva le; 29 quia alcunos pensava, quia Judas teneva le bursa, que Jesus diceva le: Eme! le cosas del quales nos habe necessitate pro le festa, o que ille darea aliquid al pauperos. 30 Alora ille, habente prendite le boccata, exiva subito e era nocte.

31 Quando, alora, ille exiva, Jesus dice: Ora le Filio del Homine era glorificate e Deo era glorificate in Ille; 32 Si Deo era glorificate in Ille, etiam Deo glorificara Le in Ille e subito Le glorificara. 33 Filiettos, ancora, un pauco con vos Io esse; vos cercara me, e, como Io diceva al judeos: Ubi Io vade, vos no pote venir, etiam Io dice ora vos. 34 Un commandamento nove Io da vos que vos amara unes ad alteres, como Io amava vos, que etiam vos unes amara alteres. 35 In isto totos cognoscera que vos esse discipulos mei, si vos tene amor inter unes con alteres. 36 Simon petro dice Le: Senior, a ubi vade? Jesus respondeva: A ubi Io vade tu no pote ora sequer Me, ma sequera postea. 37 Petrus dice Le: Senior, cur no pote io sequer Te ora? Io ponera mi vita pro Te. 38 Jesus responde: Tu ponera tu vita pro me? Amen, amen, Io dice te: De nulle modo un gallo cantara usque que tu nega Me tres vices.

CAPITULO 14

1 Vostre corde no turba! se, vos crede in Deo, crede etiam in Me. 2 In le casa de mi Patre, son multe habitationes, e si no, Io haberea vos lo dicite; quia Io vade preparar loco pro vos; 3 e si Io vade e prepara loco pro vos, de novo Io veni e vos recolligera ad me mesme ut ubi Io esse etiam vos essera. 4 E a ubi Io vade, vos sape le cammino. 5 Thomas Le dice: Senior, nos no sape a ubi vade, quomodo sape nos le cammino? 6 Jesus le dice: Io esse le cammino, le veritate e le vita; necuno veni al Patre, si no per medio de me. 7 Si vos Me haberea cognoscite, etiam haberea cognoscite mi Patre. Desde ora vos cognosce Le e Le ha vidite. 8 Philippo Le dice: Senior, mostra! le Patre a nos e illo basta nos. 9 Jesus le dice: Tante tempore Io esse con vos e tu no Me ha cognoscite, Phillipo? Ille que Me ha vidite ha vidite le Patre; Como tu dice: “Mostra! nos le Patre?” 10 No crede tu que Io in le Patre esse e le Patre in Me es? Le parolas que Io dice a vos de Me mesme Io no parla; ma le Patre que habita in me face su obras. 11 Crede! vos Me: que Io in le Patre esse e le Patre in me; e si no, per le obras mie, crede! vos.12 Amen, amen, Io vos dice, ille que crede in me le obras que Io face ille etiam facera, e major que istos facera, quia Io al Patre vade; 13 e qualcun cosa que vos pete in mi nomine, illo Io facera ut le Patre sia glorificate in le Filio. 14 Si vos pete Me alique in mi nomine, Io lo facera. 15 Si vos ama Me, vos complira mi commandamentos. 16 E Io rogara le Patre e Ille dara vos altere Consolator ut Ille sia con vos pro semper, 17 le Spirito del veritate quem le mundo no pote reciper quia no vide ni cognosce; vos Le cognosce quia Ille con vos permane e in vos essera. 18 Io no vos dessara orphanos, Io veni ad vos. 19 Ancora un pauc tempore e le mundo no plus Me videra, ma vos vide me; quia Io vive etiam vos vivera. 20 In ille die vos cognoscera que Io esse in mi Patre e vos, in Me e Io, in vos. 21

Ille que tene mi commandamentos e compli los, ille es qui Me ama, e ille que Me ama
essera amate per mi Patre e Io le amara e Io Me manifestara a ille. 22 Judas no le
Iscariote Le dice: Senior, que ha devenite ut Tu Te mesme manifestara a nos e no al
mundo. 23 Jesus respondeva e Le diceva: Si alcuno ama Me, ille complira mi parola e mi
Patre le amara e nos venira a ille e nos facera habitation con ille 24 Ille que no Me ama
non compli mi parolas e le parola que vos audi no es mie ma del Patre qui Me inviava.
25 Io con vos permanente ha parlate iste cosas a vos. 26 Ma le Consolator, le Spirito
Sancte Quem le Patre inviara in mi nombre, Ille a vos inseniara tote le cosas e recordara
vos tote le cosas que Io diceva a vos. 27 Io dessa pace a vos, mi pace Io da a vos; no
como le mundo da lo, Io da a vos. Vostre corde no se turba! ni time! 28 Vos audiva que
Io diceva vos: Io vade e veni a vos. Si vos amarea Me, vos gauderea de que Io vade al
Patre, quia le Patre es major que Io. 29 E ora Io lo ha decite a vos ante que il devenira ut
quando il devenira, vos credera. 30 Io ja no parlara multe cosas con vos quia le
governante del mundo veni; e in Me no habe nihil, 31 ma ut le mundo cognoscera que Io
ama le Patre; e como le Patre Me incargava, assi Io face. Leva! vos, vade! nos ex hic.

CAPITULO 15

1 Io esse le vite ver e mi Patre es le labrator. 2 Tote sarmento in Me que no
porta fructo le Patre lo subtrahe e tote sarmento que da fructo lo limpia ut illo portara
plus fructo. 3 Ja vos esse munde per le parola que Io vos he parlato. 4 Permane! vos in
Me e Io in vos. Como le sarmento no pote portar fructo ex se mesme si no permane in le
vite, assi ni vos, si no permane in Me. 5 Io esse le vite e vos, le sarmentos. Ille, que
permane in Me e Io in ille, iste pote portar multe fructo quia extra Me vos pote facer
nihil. 6 Si alcuno no permane in Me es jectate foras como le sarmento e se sicca e ille los
recoli, los jectava al foco e illos arde. 7 Si vos permane in Me e mi parola permane in
vos, pete! vos quanto vos vole e illo eveniva a vos. 8 In isto era glorificate mi Patre in
que vos multe fructo portara e devenira mi discipulos. 9 Como le Patre Me amava etiam
Io vos amava permane! vos in mi amor. 10 Si vos compli le commandamentos de mi
Patre, vos permane in mi amor, como Io he complite le commandamentos de mi Patre e
Io permane in su amor. 11 Io ha parlate iste cosas a vos ut mi gaudio sia in vos e vostre
gaudio sia plenate. 12 Iste es mi commandamento que vos le unes ama vos le alteres
como Io vos amava. 13 Nesuno tene major amor que iste, que alcuno pone su vita pro su
amicos. 14 Vos esse mi amicos, si vos face illo que Io ordena a vos. 15 Io ja no dice vos
servos quia le servo no sape que face su senior; ma Io ha decite amicos quia Io ha facite
cognoscite pro vos tote illo que Io audiva ab mi Patre. 16 Vos no eligeva Me ma Io
eligeva vos e poneva vos ut vos vade e porta fructo e vostre fructo permane ut le Patre
dara a vos tote illo que vos pete in mi nomine. 17 Io vos manda isto: que vos le unes ama
vos le alteres. 18 Si le mundo odia vos, sape! que illo ha odiate ante Me que vos. 19 Si
vos esserea del mundo, le mundo amarea illo que es sue, ma quia vos no esse del mundo
per le contrari Io eligeva vos ex le mundo, per isto le mundo odia vos. 20 Face! vos
memoria del parola que Io diceva a vos: No es un famulo major que su domino. Si illes
Me persequeva, etiam persequera vos; si illes compliva mi parola, etiam le vestre
complira; si illes mi parola guardava, etiam le vestre guardara. 21 Ma illes facera isto
toto con vos a causa mie quia illes no cognosce Ille que Me inviava. 22 Si Io no haberea
venite e non haberea parlate, illes no haberea peccato, ma ora illes no habe excusa circa
lor peccato. 23 Ille que Me odia etiam odia mi Patre. 24 Si Io non habeva facite inter illes
le obras que necuno habeva facite, non tenerea peccato, ma ora non solo illes ha vidite
sed etiam ha odiate tanto Me como le Patre. 25 Ma ut parola scripta in lor lege se compli:
Illes odiava me sin motivo. 26 Quando venira le Consolator quem Io inviara a vos de
parte del Patre, le Spirito del vertitate le qual del Patre procede, Ille testificara de parte de
me; 27 e etiam vos testificara quia desde le principio vos esse con me.

CAPITULO 16

1 Io he parlate a vos iste cosas ut vos non offendera vos. 2 Illes facera vos excludite ex le synagoga. Ma le hora veni ut tote ille, que occide vos, cogita que ille offere un adoration a Deo. 3 E illes facera isto quia no cognosceva le Patre ni Me. 4 Ma Io ha parlate iste cosas a vos ut, quando lor hora veni, vos recordara los quia Io diceva los a vos. Ma Io non diceva vos ab le principio quia Io era con vos. 5 Ma ora Io vade a Ille que inviava Me, e necuno de vos interroga Me: A ubi vade Tu? 6 Ma quia Io ha parlate iste cosas a vos, le tristitia ha plenate vostre corde. 7 Ma Io dice le veritate a vos: Que Io parti conveni a vos. Quia si Io no parti, le Consolator de nulle modo venira apud vos; ma si Io vade, Io inviara Le a vos. 8 E Ille veniente reprehendera le mundo del pecato e del justitia e del judicio. 9 per un latere, del peccato quia ille no crede in Me; 10 per altere, del justitia quia Io vade al Patre e vos ja no plus vide Me; 11 e per altere, del judicio quia le governante de iste mundo ha essite judicate. 12 Ancora etiam Io habe multe cosas a dicer a vos ma vos no pote supportar ora; 13 ma quando veni Ille, le Spirito del veritate, guidara vos al veritate tote; quia Ille no parlara circa se mesme, sed quanto Ille audi, parlara, e annunciara le proxime cosas a vos. 14 Ille glorificara me quia ex le mie prendera e annunciara lo a vos. 15 Tote quanto tene le Patre es mie; per isto Io diceva a vos que Ille prendera ex le mie e annunciara a vos. 16 Un parve tempore e vos ja no Me videra e de novo un parve tempore e vos Me videra. 17 Alora alcunos ex su discipulos diceva le unes al alteres: Que es iste que Ille dice a nos: “Un parve tempore e vos ja no Me videra e de novo un parve tempore e vos Me videra”? E: “Quia Io vade al Patre”? 18 Alora illes diceva: Le “un parve tempore” que es isto que dice? Nos no sape ille que Ille parla. 19 Jesus cognosceva que illes voleva Le interrogar e Ille les diceva: circa isto vos cerca, le unes con le alteres, quia Io diceva: “Un parve tempore e vos ja no Me videra e de novo un parve tempore e vos Me videra”? 20 Amen, amen, Io dice vos que vos plorara e lamentara e le mundo allegrara; vos attristara, ma le tristitia vestre devenira ad gaudio. 21 Le femina, quando es in parto, tene tristitia, quia su hora veniva, ma quando pare le infante, ja no recorda su angustia a causa del gaudio que un homine nasceva ad le mundo. 22 E alora vos nunc tene tristitia; ma de novo Io videra vos e vostre corde allegrara e nesuno subtrahera vostre gaudio. 23 E in ille die vos no me interrogara nihil. Amen, amen, Io dice vos, toto illo que vos demandara ab le Patre, Ille dara a vos in mi nomine. 24 Usque ora vos no demansava nihil; demanda! vois e vos recipera ut gadio vestre sia complete. 25 Io ha parlate iste cosas a vos in parabolas; un hora veni quando Io ja no parlara a vos in parabolas, ma clarmente Io annunciara circa le Patre a vos. 26 In ille dia, in mi nomine, vos demandara, e Io no dice a vos que rogara le Patre circa vos; 27 quia le Patre mesme vos ama quia vos ha amate Me e ha credite que Io ex le Patre exiva. 28 Io exiva ex le Patre e veniva al mundo; de novo Io lassa le mundo e vade al Patre. 29 Su discipulos dice: Ecce! ora con claritate tu parla e dice nulle parabola. 30 Ora nos sape que Tu sape tote le cosas e Tu no tene necessitate que alcuno Te demanda; in isto nos sape que Tu ex Deo exiva. 31 Jesus les respondeva: Ora crede vos? 32 Ecce, le hora veni e ha arrivate in le qual vos essera sparcite ad le proprie casa e vos Me sol lassa; e Io no es sol quia le Patre es con Me. 33 Io a vos ha parlate iste cosas ut vos habera pace in Me. Vos tene afflixion in le mundo; ma confide! vos. Io ha vencite le mundo.

CAPITULO 17

1 Jesus parlava iste cosas e, elevante su oculos ad le celo, diceva: Patre, le hora ha arrivate; glorifica! tu Filio ut le Filio Te glorificara, 2 ja que Tu ha date Le capacitate super tote carne ut Ille dara vita eterna a tote lo que Tu Le ha date. 3 Alora isto es la vita eterna, que illes Te cognosca, le unic Deo ver e Ille quem tu inviava Jesus Christo. 4 Io te glorificava in le terra, concludente le obra que Tu Me ha date ut Io lo facera; 5 ora, glorifica! Tu Me, Patre, juncte con Te, con le gloria, in tu presentia, que Tu habeva ante que le mundo existerea. 6 Io manifestava tu nomine al homines ex le mundo le quales tu

Me dava. Illes era tue e Tu Me dava les e illes ha complite tu parola. 7 Ora illes ha cognoscite que tote quante cosas, que Tu Me ha date, son ex Te; 8 alora, le parolas que Tu Me dava Io les ha date e illes recipeva e cognosceva vermente que de parte de Te Io exiva e credeva que Tu Me inviava. 9 Io implora per illes, no per le mundo implora ma per illes quem Tu Me ha date quia illes son tue; 10 como tote illo mie es tue e tote illo tue es mie e Io ha essite glorificate in illes. 11 E Io ja no esse in le mundo, e illes in le mundo son, e Io ad Te vade. Pater sancte, retene illes que tu Me ha date in tu nomine ut illes sia un como Nos. 12 Quando Io era con illes, Io conservava, in tu nomine, illes que tu Me ha date, e guardava les e nesuno de illes perdeva se excepto le filio de perdition ut Scriptura se complirea. 13 Ma ora Io vade a Te e Io iste cosas parla in le mundo ut illes tene le gaudio mie complete in se mesme. 14 Io les ha date tu parola, e le mundo les odiava quia illes no son del mundo como Io no esse del mundo. 15 Io no roga que Tu les subtrahe ex le mundo, ma que Tu protege del maligno. 16 Illes no son del mundo como Io no esse del mundo. 17 Santifica! Tu les in veritate; tu parola es veritate. 18 Como Tu Me inviava al mundo etiam Io les inviava al mundo; 19 e pro illes Io Me mesme consacra ut illes etiam sia consecrate in veritate. 20 Io rogo no solmente pro illes ma etiam pro illes qui crede in Me per lor parola, 21 ut totes sia un como Tu, Patre, in Me e Io in Te, ut etiam illes in Nos sia, ut le mundo credera que Tu Me inviava. 22 E Io les ha date le gloria que Tu Me ha date ut illes sia un como Nos somos un; 23 Io in illes e Tu in Me ut illes sia perfectionate ad un ut le mundo cognoscera que Tu Me inviava e les amava les como Tu Me amava. 24 Patre, illo que Tu ha date me, Io desira que ubi Io esse etiam illes essera con Me ut illes videra mi gloria que Tu Me ha date quia Tu Me amava antea le fundation del mundo. 25 Patre juste, in veritate le mundo no Te cognosceva ma Io Te cognosceva e istes cognosceva que Tu Me inviava; 26 e Io dava les a cognoscer tu nomine e Io lo dara a cognoscer ut le amor con que Tu amava Me sia in illes e Io, in illes.

CAPITULO 18

1 Jesus, habente dicite iste cosas, exiva con su discipulos ad altere latere del torrente del Cedron, ubi era un horto in illo que intrava Ille e su dispiculos. 2 E sapeva etiam Judas, ille que Le transfereva, le loco quia multe vices Jesus se reuniva illic con su discipulos. 3 In consequentia, Judas prendente le cohorte e le servitores del summe sacerdote e del phariseos, veni illic con lanternas, lampas e armas. 4 Alora Jesus, sapente tote le cosas que veniva super Ille, exiva e les dice: Quem cerca vos? 5 Illes Le respondeva: Jesus, le nazaren. Ille les dice: ”Io esse”. E era etiam Judas, ille que Le transfereva, con illes. 6 Alora quando Jesus les diceva: Io esse, illes retrocedeva e inclinava ad terra. 7 Alora de novo Jesus les interrogava: Quem cerca vos? e illes diceva: Jesus, le nazaren. 8 Jesus respondeva: Io diceva a vos que Io esse; alora si vome cerca, lassa! vos que istes vadera; 9 ut complira le parola que diceva: “Io no perdeva necuno ex illes que tu me ha date.” 10 Tunc Simon Petro que habeva un machete, traheva lo e feriva le domestico del summe sacerdote e secava su auricula dextere; e le nomine del domestico era Malco. 11 Alora Jesus diceva a Petro: Placia! le machete in le vaina; le cuppa que le Patre Me ha date, pote Io non beber lo? 12 Tunc le cohorte e le tribuno e le servitores del judeos prendeva Jesus e Le attachava, 13 e conduceva primo a Anas quia era patre affin de Caiphas qui era summe sacerdote in ille anno; 14 e era Caiphas qui habeva consiliate le judeos que un homine mori pro le populo conveni. 15 E Simon Petro e altere discipulo sequeva Jesus. E le summe sacerdote cognosce le discipulo ille. E ille intrava con Jesus in le patio del summe sacerdote; 16 ma Petro era foras juxta le porta. Alora le altere discipulo cognoscite del summe sacerdote exiva e parlava al portera e faceva intrar Petro. 17 Le puera portera diceva a Petro: an etiam non tu esse ex discipulos de iste homine? Ille dice: Io no esse. 18 Le dosmesticos e le servitores, que habeva facite un foco, era de pede e se calefaceva quia frigido faceva; e etiam Petro era con illes de pede e calefacente se. 19 E le summe sacerdote interrogava Jesus super su discipulos e super su doctrina. 20 Jesus le respondeva: Io publicamente he parlate al

mundo, Io semper inseniava in le synagogas e in le templo ubi tot le judeos se reuni e Io, in secreto, parlava nihil. 21 Cur me interroga tu? Interroga! illes que ha audite illo que Io les parlava; ecce, illes sape illo que Io diceva. 22 E Jesus dicente iste cosas, une del servitores qui era juxta dava un colpo de palma a Jesus, dicente: Assi responde tu al summe sacerdote? 23 Jesus le respondeva: Si Io malmente parlava, testifica! tu circa le mal, ma si bonmente, cur tu me colpa? 24 Alora, Anas Le inviava attachate a Caiphas le summe sacerdote. 25 E Simon Petro era de pede e calefacente se. Alora illes le diceva: an etiam non tu esse ex su discipulos? Ille negava e diceva: Io no esse. 26 Une ex domesticos del summo sacerdote que era parente de ille a qui Petro secava le auricula dice: que io no te videva in le horto con ille? 27 Alora, de nove, Petro negava e subito un gallo cantava.

28 Illes conduce Jesus ab Caiphas ad pretorio e matutinal era; e illes no intrava in le pretorio ne contaminar se e mangiar le pascha. 29 Alora Pilato exiva foras ad illes e dice: Que accusation de iste homine apporta vos? 30 Illes le respondeva e diceva: Si iste no esserea malefactor, nos no te le haberea intregate. 31 Alora Pilato les diceva: prende! vos le e, juxta vestre lege, judica! le. Le judeos le diceva: Occider alcuno no es licite pro nos; 32 ut le parola de Jesus se complirea , illo que Jesus diceva significante con que morte Ille iva a morir. 33 Alora Pilato de nove intrava in le pretorio e vocava Jesus e Le diceva: Esse tu le rege del judeos? 34 Jesus respondeva: dice tu isto ab te mesme o alteros te diceva in quanto a Me? 35 Pilato respondeva: An esse io judeo? Tu nation e le summe sacerdotes Te transfereva a me, que faceva tu? 36 Jesus respondeva: Mi regno no es de iste mundo; si mi regno esserea de iste mundo, mi servitores luctarea ut Io no esserea transferite ad judeos; ma ora mi regno no es de hic. 37 Alora Pilato Le diceva: Assi que rege esse tu? Jesus respondeva: Tu dice que Io rege esse. Io pro isto ha nascite e pro isto ha venita al mundo ut Io testificara le veritate. Toto qui es del veritate audi mi voce. 38 Pilato Le dice: Que es le veritate? E ille dicente isto, de nove, exiva ad judeos e ille les dice: Io incontro in ille necun causa. 39 Ma vos tene le costume ut io vos laxara uno in le pascha; alora vole vos que io vos laxa le rege del judeos? 40 Alora, de nove, illes critava, dicente: No iste, ma Barrabbas. E era Barrabbas un bandito.

CAPITULO 19

1 Alora Pilato prendeva Jesus e Le flagellava. 2 E le soldatos, texente un corona de spinas, lo poneva in su capite; e Le coperiva con un mantello de purpura, 3 e veneva ad Ille e diceva: Salve! Rege del judeos e Le dava colpos de palma. 4 E Pilato exiva, de nove foras e les diceva: Ecce, io vos Le apporta ut vos cognoscera que io incontra necun delicto in Ille. 5 Jesus exiva foras portante le corona spinose e le purpuree mantello. E Pilato les dice: Ecce le homine! 6 Alora, quando le summe sacerdotes e le servitores Le videva, critava dicente: Crucifige! crucifige! Pilato les dice: rende! vos Le e crucifige! Le quia io no inveni in Ille delicto. 7 Le judeos le respondeva: Nos tene un lege e juxta le lege Ille debe morir quia Ille se mesme faceva Filio de Deo. 8 Quando Pilato audiva iste parola, timeva plus, 9 e ille intrava de novo in le pretorio e dice a Jesus: De ubi esse tu? Ma Jesus no Le dava responso. 10 Alora Pilato Le dice: Tu no me parla? No sape Tu que io tene auctoritate pro soltar Te e tene auctoritate pro cricifiger Te? 11 Jesus respondeva: Tu no tenerea necun auctoritate contra Me si no haberea essite date ex alto; per isto, ille que Me poneva ante le tribunal, tene peccato major. 12 Desde isto, Pilato cercava laxar Le; ma le judeos critava, dicente: Si tu laxa iste, tu no esse amico del Cesar, tote ille que se mesme face rege, se oppone ad Cesar. 13 Alora Pilato, audinte iste parolas, conduceva Jesus foras, e sedeva in tribunal, in un loco appellate "tegulate", e in hebreo "gabbatha". 14 E le preparation del pascha era, como le hora sexte era, e dice al judesos: Ecce vostre rege. 15 Illes critava: Remove!, remove!, crucufige! Le. Pilato les dice: Crucifigera io vostre rege? Le summe sacerdotes respondeva: Nos no habe rege nisi Caesar. 16 Alora, tunc, Pilato Le intregava a illes ut Jesus esserea crcifigite. Alora illes prendeva Jesus, 17 e cangante in se mesme le cruce Jesus exiva ad le loco apellate "del cranio", que es dicite

in hebreo “Golgota”, 18 ubi illes crucifigeva Le e con Ille alteros duo, in iste latere e in altere latere, e in medio Jesus. 19 E etiam Pilato scribeva un titulo e lo poneva super le cruce, e era scripte: JESUS NAZAREN LE REGE DEL JUDEOS. 20 Alora multos del judeos legeva iste titulo quia le loco ubi esseva crucificate Jesus era proxime al citate e era scripte in hebreo, in latino e in greco. 21 Le summe sacerdotes diceva a Pilato: No scribe!: “Le rege del judeos” ma que Ille diceva: “Rege io esse del judeos”. Pilato respondeva: Illo que io ha scribite debe permaner scribite. 23 Alora le soldatos, quando crucifigeva Jesus, prehendeva su vestimentos e faceva quatro partes, a cata soldato un parte, e le tunica. E le tunica era sin sutura, desde le alto texite per total. 24 Alora diceva unes ad alteres: Nos no divelle! lo, ma nos tira al sorte circa illo de qui essera; ut Scriptura complirea: *Illes repativa mi vestimentos pro illes mesme e super mi vestitura tirava al sorte.* Alora assi le soldatos isto faceva. 25 Juxta le cruce de Jesus, su matre e le soror de su matre, Maria le femina de Cleophas e Maria Magdalena era de pede. 26 Alora Jesus, vidente su matre e le discipulo que era presente, quem amava, dice a su matre: Femina, guarda! tu filio. 27 Postea diceva al discipulo: Guarda! tu matre. E desde ille hora, le discipulo recipeva la, in su proprie casa. 28 Post isto, Jesus, sapente que ja toto ha essite consummate, ut Scriptura esserea complite, dice: Io tene sete. 29 Un vasello plen de vinagre era; alora illes approchava a su bucca un spongia plen del vinagre collocate in un canna de hisopo. Alora quando Jesus recipeva le vinagre, diceva: Illo ha essite consummate e habente inclinate le capite, expirava.

31 Alora le judeos, quia le preparation era, ut le corpores no remanerea in le cruce in le sabbato nam le die ille sabbato era grande, rogava Pilato que lor gambas esserea frangite e illes essera removite. 32 Alora le soldatos veniva e frangeva le pernas del primo e del altero que habeva essite crucificate con Ille; 33 Ma proximo a Jesus, quando illes arrivava, como videva que Jesus ja habeva morite, no frangeva su pernas, 34 ma uno ex le soldatos, con su lancea, penetrava le latere e subito exiva sanguine e aqua. 35 E ille que lo ha vidite ha date testimonio e ille sape que dice con veritate ut vos etiam credera. 36 Quia iste cosas ha succedite ut Scriptura complira se: *Un osso de Ille no essera frangite.* 37 E de novo, altere Scriptura dice: *Illes reguardara quem transfigeva.* 38 Post iste cosas, Joseph de Arimatea, essente discipulo de Jesus, ma abscondite a causa del meto del judeos, rogava Pilato que ille portara le corpore de Jesus e Pilato permitteva lo. Alora, ille veniva e portava su corpore. 39 E veniva etiam Nicodemo, ille que veniva ad Jesus de nocte in le principio, e portava un mixtura de myrra e aloe, como cento libras. 40 Alora illes prendeva le corpore de Jesus e attachava lo con bandas con le aromas, como le judeos tene costume de sepulcrar. 41 In le loco in que Jesus era crucifigite esseva un horto e in le horto un sepulchro nove in que necuno habeva essite ponite; 42 illic, alora, a causa del preparation [del Pascha] quia proxime era le sepulchro, illes poneva Jesus.

CAPITULO 20

1 In le prime die del septimana, Maria Magdalena veni ad sepulchro, in le alba, essente totevia obscuritate, e vide le petra del sepulchro removite. 2 Alora, illa curre e vade ad Simon Petro e ad altere discipulo quem Jesus amava e dice les: Illes portava le Senior ex le sepulchro e nos no sape ubi poneva le. 3 Alora Petro e le altere discipulo exiva e arrivava ad sepulchro. 4 E le duo curreva junctemente e le altere discipulo curreva avante plus veloce que Petro e arrivava prime al sepulchro, 5 e inclinante se pro reguardar, ille vide le bandas collocate sed ille no intrava. 6 Alora Simon Petro etiam veni, sequente le, e intrava in le sepulchro; e videva le bandas collocate, 7 e le sudario que era super su capite, no con le bandas ma a parte inrolate in un loco. 8 Tunc alora intrava etiam le altere discipulo, ille que prime arrivava al sepulchro, e videva e credeva; 9 quia illes totevia no sapeva le Scriptura que Ille resuscita ex le mortos es necessari. 10 Alora le discipulos, de novo, partiva a lor casa. 11 Ma Maria era, de pede juxta le sepulchro foras, plorante. Dum alora illa plorava, inclinava se pro reguardar le sepulchro, 12 e illa vide duo angelos, con albe vestimentos, sedite, une in le capite e altere in le

pedes, ubi jaceva le corpore de Jesus. 13 E illes dice la: femina, cur plora? Illa les dice: Quia illes portava mi Senior e io no sape ubi Le poneva. 14 Illa, habente dicite iste cosas, tornava retro e vide Jesus e illa no sapeva que es Jesus. 15 Jesus la dice: femina, cur plora? Quem tu cerca? Illa, pensante que es le hoticultor, le dice: Senior, si tu le portava, dice! me ubi tu poneva e io portara. 16 Jesus la dica: Maria! Illa, volvente se, Le dice, in hebreo: Rabbuni! (que vole dicer Magistro). 17 Jesus la dice: no tange! Me plus quia totevia Io no he montate ad Patrem; ma vade! ad mi fratres e dice! les: Io monta ad Patre mie e Patre vestre, ad Deo mie e Deo vestre. 15 Maria le Magdalen veni anunciante le discipulos: Io ha vidite le Senior e que iste cosas Ille la diceva.

19 Alora, essente le crepusculo in le die illo, le prime del septimana, e ubi le discipulos era, le portas serrate per timor del judeos, Jesus veniva e se poneva presente in medio eles dice: Pace a vos. 20 E isto dicente, Ille les monstra tanto le manos como le latere. Alora, le discipulos gaudeva quando videva le Senior. 21 Alora Jesus les diceva de nove: Pace a vos; como le Patre Me ha inviate, etiam Io vos invia. 22 E isto dicente, Ille suffrava e les dice: recipe! vos le Spirito Sancte. 23 Le peccatos ha essite perdonate de quantos vos perdona le peccatos; le peccatos ha essite retenite de quantos vos retene le peccatos,

24 Ma Thomas, uno del Duodece, le apellate didimo, no era con illes, quando Jesus veniva. 25 Alora le altere discipulos le diceva: Nos ha vidite le Senior. Ma ille les diceva: si io no vide le stigma del clavos in su manos e io pone mi digito in le loco del clavos e pone mi mano in su latere, io de nulle modo credera. 26 E post octo dias, de novo, su discipulos era intra e Thomas con illes. Jesus arriva, essente le portas claudite, ese poneva presente in medio e les dice: Pace a vos. E postea dice a Thomas: Apporta! tu digito hic e reguarda! mi manos e apporta! tu mano e pone! in mi latere e no sia! incredule ma credente. 28 Thomas respondeva e diceva: Le Senior mie, e le Deo mie! 29 Jesus le dice: Quia tu Me ha vidite , tu ha credite? Felice illes que no videva e credeva.

30 Etiam certemente Jesus multe altere signos faceva in presentia del discipulos illos que no son scripte in iste libretto; 31 ma istos ha essete scribite ut vos credera que Jesus es le Christo, le Filio de Deo e ut, vos credente, habera vita in su nomine.

CAPITULO 21

1 Post isto, Jesus, de nove, manifestava se mesme al discipulos juxta le mar de Tiberiades, e manifestava assi: 2 Era juncte Simon Petro e Thomas, appellate didimo e Nathanael de Cana de Galilea e le filios de Zebedeo e alteros duo de su discipulos. 3 Simon Petro les dice: Io vade piscar. Illes le dice: Nos vade etiam con te. Illes exiva e intrava in le barca, e in ille nocte prendeva nihil. 4 Ma quando le hora matutin deveniva, Jesus se poneva se in le plagia; ma le discipulos no sapeva que era Jesus. 5 Alora Jesus les dice: Infantes, no tene alique pro mangiar? Illes Le respondeva: No. 6 E Ille les dice: Jecta! le rete ad le partes dextere del barca e vos trovara. Alora illes lo jectava e ja illes no poteva traher lo per le multitude de pices. 7 Alora le discipulo quem amava Jesus dice a Petro: Le Senior es. Per tanto Simon Petro, audiente: Le Senior es, cingeva le vestimento quia ille era nude e se jectava al mar; 8 ma le altere discipulos in le barchetta veniva, trahente le rete del pices, quia illes no era lontano del terra sinon como ab duo centos cubitos. 9 Per tanto, quando illes disimbarcava in le terra, vide un brasas ponite e un pice superponite e pan. 10 Jesus les dice: Trahe! ex le pices que vos piscava ora. 11 Simon Petro montava e traheva le rete ad terra plen de pices grande, cento cinquanta tres e, essente tantos, le rete no se rumpeva. 12 Jesus les dice: veni! vos,jenta! Nesuno del discipulos osava preguntar Le: Tu qui esse? sapente que Ille es le Senior. 13 Jesus veni e prende le pan e les da le pisce equalmente. 14 Iste era ja le tertie vice que Jesus era manifestate resuscitate ex mortos ad discipulos. 15 Assi quando illes jentava, Jesus dice a Simon Petro: Simon de Johannes, Me ama tu plus que istos? Le Dice: Si, Senior, Tu sape que io Te ama. Jesus le dice: Pastura! mi agnos. 16 Jesus le dice de nove, per secunde vice: Simon de Johannnes, Me ama tu plus que istos? Le dice: Si, Senior, Tu

sape que io Te ama. Jesus le dice: Pastura! mi ovettes. 17 Jesus le dice per tertie vice:
Simon de Johannnes, Me ama? Petro se attristava que Ille le diceva per tertie vice: Me
ama? E ille diceva: Senior, Tu sape tote le cosas, Tu sape que io Te ama; Jesus le dice:
Pastura! mi ovettes. 18 Amen, amen, Io te dice: Quando tu era plus joven, tu te esme
cingeva e andava a ubi tu voleva, ma quando tu vetulara, tu extendera tu manos e altero
te cingera e te portara a ubi tu no desidera. 19 E Jesus diceva isto significante con qual
morte Petro glorificara Deo. E Jesus dicente isto, le dice: Seque! Me. 20 Petro, volvente
se, vide le discipulo quem Jesus amava sequente les, e ille que reclinava se in le cena
super le pecto de Jesus e diceva: "Senior, qui es ille que Te transfere"? 21 Assi, Petro,
vidente iste, dice a Jesus: Senior, e iste que? 22 Jesus le dice: Si Io vole que ille permane
usque Io venira, que a te? Tu, seque! me. 23 Assi, iste parola exiva ad fratres que ille
discipulo no mori; ma Jesus no le diceva que ille no mori, ma: Si Io vole que ille
permenera usque Io veni, que a te?

24 Iste es le discipulo que testifica circa iste cosas e ille que scribeva iste cosas
e nos sape que su testimonio es ver. 25 E etiam son multe altere cosas que faceva Jesus,
le quales si esserea scripte, une per une, io suppone que le mundo no habera spatio pro le
libros scribite.

PRESENTATION

Iste traduction ha essite realisate ex le texto grec del Nove Testamento de Nestle, meliorate per Bruce Metzger e revidite con stilo eclectic e pastoral. In pauc occasiones nos ha optate pro altere lecturas del texto grec.

Nos ha procurate realisar nostre traduction a INTERLINGUA con le meliorationes in le technica del traduction que hodie nos crede magis garantite. Nos ha cercate le MAXIME FIDELITATE pro garantir le derectos del pensamento del auctor, pro que su diceres sia respectate. Le MAXIME CLARITATE E TRANSPARENTIA es un exigentia del lector que vole comprender ben lo que lege. Le respecto pro le lingua original demanda un MAXIME LITTERALITATE e le directos de interlingua exige un MAXIME CORRECTION pro iste lingua international planificate.

Non semper satisfacer iste ideales de traduction perfecte es viabile e in non pauc occasiones un juste medio de equilibrio e equidistantia es imprescindibile. Le lector essera le judice pro opinar si iste scopos ha essite lucrate.

Iste traduction e edition del Evangelios a interlingua ha essite realisate per le equipa de interlinguistas e professores de interligua in le *CENTRO DE FORMACIÓN CONTINUA DE LA UNIVERSIDAD DE GRANADA*. Concretemente ha colaborate Alvaro Machado, Hermengildo de la Campa e Juan Antonio Toro.

Nos spera poter collaborar con le traductores del epistolas de Sancte Paulo in Suissa e poter tener le traduction complete del Nove Testamento in un traduction international e ecumenic.

.

INDICE